

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Gunvor Johansson får uppleva skapandets glädje vid vävstolen, sid 11

tema: Skapandets glädje!

- Kerstin Martinsson, sid 14
- Bengt Frans Nilsson, sid 8

Nr 1 - 2002

Innehåll

- sid 3 Ledare
sid 4 Beträktelse
sid 5 Gunnel Josephsson
sid 6 Poängen i Kristofferkyrkan
sid 8 Bengt Frans Nilsson
sid 9 Aktuellt att bilda gårdsföreningar
sid 10 Gunvor Johansson
sid 11 Målbild 2003
sid 12 Omstart för EFS i Lund
sid 13 Körbesök i Mjällby kyrka
sid 14 Kerstin Martinsson
sid 15 Lennart Olsson – konsthandlare
sid 16 Till Minne av Einar Larsson
sid 17 Annonser
sid 18 Expinfo
sid 19 Almanackan
sid 20 Mitt Vittnesbörd

Än så länge

- Hur är det?
– Tja, det är väl bra, än så länge, huvudet upp, fötterna ner.
– Än så länge kan vara väldigt kort!

Ett väldigt fyndigt svar. Vi skrattade. Övrigt att ta ner någon på jorden så där. Och otäckt klarsynt.

Vi kan vara onödigt snabba att svara att allt är bra. Vi kanske inte ens ids fundera på hur det verkligen är. Många gånger skulle nog mycket bli lättare om man bara vågade säga också till sig själv: "Så här jobbigt tycker jag att det är just nu." Om man orkar erkänna var man står kan man också se vad man ska ta sig igenom. Det är lättare att plöja sig igenom snövallen med en plog än med en cykel.

Jag har en vän jag beundrar för hennes fantastiska förmåga att möta världen vapenlös och inte låtsas om att hon är något annat heller. Hon vill vara sårbar.

Det låter ju tokigt att tro att vi har några vapen att möta livet med. Som om vi visste vad som väntar. Som Karin Boye skriver i dikten Jag vill möta: "*Rustad, rak och pansarsluten, gick jag fram, men av skräck var brynjan gjuten, och av skam.*" Är det vårt vapen – en fasad som säger att jag klarar mig själv? En fasad av rädsla för att någon annan ska se att mitt liv inte är en film med lyckligt slut.

Min vän berättade om hur hon ser livet som en tidsaxel av verb: "Att födas, att leva, att älska, att vara glad, att gråta, att hata, att bryta ihop, att börja om, att fortsätta..." Och om hur alla verben är lika viktiga, även de mörka; att gråta, att hata för de är också delar av livet. Och om vilket bra ord just att *fortsätta* är. För ibland orkar man inte resa sig. Det enda man kan göra är att fortsätta. Hon är liten och sårbar, men hon är verkligen stark. Hon vågar vara intet mer än den människa Jesus har skapat henne till.

Jag har inget, men äger allt.

Redaktören

Redaktören

Redaktionsruta

Livsluft nr 1/2002
Ärgång 10
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Svdsverige.

Adress: Livsluft
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 28 93 13

Tf. ansvarig utgivare är Rune Johansson
Tfn. 0454 - 148 37
Redaktör: Helena Jonsson
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 - 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 3/1 för nr 2 Plan utgdag den 1/2 - 2002
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 180:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Åhus Tryckeri AB
Box 91
296 22 Åhus
Tel: 044-24 06 00

Gott Nytt År !

Återigen har ett år passerat, ett år som har fått betyda mycket olika saker för oss. Någon har blivit gift, någon har förlorat en kär vän, någon har fått ett nytt liv att ta hand om. Det finns många saker i livet som kan glädja oss eller göra oss ledsna. En av de saker som kan göra en som mest glad är att få vara med och föra en medmänniska fram till Gud och en personlig tro. Tyvärr får vi vara med om det allt för sällan. Det som var vardagsmat på 30-40 talen är nu en sällsynthet. Varför har det blivit så? Är det på dig och mig det är fel eller är det Guds fel? Jag tror inte det är Guds fel, utan vårt.

Vi har blivit så bekväma att vi inte ens orkar tänka på, än mindre göra det som Gud har menat oss till. Vi är skapade till Guds avbild och försedda med den utrustning som behövs för att vinna andra människor för Honom. Vill vi inte längre göra Guds vilja? Vi har i vår egoistiskhet så mycket annat att göra att vi helt enkelt inte har tid att ägna oss åt Gud och hans rike. Vi måste förverkliga oss själva, samla på prylar, leva ett så gott liv som möjligt, men utan Gud. Vi tillåter Honom inte att utnyttja våra liv som han skulle vilja. Vi släpper möjligen in Honom en stund vid söndagens gudstjänst, men resten av veckan lever vi själva som vi vill. Även om vi inte gör något som direkt strider mot Guds bud, så öppnar vi inte oss

för Honom och hans vilja. Hur skall vi kunna stå på domens dag inför Honom och säga att vi gjort vårt bästa för att föra vilsna själar till Gud?

EFS medlemsstatistik går bara utför, och så är det i de flesta kyrkor och samfund. Om utvecklingen fortsätter som nu, så kommer EFS inte att ha några medlemmar kvar år 2032.

Nu måste vi börja ägna oss åt Gud och söka hans mening med våra liv. Vi måste sluta med att administrera ihjäl våra föreningar och börja evangelisera igen. Vi kan inte längre sitta i våra kyrkbänkar och vänta på väckelsen, för där blir vi bara färre och färre. Vi måste starta väckelsen. Många av våra föreningar har inget eller bara litet barn- och ungdomsarbete. I många fall beror det inte på att det saknas barn och ungdomar, utan på att det saknas villiga ledare. Varför sitter vi hellre hemma och tittar på TV än är i kyrkan och evangeliserar genom scoutarbete, sångkör, ungdomsgrupp etc.

I vårt distrikt håller vi som bäst på med en förändringsprocess, där vi lägger över mer ansvar på föreningarna. Föreningarna skall anställa präster, ungdomsledare etc, och ta ansvar för mera aktiviteter och verksamhet än tidigare. Föreningar-

na har gemensamt beslutat detta på årsmötet 2001. Distriktet kommer att ansvara för färre arrangemang än tidigare. Denna förändring kräver ett ordentligt ökat engagemang från medlemmarna i föreningarna. Det gäller att börja nu med att förbereda sig för denna förändrings genomförande om ett år. Alla behöver vi tänka igenom vår roll både som individer, som förening och som distrikt. Vi måste också söka Guds vilja i detta så att vi kan gå stärkta ur denna process, och var och en veta vilken roll han har i Guds rike.

I våra stadgar står det att vi skall främja Guds rikes tillväxt – låt oss nu sätta igång med det på allvar.

Hälsningar
Christer Caesar,
Distriktsordförande

Jesusbönen

I den ryskortodoxa traditionen finns en bön som kallas Jesusbönen. Den består enbart av några få ord:

"Herre Jesus Kristus – förbarma Dig över mig syndare".

Några få ord, men ord som innehåller mycket. Jesusbönen är både en bön och en bekännelse.

"Herre Jesus Kristus, förbarma Dig över mig syndare".

Man bekänner sig till centrum i den kristna tron, "Herre Jesus Kristus" – man vänder sig till den uppståndne Kristus, och man ber: "förbarma Dig över mig syndare". Man kan säkert rabbla den här bönen, ungefär som en utantilläxa, men om man verkligen funderar på vad den innehåller, ser man hur rik den är.

"Förbarma Dig över mig syndare". Jag lägger fram hela min livssituation. Allt som är brustet, alla mina misslyckanden, allt jag gjort fel mot Gud.

Folket i den ryskortodoxa kyrkan får lära sig den utantill. I all sin enkelhet är Jesusbönen en kort sammanfattning av den kristna tron, av Evangeliet. "Herre Jesus Kristus – förbarma Dig över mig syndare".

De första kristna hade korta enkla trosbekännelser som användes bland annat vid dop. En sådan är "Jesus Kristus är Herre".

Och redan "Jesus Kristus" är i sig en kort trosbekännelse. En bekännelse till att Jesus från Nasaret är Kristus, det vill säga "den smorde", Messias, på grekiska. Ibland tänker vi oss nästan "Jesus Kristus" som för- och efternamn, men det är djupast sett en trosbekännelse. Sedan har vår trosbekännelse utvecklats vidare. Den innehåller bekännelse till Fadern, Sonen och den Helige Ande. Men som kort trosbekännelse kan egentligen "Jesus är Herre" räcka.

"Herre Jesus Kristus – förbarma Dig över mig syndare".

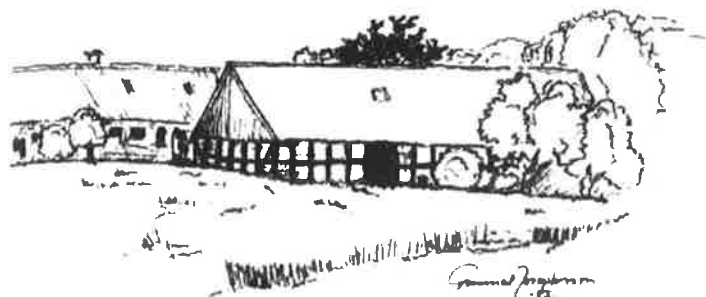
Bibeln uppmanar oss till att be ständigt. Till att leva hela våra liv vända mot Gud i en slags ständig bön. Somliga har tolkat detta med ständig bön bokstavligt. Det finns de inom den ryskortodoxa kyrkan som ständigt ber Jesusbönen, har den på sina läppar.

Det finns mycket att säga om Jesusbönen. Rätt förstådd är den en skatt i vårt andliga liv. En skatt därför att den i all sin enkelhet innehåller så mycket.

"Herre Jesus Kristus, förbarma Dig över mig syndare".

Amen.

Torbjörn Larspers

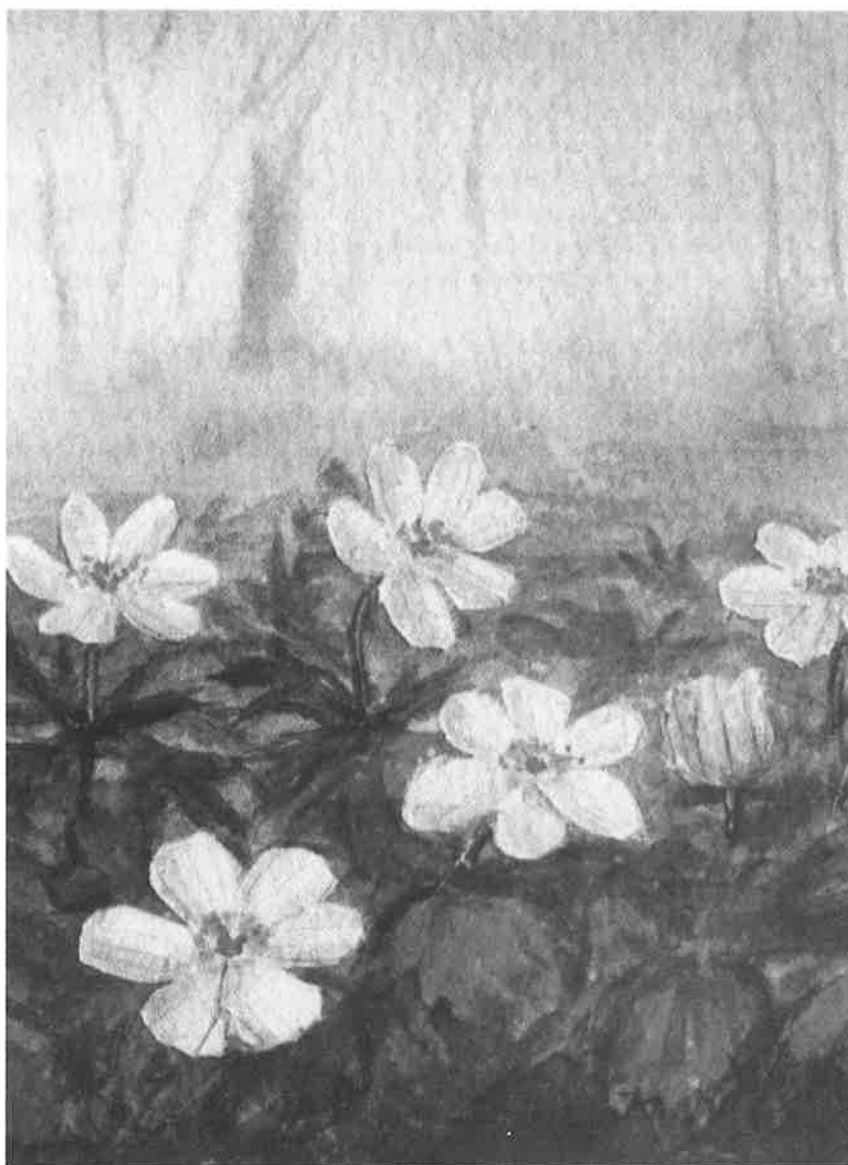
Gunnel Josephsson

Gunnel bor på en gård, Åkerslund, vid Kungshult utanför Eslöv. Hon målar gärna akvarell och inspireras av naturen som är en del av vardagen kring gården. Särskilt intressant är att skapa bilder utifrån årets skiftningar och djurens beteenden. I sina målningar visar hon ibland på olika egenskaper hos djur – stoltheten hos en tupp eller nyfikenheten hos ett får. Akvarelltekniken har hon lärt sig vid olika kurser, bland annat under tre år hos Håkan Lindskog på ateljé H.

Bland hennes utställningar kan nämnas skattekontoret i Eslöv -94, ateljé H -95/-96, Trollenäs smedja -95/-97/-98, Bosjökloster -99/-01, Stehags bibliotek -01.

Gunnel Josephsson ställde även ut arbeten vid EFS' årskonferens i Helsingborg sommaren -99. Gunnel är tillsammans med sin familj aktiv i EFS missionsförening i Eslöv.

Torbjörn Larspers

Poängen i

Tidigt en lördagmorgon i slutet av mars gav sig ett gäng barnledare iväg. Några var erfarna, andra blivande ledare och färden gick in i de småländska skogarna. De körde från Karlshamn och letade sig till slut fram till Pingstkyrkan i Värnamo.

Det var så det hela började. Det var så vi så småningom kom underfund med Poängen, Poängen i Kristofferkyrkan. Lördagen i Värnamo var en informations- och inspirationsdag för barnledare i olika församlingar. Det handlade om ett arbetssätt som från början kommer från församlingen i Willow Creek i Chicago. Där kallas det Promiseland. Tanken är att arbetet ska utgå från barnen och deras behov. Därigenom ska man på ett kreativt och roligt sätt kunna berätta om den kristna tron för barnen. Det blir ungefär som en ny sorts söndagsskola.

Det sättet att arbeta som används i Promiseland har också använts i Sverige till exempel i Linköping. Där heter den svenska varianten Löfteslandet. Vi som var med i Värnamo fick reda på hur det gick till där. Det hela är upplagt i tre avdelningar; Buskul, Storsamling och Växthus.

Buskul, Storsamling och Växthus

Först är det Buskul. Barnen hälsas personligen välkomna och får en namnlapp. Sedan är det bara att busa och ha kul på de olika stationer som finns med pyssel, spel och lekar. Efter ungefär en halvtimme är det dags för storsamling med sånger och drama utifrån dagens ämne. Till sist samlas man i små grupper, leker och pratar om det som hänt i storsamlingen och om dagens tema. Den delen kallas Växthus.

Vi som åkte tidigt på morgonen från Karlshamn tyckte att det där verkade vara ett bra sätt att arbeta på. Redan

när vi var där bestämde vi oss för att pröva något liknande i Kristofferkyrkan. Det var många idéer som började växa. Vi tog oss hem från Värnamo och redan på Skärtorsdagen hade vi vår första planeringsgång. Vi funderade och planerade och förberedde. Vi träffades flera gånger under våren, eftersom vi tyckte det var viktigt att vara väl förberedda. En svår fråga var vad arbetet skulle heta. Vi ville ha ett eget namn. Flera förslag kom upp, men inget var riktigt bra. Så plötsligt var det någon som kom på det. Det ska heta Poängen. Det är klart – det är ju själva Poängen.

Kristofferkyrkan

Vi bär med oss Poängen i våra tankar och våra böner. I början av terminen var vi ute i skolorna och bjöd in barnen på lågstadierna eftersom vi bestämt oss för att rikta oss till dem som är 6-10 år.

Provpoängen

Så var det dags för den första Poängen. Det skulle bli en provpoäng en onsdageftermiddag i slutet av augusti. Allt var färdigt, olika pysselmaterial inköpt, lokalerna dekorerade, dramat inövat, sångerna valda och så glass dagen till ära. Dagens poäng var den gyllene regeln. Ett trettioåttal barn kom och föräldrarna som följt med fick fika och information. Alla var mycket nöjda med den första Poängen och med glädje och inspiration tog vi oss an nästa poäng.

Nu har vi haft fyra Poängen(-gång-er). Drygt fyrtio barn har varit med någon gång och den senaste gången var det 21 stycken plus ledarna som

blir fler. Just nu är det tio ledare och fyra lite yngre hjälpledare. Vi har delat upp oss så att vi har huvudansvar för olika delar. Vi har fått välja det vi trivs mest med att göra. Efter varje gång är det utvärdering och före har vi en gemensam planering.

Vi skriver våra dramen själva. Så vi har sett Gud skapa världen och träffat Abraham när han gav sig iväg till Kanans land. Tre gånger har vi fått följa med Josef på hans äventyr i Egypten och vi har lärt oss att Gud är vår vän som vill visa oss vägen.

I Växthuset använder vi oss av Promiseland's material. Det är därifrån vi hämtar dagens tema eller som vi kallar det: dagens poäng.

Nu är Poängen var tredje söndag 11.30-13.00 i samband med gudstjänsten. Eftersom många i församlingen varit nyfikna så har vi haft en Poängengudstjänst där alla var välkomna att vara med. Vårens Poängengång-er är inbokade och vi hoppas och ber att glädjen och inspirationen ska vara densamma både hos oss ledare och hos barnen. Vi tror nämligen att vi faktiskt har hittat Poängen.

Liselotte Håkansson, pastor i Kristofferkyrkan

Bengt Frans Nilsson

– täljer i trä

Jag heter Bengt Frans Nilsson, kallas för det mesta bara Frans, och bor i Glimåkra. Mina rötter är i Hillarp, där jag är född och uppvuxen på en liten gård. Det har påverkat både mitt yrkesval och mina hobbies. Gården var för liten för att jag skulle välja den som levebröd. Men att vara med i matproduktionen kändes meningsfullt för mig, så jag blev civilingenjör och hamnade i mejeri-branschen. Nu jobbar jag med olika

frågor kring kvalitet på ost och andra mejeriprodukter på Skånemejerier. Det är jag glad för.

I mitt hem fanns en snickarbod med tillgång till verktyg och träbitar. Jag var inte så gammal när jag började tälja i trä. Lyckligt lottad är den som har en förebild och läromästare och för mig var det Erling Torkelsson, som säkert många av Livslufts läsare känner. Han gjorde

fantastiska gubbar och spelade trombon i Röke Blås och det ville jag också gärna göra. Det blev ca 20 år i blåset och då och då någon trägubbe och på senare tid några trääpplen.

I Göinge finns det ju en tradition att arbeta med trä och skapa olika saker. Här i Glimåkra har jag fått lära mig lite om bildhuggeri av Henry Carlsson och hur man ska göra för att hålla verktygen vassa. En liten snickarbod har jag också. Där kan jag någon gång ibland liksom försvinna från den övriga världen. Ofta har Eva, min fru, påmint mig om att tälja något när någon vän snart ska fylla år eller då det snart är en lägermarknad eller något liknande. Då är det frågan om jag ska göra ett trääpple eller en trägubbe.

Det är något speciellt med ett äpple. Äpplet har en fantastisk form och är skapat för att vi människor ska njuta av det.

Vi kan inte göra äpplen. Det är trädet som bär frukten och vi kan bara hjälpa till lite genom att pyssla om det så gott vi kan. Skapandet sker när vi vilar, när vi har semester.

Äpplet föds, utvecklas och formas. Formen är fulländad och inte två är precis likadana. Vartenda äpple är unikt. Så småningom mognar det och vi får njuta av dess arom, sötna, saftighet, syrlighet, och så vidare. Äpplet är en fin symbol för liv, arbete och njutning.

Aktuellt att bilda gårdsföreningar

Tidevarv komma och tidevarv försvinna... Herre, signe du och råde... Detta är inledningsraderna till två gamla sånger från vår sångskatt.

Vi lever i förändringens tid. Bibeln har kommit i ny språkdräkt. På våra arbetsplatser och i våra hem har ny teknik kommit och utvecklas alltmer.

Inom EFS i Sydsverige har vi samtalat om förändringar och årsmötet 2001 beslutade att genomföra "Målbild 2003". En del av dessa förändringar berör våra gårdar i Åhus och Åsljunga och innebär bland annat att bilda gårdsföreningar. Därför har representanter för gårdsutskotten och distriktsstyrelsen bildat en arbetsgrupp med uppgift att planera för detta.

Vad innebär bildandet av en gårdsförening för respektive gård? Det innebär att gårdsföreningen övertar ansvaret för gårdens verksamhet, anställer personal och tecknar hyresavtal med ägaren, det vill säga EFS i Sydsverige.

Vilket ansvar har jag som medlem i en gårdsförening? I gårdsföreningen har du samma ansvar som i en EFS missionsförening eller annan ideell förening.

Inför de förändringar som planeras är det viktigt med information. Arbetsgruppen avser därför att besöka Din missionsförening eller arbetsområdet för att informera om bildandet av gårdsföreningar och svara på frågor så långt vi kan. Inlagt i detta nummer finns en intresseanmälan, som skall skickas till distriktssepeditionen. Men skicka den inte förrän Du fått mer information vid de planerade samlingarna och Du fått svar på Dina frågor.

I arbetsgruppen ingår

Från distriktsstyrelsen Calle Jarbo, tel 0431 – 290 44, och

Sven E Johansson, tel 046 – 25 61 54

Från Åhusgårdsutskottet: Bertil Carlsson, tel 044 – 20 00 20,

Bengt Jakobsson, tel 044 – 24 38 75 och Ingrid Schölin, tel 044 – 572 66

Från Åsljungautskottet: Per Behrens, 042 – 23 71 61, Thomas Ekman, tel 0435 – 46 00 54, och Torsten Simonsson, tel 042 – 28 22 41

Enligt uppdrag från arbetsgruppen

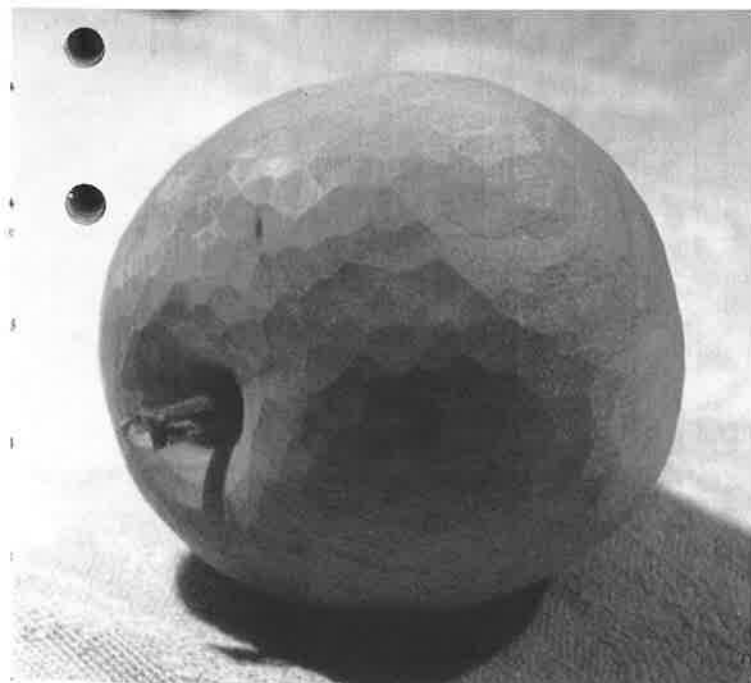
Torsten Simonsson, Helsingborg

Frans med ett äpple på gång.

Ibland när jag har lite tid och vill njuta, så tar jag kniven och täljer några äpplen i trä. Det kan nog kallas skapandets glädje, särskilt om jag kan ge bort det till någon som fyller år eller sälja det på en lägermarknad. Någon annan gång kan det bli en gubbe istället. Då blandas både en känsla av spänning, vanda och glädje. Vad ska det bli när den sista träflisan har skurits bort från träbiten?

Bengt Frans Nilsson

Då kan jag känna "skapandets glädje"

– Gunvor Johansson

Livslufts tema "Skapandets glädje" har gjort mej nyfiken på vad Gunvor Johansson i Staffanstorp sysslar med. Därför gjorde jag ett besök ibland vävstolar och symaskiner i hemmet på Halvmånen i Staffanstorp.

– Det finns inte någon bestämd dag eller tid som jag började med skapandet. Det har funnits där hela tiden. Jag håller ju på med textila hantverk. Detta är mest för min försörjning, och det är ju detta som jag har utbildning på. Annars vill jag ju gärna arbeta med trä och andra material, men då mest för ros skull, och i kontrast till arbetet med textilierna.

– *Lägger du stor vikt vid materialet du arbetar med?*

– Ju mer man lär sig om materialet, desto mer inser man vilka suveräna egenskaper naturmaterialet har. Det har en helt annan hållbarhet, och utseende. Man kan till exempel slita upp ull och det är fint ända till sista tråden.

– *Är du alltid nöjd med det du har gjort?*

– Nej det händer väl att man inte blir nöjd med resultatet. Ju mer man håller på, desto större krav ställer jag på det färdiga arbetet. När jag skall lämna ifrån mej ett färdigt jobb skall det kännas att jag har gjort mitt yt-

tersta för att kunden, i detta fall ska bli nöjd. Då kan jag känna "skapandets glädje"

– Kan du förmedla nåt budskap i det du gör? Jag tänker på altardukar, mässhakar, dopklänningar, m.m.

– Inte förmedla i bild direkt, men däremot genom att göra ett fint arbete, som många kan njuta av. Det är ändå en tillfredsställelse för ögat, att se fina arbeten, och det tilltalar folk. Eftersom jag har en konstnär, som gör förebilden till det jag väver, så kan jag inte påverka det konstnärliga. Det är bara dom enkla mönstren, som jag själv försöker göra. Jag är ju i första hand hantverkare och inte konstnär.

– Hur länge tänker du hålla det här igång?

– Alltid! Det som sätter stopp, är kroppen, när den inte orkar längre. Åldern är inget hinder för att fortsätta med det här.

Efter avslutat samtal gör jag tillsammans med Gunvor ett besök i källaren bland vävstolar, symaskiner, tyger och garn. Här finns i de olika vävstolarna, bland annat en snart färdig mässhake, i en annan vävda handdukar i underbara färger, och i en tredje, efter ett gammalt mönster, vävna till en kudde påbörjad 1999. Gunvor berättar hur lång tid det tar att väva vissa saker, och man undrar, som lekman på området, hur hinner hon?

Text och bild :Per Andersson

En särskild nätverksgrupp har tillsatts. I denna ingår Stefan Hedenborg (sammankallande), Ingemar Bjärneroth, Jonas Svensson och distriktsföreståndaren. Nätverksgruppen ska arbeta fram ett material som presenterar nätverk och nätverkstänkande samt även hjälpa till att starta ett eller flera provnätverk. Dessa provnätverk kommer att ha en specifik uppgift, till exempel planera och genomföra ett distriktsarrangemang, kanske ett läger, för att vi ska få se att det fungerar att genomföra vissa distriktsarrangemang även med ett nätverk som motor och inte som idag ett utskott.

Den 12 november hölls en kväll kring frågan att bilda gårdsföreningar som ska överta driften av distriktets gårdar i Åsljunga och Åhus. Distriktsstyrelsen representeras i denna grupp av Carl-Olof Jarbo och Sven E Johansson. Den senare lämnar nedanstående rapport från denna kväll:

Under utskottsdagen i september tillsattes en arbetsgrupp, som fick i uppgift att diskutera och planera för att bilda gårdsföreningar i Åhus och Åsljunga. Gruppen består av Per Behrens, Thomas Ekman och Torsten Simonsson från Åsljunga och Bertil Carlsson, Bengt Jakobsson och Ingrid Schölin från Åhus. Distriktsstyrelsen representeras av Calle Jarbo och Sven E Johansson. Gruppen har haft en gemensam samling. Från denna samling rapporteras att utsikterna för att bilda gårdsföreningar verkar vara goda. Nya möten med denna grupp kommer att hållas under våren.

Under hösten har representanter från distriktet träffat representanter för skolläringar och styrelser för Glimåkra och Sundsgårdens folkhögskolor. I Målbilden utgör folkhögskolorna en viktig del. Även dessa kontakter och samtal kommer att fördjupas.

Torbjörn Larspers

Omstart för EFS i Lund

Med anledning av de senaste två årens utveckling har EFS missionsförening i Lund nu startat om. Eftersom utvecklingen har varit så speciell vill vi i den här artikeln försöka beskriva händelseförloppet för att det inte ska råda förvirring om hur det hela har gått till.

EFS missionsförening i Lund har startat om och fått en helt ny styrelse. Styrelsemedlemmarna är nya medlemmar i föreningen, och de gamla har gått ur. På det här sättet har missionsföreningen i Lund räddats från att upplösas eller tyna bort.

Vid föreningsmötet den 12:e februari förrföra året (år 2000) berättade missionsföreningens styrelse hur de såg på missionsföreningens situation.

- Styrelsen har inte lyckats med att få en majoritet av medlemmarna att vara positiva till den vision styrelsen presenterat under det senaste året.
- Föreningen har haft en mycket negativ medlemsutveckling de senaste fem åren.
- Det kommer en del nya besökare men det är mycket få som väljer att komma mer regelbundet eller att bli medlemmar.
- Det är många EFS-are i Lundstrakten som aldrig kommer till oss.
- Det finns många negativa rykten om vår förening som är utan förankring.

Konsekvensen av detta var att samtliga i styrelsen inte var beredda att ställa upp på omval. Det presenterades också olika förslag för framtiden.

- Det bildas en ny styrelse.
 - Föreningen blir vilande.
 - Föreningen upplöses.
 - Samarbete med EFS på Östra Torn
 - Föreningen upplöses men distriktet uppmanas att starta en ny verksamhet i Lund.
- Samtal och diskussioner vidtog men

det skedde ingen omröstning om de olika förslagen. Några dagar före föreningsmötet hade styrelsen haft ett möte med distriktsföreståndare Paul Persson och distriktsstyrelsemedlemmen Svenne Johansson då styrelsen för Lunds missionsförening informerade om ovanstående. Distriktstyrelsens arbetsutskott hade sedan ett möte den 15:e februari då situationen i Lund diskuterades och man uttalade sig positivt om att medverka till att hjälpa till med en nystart (inte att bedriva verksamhet i distriktets regi).

Vid årsmötet några veckor senare, den 5 mars lade styrelsen som förslag att föreningen ska upplösas eftersom valberedningen inte kunde finna någon som var beredd att ingå i en ny styrelse. Ingen styrelse – ingen förening. På årsmötet togs följaktligen första beslutet om upplösning av föreningen med röstsiffrorna 18 för upplösning och 2 för icke upplösning. För att en EFS-förening ska upplösas krävs två på varandra följande årsmöten så det var alltså inte det slutgiltiga beslutet. Det beslutades också bland annat att verksamheten skulle vara vilande fram till nästa årsmöte. Föreningen hade vid denna tidpunkt 35 medlemmar. På årsmötet valdes en ny valberedning (två medlemmar: Jonathan Andersson och Marie Johansson samt en representant från distriktet Svenne Johansson), som fick till uppgift att försöka finna några personer utanför föreningen som var beredda att utgöra en ny styrelse. Det bestämdes också att denna nya styrelse skulle erbjudas möjligheten att få börja en helt ny verksamhet och att de gamla medlemmarna i föreningen rekommenderas att gå ur för att möjliggöra detta på bästa sätt.

Den nya valberedningen meddelade i slutet av år 2000 att man lyckats finna fyra personer (Stefan Olofsson, Pernilla Rempe, Mattias Göransson och Björn Carlsson) som var villiga att bilda en ny styrelse för missionsföreningen i Lund. Styrelsen träffade dessa personer vid några tillfällen och fick förtroende för dem och valberedningen sammankallade till ett föreningsmöte den 10 januari år 2001 då alla missionsföreningens medlemmar fick tillfälle att bekanta sig med dem. En tid därefter blev de medlemmar i Lunds missionsförening. Den 24 mars var vi återsamlade till årsmöte då det beslutades med 24 röster mot 0 röster att dessa personer skulle bilda en ny styrelse och enligt föregående årsmöte rekommenderades de gamla medlemmarna i föreningen att gå ur. I dagsläget har alla gått ur förutom ett fåtal äldre medlemmar. Det ska poängteras att alla gamla medlemmar är välkomna, precis som alla andra, att ta kontakt med den nya styrelsen för att ansöka om att bli medlem när det nya arbetet har startat.

Givetvis har det inte varit en enkel process, varken för den gamla styrelsen eller för alla medlemmar. I ett kommande nummer av Livsluft kommer den nya styrelsen att berätta om sig själva och det nya arbetet på Biskopsgatan i Lund. Så därför hoppas vi att ni kan ge den styrelsen allt stöd ni kan ge och be för dem och det nya arbetet. Har ni fler frågor eller funderingar så tveka inte att kontakta distriktsföreståndaren eller Stefan Olofsson (046 - 37 31 55) ordförande i den nya styrelsen eller Anders Gudmundsson (046 - 20 22 29), ordförande i gamla styrelsen.

Den gamla styrelsen genom Anders Gudmundsson

Som ett träd planterat nära vatten

Det är glädjande, det är läskigt.

Lutherska missionskyrkans kör på besök i Mjällby kyrka.

Lutherska missionskyrkans kör brukar beröra. I föreställningen "PS – som ett träd planterat nära vatten", som inte alls är en vanlig konsert, lever kören från Göteborg upp till sitt rykte.

Det är glädjande, det är läskigt. Vackert och ruggigt. Öppet, fritt men också intimt och nära. Musiken går från meditativa nästan gregorianska melodier, till dragspel och latinamerikanska toner. Däremellan svensk visa, lite rock och lite psalm.

Kören besökte Mjällby kyrka utanför Sölvesborg sista helgen i oktober. Runt 70 av körens 90 medlemmar följde med och gav en föreställning som är specialskriven för ett uppförande på Pusterviksteatern i Göteborg.

Vad är då PS? Jo, det handlar om Psaltaren. För dig och mig, idag. Malin Aghed (fd Arnoldsson, ursprungligen från Sölvesborg) har tillsammans med kyrkans präst Per Eriksson komprimerat Psaltarens många texter till att bilda en kärna. En kärna ur Psaltaren. De väjer inte för konstiga ord, krångliga tankar. Det är glädje, det är sorg. Vildaste förtvivlan och tvivlan. Hopp och

åter hopp. Inte ett ord är borttaget ur de psalmer som valts ut. Inte ett ord har lagts till. Sångerna, och texterna som framföres ÅR Psaltaren.

Ett verk som detta kräver förstås sin musik. Körens ledare Sven och Johanna Fridolfsson har också lagt ner sina själar i musiken. Allt är nyskrivet av dem, allt är arrangerat för att passa kören, passa Psaltaren. Ett dragspel gör skillnaden där, en ensam röst lyfter här.

Tanken var att visa hur aktuell Psaltaren är idag. Att alla ord, känslor och sunt förnuft är sig lika. Idag såsom då. Med enkla svarta tröjor och blå jeans blir kören en gemensam matta, där små ljus tänds då och då.

Solister såväl som kör, musiker och dansare kan sina roller. Då blir det liv i de urgamla texterna, då får tron nytt liv.

Projektet har givetvis kostat i tid och inspiration, svett och stress. Men betalningen är glädje, tacksamhet och ett ödmjukt "Psaltaren talar för sig själv".

Lutherska missionskyrkans kör kan skämtsamt sägas bestå av norrlänningar och skåningar. Sant är att flera av medlemmarna kommer från sydostsverige. Bland dem som stod i strålkastarens sken i Mjällby kyrka kan nämnas Maria Raffai (Berglund), Sölvesborg, Johanna Bengtsson, Lund, Anna Karp, Karlskrona och Cilla Johansson, Kristianstad. Men helheten är förstås det som berör.

Åsa Carlsson, Sölvesborg

me, och då slog det mig att Jesu kors är vår himlastege. Efter det gjorde jag en vävnad med korset och Jakob vid stegen. Många har tyckt om den och jag har gjort flera kopior. Även icke kristna har tagits av budskapet.

– *Flödar inspiration stadigt?*

– Inte alls. Det kommer tider då inspirationen tryter.

– *Du nämnde att du använder olika tekniker?*

– Jag väver en botten, sedan syr jag på applikationer. Himlen väver jag alltid i vitt och målar den sedan.

– *Har du haft dina alster på utställning?*

– Ja, men mest här omkring, på biblioteket i Jonstorp, på EFS-gården i Åsljunga. Det brukar finnas ett par till salu uppe i affären.

– *Blir det någon förtjänst?*

– Nej, jag gör inte detta för pengars skull. Jag

En glad amatör

Kerstin Martinsson väver bibliska bilder.

Jag hade av Tidningsutskottet fått uppgiften att intervjua ett par personer i nordvästra Skåne på temat "Skapande". En som vi sett många alster av, inte minst på EFS-gården i Åsljunga, är Kerstin Martinsson. Hon bor i Farhult mellan Höganäs och Ängelholm och där skapar hon i sin stuga. Jag for dit för en liten pratstund..

– *Hur började det?*

– När jag gick i pension för lite mer än femton år sedan och flyttade till Farhult, började jag väva i vävstugan här i Farhult. Det var mest mattor, men så kom det en beställning på en bildvävnad och den blev rätt så bra. Det var ett roligt arbete och jag gjorde fler. Så småningom började jag arbeta hemma vid min egen vävstol.

– *Har du sysslat med vävning tidigare?*

– Jag har alltid hållit på att väva och sy.

– *Hur har du lärt att göra bildvävnader?*

– Då när jag började på egen hand hemma, lånade jag en massa böcker på biblioteket och fick lära mig en hel del. Men det är inte bara vävning jag håller på med utan mer med en blandning av väv, applikationer och målning. Men så ville jag göra bilder med bibliska motiv, men det var mycket svårt. Det skulle vara vackert, men det skulle också ge något till den som såg det. Jag bad mycket och en dag lossnade det.

– *Hur då?*

– En söndag satt jag i Farhults kyrka. Texten handlade bland annat om Jakobs dröm om himlastegen. Under gudstjänsten kom solen att stråla på korset där fram-

får själv ut så mycket av mitt skapande. Ett motiv kan ta både en och två månader med mycken bön. Svårast har varit att få fram ett dubbelmotiv med Abraham som skall offra Isak och Jesus i Getsemane. Detta är inte mitt levebröd. Jag räknar det inte som konst – jag är en amatör. En del säger att det jag gör kan klassas som naivistiskt.

– *Det hänger alltid något alster av dig på EFS-gården. Varför?*

– Jag har gjort många och skänkt dem till gården för försäljning. Det är ett sätt att bidra till verksamheten på gården. Jag har mitt hjärta där.

Jesu kors som vår himlastege.

Abraham med väduren, skulptur av Åke Holm.

Lennart Ohlsson – konsthandlare

Från Kerstin Martinsson for jag vidare till Lennart Ohlsson i Lerberget för att höra hur han ser på konst och konstnärer. Han är konsthandlare och har just kommit hem efter ett värderingsuppdrag.

– Du har i dag värderat en tavla. Är det du håller på med? Du har ju slutat som gallerist.

– Jo, nu hjälper jag mest till med värderingar av konst. Är en skadad tavla värd att restaurera? Polis och skattemyndigheter vill ibland ha hjälp med värdering liksom försäkringsbolag.

– Hur vet man vad en tavla är värd? Vad gör att en konstnär blir erkänd?

– Det är marknaden som styr. En konstnär blir känd genom att ställa ut på museer, i konstsalonger och gallerier. Människor med intresse för det sköna fäster sig och är villiga att betala. Konstkritiker skriver sina recensioner i dagspress och facktidsskrifter. Man bli känd och så småningom erkänd. Men många når inte ut.

– Hur började det för dig?

– Jag har alltid varit intresserad av konst, inte minst av keramik och

skulptur. Mitt yrkesliv består av två 25-årsperioder. Den första gällde böcker i bokhandel, bland annat i Helsingborg. Jag var ansvarig för inköpen och for bland annat till bokmässan i Frankfurt. Där visades också grafiska blad av kända konstnärer. När bokhandlarna miste sitt monopol omkring 1970 startade vi en avdelning med försäljning av grafiska blad och konstböcker.

– Men så startade du eget konstgalleri, Galleri Kopparmöllan, i Helsingborg.

– Jo, det var 1974. Det jag mest hade där var måleri, grafik, keramik och så konstböcker. Dessutom ordnade jag utställningar för konstnärer jag kände. Redan tidigare hade jag blivit invald i styrelsen för museet i Höganäs, och kom därigenom i kontakt med många av konstnärerna här i Kullabygden. Men det som har styrt mina val för galleriet har varit att visa det jag själv tyckt om.

– Är det någon eller några som betytt särskilt mycket för dig?

– En som har betytt mycket för mig är keramikern Åke Holm i Höganäs, både som konstnär och personlig vän. Det var en upplevelse att se

hans grova händer arbeta med leran för att forma främst bibliska gestalter. Han arbetade också med akvareller och linoleumsnitt.

– Är det någon annan som betytt mycket för dig?

– Den mest mångsidige var nog Lennart Rosensohn i Helsingborg. Han arbetade med olja, med gouache, akvarell, litografi och kopparstick. En vistelse nere i Marocko kom att präglade hans konst. Det viktigaste för Rosensohn var människor i olika miljöer i arabvärlden och bland judarna i Jerusalem.

– Kullabygden är keramikernas förlövade land, kan man väl säga. Leran har fascinerat dig?

– Jo, leran har alltid fascinerat mig. Det är en upplevelse att se en keramikern arbeta vid drejskivan, få fram det han vill eller knyckla ihop allt till en klump för att börja om. Tankarna går ofta till profeten Jeremia och skildringen i kapitel 18 om leret i krukmakarens händer. När arbetet misslyckades började han om igen. Så är det att vara i Guds händer.

Text och foto:

Torsten Simonsson, Helsingborg

Petrus med fiskarna, av Åke Holm.

Till minne av Einar Larsson

Einar Larsson, Åsljunga har fått hembud. Den 19 november kom Herren och hämtade sin tjänare. Han var i sitt 87:e levnadsår när budet stilla kom till honom i hans jordiska hem. Där hade han på ålderns höst fått leva i trygg gemenskap med och i fin omsorg av sin Agnes, barn och barnbarn.

Einar Larsson var bördig från Bjärnum, norra Skåne. Där kom han tidigt i kontakt med kristet ungdomsarbete. Denna start i livet talade han ofta och varmt om. En start som blev livsstyrande.

Einar fick leva ett rikt, intensivt och långt liv i sin Frälsares och Herres tjänst. Efter studier på Johannelunds Teologiska Institut, fick han under ett antal år på 1940-talet tjänst som föreståndare vid sin hustru Agnes sida på Missionshemmet, Åsljunga (nu EFS-Gården). Denna plats, "Hemmet", låg honom varmt om hjärtat hela livsdagen!

Utöver den praktiska gärningen på Missionshemmet, var han en flitig lägerledare och förkunnare. Han nådde många barn, ungdomar och vuxna i denna tjänst – till rik välsignelse!

Einar Larsson kallades på 1950-talet till riksevangelisation inom EFS. Han hade gåvan som evangelist i detta ords rätta betydelse – bära fram en väckande, kristuscentrerad, förkunnelse om synd och nåd. Denna tjänst hade han en lång följd av år, och kunde med Paulus säga: "Jag har ofta varit på resor". Gärna kallades han också att predika i ekume-

niska sammanhang. Många, många i EFS över hela vårt land och i andra samfund, tackar Gud för Einar Larsson!

Åtskilliga år före pensionsåldern, delade han resetjänsten med en predikogärning i Örkelljungakretsen, norra Skåne. Einar var född folktalare. Och denna ton, gåva, att snabbt finna ord, lyste igenom också i de intervjuer och artiklar han publicerade i EFS-Budbäraren. EFS utlandsmission låg honom varmt om hjärtat. Han besökte länder i Östafrika där EFS får vara med och bedriva kristet arbete. Livfullt berättade han därifrån!

På sin ålders höst lärde han sig att använda dator. Den använde han flitigt. På den skrev och sände han många brev. Och han skrev också ett par häften. Ett med minnen från sitt liv.

Nu har han fått lämna predikstol, dator, de sina i sitt jordiska hem och sina många vänner. Vi tror att hans frälsare och Herre den 19 november viskade i sin trogne, trötte tjänares öra: "Du gode och trogne tjänare, gå in i din Herres glädje". (Matt 25:21)

Begravningsgudstjänsten ägde rum i Örkelljunga kyrka. Den var mycket välbesökt. Minnesstunden blev en högtidseftermiddag på fyra timmar. Under och efter måltiden hölls många tal och sjöngs många psalmer. Allt vittnade om en stor tacksamhet till Gud för vad Einar Larsson varit och givit i liv och gärning. En stor gåva samlades in till EFS utlandsmission.

*"Ornildaste Jesus,
medsegrarens krona,
oss lys på den väg
som till himlen oss för.
Den ende Du är;
som vår synd kan försona,
med Dig,
utan fruktan,
vi lever och dör."*

Albin Olofsson

Inspirationsdag

EFS i Sydsverige och EFS' Utvecklingsgrupp

lördag 26/1 kl. 9.30-16
EFS-Gården, Åsljunga

Seminarier om att vara kristen i vardagen, ungdomsarbete, unga familjer, lekmannaliv, dela tro i den mindre gruppen, framtidsarbete etc

Välkomna till en spännande dag!

Se även utskick som gått ut till föreningarna

Kaffe och lunch kostar 30 kr/pers
Anmälan till distriktsexpeditionen före 20/1

Samarr. EFS i Sydsverige och KFUK-M Studieförbund

Projektjänst distriktskonsulent 100 %

Projektjänst under ett år.
Barn, ungdom, GUL,
förändringsarbete (Målbild 2003),
administration etc

Ansökan snarast.

MAF-avtal. Information om tjänsten via tf df
Torbjörn Larspers, tel. 044-28 93 13

Sänd ansökan med meritförteckning till

EFS i Sydsverige
Sigfridsv 5
296 38 Åhus

KÖRDAG med ARNE LUNDMARK

Lördag 27 April 2002.

i EFS Möllebackskyrkan, Karlskrona.

Vi startar kl 10.00 och sjunger några av
Börje Gustavssons fantastiska sånger.
Noter skickas hem några veckor innan kördagen.
Kostnad för dagen är 250 kr (inkl mat o fika)
Musikgudstjänst i kyrkan för alla kl. 19.00
Anmäl dej senast 28 mars till Mari Sjöberg 0455-13138
eller mari.sjoberg@mail.scout.se med namn, adress,
telnr och stämman du sjunger.

Alla sångare och körer är välkomna!

MISSIONSDAG

Välkomna till en ny missionsdag i
Västerkyrkan Hässleholm 9/3 2002

Ur programmet:

Bibelstudier med anknytning till vårt mis-
sionsengagemang av Ingmar Holmquist
f.d. miss. i Tanzania.

Lillemor & Ingvar Persson – Tanzania
Rebecca Norden, stipendiat – Eritrea

Anmälan till exp. Pris 100kr.

ALLA KAN GÅ I RING CIRKEL

Ta kontakt med
Ditt studieförbund
KFUK-KFUMs
studieförbund
Kerstin Holmberg
046 - 14 10 73
Anna Frohlund
Heléne Wilkens
044 - 28 93 11

Bibel & Missionsdagar på Wittsjöskog

6 - 10 mars
2002

Medv. Calle Adolfson, Ingemar & Gertrud Holmqvist,
Uno Karlsson, Eva-lotta Kjellberg, Torbjörn Larspers,
Rune Lindkvist, Paul Persson, Claes Ruderstam,
BV:s Sångare, Berit & Torsten Weister

Förfrågningar och anmälningar till Wittsjöskog, Lehultsvägen 13,
280 22 Wittsjö, Tfn. 0451-220 87
Arr: Vittsjöbygdens EFS & KFUK-KFUM:s Studieförbund

Välkomna!

Som jag skrev i förra numret av Livsluft har distriktet sökt en vikarierande distriktskonsulent. Vikariatet är en ersättning för Fredrik Karpis och Magnus Lennartssons tjänstledigheter. Då ansökningstiden gick ut 11 december och beslut fattades i dagarna därefter samt att Livsluft trycks i mitten av månaden kan vi inte i detta nummer berätta vem det blev. I Livslufts februari-nummer återkommer vi med presentation av den nya/nye distriktskonsulenten.

I övrigt vill distriktsexpeditionen påminna om Utvecklings-/framtidsgåvan lördag 26/1 då EFS' Utvecklingsgrupp besöker oss för att hålla en dag i seminarieform kring arbetet i missionsföreningen och hur detta kan utvecklas. Se annons i

detta nummer av Livsluft samt utskick. Meddela distriktsexpeditionen hur många ni kommer från föreningen för matens skull. Välkomna till en givande och intressant dag! Den 20-21 februari håller distriktet Medarbetardagar på Åhus. Vi gästas då av missionsförestandare Anders Sjöberg. På kvällen (kl. 19) den 20 februari predikar Anders Sjöberg vid ett större möte i Västerkyrkan, Hässleholm. Under dagarna hos oss i Sydsverige deltar Sjöberg även vid sammanträdet med samarbetsrådet Lunds stift-EFS i Sydsverige.

Torbjörn Larpers

Minnes- och högtidsgåvor
November
Högtidsgåvor vid Signe Larsson
Ahlséns 75-årsdag och Annie
Cedergrens 85-årsdag

Minnesgåvor till Signe Magnus-
sons och Einar Larssons minne

Totalt inkommet under perio-
den: 655 kr till den föreningsge-
mensamma verksamheten.
Varmt tack för gåvorna.

cafékväll

på EFS-kyrkan i Ängelholm.
Sång och musik av 4U samt
bildspel av Ingemar Skogar.

EKONOMISK RAPPORT

för perioden 2001-01-01—2001-11-31

	Föreningsbidrag och gåvor ¹	Kostnader under perioden ²	Balans
Blekinge	840641	- 831 623	9 018
Norra Skåne	814974	- 772 360	42 614
Centrala Skåne	454 699	- 480 214	- 25 514
Södra Skåne	195 214	- 253 460	- 58 246
Västra Skåne	91 618	- 151 206	- 59 588
Nordvästra Skåne	827 748	- 844 750	- 17 002
Summa	3 224 894	- 3 333 612	- 108 718

¹ inkl. statsbidrag t.o.m. aktuell månad och landstingsbidrag för året

² verklig kostnad för området, och budgeterad kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten

När Du får denna tidning är år 2001 slut och summeras. Resultatet har präglats av upp- och nergångar men har i stort ändå varit ganska positivt under året. December är ännu inte över när detta nummer går i tryck så hur resultatet blir vet vi ännu inte. Men eftersom december brukar vara en bra månad tror vi det ska gå ihop till slut.

Vi vill framföra vårt varma TACK för Din gåva och önska Guds välsignelse över gåvan och Dig som givare.

Distriktsexpeditionen / Cecilia Engström

almanacka

januari 2002	Nummer/sida
12	Ledardag i Hässleholm. 12/16
19	Ekonomikurs (dag 3) Svensköps missionshus
19	Cafékväll på EFS-kyrkan i Ängelholm. Sång och musik av 4U samt bildspel av Ingemar Skogar. 1/17
25-27	Kyrkans och den kristnes liv i samhälle och vardagsliv Glimåkra fhsk.
26	EFS Utvecklingsgrupp, EFS-Gården Åsljunga. 12/17
<i>februari</i>	
2-3	Scoutläger Göransborg Höör
15-23	Skidresa till Åre.
19	Distriktsstyrelsen sammanträder med missionsföreståndare Anders Sjöberg.
20	kl. 19 Kvällsmöte med missionsföreståndare Anders Sjöberg, Västerkyrkan Hässleholm.
20-21	Medarbetardagar ÅhusGården
20-23	Sportlovsläger 10-14 år, Solvik.
21	Samarbetsråd Svenska kyrkan Lunds stift-EFS i Sydsverige.
<i>mars</i>	
6-10	Bibel- och Missionsdagar på Wittsjöskog. Ingemar Holmqvist m.fl. 12/17
8-10	Förträff för Åhus-konfirmander.
9	Missionsdag Hässleholm 1/17
9	Ankaret Melody Ängelholm.
15-17	Förträff för "Åsljunga 2"-konfirmander.
<i>april</i>	
12-14	Förträff för "Åsljunga 1"-konfirmander.
12-14	Kyrkans och den kristnes liv i samhälle och vardagsliv (forts) Glimåkra fhsk.
13	Årsmöte Sundsgårdens fhsk, Helsingborg.
20	Cup GUL Lerberget
27	Kördag med Arne Lundmark i Möllebackskyrkan, Karlskrona. 1/17
<i>maj</i>	
3-4	Att lära sig själv och andra om det kristna livet, Sundsgårdens fhsk.
19	Pingstfest Åhusgården
<i>juni</i>	
13-17	EFS Rikskonferens i Piteå
21	Midsommarfirande på Stenbräcka
<i>juli</i>	
7-12	Skärgårdskulturvecka med Seglarskola, Naturskola, Stenhuggarkurs, Fiskekurs, Skrivarkurs, Dansk-kurs, Guide-kurs på Stenbräcka
<i>augusti</i>	
2-4	Tältskärgårdsläger, Hägnan på Stenbräcka
4-7	Äventyrläger, Hägnan på Stenbräcka
30-31	Att lära sig själv och andra om det kristna livet (forts) Sundsgårdens fhsk. Se även almanackan på hemsidan www.efssyd.org

i
Sydsverige

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Telefontid:

10.00 - 15.00 (lunch 12.30-13.00)

Telefon: 044-28 93 13, 28 93 14

Telefax: 044 - 28 93 15

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451-845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 044 - 28 93 13

0708 - 28 61 65 **tjänstledig**

Tf distriktsföreståndare

Torbjörn Larspers, Odengatan 3F

241 31 Eslöv

epost:torbjorn.larspers@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 044 - 28 93 13

Distriktskonsulenter

Annica Nordkvist 044 - 28 93 14

Fredrik Karp

Magnus Lennartsson

Assistent

Ingrid Viberg 044 - 289313

EFS-gården, Åsljunga

Ånhultsvägen, Pl 652

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

680 24 - husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454-620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070-654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-mail: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5

296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

Mitt vittnesbörd

Gemenskap – Ja Tack!

Gemenskap med vem och när då? På vems villkor?

Mitt vittnesbörd är denna gång att berätta om hur viktig församlingsgemenskapen är, och har varit för mig. För min del har olika människor fungerat som Guds hjälpare i olika situationer i livet. Någon har kunnat böja sig ner och se till lilla mig som varit krossad och undanskuffad, och lyfta mig upp. En annan gång har någon fått höja sitt varnande finger och varsamt, men med kraftfull kärlek pekat på fel hos mig som bör korrigeras. En kamrat i församlingen fick en gång vara den som "överräckte Kristus" till mig. Ett antal föredömen att lära av har blivit ledfynd på vandrigen.

Ibland har jag fått komma och dela min sprudlande glädje på ett barnsligt och utgivande sätt. Många gånger har jag fått dela mina tårar med medmänniskor! Var? Säg mig var, kan man få göra detta och ändå få behålla sin värdighet som människa? Jo, bland de vanliga människorna i Guds församling, inte i en utplockad grupp heliga människor som (nästan) är felfria. "En bukett kan vara vacker även om de enskilda blommorna har sina skavanker".

Vilken församling fungerar så bra i alla lägen? Tyvärr är det nog inte alltid så, men jag kan vittna om att de flesta olika församlingar ger en plats för Guds närvaro. Därigenom finns också plats för mig med min livsbörda och mina behov. Också plats för mina försök att hjälpa någon på livsvägen. Eftersom behoven är oändliga finns plats för oss alla med våra olika gåvor – för att helheten skall fungera.

Vi är olika som människor och jag har också svårare eller lättare i personkemi och umgänge med min omgivning. Säkert har jag tyvärr trampat på någon, och blivit trampad på, även i församlingen! Men det finns förlåtelse och en väg framåt. Det är dessutom inte jag som utser medlemmarna i församlingen utan det är människor kallade av vår Herre – vem är då jag som skulle tycka att de inte tillför något gott till gemenskapen.

Att söka mig till församlingsgemenskapen ger för mig en närhet till Guds påverkan och en "hälsning från Jesus" som hjälper mig i min tuffa vardag. Det är också en medveten väg för att ständigt låta mig påverkas av Guds ordet – och det fungerar ganska oberoende av personliga vänner, predikant, språk (tex. vid resor) och omgivning. Allt detta personliga kan ge plus, men där Gud bor påverkas vi av honom, om vi inte själva stänger oss ute!

Naturligtvis vill jag som de flesta, umgås med vänner och känna personliga relationer. Vi har många fina vänner, även de som inte är bekännande kristna. Men jag tycker trots detta att församlingsgemenskapen är en dimension av högre nivå än övriga grupper av individer. För min egen del tror jag att deltagandet och närvaron i Guds församling är en mycket viktig del på vägen att få bibehålla och utveckla min tro. Denna tro som är helt avgörande för mitt eviga väl i den evighet som Kristus öppnat vägen till.

Eskil Arnoldsson, Sölvesborg nov 2001

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Ett steg framåt, UngFo 2002, sid 12

- Lisa Paulsson, 80 år i EFS tjänst, sid 14
- Visioner för Malmö, sid 5

Nr 2 - 2002

Innehåll

- sid 3 Ledare
sid 4 Beträktelse
sid 5 Visioner för Malmö
sid 6 Nyår på Höllviksstrand
sid 7 Brev från Etiopien
sid 8 Nyår på Sundsgården
sid 9 Flyttning av kiosken
sid 10 Julhälsning från Åhus och Åsljunga
sid 11 Målbild 2003
sid 12 UngFo 2002
sid 14 80 år i EFS tjänst – Lisa Paulsson
sid 16 Till Sven Behrens minne
sid 17 Annonser
sid 18 Expinfo
sid 19 Almanackan
sid 20 Mitt Vittnesbörd

Ordsnubbleri

– Var kommer du ifrån?
– Malmö!

Ett svar som i mitt fall gör frågeställaren ännu mer frågande.

– Ja, jag har alltså bott där i ett halvår, kommer *egentligen* ifrån Luleå, Norra Norrland, som du så klart redan hört på dialekten.

Det är svårt att presentera sig. Jag säger gärna att jag är Norrlänning, det låter gediget på nåt vis. Och så förstås att man automatiskt tycker om att gå i fjällen.

En gång Norrlänning, alltid Norrlänning? Hur många år håller det då?

Nåt som håller för en presentation är: En gång Gud, alltid Gud.

Jag blir lika fascinerad varje gång jag läser om när Jesus kallar lärjungarna.

"Kom och följ mig. Jag skall göra er till människofiskare, och de lämnade *genast* sina nät och följde honom. När han gick vidare, fick han se två andra bröder, Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, sitta tillsammans med sin far Sebedaios i båten och göra i ordning sina nät. Jesus kallade på dem, och *genast* lämnade de båten och sin far och följde honom."

Matt 4:19-22

Genast. Det är så häftigt. Om man möter Jesus så där på vägen så bryr man sig inte om vart han kan tänkas vara på väg, vad han har för planer, eller vad det var man just höll på med. Man hänger på.

"Den stora faran ligger i att bli självständig", sa Mikael Artursson om visioner för Malmö. Jag höll på att skriva *för* självständig av bara farten. Man tänker gärna så, att allt går bra till en viss gräns, då man blir *för* slarvig, *för* stolt. Men det räcker ju att bli bara lite självständig så är man på väg åt fel håll. Man tar tillbaka en del av det liv man gett till Gud. Man tror på nåt konstigt vis att det blir bättre på mitt sätt än på Guds, den allsmäktiges. Tur att Gud har humor. Fantastiskt att vi får komma på nytt varje dag. Och skönt att vi slipper presentera oss.
– Gud, det är jag igen.

Helena Jonsson

Redaktionsruta

Livsluft nr 2/2002
Årgång 10
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 28 93 13

Tf. ansvarig utgivare är Rune Johansson
Tfn. 0454 - 148 37
Redaktör: Helena Jonsson
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 - 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 1/2 för nr 3. Plan utgdag den 1/3 - 2002
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 180:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Åhus Tryckeri AB
Box 91
296 22 Åhus
Tel: 044 - 24 06 00

Bränn inte ut pastorn

En undersökning i den amerikanska Missourisyndoden, med sina 2,6 miljoner medlemmar världens största ortodoxt lutherska kyrka, visar att cirka 30 procent av pastorerna där upplever stor tillfredsställelse i sitt arbete. Medan däremot 40 procent känner sig mer eller mindre utbrända.

Bland de främsta anledningarna till otillfredsställelse märks församlingsmedlemmarnas bristande respekt för pastorns tid, ämbetets sjunkande status och låg lön samt ren och skär illvilja från vissa församlingsmedlemmar, som känner sig trampade på tårna.

Pastorshustrurna klagade över ensamhet, att alltid känna sig (kritiskt) iakttagna och att näst intill ensamma behöva ansvara för barnens uppfostran. Kort sagt saknade de sina män.

Pastorsbarnen kände sig iakttagna som fiskar i ett akvarium, tyckte att församlingsmedlemmarna la sin näsa i blöt i privata saker och tyckte att pappa ägnade mer tid åt församlingen än åt familjen. Kort sagt saknade de sina fäder.

De flesta barnen skulle inte bli pastorer när de blev stora. En undersökning vid Missourisyndodens två pastorsseminarier visar också att andelen studenter från pastorshem på de senaste 50 åren minskat från över 40 ner till cirka 10 procent.

Den bristande respekten för pastorns tid visar sig dels genom att man kräver att pastorn måste ordna viss verksamhet och vill ta pastorns arbetstid i anspråk för medverkan i onödigt många grupper och samlingar i församlingen, dels genom bristande respekt för hans fritid genom att störa honom i måltider, sent på kvällar och på hans fridagar. Också med småsaker som mycket väl kunde ha väntat till hans expeditionstid.

Vissa församlingsmedlemmars "ill-

vilja" kan ha sin grund i att de kräver att saker ska göras som de alltid har gjorts och att de ställer till stort bråk för små bagateller. Det som helt enkelt är olika sätt att göra samma sak, betecknar de som brister hos pastorn.

En klar skiljelinje går mellan de församlingsmedlemmar som fokuserar på sig själva och sitt eget välbefinnande och de som istället fäster större vikt vid församlingens andliga verksamhet. De förra är mer intoleranta än de senare.

Dr. Alan C. Klaas, ledare för Mission Growth Ministries som gjort undersökningen, sätter upp några punkter för varje församling att beakta:

- Finns det församlingsmedlemmar som någon gång talar illa eller skvallrar om pastorn och hans familj?
- Försvårar församlingen det för pastorn att ha sina lediga dagar, inklusive full semester?
- Läger församlingsmedlemmar sin näsa i blöt i pastorns och hans familjs privatliv?
- Får pastorn tillräckligt betalt?
- Är församlingens huvudsakliga uppgift att vara till för medlemmarna mer än att vara till för en mera andlig, (utåtriktad) verksamhet?

Ett eller flera ja-svar på dessa frågor visar att församlingen vållar sin pastor problem. Problem som riskerar att bränna ut dess pastor.

Missourisyndodens i mars i fjol avlidne president, dr. A. L. Barry, skrev i en kommentar:

– Acceptera olika former och infallsvinklar i verksamheten. Vi talar *inte* om läran. Vi talar *däremot* om former och handlingssätt i verksamheten. Bara för att en församling "alltid gjort så", betyder det inte att någonting aldrig kan vara annorlunda.

Denna undersökning är förvisso amerikansk, men jag förmodar att många paralleller kan dras till svenska pastorers situation.

Också svenska pastorer behöver skyddas från att störas i tid och otid med oviktiga bagateller. Såväl under arbetstid som på fritiden. Också svenska pastorer och deras familjer tar skada av skvaller och andra uttryck för "illvilja". Omvänt mår de bra av uppmuntran och omtanke – nästankärlek. Också svenska pastorer vill ha status och lön som motsvarar deras tre-, fyra-, femåriga utbildning och deras andliga ledarsvar.

Också oss församlingsmedlemmar och våra församlingsledare gäller Guds ord:

"Vi vädjar till er, bröder, att sätta värde på dem som har det tyngsta arbetet bland er, som står i spetsen för församlingen och vägleder er. Visa dem den största kärlek och uppskattning för allt vad de uträttar." (1 Thess. 5:12, 13)

Ett ord att betänka.

Jämför även exempelvis bibelstäl- len som: 1 Thess. 3:6 om att älska dem; Heb. 13:17 om att lyda dem; 2 Kor. 2:3 om att skänka dem glädje; Fil. 4:3 om att hjälpa dem samt 1 Kor. 9:7–11 om att löna dem.

Staffan Hulthén, Malmö

Rosenius och Kristusbilden

C. O. Rosenius' hem i Stockholm var ett andligt centrum i 1840-, 50- och 60-talens Sverige. I arbetsrummet förberedde Rosenius sina predikningar och bibelföreläsningar, här skrev han sina artiklar i tidskriften *Pietisten*, här bad han och läste sin Bibel, här samlades familjen för andakt och gemenskap, hit bjöd han vänner och hit kom många för enskilda själavårdssamtal. Det berättas att C. O. Rosenius hade en bild av Kristus på väggen i sitt arbetsrum. Detta är givetvis inget märkligt i sig. Men det speciella med denna bild var att Rosenius hade hängt ett skynke över bilden. För det mesta var bilden täckt av detta förhänge. När han hade någon gäst i arbetsrummet kunde det ibland hända att Rosenius tog bort skynket så att bilden med Kristus blev synlig. Då stod Rosenius under en stund i tyst begrundan och bön framför bilden. Ingen sade något. Efter en stund hängdes skynket tillbaka och samtalet fortsatte. Man frågade Rosenius: "Varför har du hängt ett skynke för Kristusbilden? Vore det inte bättre att den alltid var synlig?" "Nej", ska Rosenius ha svarat. "Jag tycker så mycket om bilden. Kristi ansikte säger mig så mycket, men jag vill inte bli alltför van vid bilden så att den inte längre säger mig något."

Rosenius var aktsam om mötet mellan honom och Kristus. Det fick inte förfuskas. Det fick inte bli slentrian. Kristus var alltid hos honom, men han önskade att mötet mellan honom och Kristus alltid skulle få behålla sin fräschör.

Jag tror det ligger något viktigt i vad Rosenius ville säga med sin täckta kristusbild. Det är lätt att vi som fått nåden att vara kristna sedan länge blir så vana vid det att en del av det vi en gång kände och tänkte bleknat. Vi ska inte bygga vår relation till Gud på känslor, men vi får heller inte bli så

vana vid att ha med det heliga att göra att vi glömmer vem vi är och vem Gud är. I luthersk och roseniansk teologi är Gud både den Fruktansvärde och den alltigenom Nådefulle. Den Gud som dömer är samtidigt den Gud som förbarmar sig, som förlåter och upprättar. Luthersk och roseniansk teologi orkar hålla samman denna bild av Gud som vi tror Gud själv givit genom sitt Ord.

Rosenius var ingen känslomänniska. Vi har många bevis för att han inte ville bygga sin relation till Gud på känslor. Tvärtom var det så att Rosenius ofta hade svårt att tro. Just därför byggde han sin tro och sin förkunneelse på en objektiv grund, på Bibeln. Rosenius var ingen känslomänniska. Just därför önskade han bevara sitt första möte med Kristus obefläckat i bön, i begrundan, i lovsång.

Jesus, hjälp oss genom att göra vår tro på Dig stadig.
Hjälp oss att alltid komma ihåg vem Du är.
Hjälp oss att umgås med det Heliga och behålla det heligt.
Jesus, helga våra liv.
Amen

Torbjörn Larspers

Visioner för Malmö

– framtiden för Betania

“Det är fantastiskt spännande att få vara i en stad som Malmö. Det finns en nöd på många sätt, och det är vår kallelse som kyrka att stiga fram mer.” Mikael Artursson

Mikael började som pastor i Malmö EFS, Betania, i augusti 2001. Då hade det varit klart i ungefär ett år att han skulle börja då, så Mikael hann läsa ett fjärde år på Johannelund, och när han sedan kom till Malmö kände han sig så redo han kunde bli.

Under hösten har han bland annat jobbat med en Alphagrupp, som han vill fortsätta att jobba med och få se arbetet växa.

– Man får lägga kraft på att nå ut till folk, om gruppen växer så blir det ringar på vattnet.

En personlig längtan Mikael har sedan bra länge, är att få jobba med familjearbete.

– Det har funnits en tro i kyrkan på att kristna äktenskap har det bättre, och inget forum för att prata om det jobbiga i ens relation tillsammans. Min längtan är att det ska få komma upp till ytan, att man ska finna former att mötas och dela, både goda och dåliga erfarenheter. Så man kan få höra eller säga; “Vi hade det så för 2, eller 5, eller 25 år sedan. Man har sett äktenskap krascha, och man frågar sig varför? Om man vet om att det kan vara jobbigt efter 3 eller 7 år, att det går igen, så kan man lyfta blicken och se felet någon annanstans. Det kan hjälpa en att gå igenom.”

Mikael jämför med att fjällvandra.

– Om man ska gå på fjället så frågar man mycket. Man frågar de som gått där förut, någon med erfarenhet, någon som vet hur man gräver en bivack. Man samlar på sig så mycket kunskap att man vet hur man ska handla om det blåser upp till storm. Det ligger en koppling i det.

I föreningen i Malmö har Mikael fått se en härlig omsorg om nya människor, och att det finns många med en längtan och förväntan på att Gud ska använda dem. Mikael vill att de som redan är med ska få växa till i tro och att de i sin tur ska få bära ut evangeliet.

– Malmö behöver verkligen nås och det är ju inte jag

som pastor, som i första hand ska göra det. Jag vill rusta människor till tjänst och inspirera till bibelläsning. Det finns en fantastisk kraft i det levande ordet.

Den stora fara Mikael kan se, när jag frågar, ligger i att bli självständig, att inte vara beroende av Gud. Man måste hela tiden komma tillbaka till att det jag fått är en gåva, jag är inte förtjänt av det. Biskop Anders Wejryd sa vid prästvigningen i somras något Mikael bär med sig: “Glöm aldrig att du också varit den förlorade sonen.”

Helena Jonsson

Foto: Susanne Artursson

Mikael Artursson ute på fjället.

Nyårssupén. Här saknas ingenting.

NYÅR PÅ HÖLLVIKSSTRAND

En ljuvlig värme från brasan på Höllviksstrand hälsade ett 25-tal deltagare, välkomna till nyårsfirande på gården.

Kan man fira nyår mitt i vintern på en sommargård? Det går alldeles utmärkt. Höllviksstrand är numera väl lämpad för sådana aktiviteter vintertid.

Efter en stunds "mingel" och glöggdrickande, var det dags att ta för oss av nyårssupén, bestående av viltgryta av rådjur, med diverse tillbehör. Glass och brylépudding avrundade supén.

Därefter ville Kerstin testa våra kunskaper i det skånska språket. Även för den mest inbitne skåning-

Glöggen serveras.

Nyårsbrasan behöver ved. Bertil och Tycho hämtar.

en kan det vara svårt att översätta skånska uttryck till svenska.

Innan nyårsklockorna ringde in det nya året, hade vi en stund inför Herrens ansikte, i nattvarden. Det kändes rätt att avsluta det gamla året så här, och gå in i det nya året.

Text och bild: Per Andersson.

Brev från Maria Andersson, Etiopien

Aira, 28/11-2001

Kära vänner,

Så har det gått ytterligare några månader och jag tänkte att jag skulle få ihop några rader så här innan jul.

Sommaren, eller jag kanske ska säga regnperioden, tillbringade jag i Addis Abeba. Jag fortsatte mina oromiffa-studier fram till i slutet på juli. Tanken var sen att jag skulle åka in hit till Aira i mitten av augusti, för att börja mitt arbete som barnmorska här.

Så blev det dock inte, på grund av ett sår på benet som envist inte ville läka var jag tvungen att stanna i Addis för behandling i ytterligare en månad.

När såret läkt i början på september var det dags att förbereda flytten. Det var mycket som skulle hinnas med, men det var härligt att vara på benen igen efter en månads stillasittande med benet i högläge.

Tisdagen den 18 september var så bilen fullastad och resan in till Aira kunde börja. Första dagen körde vi till Nakamte som ligger 33 mil från Addis, det tog ca sju timmar. Nästa dag fortsatte färden till Aira, ytterligare 22 mil, men som tog nästan lika lång tid att köra, för nu var det slut på asfaltvägen.

Måndagen den 24 september blev första dagen på mitt nya jobb. Jag fick arbeta tillsammans med den etiopiska sjuksköterska som varit ansvarig på förlossning/BB sen Rachel Vessby åkte tillbaka till Sverige. Efter att ha varit här i fyra veckor fick jag besök av goda vänner och vi styrde tillbaka till Addis och senare norrut till Dessie.

Nu är jag då åter i Aira och jag har "ensam" ansvaret för förlossning/

BB. Till min hjälp har jag nio sk "barnmorskeassistenter".

De har hand om de normala förlossningar som finns och turas om att jobba dagtur, kvällstur och natt. Jag för min del arbetar till största delen må - fre, 8 - 17. Men jag har jour ca en kväll och natt i veckan.

Jourerna delar jag med de andra sjuksköterskorna på sjukhuset. Alla sjuksköterskorna har vana av förlossningsvård, så det fungerar ganska bra.

Vad gör jag då på jobbet?

Ja, dagen börjar alltid med morgonbön i sjukhuskapellet. All personal skiftas om med att ha ansvaret för denna. Det känns verkligen gott att varje morgon tillsammans med arbetskamraterna få lägga dagen i Guds händer. Efter morgonbönen ska arbetet på avdelningen fördelas. Någon bm-assistent får ansvaret för förlossningen och andra får ansvaret för de olika BB-salarna.

Vi har åtta BB-platser och tre platser i ett separat rum för de kvinnor som förlorat sina barn. På förlossningen har vi tre platser för övervakning och i förlossningsrummet finns det två förlossningsängar.

Då arbetet fördelats är det dags för rond. Vi går runt till alla och beslut fattas om behandlingar, hemgångar etc. Har jag några frågor, kan jag alltid fråga den läkare som har jour. Vi har tre-fyra förlossningar om dagen och tyvärr är det sällan det handlar om normalförlossningar. En del kvinnor har varit på mödravård och blivit rädda att föda på sjukhuset av olika anledningar, och andra kvinnor planerar att föda hemma, men får problem och försöker att ta

sig till sjukhuset. Detta kan ibland ta hela dagen, för upptagningsområdet är stort och det är svårt att få tag på transport. Det här med transporterna är ett av de största problemen här, tillsammans med okunskap. Det är alltför många kvinnor och barn som mister livet på grund av att de kommer för sent. Men trots det kan jag nästan dagligen få skicka hem mammor med friska barn! Det känns som en seger varje gång vi kan göra det! Ja, som ni förstår är det mycket att göra, och ibland känns det som att det enda jag gör är att jobba och sova. Men tiden rusar iväg och snart är det jul. Det är lite svårt att förstå, när jag här väntar på att det skall bli varmare. Nu är det runt 25 grader på dagen och på natten går det ner mot 15 grader.

Jag planerar att fira jul på Entotto i Addis, tillsammans med mina svenska missionärskollegor. Det ska bli skönt med en paus från jobbet, som ju är ganska tufft, psykiskt framför allt.

Ja, så önskar jag er alla en riktigt GOD och FRIDFULL JUL och ett GOTT NYTT ÅR!

Varma hälsningar,
Maria Andersson

Maria avskildes som missionär i Reslövs kyrka för ett år sedan. Hon är ute för SKM men har sina rötter i våra kretsar.

Adress:
Maria Andersson, c/o Aira hospital,
P. O. Box 12599, Addis Abeba,
Ethiopia

Nyårsafton på Sundsgården!

Länge hade vi väntat och längtat efter att klockan skulle bli 18.00 den 31 december 2001. När så alla var samlade inleddes kvällen med en välkomstdrink och lite mingel i stora entrén på Sundsgårdens folkhögskola. Det är så roligt att få klä upp sig och träffas i lite festligare sammanhang ibland.

Vid halv sjutiden gick vi ner i matsalen för att bli serverade en tre rätters middag bestående av, i tur och ordning, toast skagen, kyckling á la EFS i Sydsverige och glass med hallonsylt. Allt detta smakade väldigt bra och vi framför ett stort tack till kökspersonalen, som denna kväll bestod av ett helt gäng fantastiska föräldrar, som gjorde en ovärderlig insats. Stort tack till er!

När vi sen var mätta och belåtna och hade varit ute en sväng för att hämta lite frisk, kall luft fortsatte kvällen med en lovsångsgudstjänst. Magnus Lennartsson predikade utifrån Petrus liv. Hur hans möte med Jesus förändrade hans liv och hur han, när han hade förnekat sin Mästare tre gånger, inte bara fick chans att komma tillbaka till Honom, utan dessutom få bli den förste av den kristna kyrkans ledare genom tiderna. Ett möte med Jesus kan verkligen förändra ditt liv och hur svag du än verkar så kan Jesus använda dig i byggandet av sitt rike på vår jord.

Lovsångsteamet var väl förberett och ledde oss i lovsång på ett underbart sätt. En blandning av feststämning och lugn som utgjorde en kanoninramning kring mässan vi också fick fira tillsammans.

Mitt i alla nyårslöften så har vi många löften från Jesus som betyder mer än någonting annat. Amen.

Framåt elva var det så dags för den första delen av kvällens spex och show. Där fick publiken följa med på en audition till en popgrupp som skulle utses. Många musikinslag blandat med ett antal profiler från olika sammanhang. Bland annat träffade vi en privatdetektiv som var bergsäker på att han var i Göteborg och en extremsportare som hade gått över Stilla havet.

Vi fick också se ett dansband som framförde "Kan man älska nån på avstånd?" samt två gymnasieelever från förr som sjöng "Vill ha dig".

I pausen på spexet (av någon anledning ungefär klockan tolv) hann vi med att avfira några bomber och raketer mot skyn och hälsa varandra ett gott nytt år. Det blev några kramar...

I andra akten kom Dr. Stubin på besök. Han var expert på allt vad raketer och smällare heter. Det såg man på hans ena arm... Och El Offsson som med sin cykel driver all elektricitet åt EFS i Sydsverige. Tyvärr tröttnade han en gång under kvällen så ljuset sviktade lite, men när han fått vila upp sig lite så var han, så att säga, "laddad" igen. Vidare var där en pilot som framförde "Stand by me", Ricky Martin med "La Copa De La Vida" och två "kompisar" som sjöng om varandra i "Så e' du".

Kvällen avslutades med att spexgänget visade lite olika dansstilar som man kan använda på dansgolvet. Det var allt ifrån hip hop och rap till riverdance, ringdans och mogendans. Detta praktiserades senare på olika sätt.

Vid 02.30 var vi ganska nöjda och belåtna och då hade det ju blivit ett nytt år och allting, så vi åkte hem.

Vi är så tacksamma till alla som på olika sätt ställde upp och gjorde denna nyårsafton till en kanonkväll. Mest av allt är vi tacksamma till vår Herre, Jesus Kristus för att Han finns hos oss inte bara på nyårsafton, utan alla dagar ända tills tidens slut. Bättre nyårslofte kan man inte ge, eller få...

Jonas Svensson, ungdomsledare
Heljarödsgården

Gert-Inge Ivarsson lyfter skickligt "kiosken" på plats på sin lastbil för färd till Åsljunga.

Flyttning av kiosken

– från ÅhusGården till Solvik

På ÅhusGården har funnits en liten stuga sedan mitten av 60-talet som allmänt gått under benämningen "kiosken". Den var faktiskt också kiosk för Gården under en följd av år. Den har dock på senare tid använts som förråd. Eftersom ÅhusGården har byggt ett nytt förråd senaste sommaren har den gamla kiosken blivit överflödig. Då visade det sig att EFS-Gården i Åsljunga tänkte komplettera Solvik med någon typ av samlings/grupplokaler. Här sammanföll planerna. Kanske kiosken på ÅhusGården skulle kunna vara användbar här. Efter en del planerande och besiktigande visade det sig stämma.

I början av december lyftes kiosken från sina fundament av Ivarssons Åkeri, G.Köpinge och transporterades med poliseskort till Åsljunga och placerades på nya fundament. Så

småningom kommer denna att iordningställas för kommande aktiviteter på sin nya plats vid Solvik.

Från ÅhusGården önskar vi lycka till med "kiosken" och hoppas den skall komma till god användning.

Text och foto: Bertil Carlsson

Julhälsning från ÅhusGården

Den tidiga morgonen är kall, snögnistrar och flammande marschaller bildar häck på Sigfridsvägen när människor börjar samlas på ÅhusGården tidig söndagsmorgon just före jul. Det är dags för Julhälsnings 41:a upplaga. I obruten följd sedan ÅhusGården byggdes har det firats Julhälsning sista söndagen före jul. Kyrksalen och läktaren fylls och Åhus Blåsorkester spelar Hosianna-sången när kyrkklockan tystnat. Också detta år är det mycket sång och musik som dominerat programmet.

Och det är idel bygdens folk som medverkar. EFS i Åhusbygdens olika körer är på plats och medverkar.

Unga Röster, som är barnens kör, Whatcha gospel, som är tonårskören, och Riverhouse gospel vilket är de äldres kör avlöser varandra med

mer eller mindre välkända julsånger. Maria Hedén och Martina Wämmerfors delar på dirigentskapet. Vid flygeln sitter Ola Hedén, basen hanteras av Daniel Tejera och vid trummorna finns Fredrik Lindblad. I många år har Rune Svensson svarat för solosånger vid Julhälsning, så också detta år. Bertil Carlsson delar en del tankar omkring Betlehemstemat.

Morgonen har gått över i tidig förmiddag när Rune Svensson sjunger "O helga natt" som får utgöra slutvinjett på programmet. Kollekten som upptas blir 7.650:-

Efteråt fylls matsalarna för att njuta av kaffe och julkakorna som ÅhusGården bjuder på.

Text och foto: Bertil Carlsson

Julfirande på EFS-Gården

Då en önskan framkom att någon skulle skriva om julfirandet i tidningen Livsluft tog jag mig på det i ett obehagligt ögonblick. Fast jag lider inte av någon skrivklåda precis. Jag var där i sällskap med ett par goda vänner, Elsie Svensson och Hans Levin, som också var vår chaufför. Det var full vinter och vackert med snöklädda träd.

Tillsammans med några andra vänner hade vi hög och hjärtlig stämning under måltiderna vid vårt runda bord. God mat serverades och särskilt julbordet på julafton får högsta betyg.

Värdparet Mary och Einar Persson från Kågeröd var alla tiders. Hjälpsamma och trevliga mot alla och hade en varm humor. De gladdede oss också med vacker duettsång, och Mary framförde fina musikstycken.

Berikande stunder var det också, när en av gästerna, Gösta Henge från Vittsjö gladdede oss med sin härliga sång och musik. En av höjdpunkterna var på julaftons förmiddag, då vi fick besök av Curt Westman, som berättade om Norea Radio, men

Åhus Blåsorkester medverkar i Julhälsning.

Målbild 2003

i Åsljunga 2001

framförallt fick vi lyssna till en god predikan med utgångspunkt i 2 Kon. Kap 4.

Det var också mycket givande att lyssna till Gunnel Anderssons mål-lande beskrivning av Betlehem från olika tider.

Sist men inte minst vill jag upp- märksamma föreståndarparet Britt och Thomas Ekman, som alltid står till tjänst vid olika tillfällen. Så också alla trevliga och glada gäster, som bidragit till den goda samva- ron. Inte nog med detta. Till råga på allt fick vi mycket fina och nyttiga julklappar, utdelade av två trevliga jultomtar. Tack alla för julen 2001.

Ingeborg Johansson

Nätverk

Rapport från nätverksgruppen

Som ni säkert alla känner till beslutade EFS i Sydsveriges årsmöte 2001 att anta Målbild 2003. Då har förhoppningsvis och enligt planen målbilden uppnåtts, och en hel del kommer att se annorlunda ut mot idag. En del är sannolikt också annorlunda än som det tänktes på årsmötet. Vår distriktsorganisation kommer då att vara förändrad på en rad punkter. En av förändring-arna är att utskotten kommer att vara ersatta med nätverk.

Man kan ställa sig en rad frågor kring detta ämne: Vad är ett nät- verk? Hur kommer det att fungera? Vad skiljer ett nätverk från ett ut- skott? Varför kan vi inte behålla ut- skotten som de är idag? Under året kommer vi löpande att rapportera i Livsluft hur arbetet fortskrider med övergången från utskott till nät- verk, och i detta nummer diskute- rar jag den sistnämnda frågan.

Först vill jag i stora drag visa hur läget är för utskotten är idag. Grun- den är att det finns brinnande perso- ner som är engagerade inom ett visst område. En av svårigheterna med att få dessa personer intressera- de av att gå in som ledamöter i res- pektive utskott är att de drar sig för att binda sig för flera år. Många tycker att ansvaret är för betungan- de med regelbundna sammanträden som ofta drar ut på tiden och som måste dokumenteras med proto- koll. I många fall försvinner intres- set sakta men säkert från de som trots allt väljer att arbeta i nuvaran- de organisation, och de orkar till slut helt enkelt inte att engagera sig mer. Känslan för området man brinner för finns oftast kvar, men det är just organisationen och det i hög grad formaliserade arbetet i den, som kramar musten ur med-

lemmarna. Med vikande medlem- stal och därmed mindre urval av möjliga ledamöter, håller utskotts- organisationen på att långsamt själv dö.

Vi funderade då över hur de första kristna arbetade, men även hur pi- onjärerna som lade grunden till EFS arbetade. Min bild av deras arbete är att de stretade på tillsammans i små grupper, par eller enskilt. Grupper som var olika beroende på område, uppdrag och möjligheter. De hade inga snabba kommuni- kationer som vi har idag: tåg, datorer, mobiltelefoner m.m, men arbetet fortskred ändå. Pionjärerna hade dä- remot kontaktpersoner på många orter i Skåne och Blekinge, helt en- kelt ett nätverk. Det vi vill göra nu är att på samma sätt som våra pion- järer samla brinnande människor med samma intressen via just nät- verket, och sammanbinda alla ge- nom dagens olika tekniska möjlig- heter! Allt för att fånga upp engage- manget för Guds verk!

Så vad är då ett nätverk mer i de- talj? Ja, om det kan du läsa om i nästa nummer av Livsluft!

Nätverksgruppen genom
Stefan Hedenborg

Ett steg framåt...

Under seminariet Ett steg framåt fick deltagarna tillfälle att fundera över EFS ungdoms framtid. Vad vill vi? Vad är våra styrkor och svagheter?

Återigen var det dax för UngFo. Denna gång var temat Ett steg framåt, och Hjälmareds folkhögskola utanför Alingsås stod som värd. Ungdomar från landets alla distrikt samlades för att tillsammans delta i gudstjänster, seminarier och förhandlingar.

UngFo, eller ungdomsforum, är en mötesplats för EFS ungdom där ungdomar från alla distrikt, ca 70 stycken, träffas för att diskutera, utbyta erfarenheter och besluta om hur EFS och EFS ungdom bör tänka och arbeta i framtiden.

Man hade även inbjudit gäster från Svenska kyrkans unga, Johannelunds Teologiska Högskola och Hagabergs fritidsledarlinje. Närvarande fanns även representanter från EFS styrelse och EFS expedition i Uppsala.

Förutom förhandlingar vid Storforum hade vi gudstjänster, lovsångsmöte och seminarier. Det gavs också utrymme för sport, lek, god mat och intressanta samtal.

Under onsdagen inleddes UngFo med bibelstudium

med vår käre missionsföreståndare Anders Sjöberg. Han bjöd på en inspirerande djupdykning i Markus-evangeliet, där han betonade vandringsen med Jesus som ständig och levande.

– Vittnesbördet om Jesus börjar alltid vid korset, där ligger kärnan i vår tro.

Forumet rullade nästa dag på med seminarier. Vi hade innan fått önska var sitt av fyra alternativ. De olika seminarierna handlade om: Relationer, Ett steg framåt (om EFS ungdom), Bilden av varandra (som handlade om Västerländernas sätt att se på U-länder och människorna där). Det sista seminariet hette "Varför sjunger fågeln?" och berörde ämnet lovsång. Sektionerna var också tänkta som inspiration för motionskrivning senare på kvällen.

Sofia Persson höll i seminariet om relationer.

...UngFo 2002

Motionskrivning i datasalen.

På fredagen togs motionerna upp till diskussion under Storforum. Många intressanta motioner och tankar lades fram med ett varierande utbud. Bland annat beslutade Ungdomsforum att stå bakom en uppmaning till EFS föreningar runt om i landet att släppa in ungdomar i styrelsen och även att uppmantra ungdomarna till att ta platserna som erbjuds. Konfirmanduppföljning och lärjungaträning debatterades också.

Storforum avslutades på lördagen med val till RiksArbetsgruppen, samt nominering till EFS riksstyrelse.

EFS i Sydsverige skickade 10 ombud till UngFo, ledda av distriktskontaktpersonen Jonas Svensson.

Sammanfattningsvis kan man säga att UngFo var inspirerande, utvecklande, förnyande och mycket matnyttigt både för ande, kropp och själ. Hela UngFo genomströmdes av en ödmjuk och kärleksfull atmosfär med Jesus i centrum.

Kristoffer Lignell och Linnéa Strid
Foto: Urban Jorméus, Helena Jonsson

Sydsveriges bord under Storforum. Mycket att lyssna på, fundera över och kanske plädera för.

Åttio år i EFS tjänst

Lisa Paulsson, som fyller 90 år i februari, berättar om sitt liv i EFS tjänst, som predikantfru, och mor till tre barn.

– I tioårsåldern började jag mitt arbete för EFS, genom att jag delade ut tidningar till dem som prenumererade på Budbäraren, Missionsvännen, Brevduvan med flera. Det var roligt att gå till de äldre med tidningarna. Så hade vi en liten pratstund och jag fick sjunga en liten sång för dem, och som tack fick jag någongång en liten kaka.

– När jag hade fyllt sex år, dog min far, då bestämde jag att bli min mors hjälpreda. Jag skulle hjälpa till i vår affär med att sälja tyger, garner och annat som fanns i affären.

– I femtonårsåldern började jag spela i vårt missionshus i Nyhamnsläge där vi bodde.

Där var det underbara somrar med sköna bad. Men det var en svår tid, för det hade ju varit krig. När jag gick i skolan hade jag en skolkamrat, som hette Elsa. Vi satt i samma

bänk från ettan och upp till sjätte klass. Jag brukade få av hennes smörgåsar, när hon inte orkade äta upp dem. Dom hade mycket finare och bättre pålägg än de jag hade med mej.

Mor och jag brukade följas åt till mötena i missionshuset, som bara låg några hus längre bort. Här fanns också en liten syförening, som jag också var med i, när jag tyckte att jag var mogen för denna.

Några år efter startade vi en flick- och pojkgрупп och åkte på läger till Åsljunga. Det första lägret var i Lärkesholms skola, och bara för flickor. Etthundrafemtio flickor var anmälda till detta läger. Vi var trettio stycken från Kullabygden, och vi fick sova i hönshuset. Detta lägret glömmet jag aldrig. Kvällsmötena avslutades alltid med bönstunder på knä, och det var många

som fick lämna sina liv åt Gud. Det var ingen komfort på dessa läger. Var och en hade egna tallrikar och bestick med sig.

När Missionshemmet i Vittsjö senare byggdes hade vi läger där trots att det inte var färdigbyggt. Jag fick också vara med när det invigdes 1932.

Senare blev jag kallad att resa i Västra Skåne som sekreterare för söndagsskolan och juniorarbetet. En gång när jag var i Ödåkra såg jag en affisch om ett möte på kvällen. Då fick jag nästan helt oförberedd rycka in och predika på mötet. I två och ett halvt år reste jag i distriktet. Sen blev min mor sjuk och jag var tvungen att stanna hemma.

Flyttlassen

Året 1938 gifte jag mig med Folke i Östergötland, och vi inredde vårt hem i Östra Husby.

Här fanns det inget missionshus, utan alla predikningar hade man i hemmen. Men man ville ha ett missionshus. Det fanns en grundplåt, och man samlade in pengar, och så småningom byggdes ett missionshus, som i färdigt skick kostade 28 000 kronor.

Efter Östergötland blev vi kallade till Småland. Då hade vi varit i Östergötland i fem år. Folke hade som princip att inte stanna på samma plats i mer än fem år. Sen var man "utpredikad" som han uttryckte det.

Flyttlassen fick gå på järnväg eftersom det inte fanns flyttbussar på den tiden. Tyvärr blev våra tillhörigheter ganska illa tilltygade, bland annat bord där benen hängde lösa.

I Småland trivdes vi bra, och där föddes våra två yngsta barn. Det var en lycklig tid.

Efter tiden i Småland hamnade vi i Uppland, närmare bestämt i Häverödal. Här hade vi bl.a. läger och tältmöten. Folke och jag fick själva resa tältet, för det fanns inte så många missionsvänner som kunde hjälpa till. Så småningom hamnade vi i Gagnef, och vi tyckte att här kändes det dött och kallt. Men efter en tid blev det andligt liv också i denna bygd.

På vintern kom det juniorer från Stockholm på vinterläger och ville bo i missionshuset. Det kunde vara ett hundratal som skulle bo och äta hos oss. Maten fick vi hjälp med av missionsvänner från trakten. Under den tid vi var här arrangerades det mycket läger och kurser, trots att det inte var någon kursgård. Det var missionshuset och missionsvännerna som fick ställa upp med mat och husrum. Det var många som kom till Gagnef och ville bo över, en eller flera nätter.

Tillbaks till Skåne

Vännerna i Gagnef blev ganska ledsna när de fick reda på att vi var kallade till Skåne. Vi tyckte att vi inte kunde säga nej till Skåne eftersom vi en gång lovat återvända.

Vi kom till Skurup 1956. Där verkade vi fram till år 1961. Vi hade bara varit fjorton dar i Skurup, då vi fick bud om att vi skulle vara med på ett juniorläger i Skanör.

När sedan Höllviksstrand köptes fick vi rycka in där och göra i ordning och tömma vinden från gamla madrasser, filter och mycket annat skräp. Det var svårt med bland annat matlagning, eftersom elströmmen inte var av det starkare slaget. Vi fick passa på att laga vår mat under kvällstimmarna, när förbrukningen var mindre. Efter våra fem år i Skurup fick vi kallelse till Hörbykretsen. Det svåra var nu att hitta en bostad. Vi letade på olika orter i kretsen, men hittade inte någon lämplig bostad. Då tänkte vi

tacka nej. Räddningen kom när numera avlidne Gunnar Hansson erbjöd sig att bygga ett hus till oss. Vi fick bo i missionshuset så länge. I Hörby satte vi igång med renovering av missionshuset och inredning av ungdomslokalen på andra våningen. I kretsen fanns också ett stort och aktivt UG, som fick hjälp av Folke med bland annat bibelstudier. Eftersom Folke inte kunde spela fick jag följa med för att spela till sångerna. Det var vid bibeldagar, tältmöten och andra mötestillfällen.

– Nog har det varit ett skiftande liv jag har haft. Jag började ju i tioårsåldern, så egentligen har jag varit i

EFS tjänst i 80 år, avslutar Lisa.

Lisa bor fortfarande i Hörby. Tyvärr har hennes syn försämrats, så läsning är det svårare med, men hon är fortfarande aktiv. Hon hjälper fortfarande till med sång och spel vid olika samlingar i Hörby.

Lisa fyller 90 år den 13 februari och hälsar sina vänner välkomna till Hörby missionshus på eftermiddagen.

Med bandspelare och kamera hos Lisa: Per Andersson

Lisa Paulsson vid pianot.

Till Sven Behrens minne.

Sven Behrens, Lerberget, har lämnat jordelivet. Kallelsen till det eviga hemmet kom den 11 december. Han blev 82 år. Den kunnige forskaren och naturvetenskapsmannen hade sett mycket av skapelsens under och rikedom. Jag tror att det var därför som han ofta, när han inledde gudstjänster och högtider, föreslog lovsånger till Guds och Skaparens ära.

Sven Behrens var en ledargestalt med stort förtroende inom EFS arbete. Såväl lokalt, regionalt som på rikspan hade han ledare- och ordförandeposter. I EFS:s riksstyrelse var han ledamot i fjorton år, de sista sex åren som ordförande. I VSM:s (EFS:S XII:e distrikt) distriktsstyrelse i tre årtionden; den mesta tiden som ordförande. Som lundabonden största delen av sitt liv, var han lång tid ordförande i EFS missionsförening där.

Sven var en gärna hörd predikant med ett kristuscentrerat budskap. Detta var lite av den yttre ramen av hans tjänst inom EFS. Den "inre betydelsen, tjänsten", känner endast Gud! Men den är stor!

Sven Behrens

Sven Behrens var universitetslärare och skolman. Som sådan var han väl insatt i skolvärlden. Denna sida av hans stora kunskaper fick Sundsgårdens folkhögskola stor nytta av. I början av sin lärargärning var han ett år lärare på denna skola. Tidigt invaldes han i dess styrelse. Som ordförande i denna styrelse under årtionden, var han ett aktivt stöd för både rektorer och lärare.

Sven var under några år professor vid universitetet i Addis Ababa, Etiopien. Där levde han nära EFS missionsarbete i den staden.

Begravningsakten i Lerbergets kyrka leddes av f. missionsföreståndaren Kurt Åberg, som höll ett varmhjärtat och personligt griftetal över sin vän och medarbetare. Bibelordet Åberg anknöt till handlade om hur Jesu lärjunge Johannes "såg och trodde" vid Jesu tomma grav. Jesus hade uppstått, han levde!

För oss gäller det att "se och tro" på det Jesus Kristus gjort, ger och är. Det gjorde Sven Behrens. Vid minnesstunden speglade de många talen vad Sven Behrens betytt under sitt verksamma liv. Sonen Thord talade för de närmaste och nämnde att Sven någon tid före flyttningen sagt till de närstående: "Ni skall inte sörja mig, men ni får sakna mig!" – Ja, vi saknar dig Sven! Mycket! Och tackar Gud för vad han gav oss genom dig!

"Den som tror på Sonen har evigt liv." Joh. 3:36.

Albin Olofsson

Välkomna till en ny
MISSIONSDAG
i Västerkyrkan,
Hässleholm
Lördagen 9/3
kl. 9.30-16.00

Ur programmet:

Bibelstudium med anknytning till vårt missionsengagemang av Ingemar Holmqvist, f.d. missionär i Tanzania. Lillemor & Ingvar Persson – Tanzania Rebecca Nordén, stipendiat – Eritrea Pris: 100 kr. Anmälan till exp. senast 4/3. 044 – 28 93 13

Samarr. EFS i Sydsverige och KFUK - KFUM: s studieförbund.

Nöd för de onådada

Uppsala 1-3 mars 2002

Nöd för de onådada är en missionskonferens som särskilt vänder sig till dig som är mellan 18 och 35 år. Syftet med konferensen är att utmana, inspirera och utrusta för mission och evangelisation, och på programmet står undervisning, seminarier, samtalsgrupper, missionscaféer mm.

Förhoppningen med konferensen är att vi som är unga i EFS ska få möjlighet att på nytt eller för första gången försöka verkställa Jesu missionsbefallning genom våra liv.

Bland de medverkande finns bl a Olof Edsinger, Mattias Hallqvist, Elsie Lundeborg, Klas och Ingrid Lundström och Agne Nordlander. Konferensen är ett samarrangemang mellan EFS Mittsverige och Hagabergs folkhögskola. För info och folddrar kan du ringa Olof Edsinger på tel 08 – 441 85 23.

Gospelkonsert

EFS missionsförening i Åsljunga
inbjuder till konsert med gospelkören
Instrument of Praise från Jönköping
lördagen 2 mars kl 19.00 på EFS-gården
Tal av Greger Larsson

samarb m KFUK-KFUM studieförbund

Projektjänst distriktskonsulent 100 %

Projektjänst under ett år.
Barn, ungdom, GUL,
förändringsarbete (Målbild 2003),
administration etc

Ansökan snarast.

MAF-avtal. Information om tjänsten via tf df
Torbjörn Larspers, tel. 044-28 93 13

Sänd ansökan med meritförteckning till

EFS i Sydsverige
Sigfridsv 5
296 38 Åhus

efs-Gården Åsljunga

Kurs-konferens-lägergård
Tel 0435 - 46 00 54

**Förenings-
konferens-
kursdagar**

Festmiddag

Bröllop

Bussgrupper

Erbjudande: kaffe eller
middag vid genomresa
eller på utflykt

**Boka redan nu för vårens arrangemang
2002**

16 mars Bibeldag
Gunnel Andersson

28 mars - 2 april Påskdagar med program
Värdpar: Marianne och Torsten Simonsson

16 - 21 april Vårens Bibel & Gemenskapsvecka
Värdpar: Britta och Birger I Ohlsson

13 - 17 maj Läkarmissionen
Dagar med Lars-Åke Albinsson, Kurt och Roland

26 maj Morsdagsmiddag

För information, bokning och programblad,
ring 0435 - 46 0054
e-post: efs-garden@iname.com
Hemsida: www.welcome.to/efs-garden

**Läger
i härlig natur**

för
konfirmand-
barn och
ungdomsarbete

Valmöjligheter
helpension
halvpension
självhushåll

aktiviteter
gång och cykelleder
fotbollsplan
volleybollplan
fiske
bad
kanot
idrottshall

**Välkomna med
förfrågan eller bokning.**

Under februari var det planerat att missionsföreståndare Anders Sjöberg skulle besöka distriktet under tre dagar perioden 19-21 februari. Han skulle då ha träffat distriktsstyrelsen, medverkat vid medarbetardagar på ÅhusGården, predikat vid ett större möte i Hässleholm samt sammanträtt med samarbetsrådet Svenska kyrkan i Lunds stift/EFS i Sydsverige. Tyvärr har missionsföreståndaren blivit tvungen att ställa in detta besök hos oss på grund av en brådskande resa till Etiopien och kyrkan där. Sjöberg beklagar verkligen detta och vi arbetar nu gemensamt för att han ska kunna komma ned vid ett annat tillfälle under våren istället. Särskild annons om att mötet i Hässleholm ställts in finns i detta nummer av Livsluft.

Tyvärr har distriktet inte kunnat tillsätta tjänsten som vikarierande

distriktskonsulent. Sökandet fortsätter. Så länge vi inte får någon ersättare kommer distriktsexpeditionen att vara underbemannad på detta område.

Från 1/1 2002 har Hörbykretsen tagit över anställningen av sin pastor Christer Borg. Anställningen är även fortsättningsvis på 75 % av heltid.

Torbjörn Larspers

Minnes- och högtidsgåvor

December

Minnesgåva till Einar Larssons minne

Totalt inkommet under perioden: 200 kr till den föreningsgemensamma verksamheten.

Varmt tack för gåvorna.

forts. från sid 20.

tillbaka här igen. Den "andliga miljön" i Guatemala är väldigt speciell. Det är som om den myckna lovsången från de ca 5 miljonerna kristna gör att Gud på något vis är närmare här. Andens gåvor är väl utvecklade i församlingarna, vilket gör att de växer med en otrolig fart. Jag är övertygad om att denna väckelse är på väg också till Sverige, för att väcka, trösta och stärka Guds nuvarande och blivande barn. (Det är bara att börja bygga ut missionshusen, för när Guds ande verkligen börjar röra sig i Sverige kommer det att hända saker).

Det står i Bibeln att vår gode herde lämnar sina 99 får för att gå ut och leta upp det hundrade som har gått vilse. Eftersom får har en benägenhet att inte förstå sitt eget bästa och ofta stretar emot, måste herden ibland bryta en fot på fåret. Inte förrän det inte längre kan streta emot märker det hur skönt det är att bli buren, och hur mycket det faktiskt längtat hem. Det fanns en anledning till att Gud tillät att jag mår dåligt. Annars hade jag aldrig följt med hem. Den välsignelse han sedan öste över mig kan jag bara förklara med det som står i 2 Kor 12:9 – att Guds kraft blir synlig i vår svaghet. Jag kan bara tacka, och berätta...

Helena Olsson

OBS! Inställt!

Tyvärr ställs mötet med missionsföreståndare

Anders Sjöberg 20/2 kl. 19

i Hässleholm (Västerkyrkan) in.

Sjöberg har brådskande blivit tvungen att resa till Etiopien. Vi återkommer med nytt datum.

Med vänlig hälsning, Torbjörn Larspers

almanacka

februari

- 2-3 Scoutläger Göransborg, Höör
15-23 Skidresa till Åre.
19 Distriktsstyrelsen sammanträder
20-23 Sportlovsläger 10-14 år, Solvik.

Nummer/sida

mars

- 2 kl.19.00 Gospelkören Instrument of Praise, Åsljunga
6-10 Bibel- och Missionsdagar på Wittsjöskog.
Ingemar Holmqvist m.fl. 1/17
7 Distriktsstyrelsen sammanträder
8-10 Förträff för Åhus-konfirmander.
9 Missionsdag Hässleholm 1/17
9 Ankaret Melody Ängelholm.
15-17 Förträff för "Åsljunga 2"-konfirmander.
16 Bibeldag. Medv. Gunnel Andersson, Åsljunga
17 Konsert Silverado och Åhus Evigt Unga Damer, Åhus

april

- 12-14 Förträff för "Åsljunga 1"-konfirmander.
12-14 Kyrkans och den kristnes liv i samhälle och vardagsliv
(forts) Glimåkra fhsk.
13 EFS i Sydsveriges Årsmöte Sundsgårdens fhsk, Helsingborg.
16-21 Vårens Gemenskapsvecka, Åsljunga
20 Cup GUL Lerberget
27 Kördag med Arne Lundmark i Möllebackskyrkan,
Karlskrona. 1/17

maj

- 3-4 Att lära sig själv och andra om det kristna livet,
Sundsgårdens fhsk.
4 Konsert med Gospellinjen, Glimåkra Folkhögskola
13-17 Läkarmissionen, med Lars-Åke Albinsson, Åsljunga
19 Pingstfest Åhusgården
26 Morsdagsmiddag, Åsljunga

juni

- 12-6/7 Konfirmandläger Åhus
13-17 EFS Rikskonferens i Piteå
20-13/7 Konfirmandläger Åsljunga 1
21 Midsommarfirande på Stenbräcka

juli

- 7-12 Skärgårdskulturvecka med Seglarskola, Naturskola,
Stenhuggarkurs, Fiskekurs, Skrivarkurs, Dansk-kurs,
Guide-kurs på Stenbräcka
11-3/8 Konfirmandläger Åsljunga 2
22-27 Blåsarläger Glimåkra
27-3/8 Patrullriks Örnköldsvik

augusti

- 2-4 Tältskärgårdsläger, Hägnan på Stenbräcka
4-7 Äventyrläger, Hägnan på Stenbräcka
7-10 Sommarläger 10-14 år Solvik
7-11 Bibeldagar Ringamålagården
10-11 Miniorläger 7-9 år Solvik

Se även almanackan på hemsidan www.efssyd.org

i
Sydsverige

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Telefontid:

10.00 - 15.00 (lunch 12.30-13.00)

Telefon: 044-28 93 13, 28 93 14

Telefax: 044 - 28 93 15

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4

281 51 Hässleholm 0451-845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 044 - 28 93 13

0708-28 61 65 **tjänstledig**

Tf distriktsföreståndare

Torbjörn Larpers, Odengatan 3F

241 31 Eslöv

epost: torbjorn.larpers@efssyd.org

Distriktssekonom

Cecilia Engström 044 - 28 93 13

Distriktskonsulenter

Annica Nordkvist 044 - 28 93 14

Fredrik Karp

Magnus Lennartsson

Assistent

Ingrid Viberg 044 - 289313

EFS-gården, Åsljunga

Ånhultsvägen, Pl 652

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

680 24 - husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-mail: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5

296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

Mitt vittnesbörd

Amazing grace

Det här är en berättelse om Guds oändliga nåd och kärlek; om att det som är omöjligt för människor är möjligt för Gud. "Inte genom någon människas styrka eller kraft ska det ske, utan genom min ande, säger Herren".

Jag växte upp i en kristen familj, och visst trodde jag på Gud, i bemärkelsen att jag trodde att han fanns. Relationsbiten hade jag inte förstått – jag hade inte förälskat mig. Därför lämnade jag kyrkan när "världen" började dra i tonåren, och jag kom inte tillbaka på ett drygt decennium. Jag förlorade dock aldrig min tro, och saknaden efter Gud blev med tiden allt starkare, och jag blev allt mer deprimerad. Det hjälpte inte att jag hade många vänner, att mina studier gick bra o s v. Jag visste att jag aldrig skulle känna mig hel utan Gud, men det var kört för mig. Jag ville inte, kunde inte.

Vändpunkten blev ett Vuxenankare i Ängelholm där jag upplevde att Gud, genom en lovsång, kallade mig tillbaka. Jag kan inte förklara vad som hände, jag bara kände plötsligt att det kanske var möjligt för mig trots allt. Samma helg blev jag inbjuden till en cellgrupp. Veckorna som följde sprang jag runt som i ett lyckorus. Äntligen hemma! Samtidigt kände jag att jag ville ha mer. Trött på halvmesyret. OK, sa Gud...

I november ringde en dam från svenska ambassaden i Guatemala och sade att jag fått praktikplatsen jag (våldigt halvhjärtat) sökt ett par månader tidigare. En uppslagsbok senare var jag livrädd och ville absolut inte åka. Guatemala City är en av världens farligaste städer med extremt

hög kriminalitet och täta naturkatastrofer. Mest var jag dock rädd att jag skulle komma ifrån Gud igen. Mitt hus stod fortfarande på väldigt sandig strand.

Jag kom ner den 8/1 och den 13/1 var det jordbävning (mycket bra för bönelivet!). Jag var livrädd för att ta bussen själv till jobbet så jag blev väldigt lättad när receptionisten på ambassaden erbjöd mig skjuts. Det dröjde till fredagen innan jag tog mod till mig för att fråga henne om hon kände till någon kyrka jag kunde gå till – "Lägg av! Är du kristen?" Det visade sig att inte bara Mariela och hennes familj var kristna – 1976, efter en förödande jordbävning, började en stor väckelse i Guatemala och idag är 46% av befolkningen bekännande kristna.

Söndag morgon följde jag med Mariela till kyrkan. Under lovsången kom en man fram till Mariela och viskade något till henne. Efter gudstjänsten berättade hon att han sagt att han sett Guds hand sträckas ner och röra vid mig, att Gud tagit dit mig för att hela mig och att han sänt mig Mariela för att vara min "andliga mamma". På torsdagen följde jag med till kyrkan igen. Plötsligt, när jag stod där och försökte sjunga med i lovsången, kände jag hur något tog tag i mina armar och lyfte dem. Sedan kände jag en varm hand över mitt hjärta som flyttade sig uppåt och stannade över min panna. Jag bara fylldes av en helt obeskrivlig känsla av att vara helt genomlyst, förlåten, och älskad av Gud. Såld, eller rättare sagt, köpt, för livet.

Jag stannade i Guatemala åtta månader och efter fyra månader i Sverige är jag nu forts. på sid 18.

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Långfredag förr i tiden, sid 12

Stefan Svensson – ny rektor på Glimåkra, sid 6

Wintercampen scoutläger, sid 14

Nr 3 - 2002

Innehåll

- sid 3 Ledare
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Vad vill vi med EFS?
- sid 6 Nyfiken på Stefan Svensson
- sid 8 På resa i Ryssland
- sid 10 Ledardagen i Hässleholm
- sid 11 Målbild 2003
- sid 12 Långfredag förr
- sid 13 Kulturvecka på Råå
- sid 14 Wintercampen
- sid 15 Loppmarknad på ÅhusGården
- sid 16 VU-sidan
- sid 17 Annonser
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Om mig...

som ungdomsledare i Malmö

Jag, Helena Jonsson är ju redaktör för Livsluft, men sedan en liten tid tillbaka, jobbar jag dessutom som ungdomsledare i Betaniakyrkan i Malmö på 55%.

Det är riktigt roligt och en utmaning. Tanken med tjänsten är att satsa på de ungdomar och barn som finns i kyrkan, och att skapa plats för de ungdomar från Malmötrakten som konfirmerar sig i sommar. Vi vill att det ska bli naturligt för ungdomarna att finna gemenskapen i kyrkan och att det ska få vara en plats där de får lära känna Jesus bättre, utmanas i sin tro, och bli delaktiga i församlingslivet.

Till en början jobbar jag med Club Fri på fredagkvällar, för 11-15 åringar och med en dramagrupp vi startat för ungefär samma åldersgrupp. Sedan är inte jobbet så inrutat än att jag vet vilka grupper eller möten det blir av det. Sen blir det ju tack och lov aldrig helt inrutat när man får jobba med en levande Gud, eller rättare sagt när han jobbar med oss.

Korrektur:

I Livsluft nr 2 blev det fel på sidan 14. Det ska vara missionshemmet i Åsljunga och inte Vittsjö, uppe i högerspalten.

Hur som helst tycker jag att det är jätteskoj att få jobba med ungdomarna i vår kyrka. Det är verkligen en utmaning för mig att våga tro Gud om stora ting. Där är de yngre sådana förebilder, de ser Gud, får bönesvar, ber om större ting och förväntar sig att få det de ber om. Det vill jag bejaka. JajAmen!

Jag vill också passa på att tacka för all uppmuntran och respons jag har fått som redaktör för Livsluft. Det värmer. Och jag uppskattar alla åsikter och förslag.

Helena Jonsson

KONSERT

med Åhusbandet
Silverrado och kören
Åhus Evigt Unga Damer
med Sven Hahne och Ulf Åkeson-Lefler.
Söndag 17 mars kl. 18.00
på ÅhusGården.

Fri entré. Kollekt. Servering

Välkomna

Redaktionsruta

Livsluft nr 3/2002
Årgång 10
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus.
Tel: 044 - 28 93 13

Tf. ansvarig utgivare är Rune Johansson
Tfn. 0454 - 148 37
Redaktör: Helena Jonsson
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 - 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 1/3 för nr 4. Plan utgdag den 2/4 - 2002
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 180:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Åhus Tryckeri AB
Box 91
296 22 Åhus
Tel: 044 - 24 06 00

Är det nåt fel på vårt budskap?

Vi har under de senaste åren haft många samtalsträffar, forum och kurser kring frågor som berör framtiden för EFS. Det som drivit oss samman till dessa träffar och forum är bl.a. det minskade medlemsantalet i våra missionsföreningar, samt vår svårighet att nå ut med budskapet till våra medmänniskor.

Innehållet vid dessa träffar har i stort sett handlat om hur "kostymen" ska se ut för det budskap vi har lärt oss älska. Dvs. det har handlat om det yttre, formerna, språket m.m.

Den fråga som jag i ledaren vill lyfta fram är:

Behöver vi också förändra innehållet i vårt *budskap*?

Det som motiverar min fråga är: Varför får vi inte i större utsträckning än vi gör, behålla våra barn i våra sammanhang, i våra EFS föreningar. Vi vill ju se dem som aktiva lärjungar i församlingen. Det som gör denna fråga "het" är att våra barn har vi ju haft i vår verksamhet under flera år, men ändå vill de inte fortsätta i den kristna gemenskapen.

Utifrån detta skulle vi kunna säga: Vad tjänar det då till, om vi nu skulle finna former som gör att människor vill komma till vår verksamhet, när många av dem som har varit där inte längre vill vara kvar.

Till sist måste vi våga ställa frågan: Räcker inte budskapet längre?

Är det så att det klassiska kristna budskapet om synd och nåd har spelat ut sin roll, och inte längre är relevant i vår tid.

Det är ganska beklämmande, att för min egen del fick jag vänta med att

få tydliggjort om vad begreppet synd är, tills jag för något år sedan fick tag i en bok som utgick ifrån tolvstegsmodellen i andlig tillväxt. En bok som hade mer samröre med anonyma alkoholister än frikyrkan och EFS.

I denna bok fick jag läsa följande: "På existentiell och vardaglig nivå tänker man sig att synden är det onda man gör, som att stjäla, begå äktenskapsbrott, mörda, skvallra, döma osv. Detta är bara ett symptom på en djupare liggande sjukdom. Det finns bara en enda synd med stort "S", och det är att i sitt och andras liv sätta sig själv i centrum, där endast Gud ska vara.

Synder med litet "s" är de specifika man gör som konsekvens av att vi placerat oss själva i centrum. Synden är ett fördärvligt tillstånd hos alla människor, något vi inte kan besegra på egen hand. När jag sätter mig själv i centrum får jag för mig att jag är lite bättre än min fru, man, mina barn och andra människor. Detta är jag inte själv medveten om.

Syndens främsta symptom är i själva verket "förnekelse." Jag kan inte se syndens symptom med högmodigt härskande i det jag gör – fastän jag tydligt ser detta härskande i andras beteende." Slut citat.

Om det nu är så, att synden är ett "fördärvligt tillstånd" som driver mig mer och mer in i förnekelse, längre in emot mitt eget centrum, då måste det väl vara detta vi skulle försöka nå klarhet i så att vi kan dela samtal om syndens betydelse med våra medmänniskor.

Det är och förblir en stor lögn, om vi försöker sänka tröskeln till våra kyrkor genom ett utslätat allmänt, trevligt budskap.

Den låga tröskeln uppstår när människor känner igen sig, upplever att här finns något som träffar mig och berör mig.

De flesta människor upplever idag på olika sätt hur sjuk vår värld är, hur vi ofrivilligt förs iväg till en punkt som inger rädsla och oro. Eftersom denna rädsla och oro är kopplad till "syndens fördärvliga tillstånd", så gör vi oss närmast löjliga om vi fortsätter med vårt "allmänt trevliga" budskap, som ibland går ut på att skapa himmel här.

Går det?

Nej inte ens med Bingolottos hjälp.

Kärleken från Gud är kravlös, men överlåtelsen har ett pris.

Dessa två linjer måste gå hand i hand, annars blir vi inte trovärdiga budbärare.

Det "värsta av allt" är att de flesta människor vet om att det förhåller sig just så. Vi har fler bibelläsare runt omkring oss än vad vi tror.

Vi är mer avslöjade än vi tror. Därför är det viktigt att vi som kyrka inte väjer för Jesus. Ingen annan Gud håller för det han står för.

Det kan du prata med nästan vem som helst om, och du får medhåll.

Det har jag själv praktiserat på jobbet: När vi kom till Jesus, blev det slutsnackat, och vi var överens.

Att vara en kristen har ett pris, och priset är en insikt om att jag inte klarar av att leva mitt liv på egen hand, jag behöver hjälp, en hjälp som redan är nedskriven, sagt och visat av Jesus – min förebild, min Herre.

Ingemar Bjärneroth

Se människan

Jag var på badhuset förra måndagen. Det hade 70-talsorange dörrar i duschrummet och sånt där gulvitt golvkakel. Som på mellanstadiet.

– Man får vårtor om man går barfota!
Sen simmade jag. Det kändes som att det var folk överallt i bassängen. Titta noga, akta sig för armbågar och bensparkar och låt bli att svälja klorvattnet.

Efter ett tag insåg jag att jag inte sett en enda människa. Jag kände mig själv så där grå som att jag skulle smälta in i vilken betongvägg som helst. Och alla andra kändes likadana.

– Tänk om det vore någon här som bara lekte så där barnsligt glatt. Eller någon nyförälskad som det bara strålar ur ögonen på. Lite liv. Men alla bara simmade runt, runt och smälte in i betongen.

Så stoppar man ihop pekfinger och tumme på båda händerna, vänder låtsasglasögonen uppochner och vips har man på sig Jesusglasögonen, som man lärde sig som liten. Så man får se människor som Jesus ser dem.

Älskade intill döden.

Påskens budskap! Också påskens budskap i en omtolkad liknelse, en sång av "Salt" fritt översatt, den heter Pärlan:

Ute på en åker, bortgömd och dold
Men Han såg dig långt före nu...
Otroliga skatt, för dyrbar för att mätas
Han köpte åkern
Inget pris kunde vara för högt
Du skulle inte tro
vad han var beredd att betala
Du är skatten
Han vill att du ska få leva, om du vill
Släpp bara in honom och acceptera att
priset är betalt

Han har sett det fantastiska du kunde vara
Men du har blivit skild ifrån honom
En avgrund du inte kommer över
skapad av synd
Han har sett
det enda sättet du kan bli räddad
Om någon kunde dö i ditt ställe
Och betala priset du måste betala... och
Han gjorde det... det är betalat
Det är över, det är över, det är betalat
du behöver bara tro

Du kan gå hem, du kan komma hem
Gud har betalat din skuld... genom Jesus
som besekrat dödens makt.
För han lever, han har nycklarna
Ta emot, och lev!

Ute på en åker...

Helena Jonsson

Vad vill vi med EFS?

– Utvecklingsdagen i Åsljunga

Vart är EFS på väg och vad vill vi med EFS i framtiden? Det är frågor som många ställer sig när medlems-siffrorna i rörelsen dalar. För att försöka vända trenden har EFS riks tillsatt en utvecklingsgrupp. Den har till uppgift att inspirera och ta vara på visioner och förslag till förändring. Denna grupp bestående av Katarina Glas, Bertil Hedlund, Lars-Göran Karlsson och Fredrik Hedlund, ledde en inspirationsdag på EFS-gården i Åsljunga den 26 januari. Det var ett 40-tal deltagare i blandade åldrar som hade trotsat snöiga vägar för att låta sig inspireras.

Närmare Jesus

– EFS vill vara en hjälp för människor att komma närmare Jesus, sa Bertil Hedlund inledningsvis och presenterade därefter utvecklingsgruppen.

Därefter fick vi lyssna till en predikan av Katarina där hon utgick ifrån bibelordet i Johannesevangeliet.

– Natanael blev sedd och kallad. Det räckte för honom att lämna allt och följa Jesus. Från den stunden förändrades hans liv. Han blev sedd. Detta är också människornas stora behov, att bli sedda, sa Katarina och fortsatte.

– Lärjungarna var de som verkligen levde nära Jesus. Han valde inte bland de skriftlärdade utan bland dem som ville bryta upp och följa honom. Han inte bara kallade dem, utan utrustade dem för spridandet av evangelium, avslutade Katarina.

Inledningsandakten avslutades med "sändningspsalmen" 288 i psalmboken.

Karin Olsson lyssnar till Katarina Glas utläggning.

Efter en kort paus var det dags att "jobba" i olika grupper. Här fick varje grupp ge förslag på hur man skulle starta en kristen gemenskap.

Det som var genomgående för varje grupp och som kom högst upp på listan var den lilla gruppen.

Det var i den man skulle börja. Men det fanns fler förslag, som t.ex. bönegemenskap, gudstjänster för ovana, omsorg och uppmuntran m.m. En del menade att det inte var viktigt att ha som mål att starta ett nytt EFS, men att det var viktigt med den lokala förankringen.

Hur ska vi satsa?

Lunchen gjorde ett välbehövligt avbrott i "arbetet". Därefter var det ny indelning i nya grupper.

Här fanns det fyra olika grupper, nämligen:

1. Strategiskt utvecklingsarbete i EFS-föreningen.
2. Ungdomar, unga familjer och barn. Hur ska vi satsa?
3. Dela liv, tro. Kristen på livets olika arenor, hemmet, arbete, fritiden.
4. EFS och Sv. Kyrkan, ett steg vidare i samverkan.

I den grupp som Katarina ledde diskuterade vi utvärderings- och utvecklingsarbete i EFS-föreningen.

Här fick vi ge förslag på vad som är

vår styrka, våra svagheter, hot och möjligheter.

Vår styrka är t.ex. tydlighet i det vi tror på, gemenskap, väckelse-tradition, cellgrupper m.m.

Svagheter är låg medelålder i vissa sammanhang, ont om tid, tuff arbetssituation, färre medlemmar, ekonomi.

Hot är brist på engagemang, stort utbud av andra aktiviteter, alla måsten och sekulariseringen.

Möjligheter är projekt, rätt person på rätt plats, upptäcka gåvorna hos medlemmarna och ta till vara dessa.

Detta är ett axplock av det som kom fram i gruppen under den tid vi hade till förfogande. Frågorna vi bör ställa oss vid varje utvärderingstillfälle är: Vad är vi? Vad vill vi? Vad förmår vi?

Innan vi skildes från en dag med många förslag och visioner att förverkliga i grupperna, gjorde vi reflektioner om vad vi ville ta med oss från den här dagen. Återigen var det arbetet i den lilla gruppen som deltagarna ville föra vidare till föreningen hemma.

Arbetet i Guds rike går vidare, och missionsbefallningen är lika aktuell och uppfordrande som den alltid har varit, och gäller alla.

Text och bild: Per Andersson

Nyfiken på...

– ny rektor på

– *Vilka basfakta om dig är nödvändiga vid en kort, första presentation?*

– Jag är 49 år, gift med Agneta och har tre barn. Vi bor i Växjö, även om antalet som bor hemma avtar snabbt. Vår dotter Veronica är gift och bor i Rinkeby, Fredrik går bibel-linjen på Hållands folkhögskola och Johannes går i åk 2 på gymnasiet. Min fru Agneta är präst i Nottebäcks församling, 4 mil norr om Växjö.

– *Vad har främst format dig till den yrkesmänniska du är idag?*

– Jag har gått Johannelunds pastors-utbildning och sedan arbetat som ungdomskonsulent i Norrbotten och Småland. Därefter var jag 3 år som ungdomspastor i Växjö och de sista nästan 10 åren som distriktsföreståndare för EFS i Sydöst-Sverige. Uppgiften jag nu har handlar till stor del om lednings- och visionärt arbete och det tror jag att jag fått en del träning i från mina tidigare år. Jag har fått flera goda chefsfortbildningar under distriktsföreståndartiden som jag tycker att jag har nytta av nu.

– *Varför lockade uppdraget som rektor?*

– Dels hade jag ett behov av att få göra något annat en tid. Jag kände mig färdig med distriktsföreståndaruppgiften och när annonsen om tjänsten kom klack det till i mig – kanske detta är något för mig. Jag var både kittlad och förundrad över den känslan. Dels låg arbetsplatsen så pass nära att jag, i varje fall för en tid, kunde tänka mig att pendla. Men framför allt var det olika tan-

kar om att få arbeta med människor, utbildning och få fördjupa relationen mellan EFS och folkhögskolan som jag kände viktigt att söka förverkliga.

– *När hörde du talas om Glimåkra folkhögskola första gången?*

Det måste ha varit i 5-årsåldern kring köksbordet där hemma i Glimåkra. Både mina farföräldrar och mina föräldrar engagerade sig tidigt för att det skulle bli en folkhögskola där den tidigare prästgården låg.

– *Vilken relation hade du till denna skola under din uppväxt?*

Den första relationen med skolan var faktiskt på lekens område. Dåvarande rektorns son var min första verkliga lekkamrat, och vi har busat och lekt mycket tillsammans. När jag senare började spela trumpet och trombon blev musiklägren viktiga, och senare åkte jag på skolungdomsläger i Credos regi varje nyår. Någon gång i 13-årsåldern fick jag mitt första sommarjobb som gräsklippare, och lite senare som assistent på sommarkurserna. När jag en dag behövde en rekommendation till pastorsutbildningen var det naturligt att be Per-Olof Persson om denna (vi var PG-ledare tillsammans under några år).

– *Vilken betydelse har familjens mångåriga engagemang för dig idag?*

– Folkhögskolan gjorde djupt intryck på mig redan som barn. Jag har aldrig gått på folkhögskola själv, men tidigt förstått förmånen av skol-

formen. Det är med stor ödmjukhet som jag ser tillbaka på mina farföräldrars och föräldrars engagemang – deras insats har indirekt fått prägla många unga och äldre på ett sätt jag inte tror de förstod vidden av när de en gång vurmade för skolans tillblivelse. Jag hoppas att något få bidra i samma anda för människors och Guds rikes bästa under min tid på skolan.

– *Vad har du tillfört skolan utifrån dina tidigare yrkeserfarenheter?*

– Jag tycker inte jag hunnit tillföra så mycket ännu – främst beroende på att det finns så många duktiga människor att samspeja med på min arbetsplats. Jag är intresserad av bl.a. ledarskapsfrågor, ekonomi, teologi, mission och framtidsfrågor och har ett visst IT-intresse, allt detta hoppas jag ha nytta av i min uppgift. Jag tror jag har nytta av erfarenheter från personaladministration i mitt jobb – fast nu handlar det om att leda en organisation med ca 60 anställda på en och samma arbetsplats.

– *Vad är det viktigaste du hunnit lära dig om folkhögskolevärlden?*

– Det viktigaste jag lärt mig hittills tror jag är det folkhögskolemässiga, att i folkbildningens anda ta vara på varje människas intresse och engagemang och utifrån detta forma undervisningen. Folkhögskolan har stora friheter som jag uppskattar. Tyvärr är de ekonomiska förutsättningarna från staten ganska rigida, vilket gör att vi tvingas skärpa ner verksamheten trots att vi ser goda expansionsmöjligheter.

Stefan Svensson

Glimåkra folkhögskola

– *Vilken är den tuffa sidan av ditt rektorsjobb och vad ger dig glädje?*

– Det är ganska slitigt med sammanträde på sammanträde som det blir vissa dagar och att man aldrig riktigt kan slappna av under dagen – det finns alltid något som väntar på att bli gjort. Rädslan att glömma något viktigt som skulle bli gjort är lite stressande. Men det uppvägs av alla underbara arbetskamrater som uppmuntrar och tar ansvar. När människor säger att folkhögskoleåret betytt mer än mycket annat blir man varm i hjärtat.

– *När kommer din familj att kunna bo och arbeta mer samlat?*

– Just nu är vi i en fas där vår son väntar på att gå färdigt sin gymnasieutbildning och min fru Agneta söker en fast prästtjänst. Ännu har det inte dykt upp någon sådan som gör det möjligt för oss att flytta, men vi håller ögonen öppna. Jag är glad att det fungerar bra att pendla – jag åker tåg mellan Växjö och Osby och det är väldigt vilsamt för mig.

– *Hur ser du på samarbetet mellan EFS-distriktet och Glimåkra folkhögskola?*

– Jag önskar att relationen mellan EFS-distriktet och skolan skulle fördjupas. Jag ser flera goda tecken på att det håller på att ske. Ju mer vi inser att vi kan betjäna varann, ju bättre blir det. Jag drömmer om en team-utbildning där vi kan utbilda för skolevangalisation, församlingsspraktik eller missionspraktik, men också vårt samarbete med Johanne-

lund i Uppsala kring teologikurser vänder sig till EFS-arna i södra Sverige. Jag ser bara möjligheter!

– *Varför ska man söka till folkhögskola?*

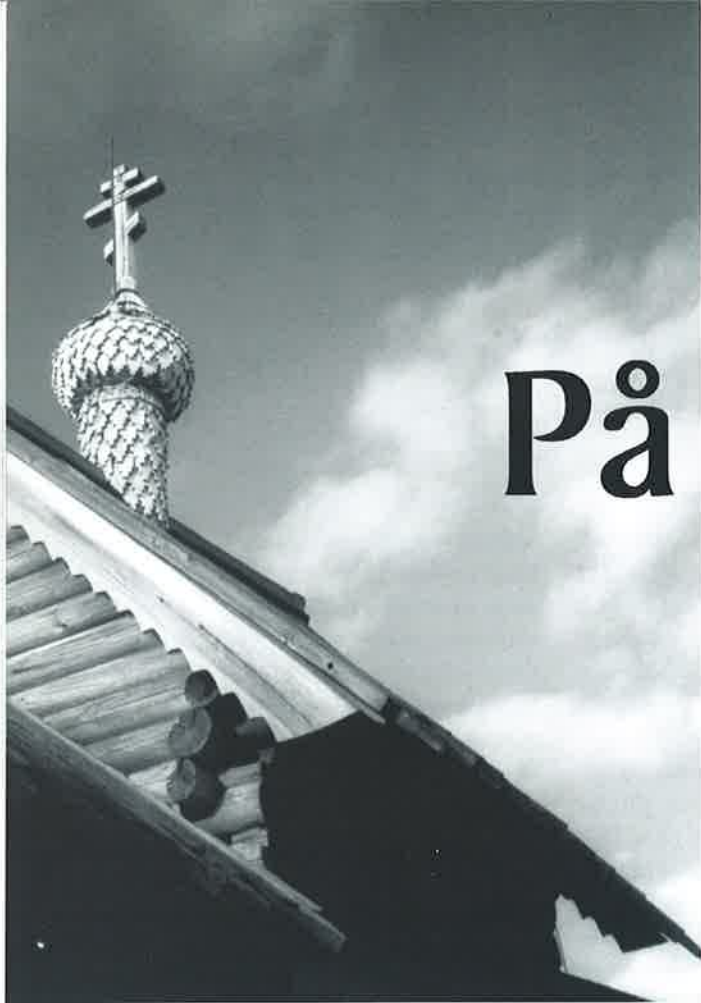
– Jag tycker man skall unna sig ett år på folkhögskola när man gått ut gymnasiet. Man behöver en tid av reflektion som inte är så "plugginriktad" innan man går vidare på en högskoleutbildning. Har man inte en fullständig gymnasieexamen är folkhögskolan utmärkt istället för

komvux. Behöver man växla om senare i livet kan ett år på folkhögskola vara väldigt utvecklande för ens inre människa. Det finns betydligt fler möjligheter än vad människor vanligen tror om framtidsvägar när man gått folkhögskola. Ta vara på det!

Text: Stefan Svensson har svarat på Gunilla Tunvings frågor.

Foto: Roy Himsl

På resa i Ryss

Kizhi, kupolen på Lazaruskyrkan med ryskt kors.

Vi har blivit anmodade att i tidningen "Livsluft" skriva något om en resa, "Flodfärd i Ryssland", som vi gjorde förra året. Resan gick med flyg till St Petersburg och sedan med båt på Neva, Ladoga, Svir, Onega, Baltic-Volgakanalen, floden Volga och slutligen Moskvakanalen till Moskva.

Det kunde vara mycket att berätta om besöken i St Petersburg och Moskva och om själva båtturen så vi kan bara ta det viktigaste.

I St Petersburg besökte vi bl a Vinterpalatset och Eremitaget med sina ofantliga konstskatter, den stora Isaaskatedralen som rymmer 10.000 besökare och det strax utanför staden belägna magnifika Katarinapalatset. Stadens grundare tsar Peter den store har hedrats med en staty "Bronstryttaren" vars fundament är ett granitblock på 1.500 ton. En tur med St Petersburgs tunnelbana med besök i några av de mest berömda tunnelbanestationerna var också en upplevelse. Under andra världskriget var staden, som då hette Leningrad, belägrad av tyska trupper under 900 dagar och var tredje byggnad förstördes av kanoneld.

Under flodfärden gjordes intressanta strandhugg bl.a. i byn Mandroga vid Svir, på ön Kizhi i norra Onega och i städerna Jaroslavl, Kostroma och Uglich vid Volga.

Även huvudstaden Moskva drar till sig många turister. Vilken som är Moskvas största sevärdhet är svårt att avgöra, men Röda torget med den mäktiga Vasilijkatedralen och Kreml med många vackra kyrkor, regeringsbyggnader och torn bl a det 70 meter höga Frälsartornet är intressanta platser. Inne på det 28 ha stora Kremlområdet finns också "Tsarklockan" som med sina 200 ton är världens största och den 40 ton tunga "Tsarkanonen" som också den är störst i världen. Leninmausoleet besöks fortfarande av en del turister liksom den okände soldatens grav med den eviga lågan utanför Kremlmuren. För den konstitresserade finns många museer. Livrustkammaren i Kreml med enorma mängder av bl.a. smycken, konst och gamla kejserliga textilier var verkligen värd ett besök.

För Livslufts läsare kan det kanske vara intressant att höra lite om den ryska kyrkan. Under den kommunistiska tiden hade den ryska kyrkan det oerhört svårt. De kristna trakasserades, präster fängslades och avrättades och många kyrkor sprängdes eller omvandlades till museer. Efter kommunismens fall 1991 har den ryska kyrkan stärkts. Kyrkor som beslagtogs under Sovjet-tiden har återlämnats. Som exempel kan nämnas Kazankatedralen i St Petersburg som varit ett museum ägnat åt ateismen men som åter är en ortodox helgedom. Den ovan nämnda Isaaskatedralen har också öppnats för gudstjänster, och är en av de många kyrkor som i dag repareras.

En ortodox kyrka skiljer sig från en västerländsk kyrka på flera sätt.

Det finns t.ex. inga bänkar eller stolar. Men det är främst ikonerna som väcker uppmärksamhet och framförallt den av ikoner klädda ikonostasen som är en vägg mellan platsen för gudstjänstbesökarna och altaret. Det ryska korset skiljer sig mot vårt latinska kors genom att det har tre korsande armar. Den övre armen ska markera överskriften på Jesu kors och den nedre som är snedställd markerar fotbrädan. Att armen är snedställd ska föra våra tankar till de två rövarena vid Jesu sida. Fotbrädan pekar uppåt för den botfärdige rövaren och nedåt för den obotfärdige.

land

Den påminner således om de två möjligheterna, att ta emot eller att förkasta Jesus.

I staden Jaroslavl såg vi ett minnesmärke, Treenigheten där en rysk kyrka sprängdes 1934 och i Kostroma finns den äldsta bevarade träkyrkan i Ryssland uppförd 1112. Vid uppdamningen av Volga under Stalintiden bildades stora sjöar och byar och kyrkor dränktes. Vi såg på ett par ställen bara kyrkspiran sticka upp över vattenytan av det som en gång varit församlingens kyrka.

Jaroslavl, Treenigheten på platsen för den 1934 sprängda kyrkan.

Ett av de mäktigaste intrycken gav besöket i Kristus Förlossarens katedral i Moskva. Denna knappt tio år gamla kyrka är märklig. På platsen där kyrkan nu ligger byggdes under mitten av 1800-talet en kyrka till minne av Moskvas befrielse från Napoleons invasionsarmé 1812. Kyrkan var på den tiden den högsta byggnaden i Moskva. Den gyllene kupolen var 103 meter hög och kyrkan rymde mer än 10.000 besökare. På Stalins order sprängdes kyrkan 1931. Där skulle byggas ett 350 meter högt Sovjetpalats krönt av en 100 meter hög staty av Sovjetstatens grundare Lenin. När man började bygga upptäckte man dock att marken inte skulle kunna bära en sådan byggnad eftersom den låg för nära Moskvafloden. I stället byggdes en utomhus-simbassäng som dock så småningom fylldes igen. Efter kommunismens fall beslöt Moskvas företagsamme borgmästare att bygga upp kyrkan igen. Pengarna skulle komma från donationer, ryska kyrkan och företag men merparten av byggkostnaderna, ca 200 miljoner dollar, kom från statskassan. Nu är kyrkan färdig och exakt lik den gamla.

Vid söndagsgudstjänsten som vi besökte var kyrkan till trängsel fylld av besökare, därav en del militärer och alla gjorde korstecken. Vi frågade oss båda vad Stalin skulle ha sagt om han sett detta.

Men nu är det så att även om mäktiga statsmän till en viss tid kan bestämma så är det likväl Gud som rå.

Vi vill verkligen rekommendera ett besök i Ryssland – vårt östra grannland som Sverige haft många kontakter med under historiens gång.

Anna-Lisa Nilsson och Axel Nilsson, i Hörby

Kristus Förlossarens katedral, Moskva.

– Vet ni vem Jotam är?

Det var det inte många som visste. Och så här i efterhand är jag inte heller helt hundra på att det var Jotam och inte Joram det pratades om. Men det var inte heller poängen.

”Asa till Josafat, Josafat till Joram, Joram till Ussia, Ussia till *Jotam*, *Jotam* till Ahas, Ahas till Hiskia,” Matt 1:8-9. Jotam var ett led i Jesu släkttavla, en byggsten i Guds verk.

Det var David Castor som slängde ut frågan i början av den gudstjänst som inledde ledardagen i Hässleholm. Han tog det som ett exempel på en person som ingått i Guds plan utan att vi varken vet vilken roll han spelat eller om han själv såg sig som en byggsten. Precis som det kan vara att vara ledare – man har ingen aning om vilken roll man spe-

Vi provar den nya leken Noaks Ark.

L^kedardagen i Hässleholm

David Castor sätter igång leksparkarstugan.

lar för dem vi möter, men låter vi Gud använda oss så får vi bli en byggsten.

Sedan fick vi höra på föredrag om bokstavs barn av Stefan Persson, sjukgymnast från Malmötrakten. Det handlade om hur vi kan möta, se och uppmuntra de DAMP och AD/HD-barn som inte har samma villkor i skolan, men som får en annan och ny chans i vår verksamhet. Stefan pratade om hur viktigt det är att se den positiva sidan av det som man kanske upplever som stökigt och oroande, och att bekräfta det goda. Man kan ju också ofta se samma tendenser till stökighet hos andra barn nu och då. Kanske har de det lite jobbigt för tillfället eller en dålig dag, och bemötandet av en ledare som ser och bejakar dem är lika viktigt för dem också.

Efter grillade burgare i magen utmanade David Castor oss barn- och ungdomsledare med lekar. Att använda lekar bara för att de är så roliga, bara för att det är viktigt att ha kul. Att ibland strunta i alla de fina pedagogiska fördelarna med olika lekar och bara leka loss. Och så fick vi hitta på lekar själva på olika teman. Barnledarna hittade på en lek om Noaks Ark som gjorde att några simmade som fiskar på golvet, medan andra hoppade som flaxande fjärilar. Och vi hade kul.

Det var roligt att få möta ledare från andra föreningar med andra erfarenheter. Och så var det värdefullt att få använda sin fantasi, att få vara barn och leka själv.

Helena Jonsson
Foto: Petter Jarbo

Målbild 2003

Nätverk – hur?

Ett exempel – Ankaret

Café Ankaret är ett exempel på ett nätverk som fungerar i vårt distrikt idag. I det nätverket finns en blandning av anställda och lekmän, som träffas, ber, planerar och genomför café Ankaret. I snart tolv år har detta nätverk varit verksamt och frågan vi nu ställer oss är:

Hur började det?

Visionen om ett ungdomscafé föddes hos en nybliven pastor i Ängelholm, vid namn Allan Svensson, i slutet av 80-talet. Han hade, under sin tid i Örnsköldsvik, upplevt ungdomskvällar där man samlade flera hundra ungdomar och tänkte: "Går det där, så måste det ju gå här." Visionen delades med ett par arbetskamrater, Glenn Sjöberg och Mats Thurfsjell. Senare spreds också tankarna till de lokala ungdomsgrupperna, för att se hur intresset för detta var. Efter en tid, när visionen nog hade svalnat lite hos de tre anställda, var det några ungdomar som undrade varför det inte hände någonting med den här idén och gnistan tändes på nytt. Behovet av gemensamma ungdomskvällar, uttryckt av ungdomar själva, var det första steget på vägen. De tre som från början delat visionen började nu handplocka folk, mest lokalt men även från distriktsnivå, till att bilda ett nätverk kring detta. Från början planerades två kvällar in för att se vilken respons man skulle få. Och idag ser vi ju tydligt resultatet, när Ankaret fortfarande drar 2-400 ungdomar varje gång.

Från början innehöll nätverket 13 personer i åldrarna 17-40 år. I dagens nätverk kring Ankaret är det endast två personer kvar från den tiden. Nätverket har på ett naturligt sätt förnyats år efter år med nya eldsjälar, som villigt arbetat för att Ankaret skulle fortsätta. En eller två personer från distriktsnivå har alltid funnits med i nätverket, fram till alldeles nyligen, då Fredrik Karp har tjänstledigt från sin tjänst på distriktet. Även i dagens nätverk finns en blandning av anställda och lekmän. Allan Svensson, som från första början födde visionen, har genom alla år fungerat som sammankallande i nätverket. Den andre personen som funnits med sen starten är Magnus Lennartsson. Han var själv ungdom när detta drogs igång och är idag, som anställd pastor, en av de drivande krafterna bakom visionen. Några regelrätta protokoll har nog aldrig förts. Däremot har det ju, av naturliga skäl, skrivits ner minnesanteckningar vid varje träff.

Viktigt att lyfta fram är att visionen om Ankaret var något helt nytt. Det hade inte prövats tidigare i den utsträckningen och därför blev det

också enklare och mer spännande att få vara med och forma den. Det är alltid en styrka att få vara med och skapa någonting från början. En tro på visionen är A och O.

Vidare är det viktigt med en lokal förankring, helst till en lokal förening. Från början var Ankaret förankrat till Åstorp, med dess UG och förening. Efter en tid blev det mer ett distriktsarrangemang för att senare återigen, av flera skäl, bli knutet mer till en förening. Denna gång till EFS i Ängelholm.

Detta är ett utmärkt exempel på hur ett nätverk kan växa fram. Någon har en vision, delar den visionen med några likasinnade och börjar arbeta mot ett gemensamt mål.

Vad skulle du vilja bilda ett nätverk kring? Och kanske framför allt: Vad vill Gud att vi ska bilda nätverk kring?

Jonas Svensson,
ungdomsledare Heljarödsgården
Representant från UU i Nätverksgruppen

STOPP!

Är du med i ett nätverk eller annan arbetsgrupp?

Nätverksgruppen som arbetar för Målbild 2003, är mycket intresserad av hur just ert nätverk eller grupp arbetar. Vill du berätta om ert arbete skriver du till stefan.hedenborg@telia.com

Har du tankar eller åsikter om nätverk som idé som du vill föra fram i Livsluft, kan du skriva direkt till tidningen, så får vi en intressant och nödvändig debatt i ämnet.

Nätverksgruppen

Så firade man långfredag förr

– ärtor i skorna och inget fläsk i soppan

Vad gör man på långfredagen? Så frågade fröken i en lågstadielklass för många år sen och förslagen blev många.

- Man går i kyrkan, sa någon.
- Man läser Bibeln hemma, sa någon annan.
- Man vilar, menade en tredje.
- Man går i bönhuset, fyllde en annan i.

Alla var överens om att det skulle vara stilla och arbetsfritt på långfredagen, för detta var innan sekulariseringen hade gripit omkring sig.

Men en liten flicka spräckte alldeles mönstret när hon spontant sa:

- Vet fröken vad min mamma gör på långfredagen?
- Nej, får vi höra.
- Hon bakar bullar.

Stor häpnad och förskräckelse bland de andra eleverna. Bakar på långfredagen! Även fröken verkade chockad. Det märkte flickan och förstod att hon hade sagt något toktigt så hon försökte släta över fadäsen och sa ursäktande:

- Ja fast hon rullar bullarna så långsamt!

Anekdoten är ju på sitt sätt betecknande. Långfredagen skulle vara en dag av stillhet och eftertanke inför Frälsarens lidande. Ändå hade en flora av traditioner vuxit fram också kring denna dag. Här ska vi titta på några av dem:

Risningsseden

Risningsseden fanns på många håll i vårt land. Den gick till så att man denna dag väckte de övriga i familjen, slet av dem täcket och gav dem en rejäl risbastu på den bara stjärten.

Oftast var det björkriset som kom till användning och eftersom det denna dag var tillåtet för barnen att risa sina föräldrar var det säkert många ungar som tog tillfället i akt att låta mamma eller pappa smaka på det ris de själva så ofta blivit agade med. Ifrån Västsverige berättas om en prostinna som hade för vana att vara först uppe och aga alla i huset inklusive vördig prosten själv. En ung adjunkt som kommit till församlingen hade hört om detta och sa ifrån till prostinnan att han sannerligen inte kom att finna sig i en så barbarisk sed, men hon svarade honom:

- Det får allt adjunkten göra i alla fall, det är så nyttigt för en ung präst. Vad var nu orsaken till denna sed? Säkert skulle den påminna om hur Jesus blev gisslad i samband med sitt lidande.

Ärtor i skorna

För att påminna om de tunga steg Jesus vandrat upp till Golgata förekom det att man lade ärtor i skorna. De var hårda och smärtsamma att trampa på, såvida man inte gjorde som den skrymtare om vilken berättas att han visserligen trampade på ärtor men han kokade dem först innan han lade dem i skorna.

Tungt arbete

De allra flesta ansåg förstås att långfredagen skulle helgas genom att man inte arbetade då. Men det fanns också fromma människor som menade att denna dag skulle man göra de tyngsta och svåraste sysslor. Dessa skulle då påminna om det tunga kors Jesus hade burit.

Svarta kläder

Att klädseln skulle erinra om Jesu död ansåg man allmänt och klädde sig därför i svart.

Särskilt på Västkusten har den seden länge hållit i sig.

Beträffande kläder gällde också en annan regel. Man borde på långfredagen klä sig i sängen. Särskilt viktigt var att man då också satte på sig skorna. Steg man barfota på golvet skulle man slå sönder tårna under den kommande sommaren.

Spika förbjudet

Den som spikade på långfredagen slog spikar i Frälsarens kors, sa man. Likaså fick man inte tälja eller skära med eggjärn för det ökade hans lidande. Däremot var det klokt om man själv trampade på yxor eller knivar för den som gjorde så slapp att skära sig under det kommande året.

Viktigt vad man åt

På långfredagen rådde fortfarande fastans förbud mot köttmat. Därför var all sådan kraftigare kost otänkbar. På långfredagen skulle man äta fisk, gärna salt strömming som räknades som enkel och billig kost. Även ärtsoppa förekom men då förstås utan fläsk.

På många håll var det vanligt att man åt skärtorsdagskål. Den skulle lagas på nio sorters gröna örter, vilket kan ha varit ett problem om påsken inföll tidigt på året.

Noga var det också med vad man drack. De strängaste ansåg att man inte borde dricka alls för att påminnas om Jesu törst på korset medan andra ansåg att vatten fick man dricka men ingenting annat.

Kulturvecka på Råå

I EFS-kyrkan på Råå anordnas 5 – 10 mars en kulturvecka. Avsikten är att nå nya människor, som annars inte känner till kyrkan, också naturligtvis att berika människors liv med intressanta föreläsningar och andra framträdanden.

Programmet ser ut så: tisdag kl 19 Konstnär Carl Riise talar om "Bibliska motiv hos Karl Isakson"; onsdag 19 Filmaren Rolf Hamark talar om och visar filmen "Stengrunden", baserad på boken av Bo Giertz; torsdag 19 Professor Bo Johnsson talar om "Feståret i judendom och kristendom"; fredag 15 Författaren Gunnel Lundén talar om "Vem var Helliga Birgitta – vad vet vi?"; ev 19 Teatergrupp från Sundsgården; sön-

dag 11 Gudstjänst med tecken-tolkning. Hela arrangemanget är en samverkan mellan EFS-kyrkan, Sundsgården och KFUK/KFUMs Studieförbund. Deltagande är helt gratis.

Under veckan blir det också tillfälle att betrakta och, om man vill, köpa konst. Många lokala goda konstnärer ställer ut målningar och annat. För detta öppnas lokalen en timma före angivet program, och under den tiden kan man också slå sig ner med en kopp kaffe.

EFS-kyrkan på Råå hälsar alla intresserade varmt välkomna till kulturveckan!

Carl Forssman

Mjölk och mjölkmat var i alla fall olämpligt. Drack man mjölk på långfredagen kom man att få svettas ut den under sommaren ansågs det. Ännu värre var det, sa man, om mjölken man druckit på långfredagen senare kom ut i form av bölder.

Bakom alla dessa underliga regler låg naturligtvis en folklig fromhet som såg Kristi lidande som det största och viktigaste i världshistorien.

Birger I Ohlsson

Auktion och Loppmarknad

Lördag 25 maj
på ÅhusGården

Mängder av gamla prylar kommer att auktioneras och försäljas under dagen.

Se utförligare annons i kommande Livsluft.

Arr. ÅhusGården.

VÄLKOMNA!

Årsmötesdag

Lördag 13 april 2002

EFS i Sydsverige och Sundsgårdens folkhögskola

Plats: Sundsgårdens folkhögskola

Program

- 09.30 Kaffe (fullmaktsgranskning 09.30-10)
- 10.00 Sundsgårdens folkhögskolas årsmöte
- 11.45 Kamratförbundets årsmöte
- 12.00 Lunch (samtidigt fullmaktsgranskning kl. 12-13)
- 13.00 Gudstjänst *Osminkat – några tankar och erfarenheter kring mötet med Gud, människor och mig själv*
Skolpräst Stefan Johansson, Glimåkra folkhögskola
Teatergrupp från Sundsgården, musik
- 14.00 EFS i Sydsveriges årsmöte
- Ca 15.30 avbrott för kaffe (samtidigt rösträkning)
- 18.30 Sallad
(Kaffe, lunch och sallad serveras i matsalen)

Välkomna!

SUNDSGÅRDEN
FOLKHÖGSKOLAN FÖR LIVET

Har ni frågor kan ni ringa EFS i Sydsverige tel. 044 - 28 93 13
alt. Sundsgårdens folkhögskola tel. 042 - 19 38 00

Obs! Gudstjänsten börjar kl. 13 (annan tid står i det utskick som Sundsgårdens folkhögskola gjort)

Adrenalina

Wintercampen!

– vinterns stora lägerhändelse för scouterna i distriktet

Tidigt på morgonen den 2 februari samlades 60 scouter, små som stora på Göransborg utanför Höör. Det är en stor och härlig gård med plats för många aktiviteter både ute och inne.

Scouterna brukar ha en dag i april då de gör upp om den åtråvärda fanan, vandringspriset, men i år valde

vi att göra ett läger för att få lite mer tid tillsammans. Det fanns en tanke till med lägret och det var att puffa för Patrullriks som kommer till sommaren.

Ingen rast och ingen ro blev det för scouterna. De hann inte mer än an-

lända förrän de blev utskickade på en runda i skogen. På denna runda fanns det massor av kluriga saker att lösa och fundera på, inte ens när de var i mål var det slut på frågor och uppgifter. Nej, då fanns det fler frågor att svara på och så skulle man klara eldprovet! Ja, just det ELDPROVET! Visst låter det svårt, men inget är svårt för en van scout. Det gällde att få i gång en eld och bränna av ett snöre som var spänt över elden. Detta var inga problem för scouterna. Den här förmiddagen var den första delen i årets patrullkamp.

Efter en sådan här övning är det ju inte så konstigt att man blir hungrig! Vad skulle det då bli till lunch? Jo, de berömda grillade hamburgarna så klart. Massor av hamburgare försvann ner i hungriga magar och sen kunde vi ta nya tag mot nya äventyr.

Eftermiddagen fortsatte med massor av nya upptåg. Här fanns t.ex. stövelkastning, stegrace, kubbdragning och en hisnande upplevelse i "Adrenalina". Ja, nu undrar du så klart vad Adrenalina var för något. Jo, en slags gunga, där man spändes fast mellan två träd, i en anordning som jag inte ger mig på att förklara, med klättersle kring ben och mage. Sen fick kompisarna hjälpa till att dra så man kom upp en bit i trädet, här släppte man sen själv loss sig och fick en rolig gungfärd mellan träden. Förstår du? Nej, kanske inte det, men uppskattat var det och som man uttryckte det:

– "kittlar dödsskönt i kistan".

Dagen fortsatte med fritid, kvällsmat och lite mer fritid. Brist på sys-selsättning fanns det inte. Det är härligt att se hur snabbt scouterna skaffar sig nya kompisar och sen är det full fart framåt. Senare på kvällen satte vi fart på elden och hade ett lägerbål tillsammans. Jonas Helgesson ledde oss genom en massa kul saker och lägerropen ekade ljudligt. Under lägerbålets gång var det dags för prisutdelning för patrullkampen som detta år vanns av patrull Truten från Allerum. Grattis till er!

Efter lägerbålet var vi alla trötta och tänkte att vi skulle gå och sova gott. Men nej! Det fanns mer överraskningar på programmet. På med alla kläderna, ficklamporna i högsta hugg och ut i mörkret, nu var det dags att jaga olika ljud i mörkret. Ett uppskattat inslag sent på kvällen men avslutningen var nog ännu bättre, marängsviss!

Efter en god natts sömn hissades flaggan, frukost åts med god aptit och sen var det dags att röra på benen igen. Ut i det fria där lek, stoj och stim stod på tur. Den populära leken "Catch the flag" där man jagar varandra i jakten efter en gömd skatt

lektes och det var inte helt lätt att få in scouterna i huset igen för en Bibelstund. Under Bibelstunden lästes en berättelse som dramatiserades av ledarna till scouternas stora förtjusning.

Ja, sen var det dags att skiljas åt. Men vi gjorde det med ett leende för vi vet ju att vi träffas på Patrullriks i sommar.

Annica Nordqvist

Ps. Jag skulle vilja passa på att tacka alla som ställde upp och gjorde detta läger möjligt, LäKo, kökspersonalen och alla ledare! TACK!

Auktion och loppmarknad på ÅhusGården

ÅhusGården har fått ta emot inventarierna från en lantgård den senaste tiden. Vi planerar nu för en auktion och loppmarknad av dessa inventarier. Detta kommer att äga rum lördagen 25 maj på ÅhusGården. Eftersom klockslaget inte är fastslaget ännu ber vi att få återkomma med detta i nästa nr. av Livsluft.

Men det kommer att bli så att det blir visning någon timma före samma dag och sedan auktion för att sluta det hela med loppmarknad på de prylar som i förväg anvisats för detta.

Det finns en mängd prylar av varierande slag, såväl möbler som småsaker. Ett hem där det samlats grejer under 50 år innehåller det mesta som var och en förstår.

För att nämna något: soffor, ekskåp, matrumsmöbel, sittgrupp, skrivbord, stolar, diverse skåp, sängar, div. bord, kistor, div. lådor, järnspisar, bordsmangel, vävstolar och vävtillbehör, hyvelbänk, kopparkärl, prydnadsaker, porslin, bestick, textilier, ett parti nyvävda trasmattor, verktyg, vågar, handredskap, motorgräsklippare, jordfräs och många, många andra prylar.

Det är med andra ord väl värt ett besök den 25 maj på ÅhusGården för den som är intresserad av gamla (och halvgamla) prylar.

Välkomna.

Bertil Carlsson

Nu är det ett tag sen vi hade VU-sidan i livsluft. Kanske blir det lite tätare med inslagen framöver eftersom det börjar hända en del saker.

Vad är det då som händer?

Själv kände jag mig ganska idéfattig efter sommaren, men det fanns ändå en strimma av ljus som jag hade fått med mig från sommarens OAS-konferens i Lysekil.

Där fick jag bl.a. höra att Oasrörelsen vill verka för andlig förnyelse inom Svenska Kyrkan och EFS.

Detta lät lite underligt i mina öron. Jag tänkte; – Det finns alltså två rörelser som verkar inom Svenska kyrkan, med liknande målsättning och innehåll, men som knappast pratar med varandra.

Det här låg i "myllan" och grodde.

På distriktstyrelsens första sammanträde efter sommaruppehållet, undrade jag om det var OK om VU började samarbeta med Oasrörelsen. Ja, det var OK, ingen hade någon synpunkt på det.

På vårt första VU-sammanträde i höstas, den 30 oktober nämnde jag för de andra i VU, bara som info, att jag hade haft frågan om Oasrörelsen uppe i styrelsen.

Detta tände en gnista i hela VU, och vi beslöt att ta kontakt med Hans Weichbrodt för ett besök på nästa VU-sammanträde.

Vi kontaktade Hans, och han var mycket intresserad av att komma.

Vi hade vårt nästa sammanträde den 15 januari och då fanns både Hans Weichbrodt och Berit Simonsson där.

Vi hade en väldigt bra träff med Hans och Berit hemma hos Lillemor Persson i Örkelljunga. Det här känns

väldigt roligt, särskilt när engagemanget inom VU för samarbetet med Oasrörelsen är så tydligt.

Oas-helg i augusti

Vi beslöt på vår träff, tillsammans med Hans och Berit, att vi skulle arrangera en OAS-helg på någon plats i distriktet den 23-24 aug. 2002.

Vad är då OAS-rörelsen?

Du som har tillgång till Internet, kan gå in och söka på "OAS-rörelsen," och där få en bra information om rörelsen.

För dig som inte har tillgång till denna information, kan jag nämna något som står i deras eget info.

Jag citerar:

Oasrörelsen vill tjäna Svenska kyrkans församlingar, genom att hjälpa människor att återupptäcka: *Bibelns sanning, bönenas kraft, nattvardens närvaro, en levande församlingsgemenskap och nådegåvorna till tjänst för Kristi kropp.*

Oasrörelsens huvudord är "förnyelse, evangelisation och enhet på evangelisk luthersk grund". Vi vill tjäna Svenska kyrkan med en öppenhet mot andra samfund.

Oasrörelsen har inga medlemmar, utan är en rörelse med tusentals sympatisörer. Den har ett ledarskap på 20 personer, lekmän och präster, spridda över hela landet. Arbetet leds av en styrelse. Oasrörelsen har stadgar och utsedda revisorer.

Oasrörelsen är en fristående karismatisk (av grek. "chárisma" = nådegåva) rörelse, som vill främja en sund andlig förnyelse. Sund förnyelse är förankrad i Ordet, balanserad och känslig för den helige Ande samt ger god frukt. Slut citat.

Det är positivt att Oasrörelsen tydligt talar om vad man vill.

Särskilt bra är det att man förklarar vad karismatisk rörelse står för.

Jag kan å andra sidan tycka att detta med olika benämningar på olika andliga vindar är på både gott och ont. Egentligen tycker jag bäst om den första benämningen på denna väckelse, nämligen: "Jesusrörelsen", för det är egentligen detta som det handlar om. Den karismatiska förnyelsen sprang ju fram ur Jesusrörelsen på sjuttioalet.

Det positiva kan ju å andra sidan vara att man "sticker inte under stol" med vad man vill ha betoningen på.

För mig personligen blev mötet med Jesusrörelsen i slutet av sjuttioalet, något av en revolution i mitt kristna liv. Själv var jag då i trettioårsåldern, och hade redan hunnit med några hundratals predikningar i olika sammanhang.

Min övertygelse är den, att hela frikyrkorörelsen inkl. Sv. Kyrkan gick miste om något, när man ansåg att detta var något som vi inte behövde. Den väckelse som sveper fram över vår värld idag, har sitt avstamp just utifrån den karismatiska rörelsen. Carl-Erik Sahlberg skrev i en tidningsartikel för ett tag sedan, att det är de karismatiska kyrkorna som växer.

Men åter igen: Innehållet, oavsett vad vi kallar det för, så handlar det om att återupptäcka vad jag har i Kristus, och vem jag är i Kristus. För att vi ska se och erfara detta, behöver vi den Helige Andes uppfyllelse i våra liv.

Så, boka in helgen 23-24 augusti! Huvudsamlingarna blir på lördagen. Fredagkväll arrangeras som ungdomskväll.

Ingemar Bjärneroth Ordf. i VU

annonser

16 - 17 mars Bibelhelg med Bengt Mading
i EFS Missionshus i Bjärnum

16 lö	17.00 Bibelstudium	Servering
	19.30 Kristen lördagskväll	Sång och musik av Godsmagazine
17 sö	10.00 Sammanlyst Högmässa	Per Warnholtz, Kyrkokören
	14.30 Missionshögtid	Sång, missionsoffer, servering

Konsert

Röke Blås

Vincent Nilsson, trombon

Sven Fridolfsson, saxofon

Söndag 10/3 kl 18.00
Hässleholm, Kulturhus

Biljetter köpes på turistbyrån
i Hässleholm, 0451-267310

Välkommen!

TEOLOGI FÖR LIVET

Att lära sig själv och andra om det kristna livet

Lars-Göran Karlsson

Johannelunds Teologiska högskola

3 – 5 maj
30 augusti – 1 september 2002

Sundsgårdens folkhögskola, Helsingborg

Kostnad 1.000 kr per kurshelg, helpension i dubbelrum.
Enkelrumstillägg 350 kr.

För info

Sundsgårdens folkhögskola
Helsingborg
Tel 042-19 38 00
info@sundsgarden.nu

Anmälan

Johannelund
Tel 018-16 99 00

SUNDSGÅRDEN
FOLKHÖGSKOLAN FÖR LIVET

Gabriel Faurés Requiem

Framförs den 17 november i Klippan

Vill du medverka i kören???

Körövningar:

6 april kl. 13-16

4 maj kl. 10-13

i Klippans församlingshem.

Vi kommer även att öva en lördag i
augusti, september, oktober och novem-
ber

Ring: Anders Wilhelmsson
0435-296 83 eller 0431-41 14 04

Projektjänst distriktskonsulent 100 %

Projektjänst under ett år.
Barn, ungdom, GUL,
förändringsarbete (Målbild 2003),
administration etc

Ansökan snarast.

MAF-avtal. Information om tjänsten
via tf df Torbjörn Larspers, tel. 044-
28 93 13

Sänd ansökan med meritförteckning till

EFS i Sydsverige
Sigfridsv 5
296 38 Åhus

Lördagen 26 januari besöktes distriktet av EFS' utvecklingsgrupp (Katarina Glas, Lars-Göran Carlsson, Bertil Hedlund och Fredrik Hedlund). Ett 40-tal EFS-are från distriktet hade samlats på EFS-Gården, Åsljunga för att under en dag samtala om framtid/utveckling och låta sig inspireras. Mer om denna dag kan du läsa på annan plats i detta nummer av Livsluft.

Trots försök att rekrytera en vikarierande distriktskonsulent (barn, ungdom, GUL, administration och utvecklingsarbete) har detta inte lyckats. Om vi inte kan hitta någon lösning kommer, åtminstone fram till sommaren, de 200 % distriktskonsulent som distriktet förfogar över att enbart upprätthållas till 120 %. Detta innebär att prioriteringar bland arbetsuppgifterna måste göras

för att inte belastningen ska bli alltför stor på de tjänster som är kvar. Sökandet efter ersättare fortsätter dock – om du har någon lösning på detta, tveka inte utan kontakta distriktsexpeditionen.

Helena Jonsson, som är redaktör för Livsluft, har anställts av Malmö Missionsförening EFS för att arbeta med barn- och ungdom på 55 % av heltid. Läs mer om detta i en särskild artikel!

Lördag 13 april håller EFS i Sydsverige och Sundsgårdens folkhögskola sina respektive årsmöten på Sundsgården. Folkhögskolans årsmöte är förlagt till förmiddagen och distriktets till eftermiddagen med lunch emellan. Efter distriktets årsmöte samlas vi till en gemensam årshögtid där Sundsgårdens teater-

linje medverkar och Stefan Johansson, Glimåkra, predikar. Om denna dag hänvisar vi till separat annons i detta nummer av Livsluft och till de årsmöteshandlingar som skickas ut till missionsföreningarna. Varmt välkomna till Sundsgården 13 april!

Torbjörn Larpers

Minnes- och högtidsgåvor Januari

Minnesgåvor till Einar Larssons, Gunvor Edvardssons och Sam Rosenkvists minne
Gåvor till EFS-Gården i Åsljunga till David Anderssons minne

Totalt inkommet under perioden: 3950 kr till den föreningsgemensamma verksamheten och 5900 kr till EFS-Gården i Åsljunga. Ett varmt och innerligt TACK för alla gåvor.

Under våren och sommaren 2002 hälsar vi dej välkommen till bland annat:

Valborgsmässoafton 30/4

Sundsgårdens dramalinje:
Raka Cirklar, en kabaré om tillhörighet

Pingstafton 18/5

Konsert och supé på Höllviksstrand

Sommarläger 15-19/6

Barnläger med ledarskola

Välkommen!

www.hollviksstrand.com

**EFS-Gården
Åsljunga**

16 mars Bibeldag med Gunnel Andersson
28 mars - 2 april Påskdagar
Dagar i påskens tecken
Vårdpar: Marianne och Torsten Simonsson

16 - 21 april Bibel och Gemenskapsvecka
Bibelstudium: Albin Olofsson
Vårdpar: Britta och Birger I Ohlsson, Bjärnum

13 - 17 maj Läkarmissionens vårdagar
Lars Åke Albinsson, Kurt och Roland

Välkommen
till EFS-Gården Åsljunga, en gård med syfte att berika människor till kropp och själ.

För info och programblad. Ring 0435 - 46 00 54

almanacka även på www.efssyd.org

<i>mars</i>		Nummer/sida
2	kl.19.00 Gospelkören Instrument of Praise, Åsljunga	
6-10	Bibel- och Missionsdagar på Wittsjöskog. Ingemar Holmqvist m.fl.	1/17
7	Distriktsstyrelsen sammanträder	
8-10	Förträff för Åhus-konfirmander.	
9	Missionsdag Hässleholm	1/17
9	Ankaret Melody Ängelholm.	
15-17	Förträff för "Åsljunga 2"-konfirmander.	
16	Bibeldag. Medv. Gunnel Andersson, Åsljunga	
17	Konsert Silverado och Åhus Evtigt Unga Damer, Åhus	

april

12-14	Förträff för "Åsljunga 1"-konfirmander.	
12-14	Kyrkans och den kristnes liv i samhälle och vardagsliv (forts) Glimåkra fhsk.	
13	EFS i Sydsveriges Årsmöte Sundsgårdens fhsk, Helsingborg.	
16-21	Vårens Gemenskapsvecka, Åsljunga	
20	Cup GUL Lerberget	
27	Kördag med Arne Lundmark i Möllebackskyrkan, Karlskrona.	1/17

maj

3-4	Att lära sig själv och andra om det kristna livet, Sundsgårdens fhsk.	
3-5	Akvarellkurs, Lolo Tillberg, m.fl. ÅhusGården	
4	Konsert med Gospellinjen, Glimåkra Folkhögskola, Åhus	
13-17	Läkarmissionen, med Lars-Åke Albinsson, Åsljunga	
19	Pingsfest Åhusgården	
25	Auktion och loppmarknad, ÅhusGården	
26	Morsdagsmiddag, Åsljunga	

juni

12-6/7	Konfirmandläger Åhus	
13-17	EFS Rikskonferens i Piteå	
20-13/7	Konfirmandläger Åsljunga 1	
21	Midsommarfirande på Stenbräcka	
21	Midsommarafton på ÅhusGården	

juli

6 juli	Konfirmation EFS-lägrät, ÅhusGården	
7-12	Skärgårdskulturvecka med Seglarskola, Naturskola, Stenhuggarkurs, Fiskekurs, Skrivarkurs, Dansk-kurs, Guide-kurs på Stenbräcka	
11-3/8	Konfirmandläger Åsljunga 2	
22-27	Blåsarläger Glimåkra	
27-3/8	Patrullriks Örnsköldsvik	

augusti

2-4	Tältskärgårdsläger, Hägnan på Stenbräcka	
3-4	Konfirmation, Åhuslägrät, ÅhusGården	
4-7	Äventyrläger, Hägnan på Stenbräcka	
7-10	Sommarläger 10-14 år Solvik	
7-11	Bibeldagar Ringamålagården	
10-11	Miniorläger 7-9 år Solvik	

i Sydsverige

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Telefontid:

10.00 - 15.00 (lunch 12.30-13.00)

Telefon: 044-28 93 13, 28 93 14

Telefax: 044 - 28 93 15

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451-845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 044 - 28 93 13

0708 - 28 61 65 **tjänstledig**

Tf distriktsföreståndare

Torbjörn Larspers, 0413 - 162 08

Odengatan 3F, 241 31 Eslöv

epost: torbjörn.larspers@efssyd.org,

mobil 0708 - 28 61 65

Distriktssekonom

Cecilia Engström 044 - 28 93 13

Distriktskonsulenter

Annika Nordkvist 044 - 28 93 14

Fredrik Karp **tjänstledig**

Magnus Lennartsson

Assistent

Ingrid Viberg 044 - 289313

EFS-gården, Åsljunga

Ånhultsvägen, Pl 652

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

680 24 - husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-mail: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5

296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

Mitt vittnesbörd

Förlåtelse!

Gud är helig och kan inte tåla något ont. Men jag är ju en syndare! När livet går sin gilla gång har jag lätt att glömma bort vem jag är, och vem Gud är. Det är så lätt att leva i tron att "jag är väl inte sämre än någon annan. Ja, jag är ju i varje fall inte som den där personen." Många gånger liknar vi nog fariséen i Luk 18:9-14 som tackar Gud för att han inte är som "den där tullindrivaren".

För Gud är alla synder lika stora: att stjäla (pengar, saker eller tid), att ljuga, vara avundsjuk eller följa alla sina begär. Allt är sådant som Gud inte kan tåla. Jag kan ju inte leva så ren men vill ju vara hos honom! Hur ska det gå till?

Har Du varit på Gudstjänst på senare tid? Har Du läst med i synda-

bekännelsen? För mig blev det så synligt när jag länge hade kämpat med en frestelse. När jag kom till kyrkan fick jag ta emot dessa ord: "Dina synder är dig förlåtna i Faderns och Sönnens och den helige Andes namn." Vilken befrielse! Nu är jag utan synd inför Gud. När han ser på mig ser han Jesus istället. Visst är det härligt men jag har så svårt att fatta det. Kan det verkligen stämma? Mitt minne är ju längre än så men för Gud är allt förlåtet och då är det glömt! Jag får lämna det till honom.

Vi har alla frestelser, prövningar och synder vi jobbar med. Gud vill befria oss från dem och överskölja oss med sin förlåtelse. Är Du beredd att ta emot den?

Cecilia Engström, Kristianstad

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Drama som del av gudstjänsten riktad till kyrkoovana, EFS i Lund.

Visioner för EFS i Lund, sid 6

Förvaltarskap är givande, sid 12

Åreresan 2002, sid 14

Nr 4 - 2002

Innehåll

- sid 3 Ledare
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Påskdikter
- sid 6 Visioner för EFS i Lund
- sid 8 Ändring av årsmötesprotokoll
- sid 9 Sportlovsläger i Åsljunga
- sid 10 Målbild 2003
- sid 12 Förvaltare är givande
- sid 14 Åreresan
- sid 15 Loppmarknad på ÅhusGården
- sid 16 Svar på Bjärneroths ledare
- sid 17 Annonser
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Opolerat

När bussen är försenad blir jag antingen stressad och vankar av och an, eller så skrattar jag högt för mig själv och tänker att Sverige håller på att bli ett U-land.

– Vi har haft det för bra, vi tar välfärden för självklar och därför kämpar vi inte för den, sa min vän när vi satt på café häromkvällen.

Ibland blir det uppenbart vilken liten, liten bubbla vi lever i, och hur bra den är. "Över 500 flyktingar försökte natten till onsdagen ta sig in i kanaltunneln från Frankrike till Storbritannien. På morgonen upp-gav polisen att samtliga hade gripits." kunde man läsa i Svenska Dagbladet. Och man fick se dem – ruggigt många – på TV.

Det var värst, vill de hit? Jaha, det är så dåligt där de kommer ifrån att de vill fly hit, och här är de inte välkomna. Ojdå.

"Enligt UD i USA transporteras varje år 700 000 människor över internationella gränser för att utnyttjas i vinstsyfte." "Europol tror att 120 000 kvinnor varje år förs in i EU för att utnyttjas sexuellt." "De flesta kommer från Moldavien eller Ukraina, som är Europas allra fattigaste länder." "Öppna gränser och ekonomiska klyftor mellan länderna gör det möjligt att tjäna pengar på

andras misär." "Om EU-länderna hade satsat lika hårt på att stoppa sexslavhandel som att dämna upp flyktingströmmar, då hade vi sett ett betydligt bättre resultat idag." Citaten kommer från tidningen Metro, onsdag 27 januari.

Hur bisarr värld lever vi i? Och jag går till jobbet, och på bio, och sen på café. Och min vän som inte är kristen säger:

– Det värsta är att man står och ser på och inte gör nåt. Det är precis som i den barmhärtige samariten, prästen och leviten går bara förbi.

Exakt så. Och ändå vet man inte hur man ska göra nåt. En del tycker då att vi i Sverige faktiskt inte har det så fantastiskt bra, och borde sopa vid vår egen dörr, vi har ju hemlösa här också. Och vad gör vi för dem? Begreppet vår nästa tycks ha krympt ihop till den närmaste familjen.

En hand till de hemlösa här, och en hand till de hemlösa i världen, för vi har två och är Jesu händer på jorden. Och jag ber att Gud ska omvandla min ilska till något konstruktivt, men aldrig ta den ifrån mig om jag står kvar likgiltig.

Helena Jonsson

Redaktionsruta

Livsluft nr 4/2002
Årgång 10
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 28 93 13

Tf. ansvarig utgivare är Rune Johansson
Tfn. 0454 - 148 37
Redaktör: Helena Jonsson
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 - 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 2/4 för nr 5. Plan utgdag den 2/5 - 2002
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 180:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Åhus Tryckeri AB
Box 91
296 22 Åhus
Tel: 044 - 24 06 00

Jag var hungrig...

"Ta henne, jag orkar inte med henne längre"

En mamma söker hjälp på kommunens familjemottagning. Hon har sin dotter i förskoleåldern med sig och flickan har packat lite av sina kläder och saker i två plastkassar.

"Han slår mig"

En pojke omkring åtta år sitter ihopkrupen på golvet och berättar äntligen det vi misstänkt länge. Att styvpappan misshandlar honom.

"Din djävul"

Det är orden en flicka i yngre tonåren får med sig av sin mamma när hon efter en strulig morgon går iväg till skolan utan frukost.

Dessa citat och episoder är något av det jag fick uppleva under ett år som vikarierande familjepedagog på Klippans socialförvaltning. Ett mycket berikande och omtumlande år.

Visst visste jag innan att det finns mycket elände och social misär mitt i vårt trygga samhälle. Men på något sätt hade jag lyckats stänga det ute eller blunda för det, och liksom prästen och leviten skynda vidare. Visst mötte man en del på byn som man undrade över och visst funderade man ibland på hur en del av barnens klasskamrater hade det hemma. Men att upptäcka att det mitt i vårt välordnade samhälle finns ett helt "underground samhälle" med miserabla miljöer, det var nytt för

mig. De finns där "mitt ibland oss" och "är med oss alla dagar". Människor som på olika sätt halkat snett och farit illa i livet. Det kunde varit jag själv och det kan bli jag själv. Vi kan välja att som prästen och leviten skynda förbi på väg till något viktigt eller att som samariern kosta på lite tid och uppoffring. Lite vardaglig medmänsklighet och barmhärtighet.

Vad var det nu han sa, Mästaren?

"Jag var hungrig..."

Två veckor kvar till sjukpension och barnbidrag men redan är kyl och skafferi tomma. Socialen nekar av någon anledning bidrag. Tack och lov finns det lite mat över från ett läger och diakonerna ställer upp med en matkasse.

"Jag var naken..."

Skolan ordnar skridskoåkning – men mamman klarar inte att ordna med skridskor, matsäck och annan utrustning så pojken blir hemma.

"Jag var i fängelse..."

Efter sammanlagt 17 år på olika fängelser och ett långt missbruk som gett kroppen mycket stryk har han äntligen kommit loss och brutit upp från allt det gamla. Men hur skall han bygga upp nya kontakter på den nya orten? Vem bjuder hem den nya lite udda grannen?

"Jag var hemlös..."

En mamma med tonårsdotter söker tillfällig logi sedan hennes förre man slagit henne och slängt ut henne. Finns det rum i något missionshus eller församlingshem?

Jag mötte honom utanför kyrkan efter en konfirmandsamling. Han såg lite ovårdad ut och var kanske inte helt nykter. Jag vill in i kyrkan, sa han. Ja där är öppet svarade jag och visade mot ingången. Nej, jag vill in i Kyrkan – jag kan sjunga, fortsatte mannen. Trots att vi nyss haft en konfirmandlektion om betydelsen av ordet kyrka förstod jag först inte vad mannen menade. Han menade att han ville in i kyrkans gemenskap. Jag såg på klockan, planeringsmötet väntade. Mannen fick ett programblad och några telefonnummer. Sedan skyndade jag vidare liksom prästen och leviten som konfirmanderna nyss gjort en dramatisering av.

"Lyft oss, o Gud, ur våra tröga vanor. Krossa vårt skal av värdighet och blyghet.

Lös oss från jaget, ge oss kraft att älska.

Gud, gör oss fria!

Bertil Rubin

Jesus i centrum

Jesu välkända ord, "Jag är vägen, sanningen och livet" (Joh 14:6), har vi hört många gånger. I en tid av stor andlig förvirring, är dessa ord mer angelägna än någonsin. Vi måste orubbligt hålla fast vid dem, hur obekvämt det än kan kännas i möten med andra trosuppfattningar. Jesus säger ju vidare: "Ingen kommer till Fadern utom genom mig. Om ni har lärt känna mig skall ni också lära känna min fader" (Joh 14:6-7).

Jesus kallar oss att följa Honom. Att leva var dag i hans närhet. Att ha Jesus i centrum är enda chansen för enskilda kristna, och för Guds församling över hela vår jord, att överleva i ett allt hårdare klimat.

Med djup sorg hör jag från olika håll, att många inom kristenheten överger tron på evangeliets klara och tydliga budskap – att Jesus Kristus är den ende som kan frälsa oss!

Samtidigt gläds jag över den djupa längtan efter ett liv i Jesu efterföljd, som också finns i Guds församling. Och jag tackar Gud, och gläds av hela mitt hjärta när jag ser, och hör talas om, hur sökande människor blir fullständigt förvandlade i mötet med Jesus Kristus.

Ja, det är sannerligen kraft i evangeliet om Jesus. Ändå känner vi oss många gånger modlösa inför framtiden. Vi vågar inte riktigt tro på de under som kan ske i människors liv i mötet med den uppståndne Kristus. Beror det kanske på att vi inte förlitar oss på den levande och allsmåttige Guden, så mycket som vi

borde? Vi tror för mycket på vår egen förmåga, tänker för mycket i mänskliga banor, öppnar oss inte för den helige Andes kraft och konkreta ledning, förväntar oss inte att Gud kan göra mäktiga ting i våra egna sammanhang... när det är just det han kan!!

Jag tror det hela handlar om att våga släppa taget, om viljan till överlåtelse. Sätter vi Jesus främst? Låter vi Honom bli Herre över alla områden i våra liv? Är vi villiga att ge avkall på vår bekvämlighet? Vill vi bli hans lärjungar på allvar?

Frågorna kanske känns påträngande och besvärliga, men då får vi komma ihåg att kraften till förändring och förvandling av våra liv inte kommer från oss själva. Det är Gud som genom sitt ord ger oss vägledning. Det är Jesus som befriar, förvandlar och uppfyller oss med sin oändliga kärlek. Det är den helige Ande som leder oss och ger frimodighet och liv åt Guds folk.

Gud kan och vill använda var och en av oss i sin tjänst. Det är han som utrustar oss med det vi behöver. Allt vi kan bidra med, är vår tid och vår vilja till efterföljd.

Förvirringen är stor idag och många människor längtar efter att hitta rätt i livet. Låt oss samlas kring Jesus, följa Honom i hans fotspår och leda människor in i hans närhet.

Stina Backlund, Malmö

Påsk

*Se Påskens högtid för oss står,
Och Kyrkan firar helig vår
Med alla sina fromma.
En tid så skön, så glad och ljus,
När glädjens blomster i Guds hus
Med Påskens liljor blomma.*

*Nu jublar himlar, hav och jord
Och människan ej finner ord
För glädjens rika stunder.
Ty Kristus fram ur graven gått,
Och allt har sin förvandling fått
Med Påskens stora under.*

*Nu är med dödens välde slut,
Och evig lovsång tonar ut
Från själ, som sällhet andas.
Den stiger upp mot himlens höjd
Och i en ousäglig fröjd
Med änglars lovsång blandas.*

*Besegrad är all satans list,
När döden nu sin udd har mist,
Och slut är vårt elände.
Ty Kristus döden nederlagt,
Besegrat den och livet bragt
Till jubel utan ände.*

*Så pryd till fest Guds helgedom
Med liljorna, som står i blom
Och jubla med din tunga!
Sjung Herrens lov och var ej stum,
När Livets ord på heligt rum
Dig bjuder att lovsjunga.*

Via Dolorosa

*Ö, Mästare, varthän Du går
Jag följa vill i dina spår.
Jag följer Dig, vadhelst, så sker
Om andra än Dig överger.*

*Mitt barn min väg du ej förstår,
Till Golgata den vägen går.
En väg, som kommer bli ditt fall,
Ty snart du mig förneka skall.*

*Snart råder larm och vapengny,
Du följa vill, men synes fly
Av bävan blott för kroppens väl
Men glömmer faran för din själ.*

*Jag ensam blir på korsets stig,
På avstånd skall du följa mig,
Men se din ångers bittra gråt
Är sorg, som till Guds hjärta går.*

*Se trädet fälles i den lund,
Där törnet växer denna stund.
Det trädet blir till korsets stam,
Och törnet kronan åt Guds lamm.*

*En gång du helt mig följa skall
Och herdens ansvar bli ditt kall,
När mörkret flyr för solens sken,
Som uppgår över Galliléen*

av Helge Ericsson ur diktsamlingen "I kyrkobygd" som utkom på Harriers förlag 1968.

Visioner för EFS

Teater som inslag i gudstjänsten.

– gudstjänster för kyrkoovana och hemgrupper för medlemmarna

– Vi vill nå de icketroende i Lund. Utan för mycket fikonspråk. Så formulerar Åsa Helgesson visionen för EFS i Lund.

Den nya styrelsen för EFS i Lund samlade ihop ett gäng kristna vänner till visionsträffar. Den första helgen i september förra året träffades knappt 30 personer till en föreningshelg, och efter det har arbetet kommit igång. Det började med bön, undervisning och lovsång på onsdagskvällar, fram till i november. Då delade föreningsmedlemmarna upp sig i hemgrupper som träffas hemma hos någon varje vecka, utom var tredje då alla samlas i kapellet på onsdagskväll, precis som tidigare under hösten. Och så började de med

söndagsgudstjänster varannan söndag klockan 16.00.

– Om det är våra vänner vi vill nå så är det lättare den tiden, förklarade Mattias Göransson enkelt.

– Genom hemgrupperna vill vi dela våra liv och vår kristna tro. Där kan vi också hjälpa och stötta varandra. Det ska vara den kristna växtplatsen för att klara vardagen, berättar Anders Sjöstedt, predikant i församlingen. I hemgrupperna går hela församlingen igenom alphakursen tillsammans.

Låg tröskel till gudstjänsterna

– Söndagsgudstjänsterna är riktade till våra kyrkoovana vänner. Det är

dem vi tänker på när vi utformar gudstjänsten. Vi vill ge en möjlighet att bjuda in vänner till att fira gudstjänst tillsammans – en gudstjänst med låg tröskel. Det innebär att vi börjar i vardagsfrågor, sådana situationer som alla kan identifiera sig med, och sedan leder in till Jesus och vad Jesus har att säga oss. Vi vill göra det relevant helt enkelt, Jesus angår hela livet och hela vardagen.

Anders fortsätter att berätta hur församlingen tänkt nå ut till de kyrkoovana.

– Jag lever mitt liv i vardagen med Jesus, bland mina vänner, och jag vill dela Jesus med mina vänner. Då blir

i Lund

det naturligt att ta med vännerna till kyrkan och sedan gå hem och fortsätta att prata om det. Det är en hel del i föreningen som gör det redan. Och det går för att vi gör det relevant och har en god gemenskap. Man ska kunna vara stolt att ta hit en vän.

En möjlighet att komma till tro

Eftersom man inte automatiskt blir en kristen överlåtten lärjunge av att gå på gudstjänster så startades en alphakurs nyligen. Varannan söndag, den då det inte är gudstjänst, så hålls alphakursen. Det ska vara en möjlighet för den nyfikne att få komma till tro.

Styrkan med föreningen som Anders Sjöstedt ser det är att "vi vet vad vi vill, vi har ett tydligt mål, en tydlig vision och en väg dit". Svagheterna är att de "är gröna och får göra allt från grunden. Det finns ingen struktur att gå in i och då blir det också barnsjukdomar".

Låvsångsbandet.

– Hur blir det med andra bitar som till exempel mission?

– Vi vill inte vara verksamhetsstyrda utan visionsstyrda. För att det ska bli någon mission så måste det fin-

nas en vision för mission, och inte bara en medlem, utan föreningen ska stå bakom. För det ska inte bli så att någon offerar sig för något den inte vill bara för att vi ska ha en verksamhet, säger Anders och fortsätter. – Just nu satsar vi på gudstjänsterna, hemgrupperna, alphakursen och så har det kommit igång en grupp som ber för föreningen som träffas var fjortonde dag. På sikt vill vi satsa på mission, diakonalt-socialt arbete, tonåringar och barn, men det måste ju också finnas ledare som brinner för detta.

Helena Jonsson

Foto: Per Andersson

Föreningens ordförande Stefan Olofsson och predikant Anders Sjöstedt.

Ändring av årsmötesprotokoll

Tyvär har ett fel insmugit sig i protokollet som mycket riktigt påpekats i brev till EFS i Sydsverige. Jag har varit i kontakt med presidium och justeringspersoner och vi har kommit fram till att sista meningen i § 19 har fått en felaktig formulering. Ord nummer 3-6 från slutet skall strykas och § 19 skall ha följande formulering:

Ändring av paragraf i protokoll för EFS i Sydsverige
Protokoll fört vid
Årsmöte med EFS i Sydsverige
lördagen den 21 april, 2001, i
Kristofferkyrkan, Karlshamn

§ 19 Distriktsstyrelsens ordförande beskriver bakgrunden till den målbild som styrelsen arbetat fram och som bifogats de utskickade årsmöteshandlingarna. Materialet som använts har varit resultaten av de distriktsföreläsningar som hållits under 2000 och 2001. Materialet rör distriktets organisation och inte missionsföreningarnas, vilka ju är egna juridiska personer. Paul Persson tillsammans med Lennart Viberg och Staffan Boson presenterar målbilden som kommer att medföra en minskad distriktsorganisation där bl a utskott ersätts med nätverk och minskad bemanning på distrikts expeditionen. Tyngdpunkten i det gemensamma distriktsarbetet förblir barn- och ungdomsverksamheten medan det föreslås att gårdarna drivs av gårdsföreningar och att föreningarna tar över anställning av pastorer och övrig personal som arbetar i de olika områdena. Ordförande avslutar presentationen med att föreslå årsmötet att anta målbilden och ge styrelsen i uppdrag att ha genom-

fört denna till årsmötet 2003. Ordet lämnas fritt.

Målbilden tillstyrks av ombuden från Karlshamn och Röke och fler positiva kommentarer ges. Ingemar Nordieng, Sundsgårdens folkhögskola, efterlyser folkhögskolornas plats i målbilden och lämnar ett förslag till komplettering av punkten 4.2 a. Flera inlägg ger uttryck för farhågor inför förslaget att föreningarna själva skall ta över anställningsansvaret. Oron gäller inte främst den ekonomiska delen utan mera de delar som har med personalansvar, personalvård och den lagstiftning som finns kring anställningsansvaret.

På fråga redogör Sven E Johansson för hur gårdsföreningen på Höllviksstrand, inklusive anställning av personal, fungerar. Förslag förs fram att punkten vad gäller anställningsansvaret för anställda bör utredas ytterligare. Representanter från styrelsen ger besked om att en sådan utredning skulle försena genomförandet och att kurser kommer att ordnas för föreningsstyrelserna om avtal, lagar och bestämmelser samt att ett nätverk av personer skall bildas som kan svara på frågor. På fråga uppskattar styrelsen kostnadsreduktionen till cirka 30 % av de föreningsgemensamma kostnaderna.

Diskussionen avslutas.

Fyra yrkanden föreligger.

Yrkande 1 från distriktsstyrelsen att anta målbilden. Yrkande 2 från Klippans missionsförening:

Avsnitt 4.5 bryts ut och återremitteras för att omarbetas efter de förutsättningar som råder i små föreningar utan heltidsanställd personal Yrkande 3 från Ingemar Nordieng (med förslag på något ändrad ordalydelse av distr ordförande) att 4.2 skall få ett tillägg 4.2.a med följande lydelse:

Inspiration, utbildning och stöd åt föreningar, anställda och ledare bl a genom att utnyttja de resurser som finns vid de EFS-anslutna folkhögskolorna

Yrkande 4 från Birger Ohlsson lydande:

att styrelsen får uppdraget att för punkt 4.5 "Personal" utreda två alternativ:

1. liggande förslag från distriktsstyrelsen.

2. anställning genom distriktet efter kontakt med föreningar och med personaladministration genom EFS-riks (eller annat alternativ).

Årsmötets ordförande ställer först yrkande 2, som innebär att en punkt stryks för fortsatt utredning, mot övriga yrkande. Årsmötet beslutar, med 61 röster *mot* och 25 röster *för* yrkandet, att detta avslås.

Årsmötet antar därefter målbilden med tilläggen enligt yrkande 3 och 4 ovan.

Vid protokollet

Bengt Jakobsson

Justeras

Thomas Behrens

Bertil Andersson

Carl Forssman

Sportlovsläger i Åsljunga

I mina drömmar lät det så här:

– Tänk om det ändå kunde vara snö när vi ska ha sportlovsläger i Åsljunga!
Jo, tack vi fick så det räckte. Men vi klarar inte, absolut inte!

Onsdagen den 20/2 var det dags för sportlovslägret att börja. Stora vita flingor föll över oss och ledarna började fundera på hur det skulle bli. Kommer barnen eller är det alldeles för farligt att ge sig ut på vägar? Jo, visst kom barnen och många tappra föräldrar. Sammanlagt fick vi hjälpa tre bilar ur snömassorna, då förstår man att vädrets makter råar vi inte alls över.

Alla barn kom och vi invaderade gården hungriga både på mat och på lägerliv. Några "lära känna" lekar fick inleda vårt läger och sen var det fika, andakt och så sängen...

Första kvällen var intensiv och vi stupade trötta i säng för att vakna till en ny dag...

...som var alldeles underbar. En strålande sol från en klarblå himmel och massa "kli" i benen för att få komma ut och slänga sig i snön. Förmiddagarna innehöll Bibelstudier och Musikpass. Här delades barnen upp i åldersgrupper och fick lära sig lite olika saker. De yngre talade om Noa och Mose och de äldre talade om Jag, Jesus och Den Helige Ande. Barnen fick också lära sig lite nya sånger som de sen gick och gnolade på under lägret.

Eftermiddagarna var fulla av lek i snön! Det var snöskulpturstävling, snälla snöbollskrig, snögubbar i mas-

sor och en och annan lek som tog upp vår tid. När tiden ute var slut så hade vi tänt en brasa i den öppna spisen och satt igång bastun för att komma upp i temperatur igen.

Resten av tiden på lägret gick åt till att titta på film, lite OS blev det också, leka, fika och umgås. Det är så viktigt med dessa läger för barnen. Vi ledare märker hur roligt barnen tycker det är och hur de redan

nu planerar för sommarens läger. Det känns som en otrolig uppskattning.

TACK alla barn för att ni kom på lägret och Tack alla ledarkollegor för ett fantastiskt jobb. Utan er alla hade det inte blivit något läger!

Ledargänget genom
Annica Nordqvist

Årsmötesdag

Lördag 13 april 2002

EFS i Sydsverige och Sundsgårdens folkhögskola

Plats: Sundsgårdens folkhögskola

Program

- 09.30 Kaffe (fullmaktsgranskning 09.30-10)
10.00 Sundsgårdens folkhögskolas årsmöte. Samtidigt samling för missionsföreningarnas ordföranden och kassörer.
11.45 Kamratförbundets årsmöte
12.00 Lunch (samtidigt fullmaktsgranskning kl. 12-13)
13.00 Gudstjänst *Osminkat – några tankar och erfarenheter kring mötet med Gud, människor och mig själv*
Skolpräst Stefan Johansson, Glimåkra folkhögskola
Teatergrupp från Sundsgården, musik
14.00 EFS i Sydsveriges årsmöte
Ca 15.30 avbrott för kaffe (samtidigt rösträkning)
18.30 Sallad
(Kaffe, lunch och sallad serveras i matsalen)

Välkomna!

Har ni frågor kan ni ringa EFS i Sydsverige tel. 044 - 28 93 13
alt. Sundsgårdens folkhögskola tel. 042 - 19 38 00

Obs! Gudstjänsten börjar kl. 13 (annan tid står i det utskick som Sundsgårdens folkhögskola gjort)

Målbild 2003

Arbetet med Målbild 2003 fortsätter. Vid distriktets årsmöte i april når vi halvtid.

Under de senaste månaderna har en grupp som arbetar med bildandet av gårdsföreningar vid distriktets gårdar i Åhus och Åsljunga samlats flera gånger (se särskild artikel). I denna grupp samtalas om hur gårdsföreningar bäst skulle kunna arbeta och hur överförande av driften skulle kunna gå till. En inbjudan att engagera sig för bildandet av gårdsföreningar har även gått ut via Livsluft (nr 1/2002).

En annan grupp arbetar med nätverksfrågan, det vill säga hur fler nätverk skulle kunna bildas för att utveckla och föra distriktets arbete vidare. Nätverksgruppen har föreslagit ett antal provnätverk för distriktsstyrelsen. Genom att studera dessa provnätverk skulle man kunna utvärdera hur nätverk fungerar och vad de kan bidra med. De föreslagna nätverken som

kan fungera som provnätverk är Nätverket för OAS-helg, Nätverket Kristen Kulturvecka, Nätverket för anordnande av Livskraftläger på Glimåkra folkhögskola vid årsskiftet 2002/2003 och ett nätverk som ska arbeta med stärkande av familje- och parrelationer. Dessa nätverk har godkänts som provnätverk av distriktsstyrelsen. Ytterligare en annan arbetsgrupp har påbörjat en serie av möten vid vilka anställningsfrågor ska diskuteras med missionsföreningarna. En kurs (3 samlingar) i ekonomihantering och personalfrågor har även genomförts för missionsföreningarnas kassörer och andra intresserade.

Vid det kommande årsmötet, den 13/4 på Sundsgården, kommer distriktsstyrelsen att rapportera om hur arbetet med Målbild 2003 gått under året. Två motioner angående målbilden kommer även att behandlas.

Till denna månads målbildsrapportering hör även en fortsättning av Stefan Hedenborgs förklaring av nätverksbegreppet.

Torbjörn Larspers

OAS-helg på EFS-Gården, Åsljunga

23-24 aug. 2002

Medverkande:

Agne Nordlander, Berit Simonsson, Hans Weichbrodt, m.fl.

Lovsångsteam

Tema: Här en källa rinner...

Fredagkväll 23/8: Ungdomskväll

Lördag 24/8: undervisning kl 10.00, 13.30, 15.30 och kvällsmöte kl 19.00

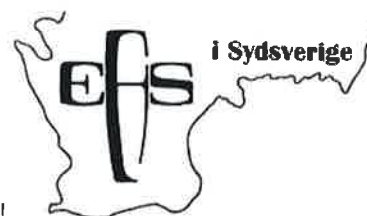
Boka in dagarna redan nu!

Ett samarrangemang mellan OASrörelsen och EFS i Sydsverige

Välkomna!

Detaljerad programfolder kommer!

Nätverk – vad är det?

I förförtra numret av Livsluft diskuterade jag kring varför det är tid att pröva en ny arbetsform som på sikt ska ersätta våra nuvarande utskott. Jag försökte också i all korthet beskriva hur det idoga arbetet organiserades som våra pionjärer utförde och som startade hela EFS-rörelsen. Det de gjorde kan givetvis inte beskrivas i några få meningar, men förhoppningsvis visar exemplet ändå på hur viktigt det är med kontakter, både formella och framför allt informella. Deras sätt att arbeta ska vi försöka återuppta igen, det vill säga nätverk i både små och stora format. Vad är då ett nätverk?

Om jag skulle gå ut på vägarna och fråga de personer jag möter vad nätverk är för något, skulle jag sannolikt få en hel del olika svar. Yrkesfiskaren skulle säga att det är ett fiskeredskap, konditorn skulle möjligen säga att det är en dekoration som man kan göra på en tårta, data-experten skulle säga att det handlar om sammankopplade datorer, direktören skulle säga att det var företagsledarna på orten som träffades, och så vidare. Trots dessa svar tror jag att det vanligaste svaret ändå skulle bli: "Det vet jag inte!" Och ändå befinner sig de allra flesta människor i någon form av nätverk. Litet eller stort, och förmodligen i flera stycken samtidigt! De nätverk vi rör oss och verkar i brukar dock inte kallas för nätverk. Jag återkommer och förklarar vad jag menar, men först vill jag försöka beskriva vad jag tror karaktäriserar ett nätverk:

- Förändringsvilja
- Gemensamma insatser
- Tydlig målsättning
- Personliga och ekonomiska resurser

För det första måste det finnas en *vilja till förändring* hos den enskilde individen. En idé om att något som existerar skulle kunna bli bättre, att något behöver tillverkas eller göras, som just nu inte finns, eller att förvalta något som är viktigt.

För det andra måste det finnas en insikt hos den enskilde individen om att det som ska förbättras, nyttillverkas eller förvaltas inte låter sig göras av endast en person, utan att det behövs *gemensamma ansträngningar* för att nå resultat.

För det tredje tror jag att en *tydlig målsättning* behövs för ett fungerande nätverk. Att tydligt göra klart för sig själv vad målet är, vad man vill åstadkomma med nätverket, och sedan arbeta utifrån den gemensamma målsättningen. Där under finns sedan delmål att uppnå innan huvudmålet är uppnått.

För det fjärde måste det finnas *resurser* för att genomföra idéerna. Olika resurser som tillförs arbetet i form av förbön, tid, tålmod, kunande, vilja, omsorg, kärlek, samarbete, planering, materiel, uthållighet och många, många fler. Alla dessa resurser finns förmodligen inte i eller genom en och samma person, men om man är många blir resurserna fler och det blir lättare att gå

vidare. Men pengar då? Ja, långt ifrån alla idéer som genomförs har ju direkta kostnader. Men indirekt ska de betalas på något sätt. Det kan handla om enskilda gåvor både i form av tid eller pengar, men också specifik utrustning.

Hur var det nu med det där att de flesta faktiskt är med i nätverk redan? Jo, familjen är det första nätverket vi finns med i, och familjen är med i ett större nätverk, släkten! Sedan har vi våra vänner och arbetskamrater! Är inte dessa nätverk, ja, då har jag nog fått allt om bakfoten!

I nästa nummer beskriver jag hur förbindelserna mellan EFS i Sydsverige och våra nätverk kan komma att se ut när inte utskotten längre är omvägen till eventuellt ekonomiskt eller annat stöd!

Nätverksgruppen genom
Stefan Hedenborg

Målbild 2003 - Gårdarna

Gårdsgruppen inom ramen för målbild 2003 har träffats tre gånger. Samtal har bland annat förts om framtiden, gårdsföreningar, hyresavtal och ekonomi. Inom gruppen är vi eniga om att det är lämpligt att bilda gårdsföreningar, som tar över driften. Vi har ett par frågor som kräver ställningstagande av andra instanser inom distriktet. Till årsmötet i Helsingborg hoppas vi att dessa frågor skall vara lösta och att vi kan lämna fullständig information om gårdsföreningar, hyresavtal och ekonomi.

Det har kommit några intresseanmälningar till medlemskap i gårdsförening för EFS-gården Åslunga och Åhusgården EFS. Är Du intresserad? Visa Ditt intresse genom att sända in Din intresseanmälan.

För gårdsgruppen - Målbild 2003
Sven E Johansson

Förvaltare är givare

Nedanstående text om förvaltare och givande skrevs av vår förre missionsföreståndare Bertil Johansson för tio år sedan och infördes i EFS' årsbok 1992. Då innehållet fortfarande är aktuellt och viktigt för oss har vi sökt och fått tillstånd att återge texten i *Livsluft*. Läs och låt dig utmanas och inspireras!

Torbjörn Laraspers

Gud har gett oss människor en särskild uppgift att vara hans förvaltare, tjänare, här i världen. Det är vi som på hans uppdrag ska sköta det hela. I skapelseberättelsen uttrycks det med orden "råda över".

Förvaltare

De "förvaltare", "tjänare", som nämns i bibeln var ofta slavar. De tillhörde sin herre och det var han som bestämde deras livsinnehåll och livsuppgifter. Förvaltarnas eget val var inte *om* – utan *hur* – de skulle sköta den uppgift och det förtroende som de fått av sin herre.

Det är så bibeln beskriver vår ställning. Vi är utvalda av vår herre och har fått hans förtroende att förvalta i hans värld. Det är ingen uppgift som vi kan välja om vi vill, det är ett uppdrag som vi har fått. Gud har bestämt oss till denna livsmening här på jorden. Här har du utgångspunkten också för ditt liv!

"Jorden är Herrens och allt vad därpå är, jordens krets och de som bor därpå."

Det finns en Guds mening med allt vad vi är och allt vad vi har. Gud har tänkt livets alla tillgångar till nytta i den värld som han har skapat. Det som finns ska användas där det behövs, det är hans tanke. Detta är en besvärande tanke i det västerländska välfärdssamhället, och en stor utmaning för dess kristna människor.

– Gud gör oss djärva!

Hur tänker du?

I EFS-sammanhang är det väl rimligt att beröra just den del i vårt förvaltare som skapar möjligheter för vår rörelse att nå sina målsättningar, alltså frågan:

– Hur mycket av det jag förvaltar ska jag ställa till förfogande för att "befrämja Kristi rikets tillväxt" genom EFS arbete?

Det är en viktig fråga, därför att ingen rörelse når längre än dess resurser räcker. Vårt förvaltare har alltså i hög grad med missionsbefallningen att göra. Det gäller både hur vi använder vår tid, våra personliga resurser och våra pengar!

Ps 788:2

"De ord och tankar du gestaltar och alla gärningar du gör, är gåvan som du nu förvaltar och en gång måste svara för".

– Gud gör oss djärva!

Hur mycket pengar ska jag ge till missionen?

Den frågan hänger ofta i luften. Vill vi fånga in den och få ett personligt svar, så finns det två andra frågor som kan hjälpa oss en bit på väg mot svaret, de är: Hur mycket har jag möjlighet att ge? Hur stora är behoven? Jag tror att flertalet av oss ska ge mer än vi nu gör!

Som rörelse möter vi många meningsfulla utmaningar. Samtidigt har vi ofta brist på de ekonomiska resurser som dessa utmaningar kräver. Detta talar för att vi ska ge mer än vi hittills gjort, om vi bara kan. Kanske behöver vi tydligare sambandet mellan utmaningarna och de resurser vi ställer till förfogande. Vi behöver ett förnyat kallelsemedvetande när det gäller vårt givande. En del i denna förnyelse är planering. Planering är en god sak! Personligen tror jag att våra svårigheter med gåvomedlen i EFS samman med att allt för få av oss medlemmar har planerat vårt givande. D.v.s. vi har inte i förväg bestämt hur mycket vi ska ge och hur vi ska ge det. Om vi gör detta så är jag övertygad om att gåvomedlen kommer att öka betydligt.

– Gud, gör oss djärva!

Tionde eller...?

Nu vill jag ge dej hjälp att tänka omkring ditt eget givande.

I EFS har vi inte lyft fram tiondegivande som en lag. Jag tror att vi har varit bibliska på den punkten. Däremot så är tiondegivande som idé en god utgångspunkt när man konkret ska bestämma hur mycket man ska ge.

nde

Låt det vara din utgångspunkt när du bestämmer ditt givande.

Räkna ut hur mycket dina inkomster är för en månad, så vet du genast hur mycket som tio procent av detta är. Sen kan du justera den summan uppåt eller neråt efter vad som är rimligt utifrån dina möjligheter. "Rimligt" är ett bra ord i detta sammanhang. Ställ dej den frågan: Vad är rimligt att jag ger? Du kommer att finna ett svar, ett gott svar! Ett svar som både tar hänsyn till din förmåga, och som ger dej en positiv utmaning att förverkliga. "Utmaning" är ett annat bra ord i detta sammanhang.

Låt ingen ta ifrån dej känslan att givandet är en utmaning. En rejäl satsning på något mycket viktigt och meningsfullt. I värdjanden och upprop kan vi ibland mötas av någon slags "utmaning" som går ut på, att det är så lite som behövs från dej, att ditt ökade givande knappt behöver märkas i din ekonomi, att det är så marginellt, att det säkert inte kommer att påverka ditt liv i övrigt etc. etc.

Bort det!

Om det du ger inte märks i din ekonomi så är det nog för lite!

Mission är en viktig sak, för en kristen är det en huvudsak. Att ge till missionens arbete är en fruktbärande utmaning som ska märkas, det ska påverka hela vårt liv och vår livsstil.

– Gud, gör oss djärva!

Vad säger Jesus?

I liknelser ger Jesus många bilder för hur vårt förvaltarskap är tänkt, och hur det i praktiken kan fungera. En sådan finns i Luk. 12:35ff. med rubriken "Tjänaren som är beredd". Det kännetecknande för honom är att han "gör vad han skall", vilket består i att "dela ut i rätt tid". Den tjänaren benämns i texten "trogen och klok". Du har väl sett hur genomgående det är att Jesus förknippar gott förvaltarskap just med att ge, dela ut!

Jesus ger oss också en motbild, den består i en tjänare som frossar, slår och behåller. Istället för att dela ut, isolerar han sig i sin egen förmenta lycka, medan han vansköter det uppdrag som är hans. Därmed förtrycker

han de människor som är beroende av honom och det han har fått ansvar att förvalta.

De tjänare som Jesus beskriver här har samma uppdrag, men de sköter det så olika.

Den ene handlar utifrån att han känner till sin herres vilja och väntar honom tillbaka, den andre utifrån att han inte bryr sig om hans vilja och inte väntar honom så snart.

Det är nyttigt för ett gott liv att vänta sin herre tillbaka! Det är då man blir rätt angelägen att göra "det man ska", dvs. förvalta efter hans vilja och för hans räkning. Det är då man lever det meningsfulla, nyttiga, trygga och lyckliga livet.

– Gud, gör oss djärva!

Bertil Johansson

fd missionsföreståndare EFS

Illustration: Helena Jonsson

Åreresan 2002

44 snösugna deltagare, sju ledare (troligtvis lika snösugna de), en härlig busschaufför och en bussakiosk packade fredagen den 15/2 in sig i bussen mot ÅRE.

Cirka 17 timmar senare kunde hela sällskapet ge sig ut i vinterlandskapet kring Hållandsgården. Inte långt därefter satt vi åter i bussen, den här gången på väg till Duved där skidhyra och det första åket skulle klaras av under dagen. Efter någon timma satt vi dock en liten skara i värmestugan med stelfrusna tår och ömmande huvud...

Veckans program

Veckan gick snabbt och fylldes med allt från "Amerikansk bisonoxeelefant" till kvällsäkning inne vid Åreskutan. Redan andra kvällen fick vi högklassig musikunderhållning i form av en konsert med gårdens hustomte Micke Eklöf. Genom en lagom blandning av humor, skratt, barndomsminnen och andlighet blev denna kväll en riktig höjare. Vi bjöds på gamla godingar som "Annas café", "Sune monsun" och "Pojkar från USA". Skidåkningen varvades med olika galna lekar, smarrig mat från vår eminente kock, andakter med lovsång, grillbuffé i backen och hockey (delen med klart tydligast känslomässiga engagemang). Det årliga baljebadet utomhus med vedeldad bastu var också en mycket omtyckt ingrediens i kvällsprogrammet. Den chockrosa sjukhusrocken med texten på ryggen "Ich bin ein Esel" (Jag är en åsna) fanns självklart med på resan, dock lite försenad. Fyra dagar innan

hemresa anlände till slut Esel, då David Bertilsson korades som bärare för morgondagen. Detta med motiveringen att han mejat ner en halv familj i liftkön. Efter att han framröstats av majoriteten erkände han ännu en tabbe. Han hade på ett smidigt sätt försökt slippa undan en konversation med ett äldre par i liften genom att låtsas vara engelsk. Davids pappa bör ha blivit märkt förvånad när sonen glatt svarar i mobilen: Hello!

Skidåkningen var toppen alla dagar, med undantag för lite slaskväder första och sista dan. Lyckligtvis upptäckte jag på nytt konsten att ignorera smärtan i benen, den enorma tröttheten i kroppen och smaken av polarbröden, när det verkligen gällde. Det var värt varenda blåmärke att få ta liften upp till toppen och titta ut över det enorma landskapet som bredde ut sig framför fötterna.

Carving, telemark och blades

Hela veckan fanns det möjlighet för nybörjare att lära upp tekniken och

för lite mer erfarna personer att prova något nytt. Utbudet var stort och innehöll bland annat snowboard, carving, telemark och blades. Olyckligtvis inträffade två skador under veckan, en bruten handled och en mörbultad rumpa.

Så var det åter dax att klämma in sig i bussen för att styra kosan hem mot Skåne. Den här gången lyckades jag komma bredvid ett gäng sjungande och munspelemusicerande gossar och fick därmed musikunderhållning halva natten igenom...

Min behållning av resan

För mig var Åreresan ett tillfälle att njuta av Guds skapelse. Njutning som fick mig att vilja hoppa högt upp i luften och krama om Gud, men med tanke på omständigheterna fick det räcka med att sträcka ut stavarna i luften och tänka: Halleluja! Att få sätta ner skidorna, luta mig tillbaka i snön, insupa fjällluften, känna solens strålar mot ansiktet och blicka ut över de enorma bergen var för mig en befrielse. En känsla som inte går att beskriva rättvist utan

måste upplevas! Många gånger har jag suttit framför nyheterna på TV som en hjälplös åskådare och sett på hur världen rasar samman framför mina ögon. Att nu kunna ersätta denna bild av en förstörd värld mot den vackra bilden av snöklädda skogar, höga berg och vattenfall som frusit, var otroligt gott. Den uppladdningen kan jag leva länge på.

"Vart än vägarna bär, vart än drömmen tar slut. I hans nåd faller jag, här får jag andas ut..." Thomas Andersson Wij

Ett ord som Melker fick på hemvägen i bussen: Ps 91:11 "Ty han skall ge sina änglar befallning om dig, att de skall bevara dig på alla dina vägar."

Ett stort TACK till alla ledare för att ni är så kanon, till alla deltagare för att ni är så mysiga och till min underbare Jesus för att du är Herre.

Jennifer Olsson, Balsby
Arkivbilder

Under våren och sommaren 2002 hälsar vi dej välkommen till bland annat:

Valborgsmässoafton 30/4

Sundsgårdens dramalinje:
Raka Cirklar, en kabaré om tillhörighet.

Pingstafton 18/5

Konsert och supé på Höllviksstrand

Sommarläger 15-19/6

Barnläger med ledarskola

Välkommen!

www.hollviksstrand.com

**Projektjänst
distriktskonsulent 100 %**

Projektjänst under ett år.
Barn, ungdom, GUL,
förändringsarbete (Målbild 2003),
administration etc

Ansökan snarast.

MAF-avtal. Information om tjänsten
via tf df Torbjörn Larspers,
tel. 044 -28 93 13

Sänd ansökan med meritförteckning till

EFS i Sydsverige
Sigfridsv 5
296 38 Åhus

Tankar kring Ingemar Bjärnerots ledare i Livsluft nr 3

Jag kände att jag var tvungen att svara på denna artikel, dels som ung och dels av en efarenhet som Du ser som ett problem. För mig är svaret på Din artikel ganska klar. Jag är en av dessa unga som tagit ett visst avstånd från kyrkan som etablissement. Inte för att leva ett "vilt" liv och inte heller för att det är fel på budskapet i den kristna tron, men väl på människors sätt att utöva den kristna tron.

Det blir oerhört förvirrande för människor i allmänhet och barn och ungdomar i synnerhet, när det förmedlas ett budskap i kyrkan, men när man kommer utanför dess väggar och lika ofta innanför, gör man väldigt ofta tvärtemot. Var finns då trovärdigheten?

Jag är uppväxt i en familj som tillhört en EFS förening och fick på ett tidigt stadium lära mig att själv ta ställning. Man kan inte vara med i en förening för föräldrarnas eller någon annans skull och jag är tacksam över att jag aldrig kände mig tvingad att stanna kvar. Vilken väg jag än valt har mina föräldrar alltid funnits där och gett mig sitt fulla stöd.

Det är kanske så att man fram till konfirmationen gick med till kyrkan, därför att övriga i familjen gick dit. Efter "konfatiden" kändes det naturligt att välja väg och givetvis valde man den kristna vägen, det är ju den som är bäst och ger mest. Man gick med i ungdomsgruppen, en fördel som dom kristna ungdomarna har,

till skillnad från dom andra och i denna grupp tillbringade man mycket tid, både dag och natt.

Det var här jag började fundera över hur människor levde upp till sin kristna tro. Det finns ingen som är fullkomlig, eller utan fel och brister, men ibland finns det gränser.

Är det bara i kyrkan och på UG vi behöver följa budskapet? Kan jag utanför kyrkan och UG göra som jag vill? Vara med icke kristna och göra som dom, supa mig full, använda fula ord m.m och nästa dag komma till kyrkan och vara s.k. jättekristen.

När jag upplevde detta blev jag väldigt kluven, för dom sa ju i kyrkan... tänkte jag.

När Du går upp i en talarstol, eller på annat sätt finns med i församlingssarbetet, fundera då på vad Du säger och om Du själv klarar av att leva upp till det budskap Du sänder ut. Det finns ingen som ser upp till någon som säger en sak och gör en annan. Alla har vi någon gång blivit irriterade på politiker, som lovar och sedan inget gör, men ibland känns det som om kyrkan kör samma strategi.

Det som jag också upplever negativt är alla fördomar som finns i församlingarna, när det gäller rökning, vinkonsumtion, samboförhållande och mycket mer. Vari ligger skillnaden att smygröka eller göra det öppet, sambo eller övernatta i smyg hos varandra. Sluta upp med att vara så "blåögda", vi är många ungdomar som inte "köper" det här längre, där-

för har vi också lämnat EFS:s skenhelighet.

Jag är mitt uppe i att uppfostra min son på 2 år och jag har en stor uppgift och ett ansvar gentemot honom. Jag måste lära honom vad som är rätt och fel och jag måste framförallt följa det själv, annars sviker jag honom. Samma sak gäller i kyrka och församling. Ni har en uppgift i att vara medmänniskor, glädja människor, stötta i kris, ge vägledning och vara föredömen. För att ungdomarna ska stanna kvar är mitt råd att Ni ger dom tillit, en grund att stå på och se till att denna inte vacklar. Lev som du lär och tänk på kärleksbudskapet!

Maria Nilsson, Ösmo

Valborg på Höllviksstrand

30/4

19.30 Sundsgårdens dramalinje:
Raka Cirklar
-en kabaré om tillhörighet

Servering och vård

www.hollviksstrand.com

Auktion och Loppmarknad

Lördag 25 maj på ÅhusGården

10.00 - 11.00 Visning

11.00 - 13.00 AUKTION

13.00 - 15.00 LOPPMARKNAD

Mängder av gamla prylar kommer att auktioneras och försäljas under dagen.

Se utförlig annons i nästa Livsluft.

Välkomna!

Folkhögskolestudier - i suverän miljö!

IDROTT- och FRISKVÅRDSLINJE
INFORMATIONSLINJE
BIBELLINJE
ALLMÄN LINJE 1 - 3 år
med olika profiler

Ring, skriv eller maila efter vårt nya prospekt!
Välkommen till
ÖPPET HUS lördag 13 april kl. 10 -13.30

HJÄLMAREDS
FOLKHÖGSKOLA

441 95 ALINGSÅS tel 0322 -13969 fax 0322-63 42 73

e-post: exp@hjalmaled.fhsk.se

www.hjalmaled.fhsk.se

Gabriel Faurés Requiem

Framförs den 17 november i Klippan

Vill du medverka i kören???

Körövningar:

6 april kl. 13-16

4 maj kl. 10-13

i Klippans församlingshem.

Vi kommer även att öva en lördag i
augusti, september, oktober och november

Ring: Anders Wilhelmsson
0435-296 83 eller 0431-41 14 04

SÖKES

Huvudledare och ledare

till Sommarlägret i Åsljunga
den 7-10/8 2002

Detta läger är för barn mellan 10-14 år
och en ärligen återkommande händelse.
Lägret brukar vara mycket välbesökt,
innehållsrikt, mysigt och roligt.

Känner Du att det är Du eller
någon annan i Din förening som
ska vara ledare på detta läger?

Visst! Vad bra!

Tag då kontakt med mig på
EFS-exp i Åhus snarast!

Annica Nordqvist, Distriktskonsulent
044 - 28 93 14 el. annica.nordqvist@efssyd.org

Den 18 mars kom Paul tillbaka i tjänst efter sin tjänstledighet. Paul kommer dock tillbaka enbart på 50 % (åtminstone fram till 31/7) då han ansökt om fortsatt tjänstledighet på deltid för att skriva en missionshistorisk uppsats om Etiopien vid Lunds universitet. Undertecknad fortsätter under samma tid att vikariera som distriktsföreståndare på 50 %. Vi har försökt att dela upp arbetet mellan oss på ett lämpligt sätt och ber att få återkomma till detta i majnumret av Livsluft.

Under den senaste tiden har distriktssepeditionen och distriktsstyrelsen arbetat med att förbereda distriktets kommande årsmöte (13/4 på Sundsgården). Förutom planering av själva dagen innebär arbetet inför årsmötet bland annat bokslut, revision av rä-

kenskaperna, skrivande av verksamhetsberättelse och utskickande av årsmöteshandlingar. Vid årsmötesdagen, som är gemensam med Sundsgårdens folkhögskola, kommer en särskild årsmötesgudstjänst att hållas. Temat för detta år är *Osminkat – några tankar och erfarenheter kring mötet med Gud, människor och mig själv*. Stefan Johansson, skolpräst och lärare vid Glimåkra folkhögskola, predikar, teatergrupp från Sundsgårdens folkhögskola medverkar med drama och Lennart Viberg spelar till psalmerna. Mer information om årsmötesdagen finner du i en särskild annons i detta nummer av Livsluft. Under förmiddagen hålls, parallellt med Sundsgårdens folkhögskolas årsmöte, en samling för missionsföreningarnas ordförande och kassörer. Varmt väl-

komna till årsmötesdagen!

Letandet efter en vikarierande distriktskonsulent fortsätter. I nuläget arbetar Annica Nordqvist 100 % och Magnus Lennartsson 20 % som distriktskonsulenter. För de resterande 80 % söker vi en vikarie/projektjänst.

Planering av sommarens konfirmandläger är ett annat område som distriktssepeditionen arbetar med. Distriktet anordnar tre konfirmandläger med totalt ca 80 konfirmander (två på EFS-Gården, Åsljunga och ett på Åhusgården) under sommarmånaderna med förlägar under våren och återträffar under hösten.

Torbjörn Larspers

Minnes- och högtidsgåvor

Februari

Minnesgåvor till Gunvor Edvardssons, Sam Rosenkvists, Elisabet Behrens och Anna-Lisa Nilssons minne
Gåvor till EFS-Gården i Åsljunga till David Anderssons minne

Högtidsgåva vid Lisa Paulssons 90-årsdag

Totalt inkommet under perioden: 750 kr till den föreningsgemensamma verksamheten och 800 kr till EFS-Gården, Åsljunga.

Varmt tack för gåvorna.

Gospelkonsert

Lördag 4 maj kl. 19.00

på Åhusgården

Medverkan av Unga Röster Åhus och Glimåkra Folkhögskolas Gospelkör.
Fri entré, Kollekt, Servering

Välkomna!

TEOLOGI FÖR LIVET Att lära sig själv och andra om det kristna livet

Lars-Göran Karlsson

Johannelunds Teologiska högskola

3 – 5 maj
30 augusti – 1 september 2002

Sundsgårdens folkhögskola, Helsingborg

Kostnad 1.000 kr per kurshelg, helpension i dubbelrum.
Enkelrumstillägg 350 kr.

För info
Sundsgårdens folkhögskola
Helsingborg
Tel 042-19 38 00
info@sundsgarden.nu

Anmälan
Johannelund
Tel 018-16 99 00

SUNDSGÅRDEN
FOLKHÖGSKOLAN FÖR LIVET

almanacka även på www.efssyd.org

		Nummer/sida
<i>april</i>		
12-14	Förträff för "Åsljunga 1"-konfirmander.	
12-14	Kyrkans och den kristnes liv i samhälle och vardagsliv (forts) Glimåkra fhsk.	
13	EFS i Sydsveriges Årsmöte Sundsgårdens fhsk, Helsingborg.	4/9
16-21	Vårens Gemenskapsvecka, Åsljunga	
20	Cup GUL Lerberget	
27	Kördag med Arne Lundmark i Möllebackskyrkan, Karlskrona.	1/17
30	Valborgsmässofirande på Höllviksstrand, Sundsgårdens dramalinje, Raka Cirklar	4/17
<i>maj</i>		
3-4	Att lära sig själv och andra om det kristna livet, Sundsgårdens fhsk.	
3-5	Akvarellkurs, Lolo Tillberg, m.fl. ÅhusGården	
4	Konsert med Gospellinjen, Glimåkra Folkhögskola, Åhus	
13-17	Läkarmissionen, med Lars-Åke Albinsson, Åsljunga	
18	Konsert och supé på Höllviksstrand	4/15
19	Pingstfest ÅhusGården	
25	Auktion och loppmarknad, ÅhusGården	4/17
26	Morsdagsmiddag, Åsljunga	
<i>juni</i>		
12-6/7	Konfirmandläger Åhus	
13-17	EFS Rikskonferens i Piteå	
15-19	Barnläger med ledarskola, Höllviksstrand	
20-13/7	Konfirmandläger Åsljunga 1	
21	Midsommarfirande på Stenbräcka	
21	Midsommarafon på ÅhusGården	
<i>juli</i>		
6 juli	Konfirmation EFS-lägret, ÅhusGården	
7-12	Skärgårdskulturvecka med Seglarskola, Naturskola, Stenhuggarkurs, Fiskekurs, Skrivarkurs, Dansk-kurs, Guide-kurs på Stenbräcka	
11-3/8	Konfirmandläger Åsljunga 2	
22-27	Blåsarläger Glimåkra	
27-3/8	Patrullriks Örnsköldsvik	
<i>augusti</i>		
2-4	Tältskärgårdsläger, Hägnan på Stenbräcka	
4-7	Äventyrläger, Hägnan på Stenbräcka	
7-10	Sommarläger 10-14 år Solvik	
7-11	Bibeldagar Ringamålagården	
11	Konsert med Åhus Swing Orkester	
10-11	Miniorläger 7-9 år Solvik	
23-24	OAS-helg, EFS-Gården, Åsljunga. Samarrangemang mellan EFS i Sydsverige och OASrörelsen	
30-31	Att lära sig själv och andra om det kristna livet (forts) Sundsgårdens fhsk.	
<i>september</i>		
13-15	Konf. återträff 2	
20-22	Konf. återträff 1	

i
Sydsverige

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Telefontid:

10.00 - 15.00 (lunch 12.30-13.00)

Telefon: 044 - 28 93 13, 28 93 14

Telefax: 044 - 28 93 15

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451-845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 044 - 28 93 13

0708 - 28 61 65 **tjänstledig**

Tf distriktsföreståndare

Torbjörn Larspers, 0413 - 162 08

Odengatan 3F, 241 31 Eslöv

epost: torbjorn.larspers@efssyd.org,

mobil 0708 - 28 61 65

Distriktsekonom

Cecilia Engström 044 - 28 93 13

Distriktskonsulenter

Annica Nordkvist 044 - 28 93 14

Fredrik Karp **tjänstledig**

Magnus Lennartsson

Assistent

Ingrid Viberg 044 - 289313

EFS-gården, Åsljunga

Ånhultsvägen, Pl 652

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

680 24 - husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-mail: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5

296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

Mitt vittnesbörd

Herren är min herde

*"Herren är min herde o vad lycka,
intet skall utur hans hand mig rycka."*

Den sången sjöng vi för många år sedan. Så mycket tröst, glädje och framtidshopp det fanns i de gamla sångerna.

Man sjöng om himlen som väntade och om Jesus som Hjälpare.

När vi en lördagkväll i början av februari satt i Betania i Staffanstorp och sjöng gamla sånger strömmade all denna frälsningsvisshet, glädje och trygghet emot mig.

*"Herren är min herde, ingenting skall fat-
tas mig."*

Han är i min närhet varje dag. Han ser till att jag är på rätt väg, ser till att jag får det stöd jag behöver. Jag vet att Jesus är min Hjälpare, som bär mina bördor och ger mig det jag behöver.

Detta upplever jag så påtagligt i mitt arbete som lärare och huvudansvarig på skolan. När det är som allra rörigast, mest med uppgifter, så ser jag hur Herren är med mitt i vardagsbestyren.

Det kan visa sig genom att Han påminner mig om något jag glömt att göra, något jag måste förbereda, ett samtal jag måste ringa och så vidare.

*"Han låter mig vila på gröna ängar, han
för mig till vatten där jag finner ro."*

Gudstjänsten vi har i vårt missionshus på söndag förmiddag betyder också väldigt

mycket. Att gå regelbundet till söndags-
gudstjänst oavsett hur jag just då känner
mig har betytt mycket för mig.

*"Inte ens i den mörkaste dal fruktar jag
något ont, ty du är med mig, din käpp och
din stav gör mig trygg."*

Visst kommer jag in i tröga och torra pe-
rioder när jag tycker att arbetet har tagit
all min tid. Det har inte funnits tid till
varken bibelläsning eller bön.

Då är det gott att veta att Han har tid
med mig ändå, han lämnar inte mig.

*"Du dukar ett bord för mig i mina ovänners
åsyn, du smörjer mitt huvud med olja och
fyller min bägare till brädden."*

Ibland missar jag veckans höjdpunkt,
tisdagskvällens bönestund i vårt Betania.
Det är verkligen något jag inte vill und-
vara eller missa. Vi är aldrig många, kan-
ske 4-5 personer, men den halvtimmen i
bön ger mig en sådan styrka. Där får jag
verkligen ro och frid och kraft!

*"Din godhet och nåd skall följa mig varje
dag i mitt liv och Herrens hus skall vara
mitt hem så länge jag lever."*

Kan något vara underbarare?

TACK gode Gud att Du är min Herde och
att jag får tillhöra din fårahjord!

Kerstin Andersson

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Vincent Nilsson och Sven Fridolfsson spelade på konserten i Kulturhuset i Hässleholm.

Tre ess i farten, sid 12

Familjen Andersson åker till Etiopien, sid 6

Nyfiken på Anders Sjöberg, sid 8

Nr 5 - 2002

Innehåll

- sid 3 Ledare
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Vinterljus
- sid 6 Från Lerberget till Nakamte, Etiopien
- sid 8 Nyfiken på Anders Sjöberg
- sid 10 Medarbetardagar
- sid 11 Bönegruppen
- sid 12 Tre ess i farten
- sid 13 Påsk i Åsljunga
- sid 14 Paul och Torbjörn – distriktsföreståndare
- sid 15 Nordiska mötet i vårt distrikt
- sid 16 Inlägg till Livsluft
- sid 17 Annonser
- sid 18 Expinfo
- sid 18 Årsmötet
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Tidsfördriv

Vi fick ett akvarium i bröllopspresent. Oj, va kul. Det är inrett med pump, doppvärmare, grus, rötter och växter. Nu står det bara och väntar på att vattnet ska bli så gammalt att fiskarna ska trivas. En vecka. Det är länge.

Min kompis har just kommit på att hon ska strunta i alla killproblem, hon hinner ju inte tänka på något viktigt som Gud, världsproblemen, vänner eller familj. Så hon vill ha en juste fritidssysselsättning, som ett akvarium eller skaffa hund och gå med i brukshundsklubben.

Jag tyckte det var lustigt hur hon uttryckte sig. Att man kan behöva en hobby för att få tänka på något vettigt. Självt hade jag just funderat över om min nya hobby fått mig att sluta tänka på något vettigt. Gud och världsproblemen till exempel. Jag har den senaste veckan bara tänkt på vattnets hårdhet och hur olika fiskarter går ihop.

Varför fyller vi vår tid så minutiöst? Är det bara för att vi är engagerade och nyfikna varelser eller beror det också på att vi är ovana att umgås med stillheten, kanske tomheten eller med Gud?

Helena Dahlberg, nygift

Tack Maria

... för dina tankar i Livsluft nr 4 kring min ledare i Livsluft nr 3.

Vi skulle behöva flera sådana som du, som engagerar sig och skriver. Jag imponeras av din frimodighet, att du vågar skriva som du känner. Jag är övertygad om att du gör dig till tolk för många i din generation. Jag vill gärna kommentera dina tankar lite mer ingående, och de tänker jag göra redan i nästa Livsluft, eftersom jag ser det som oerhört viktigt att vi får igång ideologiska samtal och tankeutbyte när de gäller frågor kring vår trovärdighet, Jesusrealism osv.

Jag vet inte om det har någon betydelse för min ledare som sådan, men det smög in ett fel vid tidningens slutredigering vid meningen, "Behöver vi förändra vårt budskap?" Jag hade kursiverat "vårt", men tidningen kursiverade "budskap". Som sagt, jag återkommer mer om detta i nästa nummer.

Ingemar Bjärneroth

Redaktionsruta

Livsluft nr 5/2002
Årgång 10
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 28 93 13

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 044 - 28 93 13
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogaran 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 - 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 15/5 för nr 6-7. Plan utgdag den 15/6 - 2002
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 180:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Åhus Tryckeri AB
Box 91
296 22 Åhus
Tel: 044 - 24 06 00

Ja visst gör det ont...

Nu tror ni att detta ska bli ett vårtal, i skrift. Varför skulle jag annars börja med att citera Karin Boyes dikt:

Ja visst gör det ont när knoppar brister.

Varför skulle annars våren tveka?

Varför skulle all vår heta längtan bindas i det frusna bitterbleka?

Höljet var ju knoppen hela vintern.

Vad är det för nytt som tär och spränger?

Ja visst gör det ont när knoppar brister,

ont för det som växer

och det som stänger.

Nej, detta är inte ett vårtal, snarare motsatsen, eller kanske ändå...

Tveksamheten, är enligt Karin Boye bevis på att det gör ont i knopparna när de ska slå ut. Vi talar ju också om födslovånda.

Jag vet inte om vi behöver något bevis på att det gör ont i motsatta situationen – när blomsterbladen vissnar och faller av. Varken på blomman i rabatten eller hos oss när det lider mot höst. Lider mot höst

göra det ju på många vis. Livets höst men också en verksamhetsforms höst. Och när vi är där, som många av oss är, så gör det ont. Det gör verkligen ont att märka att kraften avtar, att skarorna minskar, att missionshus måste säljas och att vi måste genomgå en omorganisation igen.

Jag tror att det är viktigt att vi vågar erkänna och tala om detta. För många gör detta så ont så man inte vill tala om det. Men det gör mer ont att inte tala om det. Och så är det också så att vi genom att erkänna denna smärta kan få vara med om undret att se att det finns något större som bär även detta. En som finns där när allt annat tas ifrån oss. En tro att få hålla sig till även om former och traditioner vi varit vana att luta oss emot inte finns längre. Kanske vi ändå kan få uppleva vårglädjen, att veta att det finns en nåd, förlåtelse och upprättelse hos Jesus som är av nåd, helt oförtjänt.

Jag har under min tjänstledighet läst flera böcker av en författare som heter Larry Crabb. Hans senaste bok

heter *Shattered dreams – God's unexpected pathway to joy*. (Krossade drömmar – Guds överraskande väg till glädje.) Denna överraskande väg vill jag gärna påminna om. Låt oss hjälpas åt att våga finnas i och tala om det som gör ont. Låt oss hjälpas åt att finna människor att tala med. Det är viktigt. Det kanske är svårt att och känsligt att tala om detta med EFS-pastorn hemma. Prästen i församlingen kanske det inte heller är så lätt att tala med om just detta. Men vi behöver få tala om det. Nu har jag gett oss en kod. När vi säger: "Ja visst gör det ont" så vet vi vad det handlar om...

Larry Crabb säger att det är just genom och i det mörka vi kan finna det enda som är värt att hålla sig till – Jesus. Det kan bli vår efter en tung och kall vinter. *"Höljet var ju knoppen hela vintern. Vad är det för nytt som tär och spränger?"*

Paul Persson

Hur kunde livet bli så här?

Han var min kompis pappa, han hette Gunnar, var 47 år gammal och jobbade på Volvo. Gunnars familj bodde i ett av de finare bostadsområdena i Göteborg. Familjen var med i en kyrka och levde det lyckliga "svenssonkyrklivet". Efter att ha känt Gunnar i tre år berättade han en märklig historia för mig. För några år sedan började han prata med sin barndomsvän om var de befann sig i livet. Jobbet var bra, familjen mårde bra, kyrkan var väl okej men livet med Jesus, vart hade det tagit vägen? De båda vännerna var gudstjänstvärdar då och då, de var scoutledare, de ledde gudstjänsten ibland och Gunnars vän satt med i kyrkans styrelse. Men livet med Jesus, vart hade det tagit vägen?

De kom en gång att tala om de gamla minnena från ungdomen då de var på läger. Jesus var nära och berörde dem på djupet, de var verkligen överlätna och hängivna i tron. De träffades ofta för att be för varandra och för deras klasskompisar som de ville hjälpa till livet med Jesus.

Hur kunde livet bli så här?

Svaret på den frågan blev osagt. Men konsekvensen blev att de båda barndomsvännerna började träffas varje onsdag morgon kl. 07.00 för att be tillsammans, precis som i ungdomen.

Då hände något med Gunnar och hans vän. Deras hjärtan blev varma och kärleken till Jesus växte. Men det stannade inte där, plötsligt började Gunnar omprioritera livet. Livet med familjen blev viktigare och jobbet var inte bara ett bra jobb! Gunnars hustru fick enkla små uppvaktningar i form av en blomma eller ett biobesök och kärleken dem emellan växte. Jobbet blev tillfällen för att se och uppmuntra sina arbetskamrater. Jobbet blev också en möjlighet till att bjuda ut en arbetskamrat på lunch för att verkligen lära känna honom som människa. Arbetskamraterna hade blivit mer än vad de varit innan, de blev riktiga vänner. Och strax före jul köpte Gunnar in 10 stycken julstjärnor för att dela ut till sina grannar och önska dem god jul!

Hur kunde livet bli så här?

Svaret på den frågan är bön och att kärleken från Jesus blev en verklighet. Konsekvensen av detta blev att kärleken och tacksamheten till Jesus tog sig enkla men mycket praktiska uttryck i vardagen.

Livet med Jesus fanns där återigen. Livet fanns där mycket närmre än Janne och hans barndomsvän anade. Att leva nära Jesus och hjälpa vänner till livet med Jesus var återigen första prioritet i livet.

Att utvärdera livet blev nyckeln till deras förändring. Jag vill påstå att utvärdera livet är nödvändigt för att hålla sig nära det liv Jesus tänkt för mig.

Vad ska man då utvärdera sitt liv utifrån?

Som troende på Jesus så är Jesu ord till de första lärjungarna en bra grund. Jesus sa *"Kom och följ mig. Jag ska göra er till människofiskare."*

Jesu uppmanar mig – Kom och följ mig – lev livet som om Jag vore i dina kläder. Jesus valde att leva nära Gud Fadern och nära människor. Hans kärlek till Gud och till människan tog sig enkla uttryck i vardagen, Jesus gick runt och gjorde gott!

Jesus sa också – Jag ska göra er till människofiskare. Vi ska inte göra något genom oss själva, vi har ju fått Hjälparen, den Helige Anden, som vill hjälpa oss att bli formade till människofiskare. Det börjar med att be Hjälparen om att bli ledd i vardagen och att be om att få se med Jesu ögon på människor. Att vara människofiskare innebär inte att slå Bibeln i huvudet på sin vän utan att enkelt bedja för och bygga en nära relation med honom. Sedan efter ett tag få berätta om Jesus och till slut till och med få hjälpa honom till livet med Jesus.

Var befinner du dig i livet? Saknar du det nära livet med Jesus?

Att utvärdera livet kan vara din nyckel till förändring och kan sluta med att du får hjälpa en vän till Jesus! Det är det livet Jesus har tänkt för dig? Jesu ord gäller än idag: *"Kom och följ mig. Jag ska göra er till människofiskare"*.

Anders Sjöstedt, Lund

Vinterljus

Här kommer en hälsning från Vinterljus. Ett läger som ägde rum på Heljarödsgården från lördagen den 16 februari till tisdagen den 19 februari. I tre dagar var vi alltså tillsammans 14 stycken ungdomar och fem ledare från Ängelholm och Helsingborgstrakten som ville vila upp sig och möta Herren i tystnad och stillhet. Det var detta som var temat för lägret, vila och tystnad. Vi fick möjlighet att sova i nio timmar varje natt. Detta var jätteskönt i och med att det inte är så vanligt att man gör det en vanlig vardag. Man blev utvilad och man kunde vara pigg och glad på dagarna och orka med både lekar och undervisning. En dag på lägre såg ut så här: kl. 9.00 blev vi väckta av våra goa ledare för att sedan äta frukost 9.30. Efter frukosten samlades vi ute på gräsmattan för att leka många roliga lekar. Det var skönt att springa och leka av sig innan middagen som var 12.00. Sen var det dags för undervisning som huvudledaren Jonas Svensson höll i. Han undervisade oss om möjligheten att möta Herren i tystnaden och stillheten och att man inte behöver säga något eller formulera bra böner utan bara vara tyst inför honom. Gud vill att vi tar tid med honom och att lyssna till Herren är bara möjligt för den som är tyst. Vi läste om Elia i 1 Kung: 19-11 om hur Elia inte möter Gud i stormen eller jordbävningen eller elden utan i en stilla susning mötte han Gud. Det var två undervisningspass; ett på söndagen och ett på måndagen. När Jonas var klar med undervisningen så var det matdags igen och därefter lite fritid där man kunde göra vad man ville. Vissa som kunde spela gitarr gjorde det och andra som kunde spela rundpingis gjorde det och även de som inte kunde spela pingis. Sen på kvällarna så hade ledarna hittat på något roligt som vi gjorde. Sen avslutade vi alla dagar med bön och lovsång inne i kyrksalen.

Nu ska jag berätta om tisdagen som var en väldigt speciell dag. Den såg ut som vanligt fram till 13.00 då alla samlades i kyrksalen under tystnad. Där hade Jonas lite undervisning till och sen skulle vi vara tysta hela dagen fram till andakten på kvällen. Från 13.00 till 21.00. Man fick tillbringa tiden med sig själv och Gud och meningen var att man skulle få stanna upp och lyssna in Gud och vara öppen för vad han ville ge. Det var en väldigt lång tid som både var jobbig och helt underbar. De flesta gick ner till havet en runda, vissa låg och sov i några timmar och allt var fridfullt. Vi var ju tvungna att äta under tystnad också och det

trodde vi ju inte att vi skulle klara av. Men när alla satt och åt hörde man bara ljudet av bestick som klinkade mot tallrikarna.

Sen när det var dags för andakt kl. 21.00 så hade vi en dela med dig stund där vi fick berätta vad vi hade upplevt under tystnaden. Det var inte många som ville börja prata. Alla hade upplevt det positivt och fick berätta om hur de hade haft det och om hur de mötte Gud i tystnaden. Alla berättade om sina upplevelser och det blev en väldigt härlig stund. Vi var många som fascinerades av hur underbart Gud har skapat världen och hur stor Guds kärlek till oss måste vara. Jag hoppas att detta inte var en engångsföreteelse från min sida utan att jag kan stanna upp fler gånger i tystnad och söka Gud.

"Gud uppenbarar sig ofrast i stillheten, han vill att vi söker den."

Daniel Svensson

Under våren och sommaren 2002 hälsar vi dej välkommen till bland annat:

Pingstafton 18/5

Konsert och Supé på Höllviksstrand:
Musikgrupp från EFS-kapellet i
Lund

Sommarläger 15-19/6

Barnläger med ledarskola

Midsommarfirande 21-22/6

Midsommarfirande på
Höllviksstrand

Välkommen!

Mer info på www.hollviksstrand.com

Från Lerberget till Nakamte

På sensommaren reser en EFS-familj från Lerberget till Nakamte i Etiopien som missionärer. De heter Peggy, Tomas, Jakob, Michele och Kevin Andersson.

De kommer att bosätta sig i Nakamte, en stad 33 mil västerut från huvudstaden Addis Abbaba. I Nakamte har Mekane Yesuskyrkan ett av sina "stift", synoder, Centrala Synoden sitt centrum. I staden finns även ett teologiskt seminarium. Här ska familjen Andersson bo under fyra år. Peggy ska undervisa i engelska på det teologiska seminariet. Uppgiften är viktig då mycket av undervisningen i teologi sker på engelska. Tomas kommer att vara ekonomisk rådgivare åt den Centrala Synoden. Synoden växer och med ökat åtagande behövs mer än någonsin någon som hjälper till med ekonomin. Barnen Jakob, 10 år, Michele, 9 år och Kevin, 7 år, kommer att gå i skola i Nakamte och få en egen lärare som undervisar på svenska. Under intervjun understryker Peggy och Tomas hur viktigt det är att få åka ut som familj, att barnen är en viktig del av helheten och att man nu får gå in i en uppgift tillsammans.

Hemma i Sverige har Tomas arbetat som ekonomichef på ett företag i Landskrona och Peggy haft eget företag i sybroderibranschen. De tar även med sig sina erfarenheter från näringslivet in i missionsarbetet.

Söndagen 10/3 medverkade de vid flera gudstjänster i distriktet för att lära känna ytterligare några EFS-föreningar och ge fler möjligheter att lära känna dem. Familjen Andersson reste då till Karlshamn, Hörby och

Pärup. Några dagar senare var de även med på en dag på distriktsexpeditionen i Åhus för att lära känna det arbete som utförs där.

Peggy är född och uppvuxen i Kalifornien, USA. Tomas, som är från Viken, och Peggy träffades 1983 när han studerade vid ett kristet universitet i San Diego, Kalifornien. USA-vistelsen under några år vid mitten av 1980-talet betydde mycket för Tomas. Förutom att träffa Peggy fann han även sin kristna tro där. Paret gifte sig 1987 och bor sedan 1993 i Lerberget där de är aktiva i samarbetskyrkan.

Hur kommer det då sig att de nu reser ut till Etiopien?

Det hela började egentligen med ett samtal med Paul Persson i december 2000. Peggy och Tomas kände att de ville göra någonting annat i livet. De vände sig till Paul med sina tankar. Några veckor senare, i december 2000 – januari 2001, reste Paul tillsammans med en grupp missionsvänner från EFS-distriktet till Etiopien. Under resan träffade man flera representanter för Mekane Yesus-kyrkan, bland annat ledarna för Centrala Synoden. Därefter har pusselbitarna fallit på plats en efter en.

Under april och maj går Peggy och Tomas den gemensamma missionärskursen för Svenska Kyrkans Mission (SKM) och EFS, i Uppsala. Kursdeltagarna denna vår är inte så många. Faktiskt är det bara ytterligare ett par. De ska åka ut till Sydafrika för SKM. Tidigare under våren har Tomas gått en utbildning i Härnösand som anordnats av SIDA och Svenska Missionsrådet.

Innan utresan är det mycket som ska ordnas. Bland annat ska huset i Lerberget säljas. Barnen Jakob, Michelle och Kevin tycker att det hela är spännande men funderar samtidigt hur det ska bli. Det är lite jobbigt att lämna huset och kompisarna, men det positiva överväger.

I Nakamte står ett hus och väntar på dem. Huset ligger i det område som är Centrala Synodens högkvarter. På området finns både det teologiska seminarium som Peggy ska undervisa på och det kontor för synodledningen som blir arbetsplats för Tomas. Under det första halvåret kommer familjen Andersson att bo i huvudstaden Addis Abbaba för språkstudier.

Under missionärstiden i Etiopien kan man komma i kontakt med familjen Andersson antingen på e-post: anderssoninafrica@hotmail.com

te, Etiopien

eller via Centrala Synoden av Mekane Yesuskyrkan:

Peggy & Tomas Andersson
C/o Central Synod (EECMY)
P O Box 24
Nakamte
Wollega Province
Etiopien

Missionärssändning för familjen Andersson äger rum i Lerbergets kyrka söndag 4 augusti kl. 10. Vid sändningsgudstjänsten medverkar df Paul Persson. Välkomna till denna högtid!

Text och foto: Torbjörn Larpers

Några rader från familjen Andersson:

Peggy & Tomas Andersson – Missionärer. Så stod det på programmet utanför Kristofferkyrkan i Karlshamn där vi var på besök för några månader sedan. Det var inte utan att jag hajade till. Missionärer. Det hade jag aldrig trott skulle stå på vårt visitkort. (För ordningens skull är det bäst att tillägga att vi ännu endast är missionärskandidater, planerad utresa sker först i augusti). På väg att sälja hus och företag, fara till Etiopien och få förmånen att gå in i det fantastiska arbete som startade med EFS kallelse till Oromofolket för över 100 år sedan. Tanken svindlar. Hur hade vi hamnat i den här situationen ?

I oktober 2000 åkte familjen ner till Tunisien för en kombinerad semester och studieresa.

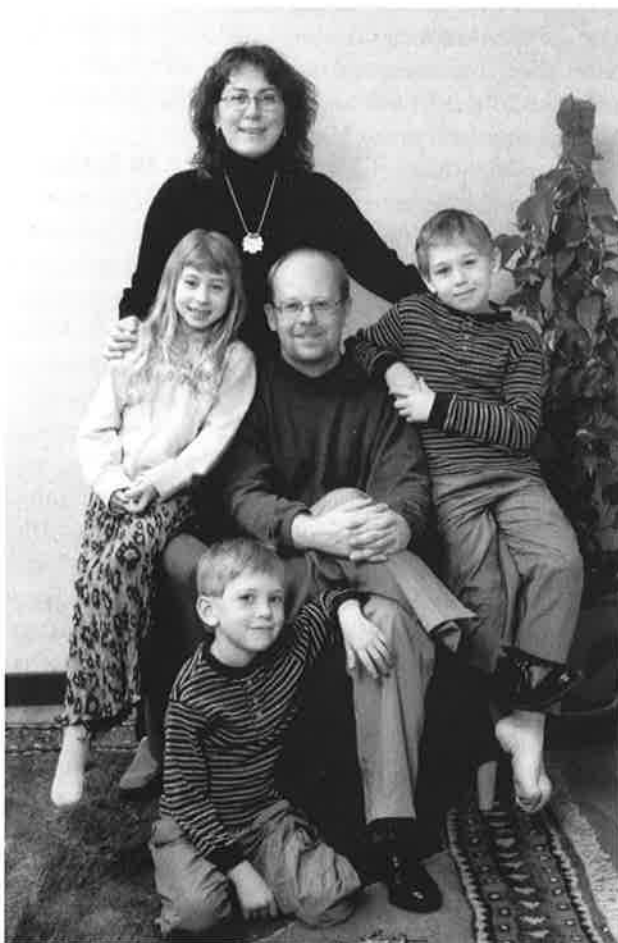
Vi bodde tillsammans med några andra svenskar i ett hus i Sousse som tjänstgjorde som "missionsstation" och kom i kontakt med en härlig grupp kristna, svenskar och nyfrälsta tunisier. Tillsammans med våra barn besökte vi några barnfamiljer i ett fattigt område och barnen fann varandra direkt, dansade och sjöng tillsammans. Peggy bad under hela resan om att Gud skulle föra oss som familj in i någon form av tjänst. Jag tyckte nog själv att vi hade det bra som det var och hade inte en tanke på att bryta upp från vårt vanliga liv. Under vintern kände emellertid både jag och Peggy att vi dels "var färdiga" med våra yrken, dels att vi ville arbeta i något kristet sammanhang. Hur det till slut blev missionstjänst och Etiopien är en lång historia, men vi känner en fantastisk vila och glädje i det vi står i nu.

Inte minst tacksamma är vi för att Jakob, Michelle och Kevin också är trygga och positiva i vårt beslut.

Att nu få gå in i det arbete som vi ska göra är inget annat än en stor förmån och glädje. Vi är väl medvetna om att det inte enbart kommer att vara en dans på rosor, men vi ber och tror att den Gud som fört oss hit ska fortsätta att omsluta oss på alla sidor och hålla oss i sin hand.

Omslut oss gärna även ni i era förböner och välkomna till Nakamte!

Önskar: Peggy, Tomas, Jakob, Michelle och Kevin

Nyfiken på...

missionsföreståndare

Jag har fått träffa Anders Sjöberg en halvtimme under medarbetardagarna i Åhus den 3 april, och ställt några frågor till honom.

Men först fick vi fira mässa tillsammans och dela den heliga nattvarden. Innan kvällens sista samling fick jag en intervju, med Anders.

Först en liten presentation.

– Jag är född i Enköping och upp-
vuxen i Gästrikland. Min morfar var
distriktsföreståndare i Värmland och
Närke för EFS. Min farfar var med i
den första juniorgruppen, som star-
tades genom "De ungas förbund" så
genom både fadernet och mödernet
har jag EFS rötter. Sen har jag under
min yrkesverksamma tid jobbat med
EFS. Först som evangelist i Oscars-
hamn på 70-talet. Efter Johannelund
blev jag ungdomspastor i Östersund,
läste sen vidare och blev förestån-
dare för bibelskolan på Hålland.
Därefter har jag arbetat som lärare
på Johannelund teologiska högskola.
– *Du har varit missionsföreståndare
i snart ett år. Med lite distans, gjorde
Du rätt, som svarade ja på kallel-
sen?*

– Jag vilar i att jag har gått in i en
kallelse, men det har varit betydligt
jobbigare än jag trodde. Samtidigt
har det varit fyllt med utmaningar.
Men jag behöver ständigt be Gud
om insikt och vishet, för att kunna
hantera det här jobbet.

– *Din uppgift som missions-
föreståndare?*

– Jag tog jobbet utifrån några tyd-
liga förutsättningar. Jag vet att min
kallelse ligger i att vara bibellärare
och teolog, och jag sa till styrelsen
att det vill jag ta med mig in i arbe-
tet som missionsföreståndare. Jag
vill kunna planera så att jag inte blir

låst vid administration utan kan vara
ute, inspirera och möta människor,
och bygga broar i olika sammanhang
genom personkontakter. Jag vill få
tid att känna av rörelsen, från gräs-
rotsnivå och uppåt och på det sättet
kunna se var visionerna och inspira-
tionen finns, och ställa mig bredvid
och bekräfta dessa sammanhang i rö-
relsen. EFS är en lekmanarörelse
och då måste engagemanget börja
nerifrån.

– *Vad har Du för intryck av EFS:arna
ute i landet?*

– EFS är en rörelse det sjuder av liv
i. Det finns mycket vilja att gå
framåt. Men det är också mycket
brottning, eftersom vi lever i en tid
som är väldigt splittrad. Därför finns
det även en frustration i sökandet ef-
ter vägen framåt, parat med glöden
att få fortsätta att bära ut evangeliet.

– *Har Du några visioner för EFS?*

– Min vision kan uttryckas med ett
citat från en av EFS jubileumsböcker,
"EFS syfte är att finnas som rörelse
inom Svenska kyrkan, för att ge-
nomsyra denna kyrka med evangeli-
i kunskap och troslov". Detta tror jag
är vår uppgift än i dag, att få vara
med i kyrkan så den kan bli än mer
slagkraftig, att möta människan i det
svenska samhället och människan ut
över hela världen med evangelium.
– *Vill kyrkan ha EFS?*

– Jag hoppas det. Det har man sagt
mycket uttryckligt i samarbetsav-
talet. Sedan handlar alltid samarbe-
tet om människor, och det kan fin-
nas mer eller mindre förståelse, be-
roende på vilka människor man ta-
lar med i kyrkan. Där är utmaningen
att jobba på kommunikationen, så
att vi får en ökad förståelse för vad
EFS är och vill.

– *Kan Du påverka EFS styrelse med*

idéer och förslag?

– Jag upplever att det är en väldigt
dynamisk styrelse med ett härligt
och givande samtalsklimat och en
kreativitet, där det tas och ges. I bot-
ten finns också en djup respekt för
varandra. Det finns en vilja att lyssna
på varandra. Men visst tar det lite
tid ibland, utifrån att jag är ny, att
hitta de bästa arbetsformerna.

– *Är Du alltid överens med styrel-
sen?*

– Styrelsen består av femton perso-
ner, så visst bryts våra åsikter mot
varandra ibland både inom styrelsen
och mellan mig och enskilda
styrelsemedlemmar, men oftast
finna en vilja att komma framåt och
att förstå varann.

Om det bara var en åsikt i denna
gemenskap och ingen reagerade, då
skulle jag bli orolig. Det är ett kri-
terium på en levande rörelse att det
finns en positiv brytning.

– *Vad anser Du om framtidsutredningen?*

– Jag tycker den är bra som en stra-
tegisk och ideologisk grund för EFS
arbete. Framtidsutredningen bygger
på de riktlinjer som togs för cirka
tio år sen. Där är den teologiska ba-
sen mer tydligt uttryckt. Och det
är här jag ser min uppgift som bibel-
lärare och förkunnare att lyfta fram
och aktualisera denna teologiska
grund.

Den lågkyrkliga evangelisk-luth-
erska teologin ligger som en fast
grund för EFS arbete. På den grun-
den ska vi sedan tillämpa de fem
tillskottspunkterna i framtids-
utredningen. Det ser jag som en stor
utmaning.

– *Medlemsantalet minskar. Vad gör
vi?*

– Folkrörelserna i stort har samma
problem, och där är det nätverk som

Andaren Anders Sjöberg

är inne. EFS har därför vidgat formerna för anslutning. Man kan vara med i EFS som enskild medlem och i olika typer av grupper, stödföreningar, nätverksgrupper. De olika formerna kan möta olika människors behov i dagens samhälle. Just ansökan som enskild medlem har ökat. Vi tar in ett antal sådana medlemmar på varje sammanträde i riksstyrelsen. Det är många som vill vara med och stödja EFS på detta viset. Man har sin församlingsgemenskap i kyrkan men vill stödja EFS idé. Detta är därför en form av medlemskap jag vill vara med och stödja.

– *Rörelsens profil. Är det en fördel att den är bred och mångfaldig?*

– EFS är rätt bred och "spretig" som lekmanrörelse, och jag upplever att i formerna behöver EFS ha en mångfald. Men i budskapet ska vi inte vara spretiga, där skall vi sträva efter tydlighet och spets.

– *EFS ungdom, har Du bra kontakt med dem?*

– Ja det tycker jag. EFS har en

mycket kreativ ungdom. RAG gör ett fantastiskt arbete. Jag var med på ungdomsforum och det glädde mig mycket, att se den glöd och inspiration som ligger inför framtiden. All lägerverksamhet med livskraftsläger, påskonferenser, U-riks, Patrullriks med flera, håller sedan på att skapa en aktiv rörelse där den nya generationen växer.

– *Budbäraren vara eller icke vara?*

– Den har ju kämpat med en nedåtgående trend i många år. Men jag tror på en vändning. Jag tror att inlagan i kyrkans tidning är väldigt bra för då når vi ut till kyrkans folk. Åsa Nyström har gjort ett väldigt bra jobb, så jag ser positivt på Budbärarens framtid. Jag hoppas att vi kan ge den nåt år, att den får chansen att vända trenden. Den kan behövas som uppbygglig röst i Sv. kyrkan.

– *EFS mission?*

– Jag hoppas att vi ska fortsätta att inspirera våra systerkyrkor att mer och mer ta eget ekonomiskt ansvar. Sedan ser jag som ett nästa steg i

utvecklingen att vi tillsammans med dem på nytt ställer in siktet för att nå de onådade. Denna kallelse att gå med evangeliet till dem som ännu inte hört det, har legat till grund för EFS missionsarbete alltsedan 1866 då vi sände ut de första missionärerna. Att möta en mänsklighet som ropar efter hopp, det är hjärtpulsen i EFS.

– *Katastrofen den 11 september. Vad tänkte Du då?*

– En omtumlande händelse. Må vi nu som mänsklighet kunna låta bli att möta ondska med ytterligare ondska, för det blir lätt en våldsspiral som är väldigt svår att få stopp på.

– *Läget i Mellanöstern? I bibelns perspektiv?*

– Jag är en vän av Israel, och en vän av Palestina, rätten till land behöver båda folken. Och på samma sätt som Israel på gamla testamentets tid, då Israels kungar blev kritiserade av profeterna för sitt orättfärdiga handlande, så är det viktigt att om vi stöder Israel också vågar kritisera Israel och inte bara palestinierna, när det sker ett orättfärdigt handlande.

– *EFS i framtiden?*

– Jag ser framför mig en evangelisk, dynamisk och lättrorlig rörelse som kan finna former i ett snabbt föränderligt samhälle, för evangeliets sak och kanalisera människors gåvor på ett sätt så att vi kan bygga en levande kristen gemenskap. En flexibel rörelse som betonar rörelsen mer än organisationen, men som står behårt fast vid sin bekännelsen.

Text och foto: Per Andersson

Medarbetardagar i Åhus

För några veckor sedan, den 3 och 4 april, var det dags för de medarbetardagar distriktet bjuder in till vår och höst för att ge tillfälle till gemenskap och undervisning. Denna gång träffades de anställda och biträdande medarbetarna i EFS i Sydsverige på ÅhusGården. Missionsföreståndare Anders Sjöberg medverkade med bibelundervisning (om förkunnelsen i Apostlagärningarna) och talade även om sina visioner för EFS i framtiden. Efter detta föredrag följde ett samtal där vi lyfte fram situationen på våra lokala platser. På kvällen firade vi nattvard under ledning av missionsföreståndaren. Vi är mycket glada över att Anders Sjöberg kunde vara med oss dessa dagar. Under dagarna höll även distriktets Medarbetarförbund (distrikts-MAF) sitt årsmöte.

Nattvardsfirande med missionsföreståndare Anders Sjöberg

Torbjörn Larpers
Foto: Per Andersson

OAS-helg på EFS-Gården, Åsljunga 23-24 aug. 2002

Medverkande:

Agne Nordlander, Berit Simonsson, Hans Weichbrodt, m.fl.
Lovsångsteam

Tema: Här en källa rinner...

Fredagkväll 23/8: Ungdomsoas. Alla åldrar välkomna. Lovsångsteam. Mer info på www.gulaceller.nu

Lördag 24/8: undervisning kl 10.00, 13.30, 15.30 och kvällsmöte kl 19.00

Lovsångsteam med Martin Börjesson. Flera av våra egna präster medverkar.
(möjligt att delta vid enstaka samlingar.)

Boka in dagarna redan nu!

Ett samarrangemang mellan OASrörelsen och EFS i Sydsverige

Välkomna!

Pris för lördagens fika och kvällsmat: 150 kr.
OBS! Anmälan för middag och kvällsmat till distriktsexp.
senast 16 aug. på tel 044 - 28 93 13, fax 044 - 28 93 15

Detaljerad programfolder kommer!

Sommarlära 2002

EFS i Sydsverige

Höllviksstrand

15 - 19 juni Sommarläger med ledarskola

Börja sommaren med ett härligt läger! Kom till Höllviksstrands sommarläger den 15-19 juni. Härliga bad, lägerkvällar, sång & fest, lekar, tävlingar, lär känna Jesus och träffa nya & gamla kompisar.

Ålder: 9-14 år Ledarskola: 15 år och uppåt. Pris: 500 kr
Ledare: Anders och Bi Gudmundsson m fl.

Anmäl dig senast den 3 juni till:

Anders & Bi Gudmundsson

Vetevägen 6

240 10 Dalby

Du kan också ringa 046-20 22 29 eller e-posta din anmälan:
sommarlager@hollviksstrand.com

6 - 8 september Sommarpunkten

Sommarpunkten på Höllviksstrand är lägret för dej mellan 8-14 år och går av stapeln 6-8 september. Kom till ett läger med mycket musik, lekar och spännande överraskningar. Vi ställer oss frågan: Vad betyder det att ha med Jesus i sitt liv? Ta chansen och anmäl dig nu!

Ålder: 8 - 14 år

Pris: 250 kr

Ledare: Tomas Ek m fl.

Sista anmälningsdag är den 26:e augusti.

Anmälan och frågor till:

Tomas Ek 0413-616 49

sommarpunkten@hollviksstrand.com

Blåsarläger

22 - 27 juli på Glimåkra Folkhögskola för dig som är 10 år eller mer och spelare ett instrument som passar in i en blåsorkester

Medverkande: Björn Ohlsson, Fam Hångsel, Ingemar Karp, Martin Åsman, Fredrik Karp m fl.

Pris: 1250 kr

Workshop: Även i år har du möjlighet att välja en workshop.

Under 1,5 timme varje kväll så ska du själv välja att ha: gospelkör, improvisation, hiphopdans eller drama. Du får bara välja ett av dessa fyra och du ska anmäla vilken av dem du vill ha i första, andra eller tredjehand (1, 2, 3).

Festkonsert: Lägret kommer att avslutas med en konsert dit du kan bjuda dina nära och kära.

Gruppfoto: Det kommer att tas ett kort på hela gänget som du sedan kan köpa

Anmälan:

Görs genom att du betalar in 150 kr på EFS i Sidsveriges postgiro nr: 328 67-4.

Senast den 31 Maj. På inbetalningsblanketten är det viktigt att du skriver: namn,

adress, telefon, ev. mailadress, födelseår, instrument och hur länge du har spelat.

Om du var med ifjol är det bra om du skriver i vilken orkester du var med i (A, B, eller C). Du ska också skriva vilken workshop du vill ha. Det finns bara ett begränsat antal platser så först till kvarn...

Midssommarljus 2002

För sjätte året i rad arrangeras Midssommarljus på Heljarödsgården!

Ungdomslägren som i stort sett har allt av gemenskap, fest, café, konserter, lovsång, undervisning och sommarkänslor. Precis som vanligt ligger lägren parallellt med tältmötesserien. Där kommer i år Jonas Hallabro och KG Larsson att tala + att vi sista helgen får besök av lovsångsledaren Bengt Johansson.

Midssommarljus är uppdelat i tre lägerdelar. Läs mer om dem nertill och anmäl dig till en, två eller alla tre delarna. Priser för de enskilda lägren ser ni nertill.

Om ni anmäler er till alla delarna betalar ni endast: 900:- för sängboende, 750:- för golvboende och 650:- för tältboende.

Allting betalas kontant vid ankomsten till lägren. Det finns begränsat antal sängar och golvplatser, så först till kvarn...

Så här kommer det ungefär att se ut:

Läger 1

Start: Fred 21/6 kl. 14.00

Slut: Sönd 23/6 kl. 18.00

Pris: Säng 350:-, Golv 300:-, Tält 250:-

I denna första lägerdel ingår midssommarfirande, med dans kring midssommarstången, god mat och gemenskap. Midssommarkvällen inleds med ett möte i tältet. Därefter blir det underhållning, café, midnattsmässa och givetvis en tur till Kullaberg vid fyra-tiden på morgonen. Fotbolls VM kollar vi på storbild och hela helgen predikar Jonas Hallabro i tältet. Även midssommarldagens kväll inbjuder till dans, lek och fest.

Det blir ös den här helgen, det kan vi lova!

Bengt J. finns också med oss under tältmötet hela helgen som sångare och lovsångsledare. Inträdet till café Ankarret ingår givetvis i lägeravgiften!

Anmäl dig via foldern eller direkt till ug_heljarod@hotmail.com. Fyll i alla uppgifter om dig själv som vi kan tänkas behöva ha och skicka.

Glöm inte att anmäla dig innan fredagen den 14 juni, men som vi nämnt tidigare så är det begränsat antal platser, så var ute i god tid!

Frågor får svar av:

Jonas Svensson på 042 - 680 29, 0709 - 69 81 85 eller jonas.svensson@efssyd.org

Läger 2

Start: Månd 24/6 kl. 17.00

Slut: Fred 28/6 kl. 17.00

Pris: Säng 400:-, Golv 350:-, Tält 300:-

Denna lägerdel är intressant. Det är här möjlighet finns till fördjupning i såväl relationer som i bibeln. Bibelstudier och samtal/bön i smågrupper varvas med sol, bad, sport, lek och underbara cafékvällar. En av dagarna kommer vi att göra en utflykt. Mål och sysselsättning håller vi än så länge hemlig, men det blir inga extra utgifter.

Givetvis är tältmötet på kvällarna också en central del av denna lägerdel. Där kommer Karl-Gustav Larsson, känd EFS-predikant, att tala under hela veckan.

Läger 3

Start: Fred 28/6 kl. 17.00

Slut: Sönd 30/6 kl. 18.00

Pris: Säng 350:-, Golv 300:-, Tält 250:-

Sista helgen på lägren blir också den intressant. Inte minst med tanke på att

fotbolls VM avgörs under helgen. Tillsammans avnjuter vi först match om tredjepriset på lördagen och sen finalen på söndagen. Stämningen blir hög runt storbilds TV:n!

Här ingår också café Ankarret utomhus på lördagskvällen. Artister som Bengt Johansson och Samuel Ljungblad är klara och kommer att göra denna kväll underbar!

Äventyrläger

4 - 7 augusti Det stora äventyret på Tjurkö.

I år kommer vi tillbaka med förnyade krafter och erbjuder ett läger som vänder sig främst till dig som nu går i årskurs 3 - 6.

På programmet står äventyrsdax, andakt, friluftsliv, bad, lägerbål m.m.

Start: Söndagen den 4 augusti kl. 16 00

Slut: Onsdagen den 7 augusti kl. 16 00

Pris: 480 kr. Sök bidrag från din församling eller förening.

Logi: I lägets egna tält.

Ledare: Daniel Svensson, Linn Aasen, Anna Lindgren, Anna Ekström,

Björn Svanstein, Martina Ljungberg m.fl.

Mat: Vi lagar själva maten över öppen eld.

Arrangörer: EFS och Sv. kyrkan i Karlskrona & Ronneby kontrakt.

Anmälan: Senast den 17 maj via gruppledaren eller direkt med bifogad talong.

OBS BEGRÄNSAT ANTAL DELTAGARE, anmäl i god tid!

Bekräftelse och utrustningslista kommer under v 22.

Är det något du undrar över så ring Daniel tfn. 59511

eller Anna tfn. 25780

Anmälan till Äventyrläget 4-7 Aug 2002

Namn.....

Adress.....

Postadress.....

Telefon.....

Födelsedatum.....

Övr.(diet, sjukdom).....

Ev. grupp du tillhör.....

Underskrift av målsman.....

Mariagården

Daniel Svensson

Riksvägen

371 62 Lyckeby

Miniorläger

10 - 11 augusti på Solvik, Åsljunga

Kom och var med om härliga lägerdagar precis innan skolan börjar. Man vet aldrig vad som kan komma att hända av roliga och spännande saker. Håll ögonen öppna efter små äventyr som väntar. Kanske kan det bli årets sista dopp i sjön!

Ålder: 7 - 9 år

Pris: 250,-

Ledare: Lena och Olle Jönsson m.fl.

Anmälan senast den 24/7 till

EFS-exp. Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044-28 93 14, fax 044-28 93 15

E-post: dk@efssyd.org

Sommarläger

7 - 10 augusti på Solvik i Åsljunga

Ta chansen till ett läger precis innan skolan börjar! Vad kan vara mer perfekt att avsluta en skön och avkopplande sommar med? Här blir det fullt ös, med massor av kul saker som händer. Vi avslöjar dem inte nu utan kom och se själv!

Ålder: 10-14 år

Pris: 520,-

Ledare: Annica Nordqvist, Linnéa Strid, Anna-Maria Johansson, Emanuel Jeppsson m.fl.

Anmälan senast den 24/7 till

EFS-exp., Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044-28 93 14, fax 044-28 93 15

E-post: dk@efssyd.org

Bönegruppen

– ett bärarlag, en plats att vara stilla och vila sig litet

"Följ mig, jag är vägen och sanningen och livet". säger Jesus. (Joh. 14:6) Jesus ber vid åtskilliga tillfällen i Bibeln. Jesus lär oss att bedja "Fader vår som är i himmelen... vårt dagliga bröd... förlåt oss våra skulder..." Han säger "om två av er här på jorden kommer överens om att be om något, vad det än är, så skall de få det av min Fader i himlen. Ty där två eller fler är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem" (Matt 18:19-20).

Jesus uppmanar oss att bedja, att bedja för varandra och till att samlas.

På förfrågan från Livsluft vill jag här dela med mig av erfarenheter från att vara med i en bönegrupp. I sju år har jag nu varit med i min bönegrupp och jag är mycket tacksam för den. Vi är sex personer i vår lilla grupp, i olika åldrar (34 till 69 år), med olika livserfarenheter, olika personligheter och gåvor, med varierande bibelkunskap, och som har vandrat olika länge med Herren. Dessa skillnader upplever jag som mycket värdefulla. De berikar vår gemenskap mycket mer än utgör hinder av något slag. Det bör man tänka på när nya grupper bildas eller grupper utökas, att vi är öppna och tacksamma för våra olikheter.

Bra med mindre grupp

Sex personer i gruppen har fungerat bra för oss. Förutom mer allmänna böneämnen för våra församlingar, vår stad osv. så finns det tid att lägga fram personliga böneämnen och tid för de andra att komma med synpunkter och dela med sig av erfarenheter och kunskap. I en mindre grupp är man också tryggare och kan

lättare vara frimodig och personlig, vilket i sin tur föder frimodighet hos andra. Det bygger upp vår gemenskap med Herren och med varandra. Att våga lyfta fram personliga ämnen som tynger oss, våga säga det till andra i gruppen kan kännas renande och frigörande. Jag tror Herren vill ha det så, att vi delar med oss av sorg och glädje, men det kan vara svårare att tala med människor än att i ensamhet tala med Herren. Givetvis måste vi vara förvissade om att det sagda stannar inom gruppen.

Hur ofta träffas vi?

Vår grupp har inga regelbundna tider, men oftast så träffas vi varannan vecka, ibland var tredje.

Det kan tyckas sällan, men har fungerat bra, kanske för att vi där emellan kan träffas i andra sammanhang. Med barn och barnbarn som passas och andra engagemang blir det svårt att avsätta en kväll oftare än så.

Vi träffas hos varandra efter arbetet och börjar mestadels med bibelläsning, samtal och bön.

Kaffedrickandet tar vi sedan. Länge var det omvänd ordning med fikaten först som kunde dra ut på tiden och gjorde oss trötta och ibland stressade vid bibelläsning och bön. Nu kan den som måste iväg tidigare ändå vara med vid bönestunden.

Mötesledare

Det är viktigt att var och en i gruppen får utrymme att lyfta fram det som man har på sitt hjärta. Då kan det behövas någon som säger till när det blir för mycket pratande, vilket är lätt hänt.

Kanske kan samtalet tas upp vid kaffebordet senare. I vår grupp har

nog inte detta upplevts som något större problem. Vi har några gånger talat om mötesledning och planerat att mötena skall ledas av den som vi träffas hos och att denne också förbereder den text som skall läsas, men vi har inte konsekvent praktiserat det.

Svårt att be i grupp

Det kan kännas obekvämt att be i grupp och att be med människor du inte känner så väl eller kanske inte alls. Så upplevde jag det, men Gud vet allt, han förväntar sig inga perfekta böner utan vill att vi är sanna och uppriktiga. Vi får komma som vi är, även om det innebär att vi är för blyga, eller trötta, och inte ber alls i bönegruppen. Så är det ibland och kanske särskilt i början. Det kan vara viktigt att lyfta fram när det kommer nya i gruppen.

Nya till bönegruppen

Under årens lopp har en person slutat och vi har fått två nya med i vår grupp. I båda fallen har det enkelt lagt sig till rätta. Någon i gruppen har kommit att tänka på någon, vi har bett för saken och tillfrågat vederbörande.

Gun Larsson, Helsingborg

Vincent Nilsson på trombon.

Sven i en kort intervju, och fick frågan om han övade varje dag.

– Nej det blir inte någon övning varje dag, sa Sven avslutningsvis, som sen tillsammans med "blåset" framförde stycket "I see in blue".

Därefter var det dags för Vincent Nilsson att framföra sitt solonummer, men innan dess fick han svara på några frågor om sin karriär inom musiken.

– I år har jag spelat 28 år i danska radions "Big Band".

Han fick sedan frågan hur det går med det danska språket.

– Det går bra. Efter så många år i Danmark är man van.

Tre ess i farten

– en höjdarkonsert

Som livslufts utsände, kan man få vara med om många "höjdare". Jag hade förmodligen att vara utsänd till konserten i kulturhuset i Hässleholm.

Här var det "tre ess" som stod för höjdpunkterna i konserten, nämligen solisterna Vincent Nilsson och Sven Fridolfsson och det tredje "ettet" Röke blås.

Det var fullt ös från början med "Jubilee march" och "Toccat" för band. Efter inledningsstyckena var det dags för Sven Fridolfsson att framföra ett solistnummer, kompad av Röke blås.

– Jag jobbar uteslutande med musik, men är inte anställd utan tar de jobb som finns. Jag har spelat saxofon sen jag var nio år gammal, sa

Röke blås.

Sven Fridolfsson på saxofon.

Efter många solon och duetter och många improvisationer, följde ett potpurri på Duke Ellington kompositioner. Vincent framförde ett stycke som också finns på hans CD "Lord i vant to be a Christian".

Här fick åhörarna också vara med och sjunga. Tore Nilsson, trumpetare i "blåset" framförde "Det finns en väg" och därefter fick vi lyssna till en duett där Vincent och Sven improviserade på melodin "I tro under himmelens skyar".

Sven framförde efter detta en av honom själv komponerad melodi som han gett namnet "My second home", tillägnad replokalen för Lutherska Missionskyrkans kör.

Näst sista numret för kvällen var Stevie Wonders komposition "Isn't she lovely" med Roland Alm på munspel. Konserten avslutades med Ingemar Karpis arrangemang på gospeln "It's the gospel truth" med Vincent och Sven som solister.

En "höjdarkonsert" tyckte jag, som var Livslufts utsände, lyssnade, plåtade och skrev.

Per Andersson

Påsk på EFS-Gården i Åsljunga

På skärtorsdagen den 28 mars samlades ett 30-tal gäster på EFS-gården i Åsljunga för att fira påsk tillsammans. Vi kom från skilda delar av vårt land och vi tillhörde olika samfund, men vi kände från första stund att vi var välkomna. Ungefär hälften av oss kom till EFS-gården för första gången. Värdeparet Marianne och Torsten Simonsson är värda en eloge för sitt varma sätt att ta emot oss och att ansvara och leda våra samlingar.

Redan samma kväll samlades vi till mässa i kyrksalen, då påskens budskap aktualiserades. På långfredagen deltog vi i gudstjänsten i Åsljunga småkyrka – en unik träkyrka med väggar av stockpanel och en bärande takkonstruktion av rundtimmerstockar. På fondväggen hänger en vävnad med uppståndelsekorsets guldskimrande skimmer. Komminister Mats Gisellson förkunnade evangeliet om Jesu lidande och död på ett sätt som knappast lämnade någon oberörd. Särskilt uppehöll han sig vid Jesu kroppsliga lidande och hans bön: "Fader, förlåt dem, de vet inte vad de gör".

Varje eftermiddag hade vi något programinslag på EFS-gården i anslutning till kaffet och likaså på kvällen. På påskaftonen var det stor fest då också bygdens folk deltog. Rosa Svensson från Örkelljunga framförde ett fint sångprogram till ackompanjering av gitarr. Hennes texter och hennes sätt påminde om Lapp-Lisa. Köket stod för en utomordentlig

måltid, vackert dukad. Vi uppskattade deras konstnärliga talanger och de anrättningar som vi bjöds på. Påskdagens gudstjänst firade vi i EFS missionshus i Åsljunga. Pastor Eva-Lotta Kjellberg från Örkelljunga lade tonvikten i sin förkunnelse på de bevis på Jesu uppståndelse som brukar framföras och den trovärdighet som Bibelns budskap ger oss. De som ville kunde delta i gudstjänsterna på TV hemma på gården.

På annandagen koncentrerade pastor Hjalmar Olsson sin förkunnelse på samma budskap. Han stannade inför Lukasevangeliets kapitel 24, där det berättas om hur Jesus uppenbarar sig för vandrarna på väg till Emmaus. På lördagen hade han också ett bibelstudium om Jesu begravning. På annandagens kväll berättade makarna Brita och Carl Forssman om en resa "i Mose fotspår". Den gick till Kairo och Nilen och därifrån genom sandöken och stenöken till berget Sinai och utefter Akabaviken till Eilat och Jordanien. Samtidigt visade de vältagna diabilder därifrån.

Avslutningen på vårt påskfirande närmade sig och på tisdagen efter annandagen skildes våra vägar. Ett stort tack till värdeparet och de anställda, men också till alla deltagare för att Ni varit trivsamma att umgås med.

Inga-Brita och Sven Löfkvist, Mullsjö

Paul och Torbjörn

– distriktsföreståndarna

Paul Persson återkom från sin tjänstledighet 18 mars. Han har dock ansökt om och fått fortsatt tjänstledighet på 50 % fram till 31 juli, men mycket talar för att Paul kommer att ansöka om fortsatt tjänstledighet på halvtid även efter det. Under denna period fortsätter Torbjörn Larspers att vikariera som distriktsföreståndare på halvtid.

För att skapa klarhet i hur det hela har utvecklats valde Paul och Torbjörn att intervjua varandra för Livslufts läsare.

Torbjörn: Välkommen tillbaka! Vad har du gjort under tjänstledigheten?

Paul: Jag har studerat själavård. Bland annat har jag varit i USA och undersökt hur själavården fungerar i församlingen i Willow Creek, Chicago. Jag har läst mycket själavårdslitteratur och också skrivit en essä i ämnet. Inte minst intressant har det varit att undersöka hur själavård kan fungera i grupp. Jag har fått med

Paul Persson och Torbjörn Larspers

mig en del kunskaper som kan praktiseras i våra EFS-sammanhang. Vad har du själv gjort när du vikarierat som distriktsföreståndare under sex månader? Vad har dominerat?

Torbjörn: Förutom det normala

distriktsarbetet har det förändringsarbete som vi kallar Målbild 2003 tagit en stor del av tiden. Flera nya arbetsgrupper har bildats som enbart har målbildsarbetet som uppgift och även distriktsstyrelsen, personalen vid distriktsexpeditionen och distriktsstyrelsens arbetsutskott har arbetat mycket med detta. En annan fråga som blivit alltmer aktuell är det lokala samarbete som utvecklas mellan EFS-missionsföreningar och församlingar inom Svenska Missionsförbundet på flera platser i distriktet.

Hur känns det att komma tillbaka?

Paul: Tack, bra! Jag känner mig faktiskt välkommen. Men jag ser fram emot att nu få dela uppgifterna som distriktsföreståndare med dig. Jag har återgått i tjänst på 50 % och du

Nordiska mötet landar i vårt distrikt

fortsätter att vikariera på 50 % – vad ska du göra på resten av tiden?

Torbjörn: Jag ska skriva färdigt min doktorsavhandling i kyrkohistoria. Den behandlar den nyevangeliska väckelserörelsens historia från starten på 1840-talet fram till slutet av 1920-talet. Jag tittar framför allt på det regionala planet, dvs vilken relation de regionala missionsföreningarna (bland andra Västra Skånes Missionsförening och Kristianstads Traktatsällskap) hade till EFS. Min forskning är kopplad till Teologiska institutionen i Uppsala där jag har min handledare. Vad ska du själv göra?

Paul: Jag ska börja forska i missionshistoria i Lund. Jag tänker undersöka EFS' arbete på en plats som både stått mig och många missionsvänner nära, nämligen Bako. Forskningen innebär bland annat att intervjua flera av dem som var med om att starta arbetet där och att läsa protokoll m.m. i EFS' centrala arkiv i Stockholm. Jag har som mål att skriva en licentiatavhandling.

Men nu ska vi ju göra något mer än detta. Kan du berätta hur vi har tänkt att fördela distriktsföreståndarearbetet mellan oss?

Torbjörn: Huvudregeln är att vi är i tjänst varannan vecka med byte på onsdagar då vi båda arbetar. Onsdagar är även den dag i veckan då hela arbetslaget på distriktsexpeditionen samlas. En del uppgifter kommer att

fördelas mellan oss så att en av oss har huvudansvaret. På det sättet kommer du att ansvara för kontakterna med Lunds stift och ha utvecklingssamtal med anställda medan jag sitter med i Vuxenutskottet (inspirations- och evangelisationsarbete) och ansvarar för mycket textproduktion. Vidare sitter du med i Tidningsutskottet som ansvarig utgivare för Livsluft och i Personrådet. Jag å min sida håller i en del utvecklingsarbete vad gäller missionsföreningarnas lokala arbete. Jag kommer även att fortsätta med en del arbete som jag börjat på som rör målbilden. Resten av arbetet fördelas utifrån vem av oss som är i tjänst den aktuella veckan. Det vill säga om distriktsstyrelsen har sammanträde en dag då jag är i tjänst är det jag som är med på det sammanträdet. I distriktsstyrelsens arbetsutskott kommer vi båda att sitta med.

Paul: Det innebär att vi båda faktiskt är i tjänst några dagar varje vecka, antingen i början eller i slutet, och att vi alltid är i tjänst samtidigt på onsdagar. Dessutom tror jag att vi kan komplettera varandra ganska bra.

Torbjörn: Ja, jag tror att det blir en bra lösning för distriktet.

Paul: Det tror jag också. Lycka till, med både det ena och det andra!

Torbjörn: Detsamma!

Vart fjärde år anordnar de kristliga läraryrket i Norden ett gemensamt sommar möte. Senast var Åland värdland. Och nu är det Sveriges tur. Och vi hälsar välkommen till Sundsgårdens folkhögskola 22-26 juli. Lärare, pastorer, ledare, föräldrar, alla är intresserade av föreläsningar och bibelstudier i de ämnen som temat för mötet anger: "Att mogna som kristen – att bli som barn." Talare från Finland, Norge och Sverige medverkar. Samlingar för barn anordnas under de tider bibelstudier och föreläsningar pågår. Mötesplatsen är välkänd av många av denna tidnings läsare, och då vet man att man har många möjligheter till bad, utflykter och promenader. På tisdagen kl 19 kan man lyssna till "Musik i sommarkväll" i Raus kyrka. Det går bra att vara deltagare för kanske endast en dag, om man så önskar.

Beställ programfolder från Sundsgårdens folkhögskola, 255 92 Helsingborg. Tel 042 – 19 38 00. Anmälan skall lämnas senast 15 maj.

För lokalkommittén
Carl Forssman, Torsten Simonsson

Det är inte utan vidare man skriver ett inlägg till Livsluft

Åtminstone inte om man har lite avvikande åsikter. Man ser väl helt enkelt ingen anledning att störa bilden, så som den formas av VU-ledamöter, distriktsanställda m fl. Framför allt vill man inte såra någon eller skapa förvirring. Men när Maria Nilsson i Ösmo säger sitt hjärtas mening i nr 4, så blir i alla fall jag mer intresserad än på länge. Så förmodligen är det en god sak att skriva något, även om man har i detta sammanhang ovanliga tankar.

Jag har väl svettats mer över andra texter från broder Bjärneroths penna än just den som Maria Nilsson kommenterar. Maria kopplar i alla fall ihop det han skriver med vad hon själv sett. Det hon upplever är dubbelmoral och skenhelighet. Därför har hon också valt att lämna EFS. (Inte mer än att hon fortfarande läser Livsluft och Ingemar Bjärneroth dock!)

Jag skulle vilja föreslå Maria Nilsson en alternativ tolkning av processen. Jag tror nämligen inte att skenheligheten har nån direkt betydelse för varken henne eller mig. Saken är ju den att så fort någon för fram en bestämd ståndpunkt om det kristna livet eller om etik i allmänhet så kan den som vill också hitta moraliska blottor. Sätter man till alla klutar likt åklagare Kenneth Star i Clintonrättegångarna, så visst kan man hitta lögnar och omoral hos vem som helst. Vad nu än Bill Clinton gjorde med Monica Lewinsky så betyder det dock inte att han hade mer eller mindre rätt i sitt politiska arbete! Enda sättet att undvika skenhelighetsproblem är att avstå från att kämpa för ideal och det vill vi väl inte att varken USAs presidenter eller Ingemar Bjärneroth skall göra. Dessutom, tänk om broder Bjärneroth faktiskt lever som han lär! Skulle Maria eller jag då genast bli övertygade pietister och ställa upp i ledet? Det tror jag inte alls. (Och,

hemska tanke, tänk om den lede åklagaren kan visa att du Maria själv inte lever så som du lär din son när det gäller rätt och fel! Är det då fel på dig, dina ideal eller kanske på bådadera?)

Nej, vårt problem är säkert inte att det finns de som misslyckas med att leva upp till pietismens ideal. Problemet är att vi själva, du och jag Maria, inte vill ha dessa ideal eftersom vi vet att vi då med nödvändighet kommer att vara skenheliga. Det är oss själva det gäller, ingen annan. Alltså, jag tror att Ingemar Bjärneroth och fler än han är "naturlig born pietists". Men jag är det inte. Jag skulle döma mig till evigt hyckleri om jag försökte. Jag skulle kunna vara din pappa, Maria. Ingen kan säga att jag inte vet vad jag pratar om, att jag inte sedan barnsben fått fullständig och uttömmande information om vad väckelsefromheten gäller.

Jag känner min mormors, mina föräldrars, mina egna och mina barns erfarenheter av dessa frågor. Självklart ger det mig respekt för pietismens bidrag till den kristna kyrkans historia. Därför vill jag inte att naturliga pietister som Ingemar Bjärneroth skall ge upp sina ideal. Han har ju inga andra problem med detta än de bekymmer som varje pietist skall och bör ha. Även om jag helst inte har just de problemen så måste jag och alla andra seriösa kristna ha bekymmer för onskans framfart. Ingen kan väl vara helt obekymrad. Men vi ser olika bekymmer och rangordnar problemen på olika sätt.

Ett litet exempel på vad den konservativa väckelsefromheten kan bidra med ska jag ge. Teol Dr David Hedegård kanske inte har fallit helt i glömska. Han skrev på sin tid olika debattböcker om kristenlivets villkor. En är "den Tredje Generationen.

Bibelkritiken och Teatern" (Harrisers förlag). Eftersom mitt yrke är teater är jag intresserad. Hedegård kommenterar den unga generationens förhållande till Film, Teater, Musik mm. Han har inget emot enkla rollspel av flanellograftyp. Men riktig och framför allt kvalitetsmässigt bra teater anser han är en omöjlighet för en troende att befatta sig med. Och hans motiv är välgrundade och insiktsfulla, han vet vad han pratar om. Hur man kan vara väckelsekristen och ändå tillåta sig att titta TV och gå på teater är för mig en gåta. Men jag vill inte döma de skenheliga i EFS utan bara konstatera att David Hedegårds utgångspunkter icke är mina. Men hans påpekanden är viktiga memento som definitivt visar att vi inte kan betrakta musik, teater och film som något fullständigt ofarligt att konsumera eller utöva. Din generation Maria, har inte insett de riskerna tillräckligt. Ni skulle behöva tänka igenom detta och varför inte börja med en stjärnmäll från doktor Hedegård! Han slår hårdare och mer välplacerat i dessa frågor än Ingemar Bjärneroth.

PS. Jag har antagit att Maria och jag i viss mån har något gemensamt. Det är förstås inte alls säkert. Det kan mycket väl tänkas att Maria egentligen är fullständigt ointresserad av teologiska diskussioner och mest är ute efter att hennes omgivning skall vara snälla och rara och toleranta. Så tänker ju de flesta och det går nog inte att kräva något annat. Jag hoppas då att vi kan mötas i den goda ambitionen att vara medmänniskor som stöttar, glädjer och finns till för varandra i livets villervalla.

Ingvar Rimshult, Råå

En kommentar till Maria Nilsson av Ingemar Bjärneroth finns på sidan 2.

Minnes- och högtidsgåvor

Mars

Minnesgåva till Nils-Gunnar Gunnarssons och Greta Perssons minne

Högtidsgåva vid Per-Johan Philipssons högtidsdag

Totalt inkommet under perioden: 1150 kr till den föreningsgemensamma verksamheten.

Varmt tack för gåvorna.

Varmt tack för vänligt deltagande vid vår kära Greta Perssons bortgång, samt för blommor vid hennes bår, sång, musik och gåvor till EFS-mission.

Sonjas och Majas familjer

30 juli – 4 augusti
EFS-kyrkan på Råå, Helsingborg

Talare: KG Larsson

Sång: Annika Vestergaard

19:00 Kvällsmöte 10.00 Bibelstudium

Fred-lörd 21 Ungdomsmöte

Info: Robert Södertun 0701 83 55 50

Arr: EFS Råå och Helsingborg

Auktion och loppmarknad

Lördag 25 maj

10.00-11.00 VISNING

11.00-13.00 AUKTION

13.00-15.00 LOPPMARKNAD

ÅhusGården har fått ta emot ett helt bohag från ett hem som samlat många prylar under de senaste 50 åren. En lanthandel finns också med i historien från hemmet vilket visar sig i en del av prylarna.

Detta kommer nu att utbjudas till försäljning.

För auktion: Ekskåp m. vitrin, matsalsmöbler m. skåp-stolar-bord, skrivbord, karmstolar, emmastolar, ekkistor, amerikakoffertar, gungstol, byråar, bäddsoffor, utdragssoffa, soffgrupp (jugend) m. soffa, två fåtöljer, bord, skåp, hörnskåp-bord-stolar i allmogemåln. sittgrupper, köksvedspis, järnkaminer, hyvelbänk, bordsmangel, kaffekvarn, div. hästselyg, div. vågar, viktvågar m. vikter, 50-kg.vikt, Lindells butiksvåg, gammal balansvåg i mässing, bessman, pigtittare, jordfräs, Agria, motorgräsklippare Briggs 4 hk, hönsnät i rullar 90 cm o 120 cm. *Guldgruva för den som tänker väva*; 2 vävstolar, varpa, vindor, kardor, mm. mängder av färdigklippta mattor, stort sortiment spolar av lingarn i olika färger, gamla ägglådor m. fack, 15-tal olika kopparkärl, malmgryta, räknemaskin Victor, diaprojektorer, resegrammofon, gammal radio Telefunken, cittra, kryddkvarn Carl Zetterlund, g:a verktyg av många slag, stocksågar, snick.sågar, flerfackslåda m, div. g:a verktyg, g:a kakburkar, emaljskyltar, rullskridskor (USA), mjölkkanor, gasoltub 2 kg, galv.baljor o såkär, kompl. servis eng. porslin, serviser Rörstrand, Hackefors, div. porslin Göteborg, Copenhagen, Import, m.fl. keramik Höganäs, div. glas o porslin, krönta trämått o andra g:a lådor, ett parti jutesäckar, ett parti nyvävda trasmat-tor, mm. mm.

För loppmarknaden: Div. stolar, fåtöljer, bord, sängar, barnsängar, pidestaler, fönster- och blombord, kistor, g:a trälådor, äppellådor, tavlor, speglar, div. glas, div. porslin, the- och kaffeserviser och husgeråd av skilda slag, spritkök, fotogenlampor, tenn- och mässingsaker, malmstakar, prydnadssaker, linne såsom handdukar, dukar, lakan, frotté, handarbeten såsom bonader, dukar, tavlor, mm. Div. tyger, herr- och damkläder, (bl.a. ett parti herrskjortor), slipsar, livremmar, skor. Div. böcker och många, många andra intressanta prylar av skilda slag och ålder.

Kontant betalning (även kortbetalning). Behållningen från dagen tillfaller oavkortat ÅhusGårdens verksamhet. Korv och fika serveras under dagen.

Arr: ÅhusGården EFS

Välkomna!

Lördag den 13 april hade EFS i Syd-sverige sitt årsmöte. Om årsmötet och en del beslut som togs där kan du läsa i en särskild artikel i detta nummer.

Efter långt letande kan vi nu meddela att distriktet nu får en ny distriktskonsulent. Han heter Jarle Furali och anställs på en projekt-tjänst om 80 % från 1 augusti till årets slut. Jarle Furali kommer att presentera sig själv i Livslufts juni-nummer. Vi hälsar honom välkommen in i arbetet!

I detta nummer av Livsluft finns en intervju av och med Paul och Torbjörn som ju delar på distriktsföreståndararbetet. Av intervjun framgår hur fördelningen av uppgifterna ser ut. Torbjörn har fått en egen mobiltelefon med nummer 070-586 16 98. Paul har åter sin gamla med nummer 070-828 61 65.

Det finns numera en gemensam e-postadress till Paul och Torbjörn (df@efssyd.org). När man mailar till den adressen går det en kopia till Paul och en till Torbjörn. Om man vill skicka enbart till en av oss går detta bra på adresserna paul.persson@efssyd.org respektive torbjorn.larspers@efssyd.org.

Vi kan också meddela att Livslufts redaktör, Helena, har gift sig. Hon heter numera Dahlberg. Grattis!

Sommarens tre konfirmandläger har nu haft sina förträffar. Vi vill uppmana alla i distriktet att be för våra konfirmander och de ledare som finns på lägren:

Åhus: Glenn Sjöberg, Marie-Louise Nilsson, Ida Karlsson, Olof Karp, Henrik Persson och Rebecca Strajnic
Åsljunga 1: David Castor, Gunilla Thelin, Emma Andréasson, Pär

Bengtsson, Hanna Jarbo och Mattias Vad Jensen
Åsljunga 2: Mikael Artursson, Eva-lotta Kjellberg, Anna-Maria Johansson, Helena Dahlberg, Ola Olsson och Joel Starfelt

Distriktet och gårdarna ordnar flera läger under sommaren. I detta nummer av Livsluft finns sommarens lägerfolder. Om du behöver fler exemplar av foldern kan du ta kontakt med distriktsexpeditionen. Glöm inte att be för alla våra läger i sommar!

Torbjörn Larspers

Årsmötet

Lördagen den 13 april hölls EFS i Sydsvriges sjätte årsmöte, i år på Sundsgårdens folkhögskola. Årsmötet handlade till stor del om Målbild 2003 – vad den innebär och vilka konsekvenser den får.

En motion inkommen från Ulrika Bengtsson, ordförande i UU och Jonas Svensson, ungdomsledare och ledamot i UU, med stöd av många ungdomar, uttryckte en oro över hur ungdomsarbetet skulle påverkas av Målbild 2003. När ungdomskonsulenttjänster försvinner och den nu väl fungerande lägerverksamheten till viss del läggs ut på föreningarna i distriktet, finns det då resurser till att fortsätta satsa i den utsträckning vi skulle vilja?

Årsmötet beslutade tillsätta en utredningsgrupp med representanter från föreningar, pastorer, GUL-grupper och expeditionspersonal. Gruppen ska utreda hur ungdomsarbetet påverkas av Målbild 2003 och utredningen ska vara klar 31 augusti 2002.

I frågan om personal ska anställas av föreningar eller grupper av föreningar, eller av distriktet så blev det många yttranden. Många små föreningar är oroliga för att om de själva ska anställa pastorer blir det en dödsstöt eftersom de inte har den ekonomiska möjligheten. Årsmötet beslutade att personal ska kunna anställas både på föreningsnivå och på distriktsnivå som tidigare.

Till styrelsen nyvaldes Kristoffer Lignell, Lund och Hans-Lennart Petersson, Höganäs. Omvalda till styrelsen blev Ingemar Bjärneroth, Glimåkra och Christer Caesar, Hälsleholm. Stefan Hedenborg, Gnosjö och Torbjörn Larspers, Eslov önskade ej bli omvalda. Kvarstående är Sivert Bohlin, Svalöv, Staffan Boson, Påarp, Tommy Eriksson, Asarum, Carl Olof Jarbo, Ängelholm, Sven E. Johansson, Staffanstorp, Jonas Lindfors, Hälsleholm, Ingvar Persson, Örkelljunga, Christina Rubensson, Bjärnum och Lennart Viberg, Önnestad.

Helena Dahlberg

almanacka

även på www.efssyd.org

<i>maj</i>		Nummer/sida
1	Scoutledarinspiration, Helgeå	
3-4	Att lära sig själv och andra om det kristna livet, Sundsgårdens fhsk.	4/18
3-5	Akvarellkurs, Lolo Tillberg, m.fl. ÅhusGården	
4	Konsert med Gospellinjen, Glimåkra Folkhögskola, ÅhusGården	4/18
13-17	Läkarmissionen, med Lars-Åke Albinsson, EFS-Gården, Åsljunga	
18	Konsert och supé på Höllviksstrand	4/15
19	Pingstfest ÅhusGården	
25	Auktion och loppmarknad, ÅhusGården	4/17
26	Morsdagmiddag, EFS-Gården, Åsljunga	
<i>juni</i>		
12-6/7	Konfirmandläger ÅhusGården	
13-17	EFS Rikskonferens i Piteå	
15-19	Barnläger med ledarskola, Höllviksstrand	
20-13/7	Konfirmandläger, EFS-Gården, Åsljunga 1	
21	Midsommarfirande på Stenbräcka	
21	Midsommarafton på ÅhusGården	
21-30	Midsommarljus, Heljaröd	
29	Ankaret Utomhus, Heljaröd	
<i>juli</i>		
6 juli	Konfirmation EFS-lägret, ÅhusGården	
7-12	Skärgårdskulturvecka med seglarskola, naturskola, stenhuggarkurs, fiskekurs, skrivarkurs, dansk-kurs, guide-kurs på Stenbräcka	
11-3/8	Konfirmandläger, EFS-Gården, Åsljunga 2	
22-27	Blåsarläger, Glimåkra Folkhögskola	
27-3/8	Patrullriks, Örnsköldsvik	
<i>augusti</i>		
2-4	Tältskärgårdsläger, Hägnan på Stenbräcka	
4-7	Äventyrläger årskurs 3-6, Tjurkö	
7-10	Sommarläger 10-14 år Solvik	
7-11	Bibeldagar Ringamålagården	
10-11	Miniorläger 7-9 år Solvik	
11	Konsert med Åhus Swing Orkester, ÅhusGården	
23-24	OAS-helg, EFS-Gården, Åsljunga. Samarrangemang mellan EFS i Sydsverige och OASrörelsen	
30-31	Att lära sig själv och andra om det kristna livet (forts) Sundsgårdens fhsk.	
<i>september</i>		
13-15	Konf. återträff 2 (Åsljunga 2 och Åhus)	
20-22	Konf. återträff 1 (Åsljunga 1)	
<i>oktober</i>		
15-20	Höstens gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	
<i>november</i>		
31/10-3/11	Allhelgonaläger, ÅhusGården	

i Sydsverige

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 044 - 28 93 13, 28 93 14
Telefax: 044 - 28 93 15
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451-845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 044 - 28 93 13
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org
eller paul.persson@efssyd.org

Tf distriktsföreståndare

Torbjörn Larspers, 0413 - 162 08
070 - 58 61 698

Odengatan 3F, 241 31 Eslöv
epost: df@efssyd.org eller

torbjorn.larspers@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 044 - 28 93 13

Distriktskonsulenter

Annica Nordkvist 044 - 28 93 14

Fredrik Karp **tjänstledig**

Magnus Lennartsson

Assistent

Ingrid Viberg 044 - 289313

EFS-gården, Åsljunga

Ånhultsvägen, Pl 652

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

680 24 - husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-mail: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

Mitt vittnesbörd

Helgelsens väg

Helgelse låter omodernt. Det har med helighet, med Gud att göra. I 1 Joh. 4:16 står ett mycket missbrukat ord: "Gud är kärlek". Man har försökt få det till att Guds kärlek skulle vara något allmänt tramsigt och överslättande. Vad som helst går bra, eftersom Gud är kärlek. Men bibeln talar om Guds helighet, Guds mäktighet. När folket är trolöst står heligheten för Guds dom. Gud är inte en jämställd som skall lära sig det svenska samhällets regler.

Vi har behov av helighet, vi har behov av att förstå människans litenhet. Heligheten väcker skräck men är samtidigt något vi vill nå gemenskap med. Man ropar efter andlighet, man vill leva hundra procentigt. Så söker man sig till främmande religioner och blir besviken. Det sekulariserade samhället orkar inte vara sekulariserat längre. Börsen, sex och underhållning räcker inte längre.

Vår helgelse är nödvändig om vi ämnar oss till himlen. "Utan helgelse får ingen se Herren". Hebr. 12:14. I 1 Petr. 1:15 står det: "Lev ett alltigenom heligt liv, liksom han som har kallat er är helig. Det står ju skrivet: Var heliga, ty jag är helig".

Vår helgelse är nödvändig för att Guds helighet skall visa sig i heliga människor. Det skall vara skillnad mellan kristna och andra.

Världen är minerad mark och en kristen kan inte bevara sig själv. Därför ber Jesus att lärjungarna skall bevaras från det onda. Jesus ber för lärjungarna i alla tider, han ber för oss.

Vår helgelse är möjlig för Kristus är vår helgelse. Vi helgas, avskiljs för Gud, därför att Kristus helgade sig till ett offer. Helgelse är en passiv, tillräknad, total helighet. Vi är rättfärdiggjorda och helgade

utan att vi själva har gjort något. Så ser Gud det, när han ser på oss. Det måste predikas så att vi själva ser det. Räkna vi med att det är så? Vi tror att vi kan kristendom. Vi får lita helt på Guds nåd.

Vi behöver en hjälpare och det är den Helige Andes uppgift att göra oss kristuslika, helgade människor. Anden verkar genom ordet, bönen och nattvarden. Vi uppmanas att be om den Helige Ande. Men Anden ställer till med många bekymmer. Han vill allvar i mitt kristenliv. Han vill äga mig helt. Anden liknas vid vinden som blåser vart den vill, och Anden kan leda vart som helst, åt ett håll jag inte vill. Till en impopulär bekännelse, till en besvärlig omsorg om andras frälsning. Anden vill förmå oss att försaka, avstå från en levnadsstandard vi helst vill hålla oss med. Det är inte lätt att stå under Andens ledning. Han frågar inte efter våra synpunkter, han frågar inte efter vad folk tycker.

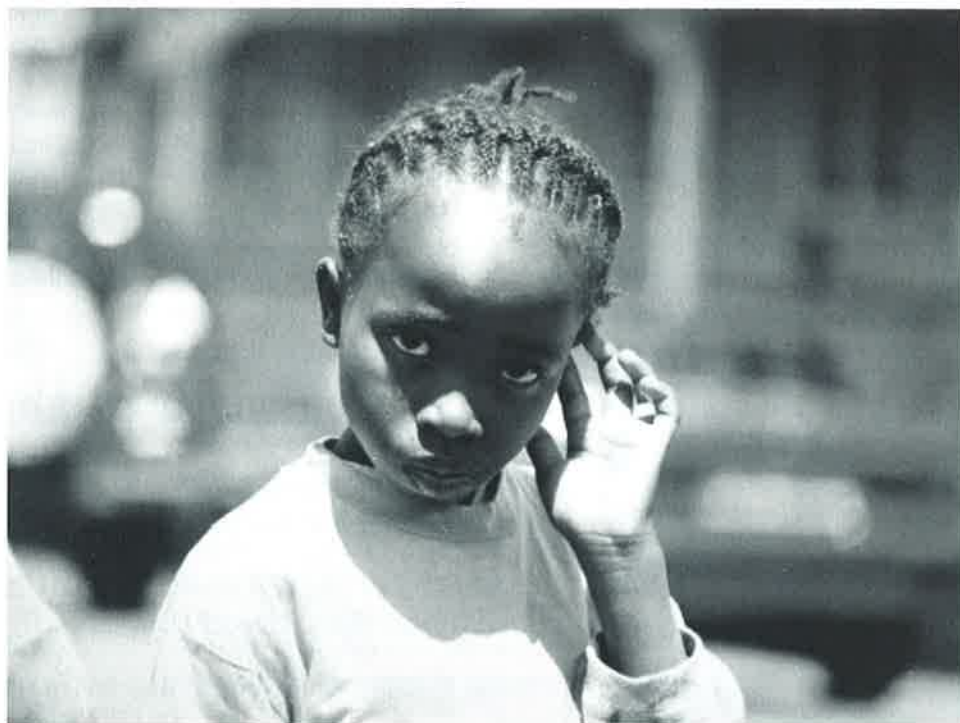
Vågar vi be om helgelse, om Andens ledning? Anden visar oss våra brister, vi upplever att vårt hjärta fördömer oss. Men då är Gud större än vårt hjärta och vet allt. Han vet att vi är inneslutna i Kristi fullkomliga offer för oss.

Jesus säger: "Liksom du har sänt mig till världen, har jag sänt dem till världen" Joh. 17:18. Det finns behov av helighet, av helgade kristna. I världens verklighet, i ett Sverige med moralisk kris, arbetslöshet, sönderfall av familjen, tilltagande våld och missbruk. Världen hatar Jesu vänner för att de inte tillhör världen. Det kan kosta på att leva trons liv och stå i Guds kärleks tjänst. Men då påminns vi om Jesu bön för oss och att han vill ge oss sin glädje helt och fullt.

Kerstin Svahn, Lund

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Kenya – lejon och gatubarn, sid 12

Ny konsulent på distriktet, sid 10

Sudan, det bortglömda landet, sid 6

Nr 6-7 - 2002

Innehåll

- sid 3 Ledare
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Kamratförbundets
årsmöte
- sid 6 Sudan – det
bortglömda landet
- sid 8 Bibelkurs i Vittsjö
- sid 9 Undervisning
- sid 10 Ny ungdomskonsulent
- sid 11 Vad är OAS-rörelsen?
- sid 11 Om annonser och
debattinlägg
- sid 12 Kenya – lejon och
gatubarn
- sid 13 Tältkyrkan i Svensköp
- sid 14 Välbesökt årsmöte
- sid 16 Debatt
- sid 17 Annonser
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Glömt

Luften är kvalmig och det stinker urin när jag stiger in i ett rum med kala, skitiga betongväggar, möblerat med endast två skitiga madrasser. Mamman är påtänd och ganska nöjd med att försörja sig som prostituerad. Hennes son har hon inte sett på länge. Rummet fungerar mest som bordell. Inte som ett hem. Och jag förstår för första gången hur en åttaårig pojke kan välja att bo på gatan.

1997 pågick 25 större väpnade konflikter runt om i världen. En del hör man om jämt. En del orkar man inte tänka på längre. En del konflikter har pågått så länge att man glömmet av dem. Som Sudan, som det står om i detta nummer. Människorna som bor i dessa länder har kanske glömt bort hur det är att leva i fred, om de ens har fått uppleva det.

Och så undrar jag varför en del flyktingbarn klubbar ner sina skolkamrater. Har de ingen aning om vad respekt är? Nog måste de veta hur man behandlar andra människor?

Tänk så svårt det är att ha en uppfattning om vad en annan gått igenom. När jag varit där, hemma hos åttaåringens mamma, och först då, förstod jag hans val.

Kanske skulle jag förstå mer om jag varit där i kriget, eller när hennes pappa dog, eller när hon flydde, eller när mamman började dricka.

Nog måste väl jag, uppvuxen i ett land i fred, veta hur man behandlar andra människor? Man glömmet bort dem, eller var de kommer ifrån.

Helena Dahlberg

Sommarkvällar på ÅhusGården

14 juli kl. 19.00 "Sånger du minns"
med Nils-Börge Gårdh och Alf Andersson

20 juli kl. 19.00 Musik och lyrikafton med Ulla och Sven Wedin,
Älvsbyn, som läser dikter och sjunger. Vid flygeln Torsten Weister.

11 aug. kl. 18.00 Konsert med Åhus Swing Orkester

Vid samtliga tillfällen: Fri entré, Kollekt, Servering

VÄLKOMNA!

Arr: ÅhusGården och Stud.förb. Sensus

ÅhusGården
EFS-gård för Kurser, Konferenser och Läger

Redaktionsruta

Livsluft nr 6-7/2002
Årgång 10
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 28 93 13

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 044 - 28 93 13
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 - 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 30/6 för nr 8-9. Plan utgdag den 21/8 - 2002
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 180:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Åhus Tryckeri AB
Box 91
296 22 Åhus
Tel: 044 - 24 06 00

Gud som könsneutral

Jag läste den 7 maj att i Lunds stifts nya jämställdhetspolicy slås det fast att Svenska kyrkan ska sluta beskriva Gud som "Herren". Gud ska könsneutraliseras. Detta visade sig senare vara en tidningsanka, men ankan gav mig impulsen till att skriva denna ledare.

Några präster föreslår könsneutrala ord som "klippa" eller "källa". Man hänvisar också till orden om hönan som samlar sina kycklingar under sina vingar. En bra bild, men hur många yngre har sett den i verkligheten?

Det låter kanske ganska enkelt att avköna Gud, men så är det inte. En del, framför allt vissa feminister, framhåller gärna att fadersgestalten är omöjlig att knyta an till i våra dagar. Fadersgestalten har förlorat sin trovärdighet. Vad man glömmer bort är att modersgestalten inte heller alltid är fel- eller fläckfri.

Förslaget till en ny evangeliehandbok, som kom ut 2000, har jag tagit del av. Texturvalet är som helhet bra. Men tillåt mig att ge några reflektioner, framför allt när det gäller bönerna. Tendensen är helt klar. Gud får finna sig i att bli nerflyttad ett antal pinnhål för att bli mera mänsklig och lätthanterlig.

"Himmelske Fader" förekommer endast en gång i alla de etthundra-femtio böner som finns i förslaget. På ett enda bräde har hela denna tillitsfulla fadersrelation raderats ut. *Synden* har också lyfts ut ur bönerna. Såvitt jag kan se finns det ingen bön som har någon direkt form av bekännelse av synd.

I samband med påsken står det ett flertal gånger i förslaget att Kristus vunnit seger över döden. Men där finns inte något om att Kristi död och uppståndelse innebar en seger över synden. Ska det tolkas som så, att om det inte finns behov av någon bön om

förlåtelse behövs det inte heller någon korsens seger över synden?

Ängelns budskap till Josef var: "Hon ska föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han ska frälsa sitt folk från deras synder." Det var först när synden var besegrad som döden också besegrades. "Syndens lön är döden", Rom 6:23.

Den "*Allsmäktige Guden*" har detroniserats och förekommer inte i någon bön. Allsmäktig har väl ändå inte med könet att göra. Har man tagit bort det för att människan inte ska behöva uppleva sin litenhet och hjälplöshet? Vi ska inte ha några trösklar, heter det ibland, men Gud måste också få vara hög och upphöjd, allsmäktig.

I förslaget till evangeliebok har man också tagit bort "*Hemmets söndag*" den 20:e Trefaldighet. I stället för man in temat om "mänskliga relationer av skilda slag". I försvaret för utelämnandet av hemmet och familjen hänvisar man till Jesu ord att "Den som gör Guds vilja är min bror och syster och mor". Vidare skriver man: "i gemenskapen kring Jesus Kristus är de jordiska banden relativiserade. Det finns något som är viktigare." Menar man att äktenskap och familj är något relativt, och de samhällsliga banden är viktigare?

Det finns mer som verkar flummigt, men detta får räcka. Rent allmänt har bönerna blivit mer allmänna. Ibland saknar de både must och verkligt innehåll. Ibland får jag intrycket att det är fråga om skrivbordsprodukter som fabricerats fram. De säger allt och nästan ingenting.

Gud har gjorts mänsklig, och det blev han i Kristus. Men han är ju, trots allt, fortfarande Gud. Vi är inte hans jämlikar. En avbild är något helt annat än ett original! Det är inte vi som bestämmer spelreglerna, utan vi måste foga oss i hans regler om vi vill vara med.

Vi får inte ge efter för alla vindar som blåser i nuet, för alla som ropar om begriplighet. Om vi gör det kan vi drabbas av "behagsjuka", som gör att allt blir ännu mer obegripligt. Att göra den obegriplige helt begriplig är dömt att misslyckas. Det blir lätt en förkunnelse att – Du behöver någon att tro på, men jag vet inte vem eller vad denne någon är.

Visst ska förkunnelsen vara vardaglig och enkel, men samtidigt riskerar vi att förlora ordens och språkets skönhet. Mystiken talas det ofta om. Men det tycks inte gälla Ordet och förkunnelsen. Vi människor har behov av att möta något som är heligt, upphöjt; att inte människan är alltings mått. Vi har hållit till i högerdikedet länge nog, menar en del, och jag ger dem delvis rätt. Men det motiverar väl inte att korsa vägen och börja köra i vänsterdikedet i stället. Det finns en framkomlig väg, mellan dikena, även om den är smal.

Att Svenska kyrkan vill ha bort föreställningen om Gud som en sträng gammal man på ett moln är helt i sin ordning. Men det kan säkert ske på olika sätt. Det har givetvis med en rätt förkunnelse att göra. Att till exempel hota ett barn med orden "Om du inte är snäll, så tycker inte Gud om dig" är helt förkastligt och skapar en hotbild av Gud. Men hotbilden blir inte mindre om vi kallar Gud för hon.

Är det helt omöjligt att få fram ett neutralt ord, som står över alla könsroller!? Låt oss under alla förhållanden hålla prestigeänkandet borta och fortsätta att arbeta med frågeställningen i försoningens tecken. En rätt väg till en rätt gudsbild är tveklöst att rätt förkunna glädjebudet om Jesus Kristus. Låt oss EFS-are och rörelse inom Svenska kyrkan, i en positiv anda, försöka påverka genom bön och handling för en positiv utveckling.

Rune Johansson, Karlshamn

Vägen ut på djupet

Luk 5:1-6

En gång när han stod vid Gennesaretsjön och folket trängde på för att höra Guds ord fick han se två båtar ligga vid stranden; fiskarna hade gått ur för att skölja näten. Han steg i den ena båten, som tillhörde Simon, och bad honom att ro ut ett litet stycke. Sedan satte han sig ner och undervisade folket från båten. När han hade slutat tala sade han till Simon: "Ro ut på djupt vatten och lägg ut näten där." Simon svarade: "Mästare, vi har hållit på hela natten utan att få något. Men eftersom du säger det skall jag lägga ut näten."...

Det ligger en tung ton av missräkning i Petrus bekännelse: "Mästare, vi har hållit på hela natten utan att få något" – Jag tycker mig höra vemodet i Petrus röst när han förklarar nattens nedslående erfarenhet: Vi gav oss ut i går kväll fulla av förväntan att göra en god fångst. Allting bådade gott när vi lade ut våra nät på de platser som säkrast ger fångst. Jag försäkrar att vi gjort vårt bästa, men vi har misslyckats – fullkomligt. Vi har inte fått en enda fisk. Det enda som hänt är att näten blivit smutsiga och fulla av skräp och att våra krafter tagit slut. Vi är färdiga att ge upp.

Känner du igen dig? Då var du full av energi med drömmar och visioner för framtiden. Men nu känns det som en stor missräkning. Sången i själen har tystnat och ditt andliga liv har mattats. Men tro det eller ej, du har ett bra utgångsläge om du liksom Petrus vågar göra en obarmhärtig och ärlig självdeklaration: "Vi har arbetat hela natten utan att få något". Det första årtaget för att komma ut på djupet ligger i att erkänna sitt misslyckande utan ursäkter och bortförklaringar. Men vågar vi lämna alla falska föreställningar om oss själva och all falsk optimism? Risker är ju då att vi landar nakna på verklighetens kalla och hårda golv. Ännu mer kostar det på att bli ärlig inför Gud, att inför Guds ord och i den Helige Andes ljus våga en inventering av sitt liv. Men mest av allt kostar det att bli ärlig inför andra människor, att öppet erkänna att man gjort andlig konkurs och inte är vad man borde vara. Vi vill se väckelse i vårt samhälle. Vi vill se antalet medlemmar och besökare i våra kyrkor och missionshus mångdubblat. Och visst vill Gud ge väckelse, men han spanar efter redskap. Efter människor som i ödmjukhet vill stiga ner från

sina upphöjda positioner och erkänna den nakna sanningen om sig själva. Han spanar efter en församling, som vågar erkänna att de misslyckats grundligt. Där börjar Gud, om han får.

Nästa årtag för att komma ut på djupet är att Jesus får stiga i båten, helt, med båda fötterna. Du vet kanske av egen erfarenhet att det är en sak att ge Jesus något och en helt annan sak att ge honom allt. Simon Petrus hade säkert bara en båt, en enkel fiskarbåt. En dag kommer Jesus och frågar: "Simon får jag låna din båt idag? Får jag använda den som jag vill?" Den väderbitne fiskaren lyser upp, räcker Jesus handen och hjälper honom över relingen in i sin gamla, kära båt. Du och jag har bara ett liv att leva. Vi har inte råd att ta risken att sköta oss själva. Därför är det ett evangelium att Jesus står vid din reling och begär att få komma ombord och disponera alla de möjligheter som finns i ditt liv. Erbjud honom platsen vid roret och hissa segel. Det blir spännande, men innebär kanske en kurs du inte räknat med.

Det tredje årtaget som för ut på djupet finns i Petrus svar på Jesu befallning. Jesu ord är enda orsaken till att jag lägger ut mina nät på djupet. Som erfaren fiskare säger förståndet att det inte är lönt. Solen står redan högt på himlen och fisken brukar inte hålla till på djupet. Alla mina kolleger har samma uppfattning som jag, men eftersom du säger att jag ska lägga ut på djupet så gör jag det. Jesu ord får väga tyngre än alla gamla vanor, tyngre än erfarenheter och kollegors uppfattning. Publiken på stranden får tänka och tycka precis vad den vill. Nya Testamentet beskriver en andlig rikedom, friskhet och kraft som många av oss är främmande för. Då är det vår plikt och förmån att på fullt allvar söka detta liv, utan att bry oss så mycket om våra eller andras gamla erfarenheter. "Eftersom du säger det ska jag lägga ut näten." En levande tro är mer upptagen med Gud och hans löften än med något annat. En levande tro blir till handling och finner vägen ut på djupet. ...Och de gjorde så och drog ihop en väldig mängd fisk.

Jonas Hallabro, Helsingborgspastor på väg...

Sundsgårdens Kamratförbunds årsmöte 2002-03-16

Vad betyder det att vara med på ett årsmöte? Är det att avsluta något eller är det att starta upp något nytt? På Kamratförbundets årsmöte blev det tydligt att det betyder både och.

Formaliteter är bra för att säkerställa att allt kommer med och att allt har gått rätt till under verksamhetsåret. Ett årsmöte är ju en förenings högsta beslutande organ. Därför är det extra roligt om det är fullsatt i lokalen vid ett årsmöte. Det var verkligen fullsatt och de som inte fick plats fick sitta i korridoren.

Varför kommer man idag till ett årsmöte med det ålderdomliga namnet Kamratförbundet? I Kamratförbundet får man vara med om man gått en kurs på Sundsgården, om man arbetar eller om man har arbetat där. Denna dag var det även 50-års jubileum och de flesta som fyllde salen hade faktiskt gått på skolan för 50 år sedan! En deltagare hade varit elev för 60 år sedan. Att skolan har betytt mycket förstår man när det samlas 40 deltagare från 1952. Där fanns också två lärare med från den tiden, nämligen Lilly Cederkrantz och Carl Forssman. Gruppen hade sin samling under dagen, berättade minnen och tittade på skolan som den ser ut idag.

Förutom formaliteter blev det tillfälle att berätta lite mer om skolan samt om vad Kamratförbundet gör idag. Man kan säga att Kamratförbundets styrelse initierar ett flertal av de projekt vi har för att hjälpa nödlidande både utomlands och i Sverige. Det är speciellt barnen som fått stå i centrum för denna verksamhet. Jobbet att dra in pengar till projekten utförs av de studerande och av de anställda på skolan. Julbasardagen, lördagen den 8:e december, resulterade i inte mindre än 70 000 kr. Tack alla ni som återkommer till denna dag och hjälper till att handla! Vi har under åren fått vara med

Sundsgårdens folkhögskola.

om många bevis på hur dessa insamlade medel har fått vara till hjälp för människor i nöd.

På flera skolor har man lagt ner kamratförbunden. Det är inte längre lätt att få deltagare till olika föreningar. Även om vi inte heller på Sundsgården ser någon annan trend, menar vi att Kamratförbundet har en viktig uppgift att fylla för dem som finns på skolan när det gäller att skapa förståelse för andra människor. På detta sätt knyter vi ihop gammalt och nytt. Vi ordnar jubileer och minns det som varit, men vi verkar idag.

Staffan Forssman, Ordf. Sundsgårdens Kamratförbund
Arkivbild

Sudan – det bortglömda landet

I snart ett och ett halvt år har EFS Ungdoms arbetsgrupp RAG haft ett projekt att sätta Sudan i centrum. Arbetet har gått ut på att samla information och få upp ögonen på kriget mellan kristna och muslimer, som pågått i många år.

Sudan blev självständigt 1956 och har i stort sett varit i krig sedan dess. Kriget handlar om motsättningar mellan norra och södra Sudan. Norra delen av landet präglas av en arabisk kultur med islam som religion, medan södra delen är ett typiskt afrikanskt land med kristna människor.

Under åren som gått har politiken i landet bestått både av kommunism och socialism. Det är först under de sista 20 åren som landet har styrts av muslimska lagar, vilket har en stor inverkan på de kristna i söder. Oron beror på att man varit rädd för att regeringen inte ska tillåta något annat än islam som religion. Detta är en bidragande orsak till kriget. På senare år har detta glömts och kriget handlar istället om den dyrbara oljan i söder. Regeringen i norr tar hand om vinsterna med oljan och folket i söder får ingen glädje av den. De dödas istället och flyr från sina hem, för att man ska kunna utvinna så mycket olja som möjligt. Sedan 1983 har minst 1 miljon människor dött, ca 4 miljoner är på flykt inom landet och 1 miljon människor har flytt över gränserna.

FN arbetar en hel del med att hjälpa de drabbade människorna och har bland annat slutit avtal med regeringen och den befrielseerörelse som finns i södra Sudan. Avtalet handlar om att förbättra säkerheten för biståndsarbetarna, samt att öka möjligheterna att nå fram med hjälpsändningar.

RAG (Riksarbetsgruppen) har under året försökt att få ut information om varför det pågår ett krig i Sudan. I maj förra året utropades en Bönesöndag för alla EFS föreningar i landet. Under den här dagen uppmanades man att be för alla de människor som lider av kriget och att man så småningom kan få till en vapenvila. RAG har också arbetat med att få ihop namnunderskrifter tillsammans andra organisationer, för att tillfälligt få stopp på oljeutvinningen. Insamlingen är ett led i fredsprocessen. Namninsamlandet är nu avslutat och ska inom kort lämnas över till utrikesminister Anna Lind och i samband med överlämnandet hoppas RAG på att få till en presskonferens. På detta sätt kan hela Sverige bli mer medvetna om att det pågår ett inbördeskrig i Sudan.

Det senaste som RAG gjort i sitt arbete med Sudan är att de fått möjlighet att träffa en sudanes, som är på besök i Sverige. Det är St Petri kloster i Lund som är värdar, eftersom de är vänförsamling till en anglikansk kyrka i södra Sudan. Under tre månader har de haft en stipendiat, vid namn Resi, på besök. Hans uppdrag här i Sverige har varit att predika och sprida information om situationen i Sudan. I Sudan arbetar han som journalist och predikant.

Resi berättade om hur människor fördrivs från sina hem och att regeringen bränner ner stora områden för att komma åt den dyrbara oljan i söder. Han berättar också om hur oljan mer och mer påverkar krigets roll. Idag har man glömt bort vad den egentliga orsaken till kriget är

RAG består av, med början från vänster bakre raden, Marcus Johansson, Kristina Wördén, David Eklöv, Kristoffer Lignell, Johannes Norberg, Sara Elvhäger, Jonas Castor. Mitten: Elna Simonsson, Eva Pettersson, Rebecka Nilsson, Malin Söderstjerna. Främre raden Ulrika Bengtsson, Petter Jarbo, Mikael Dapefrid. Saknas: Andreas Eriksson.

och istället är det guldgruvan i söder, som tvingar folk att fly. Resi säger att om man ska komma tillrätta med problemen som finns räcker det inte att sluta utvinna olja. Man måste gå tillbaka till de verkliga orsakerna i krigets början. Religion, ekonomi och politik är något som man måste reda ut först, anser han. Att ett land har två olika religioner är ett problem som kommer att ta lång tid att lösa. Politiskt sett menar han att så länge folket inte har något att säga till om kommer det att bli svårt att skapa fred. Det är här som Resi tycker att vi i västvärlden kan komma in och hjälpa. Bidrar vi med hjälp till utbildning och en bättre sjukvård kommer landet att komma långt i fredsprocessen. Med utbildning har folket lättare att sätta sig upp mot regeringen. Demokrati i landet är ett måste. Att dela landet i två delar är inte möjligt, anser Resi, eftersom oljan finns i söder och den nuvarande regeringen finns i norr. Det skulle bara förvärra situationen ytterligare. Hans uppdrag till oss som vill hjälpa till är att be och sprida information. Hela världen måste rikta sina blickar mot landet, som ständigt glöms bort i massmedia. Med ett tryck utifrån på landet hoppas Resi att landet så småningom ska få stopp på kriget.

RAG uppmanar också alla att be för Sudan och berätta för omgivningen hur läget är. Mer information finns

att hämta på www.efs.nu/ung. Här kan man också läsa om RAGs egen missionär Jenny som arbetar med sudanesiska flyktingar i Kairo.

Ulrika Bengtsson

RAG är:

- EFS ungdoms ideologiska, teologiska och strategiska spjutspets.
- En kanal för ungdomarnas visioner och därigenom en kontakt mellan lokala, regionala och centrala sammanhang.
- Arbetsgruppen som väcker intresse för aktuella frågor.
- Plattformen för EFS ungdoms missionarbete.
- Ansvariga för Ungdomskonferensen under EFS årskonferens.
- Arrangör för Ungdomsforum, där man planerar, genomför och följer upp visioner.
- En länk till andra kyrkor och organisationer.
- 14 ledamöter med en ledamot från varje distrikt, samt ledamöter valda på Ungdomsforum.

Bibelkurs i Vittsjö för 76

– mission, väckelsehistoria och

Årets Bibel- och Missionsdagar på Wittsjöskog var välbesökta och blev samtidigt något av en påminnelse om gamla tider. Det senare med anledning av att vi hade samlingarna uppe i salongen och därmed i den "gamla" huvudbyggnaden som byggdes och invigdes 1931.

En anda av värme, öppenhet och gemenskap var den känsla som förmärktes från första stund och som sedan kom att präglade kursen i sin helhet. Torsten Weister som tillsammans med sin fru Berit stod för värdskapet ledde kursen med varm och fast hand. Mycken välvald, vacker och innehållsrik sång, dels av Torsten som solosång, dels av dem båda som duettsång, inramade de olika programpunkterna under dagarna. En utställning av Berits vackra konstverk fanns också på plats.

Bibelstudierna vilka hölls genomgående på förmiddagarna kl. 10.00, hölls i år av Ingemar Holmqvist. Ämnet för dem var: "Kristen tro – vägledning i nyandlighetens tid". Med stor kunskap och starkt engagemang visade Ingemar på exempel efter exempel hur mörkrets makter driver sitt spel i vår tid och hur vi alltid är utsatta för faror, men också på att Jesus är vägen, den enda, som leder till himmel och salighet. Den kristna tron ger verkligen vägledning.

För kursens missionsinslag svarade Gertrud Holmqvist. Hon hade valt

ämnet: "Barnet – Guds älskade skapelse". Med djup inlevelse och exempel från olika delar av världen gav Gertrud oss en god bild av barns situation. Paret Holmqvist har arbetat som missionärer i Tanzania i ganska många år.

Hjälpa varandra

"Vem står för själavården?" var ämnet för Paul Perssons föreläsning. Han visade på många möjligheter då vi som medmänniskor kan hjälpa varandra inte minst genom att vara goda lyssnare och försöka att förstå. Detta som komplement till den själavård med en själavårdare som har både tystnadsplikt och tystnadsrätt och dennes konfident, och som vi ofta tänker på i första hand.

Norra områdets nya kretsprädikant Eva-lotta Kjellberg, prästvigd och avskild vid konferensen i Jönköping förra året, talade inspirerande om evangelisation under rubriken: "Gå ut!" Vid det tillfället sjöng några av Bibeltrogna Vänners sångare.

Väckelsehistoria

Två intressanta föreläsningar med anknytning till väckelsens historia hölls också. Den ena av vittsjöbon Claes Ruderstam under rubriken: "Episoder och människor ur bygdens väckelsehistoria". Den kvällen toppades besökarantalet av folk från bygden. För sången samma kväll svarade Gunilla Lundstedt och Sam Larsson. Det andra av tf distriktsföreståndaren Torbjörn Larpers som inför det stundande 150-årsjubileet

talade om EFS historia i allmänhet och dess ordförande och styrelser i synnerhet. Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen blir som bekant 150 år år 2006. Båda föreläsningarna präglades av stort kunnande och ledigt framförande och gav oss en god bild av väckelsehistorien både på lokalplanet och riksplanet. Den senare särskilt med anknytningen till EFS och en del av dess historia.

Paret Weister, som också svarade för morgonböerna, vilka hölls i anslutning till frukosten, ryckte på ett förtjänstfullt sätt och med kort varsel in och tog hand om lördagskvällens program. Detta på grund av sjukdom för tidigare annonserade sångare och musiker. Nu fick vi lyssna till ett mycket innehållsrikt och givande sångprogram med temat: "Bönen".

Medverkan av kursdeltagare förekom också. Bland annat gladde Ingvar Nilsson från Falköping oss med vacker solosång vid ett antal tillfällen och Elsy Idedal från Göteborg likaså med berättelser från sitt händelserika liv i Herrens tjänst.

Kursen avslutades på söndagsförmiddagen med högmässa i Vittsjö kyrka under medverkan av Carl-Erik Adolfson, pastor loci, Kurt Nilsson, platsens kantor, och från bibelkursen Ingemar Holmqvist och Torsten Weister.

Vatten och bröd

För den lekamliga välfägnaden svarade som vanligt Wittsjöskogs per-

gången

god mat

sonal med Kerstin Brink i spetsen. Hennes make Conny hade hälsat kursen/kursdeltagarna välkomna till Wittsjöskog och båda hälsade oss alla välkomna tillbaka. Att det lekamliga goda i högsta grad varit tillfyllest märktes vid tacket till personalen. Som kontrast till de gångna dagarna fälldes yttrandet: "Nu får det bli bröd och vatten ett par veckor framöver".

Inledningsvis angavs att årets Bibel- och Missionsdagar var välbesökta. I antal deltagare per sammankomst innebar det 58 - 59 personer i genomsnitt. Av dessa var 32 personer boende på pensionatet. Nämnas kan också att kollektorna som samlades in under dagarna uppgick till 11.835 kronor. Vilket noteras med tacksamhet.

Men det är också, och främst, med tacksamhet till Gud vi ser tillbaka på en i alla avseende givande kurs. Tacksamhet också till dem som ställt sig till förfogande och berikat den samma. I avskedets stund uttalades förhoppningar om fortsättning till nästa år.

Lennart Björk

Råd att ge

Jag skall berätta om en tjej som heter Joyce. Hon är född i en förort till Nairobi. Huset som hennes familj bor i är mer ett plåtskjul än ett hus. Denna tjej fick i höstas ett visum för att få åka till USA och studera. Ett visum är ju verkligen en bit på vägen. Men för att hon skulle kunna åka så var familjen tvungen att samla in ca 30 000 svenska kronor. Det är mycket pengar för en fattig kenyan. En polis i Kenya tjänar ca 250 svenska kronor i månaden. Jag blev inbjuden på en Harambee. En fest där man bjuder in släkten på mat och alla som vill får skänka en gåva. Under denna fest kom det ca 80 personer. Dessa 80 släktingar skrapade ihop 30 000 kronor så att Joyce kunde åka till USA. Ingen hade egentligen råd att ge, men man gav ändå. Folk gav bort hela sin månadslön, sina sparpengar. Tänk om vi i Sverige kunde ge som

de. De hade inte råd att ge, men gav ändå. Vi i Sverige har råd att ge men ger ändå inte. Faktum är att Bibeln säger att vi är satta att förvalta den lott vi fått. Allt vi äger tillhör egentligen Herren. Är då att ge en tiondel av det vi tjänar för stort krav? Att inte förvalta Herrens lott på ett sätt så att det blir till välsignelse för många är som att förbruka pengar som inte är ens egna. Om vi bara gav som de fattiga så skulle vi i föreningarna inte behöva ha ekonomiska bekymmer. Jag tycker att vi skall tänka om. Självt ger jag tionde, inte för att skryta utan eftersom det faktiskt inte är mina pengar utan Herrens. När jag tänker på de i Kenya kommer citatet "Ty den som är minst av er alla han är stor" (Luk.9:48) ofta i mitt huvud. Våga ge så blir både din förening, och du själv välsignad!

Text och foto: Jarle Furali, Lerberget

Ny konsulent på distriktet

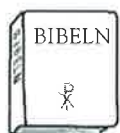
Hej!

Det är jag som fått projektjänsten som distriktskonsulent! Jag heter Jarle Furali. Jag är 20 år och bor i Lerberget. Jag är förlovad med Jenny. Det senaste året har jag gått pionjärlinjen på Hållands folkhögskola. Under den tiden var jag i Kenya och jobbade med ett gatubarnsprojekt som har anknytningar till KMA (Kvinnliga Missions Arbetare). Jag är utbildad undersköterska med inriktning på ambulans. Jag skall nu jobba året ut som distriktskonsulent. Jag ser fram mot att få jobba med den föreningsgemensamma verksamheten som jag tycker och vet är så otroligt vik-

tig, framför allt för ungdomarna. Det skall bli en utmaning att också få jobba med GUL-arbetet som själv var med i redan från början. Vårt ungdomsarbete är otroligt viktigt. Det är där de flesta av våra nya ungdomar kommer in i rörelsen och till ett fortsatt kristet liv. Jag ser också fram emot att få jobba med den övriga personalen på distrikts-expeditionen. Jag sprudlar av inspiration. Detta skall verkligen bli kul!

Vi ses i fortsättningen.

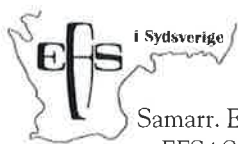
Guds välsignelse
Jarle Furali, Lerberget

Bibelhelg med miss. förest. Anders Sjöberg 28-29/9

Lördag 28/9 EFS Råå, Missionsg. 8
kl. 15 bibelstudium, Anders Sjöberg
servering
kl. 19 bibelstudium, Anders Sjöberg

Söndag 29/9 EFS Helsingborg, Bruksg. 27
kl 10 Gudstjänst, predikan Anders Sjöberg

Välkomna!

Samarr. EFS Råå, EFS Helsingborg och
EFS i Sydsverige (ingen föränmälan)

DU som tycker att detta med

- information om de globala frågorna,
- relationen till våra syskon i systerkyrkorna i tredje världen och
- uppdraget att nå vidare med evangeliet till onådda människor

är viktigt och vill jobba med det inbjuds till ett nätverk som kommer att arbeta med dessa frågor i distriktet. Vi tillhör ju ett distrikt som har kommit överens om att öppna upp för nätverk, där människor som brinner för olika frågor kan komma samman och driva frågorna. Här har du din möjlighet att tillsammans med några likasinnade tänka och forma arbetet med vårt missionsuppdrag.

Hör av dig till mig på något av följande vis:
per telefon: 044 - 28 93 13, 0708 - 28 61 65 eller
0451 - 183 34,
med ett litet kort eller brev till Sigfridsvägen 5, 296
38 ÅHUS eller
med ett mail till paul.persson@efssyd.org

Hälsningar, Paul Persson

Vad är OAS-rörelsen?

OAS-rörelsen vill tjäna Svenska kyrkans församlingar genom att hjälpa människor att återupptäcka: Bibelns sanning, bönens kraft, nattvardens närvaro, en levande församlingsgemenskap och nådegåvorna till tjänst för Kristi kropp.

OAS-rörelsens huvudord är "förnyelse, evangelisation och enhet på evangelisk-luthersk grund". Vi vill tjäna Svenska kyrkan med en öppenhet mot andra samfund. OAS-rörelsen har inga medlemmar, utan är en rörelse med tusentals sympatisörer. Den har ett ledarskap på 20 personer, lekmän och präster, spridda över hela landet. Arbetet leds av en styrelse. OAS-rörelsen har stadgar och utsedda revisorer.

OAS-rörelsen är en fristående karismatisk (av grek. "charisma = nådegåva) rörelse, som vill främja en sund andlig förnyelse. Sund förnyelse är förankrad i Ordet, balanserad och känslig för den helige Ande samt ger god frukt.

"Se, jag gör allting nytt." Uppb. 21:5-7

Du som är intresserad av OAS, kom till EFS-Gården, Åsljunga 23-24/8!

Anmälan 150kr (för mat under lördagen) till EFS i Syd-sverige tel. 044-28 93 13 innan 16/8

Se annonser och utskick
Vuxenutskottet

Om annonser och debattinlägg i Livsluft

Vi är mycket glada över att det kommer in debattinlägg, artiklar och blänkare till Livsluft. Det är roligt att tidningen är levande. Men vi har tyvärr inte möjlighet att ta in hur mycket som helst och därför vill vi från tidningsutskottet här skriva några riktlinjer för debattinlägg, annonser och blänkare.

Ett debattinlägg får vara på en halv sida i tidningen för att ha goda chanser att komma med. Det får bli kärnfullt om man vill säga mycket. En halv sida i tidningen är ungefär en halv A4 skrivet på maskin eller på dator med teckenstorlek 10 p.

Blänkare eller artiklar som handlar om något som ännu inte inträffat är reklam och publiceras i mån av plats om de åtföljs av en annons. Blänkaren får ta upp max dubbelt så mycket plats som annonsen. Så om man beställer en annons på 1/6 sida så får man skriva 1/3 sida om denna händelse i tidningen, och denna text kommer med om det finns plats för den. Det är alltså större chans att texten kommer med om den är kortare.

Hoppas dessa riktlinjer underlättar och att det kommer in fler debattinlägg, annonser och blänkare till livsluft@efssyd.org

TU genom redaktören,
Helena Dahlberg

Hej mina vänner!!

Jag har under hösten och vintern jobbat i världens farligaste slumområde. Det kände man verkligen av.

Jag jobbade med P.L.C.C (Pangani Lutheran Children's Center) ett gatubarnsprojekt som KMA (Kvinnliga Missions Arbetare), Rut Abrahamsson och kvinnorna i Kenya Evangelical Lutheran Church (KELC) startade för några år sedan. Detta gjorde jag genom pionjärlinjen på Hållands folkhögskola. I Kenya var jag mentor för en liten tjej som heter Pauline. Jag undervisade henne i matte, engelska och swahili (gick inte så bra så jag fick hjälp av en Kenyan med swahili). Matte och engelska gick jättebra. Hon bor i slumområdet intill vår skola. I Kenya är HIV/AIDS otroligt vanligt, och då även bland gatubarnen. Arbetslösheten är otroligt hög bland män över 20 år, så ni kan ju tänka hur siffrorna blir när man räknar in kvinnor, gamla, barn

Kenya

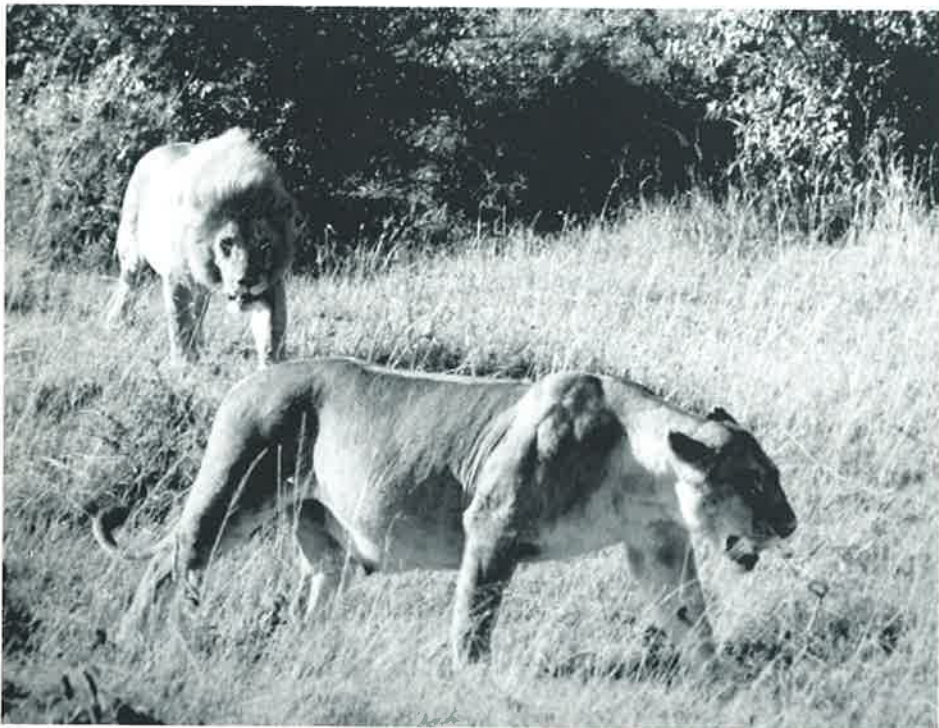
– lejon och gatubarn

och ungdomar. Det är verkligen inte många som har jobb. I detta land är dom rika få, men väldigt rika. Alla andra är fattiga. För varje månad som går ökar brottsligheten med ofantliga siffror.

Kontraster

Kenya är verkligen ett fint land, men det är också helt tvärtom.

Det finns ca 300 000 gatubarn i Kenya och majoriteten finns i Nairobi. Man kan inte gå utanför dörren utan att se små som stora barn sniffa lim. Små barn ligger och sover på refugerna mellan väggarna. Kör man på ett barn så smiter man från platsen – ingen skulle ändå bry sig om att det finns ett gatubarn mindre. Sedan lämnar man dem i diket. Det är inte för skojs skull som FN säger att för tillfället är Nairobi världens farligaste stad.

Mina erfarenheter av Kenya är både bra och dåliga. Jag kunde verkligen inte gå ut utan att något barn kom fram och ville ha pengar. Jag försökte att låta bli att ge eftersom de köper lim för pengarna, men det är svårt när ett femårigt, föräldralöst barn kommer fram. När jag åkte till jobbet (i slumområdet) från kontoret (kyrkan) så åkte jag i kyrkans bil. Två gånger har de äldre gatubarnen i typ 20-årsåldern försökt kapa bilen och råna oss. Vi har haft tur som inte har blivit rånade på saker och misshandlade. Jag fick dessutom en släng av malaria. Det är ett malariaår i år. Flera på U-landslinjen på Hållands folkhögskola har också fått malaria.

Alla kan göra något

Nöden i Kenya är stor. Jag fick ofta tänka på ordspråket "ingen kan göra allt, men alla kan göra något". Det är så otroligt sant. Det vi gjorde kändes så otroligt meningsfullt. Vi undervisade barnen, placerade in dem i hem, gav dem mat. Jag är tacksam för att jag fick möjligheten att göra detta. Jag som människa har förändrats. När jag kom hem till Sverige blev jag frustrerad över vår otacksamhet och ovilja att ge av vårt överflöd. Jag kommer gärna till er församling, ungdomsgrupp eller syförening och berättar. Jag önskar att fler fick chansen att göra en sådan resa. Jag fick även möjlighet att ta några dagar och åka på safari. Det var en spännande upplevelse och dröm som tog mig tillbaka till mina drömmar under barndomen. Tänk att få se levande vilda lejon!

Guds rika välsignelse!

Text och foto: Jarle Furali, Lerberget

Dags för tältkyrkan i Svensköp

Under de första två juliveckorna när traditionsenligt semestrarna börjar, gör EFS missionsförening i Svensköp sig beredd att starta tältgudstjänsterna. Ett årligen återkommande evenemang sedan 50 år tillbaka, som gör att detta centrum av Skåne också blir ett andligt centrum. I år medverkar den nye EFS prästen Christer Borg första veckan den 3 - 7 juli. På söndagen den 7 juli medverkar också kontraktsprost Johan Svanbom och då firas nattvard med lekmanamedverkan under tältdukarna.

Det blir som brukligt rikligt med sång. Första kvällen ställer Rickarums Manskör upp och på fredagskvällen musikdirektör Rune Lindqvist tillsammans med sina ungdomar Lars och Ann upp med sång och musik. Ett lovsångsteam kommer att bidra med sång.

Det har redan hunnit bli tradition att K G Larsson är mötestalare under andra veckan den 10 - 14 juli. Sången under denna vecka blir också rikhaltig. På lördagskvällen sjunger Kusinkören från Björkebosläkten.

Mötesledare är bygdens egen son Carl-Axel Ohlin, förbundsordförande för Gideoniterna i Sverige.

Vid sidan av mötestältet reses ett serveringstält där man kan njuta av den sociala samvaron och inhandla korg, kaffe, kakor, läsk och glass.

I en lada intill tältområdet arrangeras kvällsläger för barn.

Båda veckorna på fredagar och lördagar är det eftermiddags- eller "Praise Party".

Det är inte svårt att hitta till tältet, som är rest omkring en km från Svensköps kyrka på vägen mot Hörby och samlingarna börjar på kvällarna kl 19.30 och på söndagarna kl 13.30.

ALLA VARMT VÄLKOMNA!

EFS Missionsförening i Svensköp genom

Elsa Paulsson

Välbesökt årsmöte

I år var det första gången som Sundsgårdens folkhögskola och EFS-distriktet hade en gemensam årsmötesdag. Platsen var Sundsgårdens folkhögskola och mycket folk samlades.

Skolans årsmöte hölls på förmiddagen under god uppslutning. Styrelsens ordförande Agne Josephsson hälsade välkommen och gav en resumé över det 63:e verksamhetsåret i skolans historia. Ett år präglad av både förändring och konsolidering.

Omfattande verksamhet

Verksamheten omfattar i dag ca 300 studerande på de långa kurserna och en kurs- och konferensverksamhet med ca 300 arrangemang och ca 6 000 gäster. För ett år sedan startades en ny teckenspråkslinje och en utbildning för deltagare med Aspergers syndrom. Inom uppdragsområdet har skolan genomfört två kurser i förberedande lärarutbildning. Idag finns sju linjer inom olika utbildningsområden.

Den ekonomiska utvecklingen för skolan är osäker. Statsbidraget följer inte den allmänna kostnadsutvecklingen vilket för år 2001 innebar en förlust på ca 500 000 kr.

Avtackning och nyval

I samband med årsmötet avtackades Brita Forssman för 13 års arbete i styrelsen. Även Nils Dencker och Lennart Uddling avtackades för sina insatser i styrelsen. Skolans ekonomichef Bertil Rooth erhöll en minnesgåva för 25 års förtjänstfullt arbete för skolan. Maria Forshufvud nyvaldes som ordinarie ledamot i styrelsen, Sven E Johansson nyvaldes som ersättare för EFS i Sydsverige och Lars Arvidsson för Föreningen Sundsgårdens folkhögskola.

Gemensam årshögtid

Efter skolans årsmöte hölls en gemensam årshögtid tillsammans med EFS-distriktet. Under dagen höll också Kamratförbundet sitt årsmöte och ett 50-tal 50-årsjubilerande elever (numera mogna kvinnor och män) hade sin träff på skolan under ledning av Carl Forssman.

Ingemar Nordieng

OAS-helg på EFS-Gården, Åsljunga 23-24 aug. 2002

Medverkande:

Agne Nordlander, Berit Simonsson, Hans Weichbrodt, m.fl.
Lovsångsteam

Tema: Här en källa rinner...

Fredagkväll 23/8: Ungdomsoas. Alla åldrar välkomna. Lovsångsteam. Mer info på www.gulaceller.nu

Lördag 24/8: undervisning kl 10.00, 13.30, 15.30 och kvällsmöte kl 19.00

Lovsångsteam med Martin Börjesson. Flera av våra egna präster medverkar.
(möjligt att deltaga vid enstaka samlingar.)

Boka in dagarna redan nu!

Ett samarrangemang mellan OASrörelsen och EFS i Sydsverige

Välkomna!

Pris för lördagens fika och kvällsmat: 150 kr.
OBS! Anmälan för middag och kvällsmat till distriktet senast 16 aug. på tel 044 - 28 93 13, fax 044 - 28 93 15

Detaljerad programfolder kommer!

Ringamålagården EFS

Gården ligger idylliskt i Mieådalen i Blekinge

Bibeldagar 7-11 aug 2002

Medv. K.G.Larsson Curt Westman
Kjell Josephsson Stefan Nordström
olika sånggrupper

Förfrågningar o anmälan:
Henrikssons tel 0454-62022 el. 62063

Alla välkomna till rika dagar i Ringamåla!

Husvagnsplatser, servering Arr. EFS/Sensus Studieförbund

Midsommar på Ahusgården

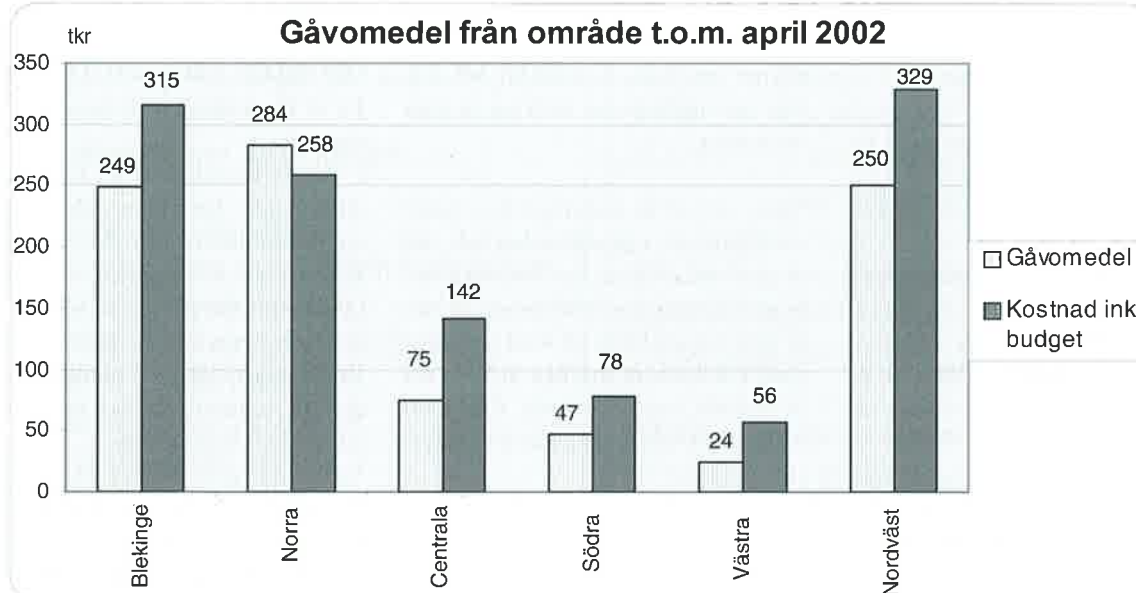
Midsommarafton

16.30 Midsommarstången reses. Ringlekar
17.30 Måltid (Anmälan senast 19/6)
19.30 Gudstjänst med mycket sång och musik, EFS Konfirmandgrupp med ledare, m.fl.
Fikaservering
22.00 Sång och musik i midsommarnatten

Välkomna!

Ekonomisk rapport

Äntligen kommer det en ekonomisk rapport i Livsluft. När det nu ändå dröjt så långt in på året passade vi på att göra om den lite. Det ska förhoppningsvis bli lite tydligare så här. Eventuella kommentarer till uppställningen välkomnas till distriktsekonomen på expeditionen.

Diagrammet visar gåvomedel och kostnader för varje område till och med april 2002 i tusental kronor.

I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollektor och enskilda gåvor från föreningarna. Stats- och landstingsbidrag är ännu inte fördelade.

I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och budgeterad kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

Som Ni ser är resultatet inte så bra så här långt i år (totalt minus 251 tusen kronor) även om det finns många glada givare. Även om verksamhetsgrenarna klarat sig bättre jämfört med sitt budgeterade resultat så bådär det inte gott för framtiden. När vi nu närmar oss sommarens konfirmandläger så vill det till en insats för att vi ska klara av den fastställda budgeten. Tack för era böner och gåvor till den gemensamma verksamheten. / Cecilia

– på kommentarer om hans ledare i nr 3

Helt underbart! Äntligen börjar vi få igång ett samtal kring vår trovärdighet. (Tack Ingvar för ett bra inlägg i förra numret.)

Den stora och obekväma frågan är: Vad beror det på, den nästan totala avsaknaden av besökare ifrån de sk. kyrkoovana i våra missionshus?

Förresten, ett ganska intressant ord: Kyrkoovana. Tydligt krävs det en viss vana att gå i kyrkan.

Det är för mig ganska konstigt, för om inte min tro på Gud först och främst har att göra med andlig, själslig och praktisk hjälp för mitt liv, så är det ingenting för mig.

Behöver jag någon särskild vana för detta?

Ja, problemet är stort, och sammansatt av en mängd olika faktorer.

I en kommentar från ett av radions P1 program om de kristna var:

– De är ju så tråkiga.

En annan kommentar som man ibland får höra är:

– Det ger ju ingenting. (Att gå i kyrkan)

Vi kan inte längre nonchalera dessa kommentarer.

Här är värdet av Maria Nilssons kommentar ovärderlig. Den är på något sätt första steget i denna utmaning.

Maria, du undrar bl.a. var trovärdigheten finns. Du uppmanar oss som står i predikstolen att fundera på vad vi säger, och att vi själva bör klara av att leva upp till det budskap vi sänder ut.

Här kan jag tycka, att det största problemet kanske inte är vad jag gör när jag kommer ner ifrån predikstolen, utan snarare vad jag säger när jag står där. Jag menar inte att vi ska upphöra med att ge goda råd i livet m.m. Men frågan är djupare än så. För att i någon mån försöka bringa större klarhet i problematiken, att

själv leva upp till det jag säger, måste vi ställa frågan: Är det något viktigt vi har missat i själva budskapet?

Ja, jag tror det.

Låt mig ställa frågan: Vem är *jag* med mina beteenden, med mina egenskaper och brister?

Vem är jag som ska förmå följa alla goda råd och måsten? Vad har jag egentligen för förutsättningar för att jag skall lyckas uppfylla mina och andras önskemål om ett föredömligt liv?

Här har vi på något sätt fallit in i "måsteuppropen", förbättring och duktighet.

Nej, jag hamnar där igen. Synden, eller låt oss använda begreppet syndsjukan för att lättare förstå vad jag menar. (se min ledare i nr 3).

Vår stora uppgift som bärare av budskapet om Jesus Kristus, är och förblir, att upplysa om *vem* jag är som människa.

Visst, det är ju naturligtvis mycket trevligare att i predikstolen tala om de positiva sidorna hos oss, men om vi nu vill vara Jesu budbärare, så kan vi inte enbart hålla på med det positiva, eftersom sanningen är den, att vi är både onda och goda. Onda till vår natur, men goda genom vårt förstånd. (Matt.7:11)

Om vi tror att vi är och kan vara bättre än vi är utrustade för, så blir ju resultatet att vi ställer för höga förväntningar och krav på varandra. Paulus har beskrivit vår prestation väldigt bra när han säger: "*Det onda som jag inte vill, det gör jag, men det goda som jag vill, det gör jag inte.*"

Precis sådana är du och jag!

När vi köper en bil, eller en dator, så är vi vid köpet intresserade av bilens eller datorns prestation och förmåga. När vi väl har fått kun-

skap om vad bilen eller datorn förmår, så anpassar vi oss efter det. Vi kräver inte mer än det som motsvarar dess prestation, egenskaper.

På samma sätt är det med dig och mig. Vi har en begränsad kapacitet för att leva upp till våra mål.

Om jag sammanfattar mängden budskap från möten och gudstjänster som nått mina öron under mitt relativt långa liv, så konstaterar jag att budskapet om syndens konsekvenser, om min naturliga *oförmåga* att göra det som är gott, legat på en väldigt sparsam nivå. Speciellt de senaste 20 åren.

Om jag inte bejakar den medfödda sjukdomen, bristen, konsekvenserna av syndafallet, utan i stort sett bara håller på med de goda sidorna hos oss, så når vi aldrig fram till sanningen om oss själva.

Vad händer då?

Jo, vi får felaktiga förväntningar på varandra.

I vår verksamhet är vi utsatta för olika risker. En sådan risk är att vi ser verksamheten som det viktigaste. Hjälptänkande ses i det närmaste som exklusivt och överandligt. Helt otroligt. Varför måste det till händelser som den 11 september eller Estonia för att vi skall stanna upp.

Vad är det som händer i oss?

På något sätt öppnas portarna till mitt inre upp. Mitt hårda hjärta blir mjukt, och min själ blir sann.

Det är av olika skäl som jag kryper över till min fru i vår dubbelsäng, men natten mellan den 11 och 12 september var skälet tröst och behov av trygghet.

Oj vad nyttigt det kan vara med oro och hot.

Ja, vem är jag egentligen, och vad döljs under ytan i min sanna själ?

Ingemar Bjärneroth

annonser

JESUS BOTAR HELA MÄNNISKAN

HELGSEMINARIER varannan lördag

Seminarieledare Christer Borg

Start 17 augusti 2002, Tid: 13.00-17.00

Syfte:

- ge möjlighet att fokusera på ämnet helande,
- att lära känna den Helige Ande,
- att kunna betjäna andra i förbön,
- att brukas i nådegåvor

Ämnen som

- Vill Gud bota, varför och i så fall hur?
- Vad kan vi göra för att fler skall bli botade?
- Vill Jesus använda mig till att be för andra, hur och när?
- Hur kan jag växa som förebedjare ?

Plats: EFS missionshus. Kungsgatan 18. Hörby,
För information: Ring 0415-40470

Arrangör: EFS Hörbykretsen

30 juli – 4 augusti
EFS-kyrkan på Råå, Helsingborg

Talare: **KG Larsson**

Sång: **Annika Vestergaard**

19:00 Kvällsmöte 10.00 Bibelstudium

Fred-lörd 21 Ungdomsmöte

Info: Robert Södertun 0701 83 55 50

Arr: EFS Råå och Helsingborg

Sommar på Höllviksstrand

Midsommarfirande 21 - 22/6

Bibel- och Missionsdagar 8/8 - 11/8

Konsert med Röke Blås 11/8 kl 15.00

6/7 Psalmer i sommarkväll
17/8 Upplev Indien med alla sinnen
6-8/9 Sommarpunkten
Läger från 8 år

Under hela sommaren har vi Gudstjänster
varje söndag kl 15.00 och Cafékvällar kl
19.00 varje lördag under juli månad.

Välkommen att njuta av sommaren på
Höllviksstrand!

Höllviksstrandsvägen 2, 236 38 Höllviken tfn 040-45 12 02

Mer information om vårt program finns på vår hemsida:
www.hollviksstrand.com

Tältmöte på Heljaröd 21-30 juni

Midsommarhelgen med Jonas Hallabro...

21/6	14.00	Ponnyridning
	15.00	Dans kring stängen + din fikakorg
	17.00	Barnmöte i tältet
	18.00	Sill och potatis på gården
	20.00	Möte i tältet.
	22.00	HUGO in concert...
22/6	19.00	Möte i tältet
23/6	14.00	Möte i tältet

...och veckan fortsätter med K-G Larsson

25-28/6	19.00	Möte i tältet
29/6	19.00	Ankaret i parken. Inträde 100:- Bengt Johansson samt Samuel Ljungblad med band.
30/6	14.00	Möte i tältet (inget förmöte)
	15.15	Fika i parken
	16.00	Avslutningsmöte

Varmt välkomna!

På EFS-Gården, Åsljunga har det under våren varit en del förändringar vad gäller medarbetare. Bitte Strid, Britt Ekman och Gertrud Ingvarsson har slutat sina tjänster och distriktet tackar dem för det arbete och engagemang de lagt ned på gården. Vi tackar även Eva Arvidsson som under våren varit anställd under en kortare tid.

För att ersätta dem har Sylvia Brink och Fritze Kromann anställts. Vi välkomnar de nya och önskar dem lycka till i sina uppgifter.

Under sommarmånaderna pågår tre konfirmandläger i distriktet. Två på EFS-Gården, Åsljunga och ett på Åhusgården. Vi är glada att få kunna ge ungdomarna denna möjlighet och ber er att komma ihåg dem, ledarna och alla som på olika sätt är involverade i lägren i era förböner.

Fredrik Karp, som varit tjänstledig från sin konsulenttjänst under våren för att arbeta som musiklehrare, kommer att arbeta under sommaren och har även arbetat med en del distriktsarrangemang under våren.

Vår nyanställda distriktskonsulent, Jarle Furali, som presenterar sig själv i detta nummer av Livsluft, kan nås på följande adress och telefonnummer:

Jarle Furali
Harlyckegatan 9 C
256 58 Helsingborg

tel. 044 - 28 93 14 (exp),
0739 - 18 78 17 (mobil)
jarle.furali@efssyd.org

På grund av semester håller distriktsexpeditionen stängt vecka 29-30. Paul eller Torbjörn nås hela sommaren på mobil 070-828 61 65 eller 070-586 16 98.

Fredag-lördag 23-24/8 inbjuder distriktet till OAS-helg tillsammans med OAS-rörelsen på EFS-Gården, Åsljunga. Som talare har Berit Simonsson, Hans Weichbrodt och Agne Nordlander inbjudits. Flera av våra EFS-präster och lekmän medverkar som förebedjare. Mer information om denna helg finns i annons i detta nummer av Livsluft och

i utskick till missionsföreningarna.

Helgen 28-29/9 gästas distriktet av vår missionsföreståndare Anders Sjöberg som medverkar vid en bibelhelg på Råå/i Helsingborg. Lördag 28/9 håller Anders Sjöberg bibelstudier i EFS-kyrkan på Råå och Söndag 29/9 predikar Sjöberg vid Gudstjänsten i EFS-kyrkan i Helsingborg. Bibelhelgen är ett samarrangemang mellan EFS Råå, EFS Helsingborg och EFS i Sydsverige. Mer information i annons i denna tidning. Det är ingen föranmälan till denna bibelhelg utan det är bara att komma.

För övriga distriktsarrangemang/läger hänvisas till utskick, annonser i Livsluft och distriktets almanacka i tidningen. I Livslufts majnummer fanns distriktets lägerguide med som bilaga. Den berättar om alla de distriktsarrangemang/läger som erbjuds denna sommar samt har även med mycket från våra gårdar.

Skön sommar!

Torbjörn Larspers

Tältkyrkan i Svensköp

3-6 juli kl 19.30 Christer Borg, Lovsångsteam, Rickarums manskör, Rune Lindqvist med ungdomar.

4 juli kl 13.30 Gudstjänst med nattvard
Johan Svanbom och Christer Borg.

10-13 juli kl 19.30 o. sönd. 14 juli kl 13.30
Karl-Gustav Larsson, Lovsångsteam, Kusinkören m.fl.
Mötesledare Carl-Axel Ohlin.

Barnläger, samt fred. o. lördagskvällar eftersamlingar för ungdom "Praise Party". Serveringar.

Alla välkomna!

EFS Missionsförening i Svensköp

Minnes- och högtidsgåvor

April - Maj

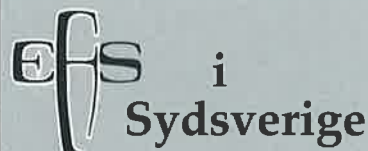
Minnesgåvor till Elsa Gunnarssons och Solveig Narbergs minne

Högtidsgåvor vid Lennart Nilssons högtidsdag, Gösta Johanssons 70-årsdag, Tore Sturessons 80-årsdag och Evy Olssons 75-årsdag

Totalt inkommet under perioden: 4 000 kr till den föreningsgemensamma verksamheten. Varmt tack för gåvorna!

almanacka även på www.efssyd.org

		Nummer/sida
<i>juni</i>		
12-6/7	Konfirmandläger ÅhusGården	
13-17	EFS Rikskonferens i Piteå	
15-19	Barnläger med ledarskola, Höllviksstrand	5/5
20-13/7	Konfirmandläger, EFS-Gården, Åsljunga 1	
21	Midsommarfirande på Stenbräcka	
21	Midsommarafton på ÅhusGården	6-7/15
21-22	Midsommarfirande på Höllviksstrand	6-7/17
21-30	Midsommarljus, Heljaröd	6-7/17
29	Ankaret Utomhus, Heljaröd	6-7/17
<i>juli</i>		
3-7, 10-14	Tältkyrkan i Svensköp	6-7/13,18
6	Konfirmation EFS-lägret, ÅhusGården	
6	Psalmer i sommarkväll, Höllviksstrand	6-7/17
11-3/8	Konfirmandläger, EFS-Gården, Åsljunga 2	
14	Sånger du minns med Nils-Börje Gårdh o Alf Andersson, ÅhusGården	6-7/2
20	Musik och lyrikafon med Ulla och Sven Wedin, Torsten Weister, ÅhusGården	6-7/2
22-27	Blåsarläger, Glimåkra Folkhögskola	
27-3/8	Patrullriks, Örnsköldsvik	
30-4/8	Råå-dagarna, Helsingborg	6-7/17
<i>augusti</i>		
4	Missionärsavskiljning fam. Andersson, Lerbergets kyrka	
4-7	Äventyrläger årskurs 3-6, Tjurkö	
7-10	Sommarläger 10-14 år Solvik	
7-11	Bibeldagar Ringamålagården	6-7/15
10-11	Miniorläger 7-9 år Solvik	
11	Konsert med Åhus Swing Orkester, ÅhusGården	
11	Konsert med Röke Blås, Höllviksstrand	6-7/17
17	Upplev Indien med alla sinnen, Höllviksstrand	
23-24	OAS-helg, EFS-Gården, Åsljunga. Samarrangemang mellan EFS i Sydsverige och OASrörelsen	6-7/14
30-31	Att lära sig själv och andra om det kristna livet (forts) Sundsgårdens fhsk.	
<i>september</i>		
6-8	Sommarpunkten, läger Höllviksstrand	6-7/17
13-15	Konf. återträff 2 (Åsljunga 2 och Åhus)	
20-22	Konf. återträff 1 (Åsljunga 1)	
28-29	Bibelhelg med missionsförest. Anders Sjöberg, Råå/Helsingborg. Samarr. EFS Råå, EFS Helsingborg och EFS i Sydsverige	6-7/10
<i>oktober</i>		
5	Missionsdag, Agne Norlander, Västerkyrkan Hässleholm	
15-20	Höstens gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	
<i>november</i>		
31/10-3/11	Allhelgonaläger, ÅhusGården	
<i>december</i>		
28/12-1/1	Livskraftläger Syd, Glimåkra Folkhögskola	

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 044 - 28 93 13, 28 93 14
Telefax: 044 - 28 93 15
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
 281 51 Hässleholm 0451-845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 044 - 28 93 13
 0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org
 eller paul.persson@efssyd.org

Tf distriktsföreståndare

Torbjörn Larspers, 0413 - 162 08
 070 - 58 61 698

Odengatan 3F, 241 31 Eslöv
 epost: df@efssyd.org eller

torbjorn.larspers@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 044 - 28 93 13

Distriktskonsulenter

Annica Nordkvist 044 - 28 93 14

Fredrik Karp tjänstledig

Magnus Lennartsson

Jarle Furali (proj.anst.) 044 - 28 93 14

Assistent

Ingrid Viberg 044 - 28 93 13

EFS-gården, Åsljunga

Ånhultsvägen, Pl 652

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

680 24 - husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-mail: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

Mitt vittnesbörd

Hämta kraft hos Gud

Vart ska jag gå, var finner jag min frid? Jag känner mig otillräcklig, jag känner mig besviken på mig själv. Jag känner mig liten och svag, jag vet vad jag vill men min förmåga räcker ej till. Mina avsikter är oftast orena, jag påverkas och faller gång på gång.

Men tack för din nåd, den är det enda jag kan förlita mig på, ty i mig själv är jag inget.

Jag vill vandra med dig men så ofta på mitt eget sätt, jag är bortskämd och har ingen uthållighet, jag lider av min människofruktan. Jag känner mig helt ovärdig men min tacksamhet till dig går bortom alla gränser.

Så tack för din nåd, den är det enda jag kan förlita mig på, ty i mig själv är jag inget.

Hos dig känner jag mig hel, endast hos dig finner jag mig själv, hos dig försvinner mina brister, hos dig är jag fullkomligt ren.

Där vill jag va, där vill jag finnas, där vill jag leva.

Denna text är en sång som jag skrev för några månader sen. Den handlar om mitt liv med Gud och alla mina felsteg som jag tar på våran vandring. Detta läsåret som snart är slut har jag tillbringat som teamare vid EFS kyrkan i Ängelholm tillsammans med Joel Starfelt och Hanna Jarbo.

Precis i början när vi startade var jag jätteladdad och tyckte att det skulle bli väldigt roligt, vi skulle göra så mycket och allt skulle gå så bra hade jag tänkt. Nu låter detta kanske som att jag ska komma fram till slutsatsen att det inte alls blev roligt och att jag inte alls är laddad längre men det ska jag inte. Teamåret blev jättebra och jag har så mycket att vara tacksam för. Men det blev kanske inte så som jag hade tänkt mig. Ofta tror jag att vi är så inställda på att vi ska göra så mycket för Gud att vi glömmer bort att låta Gud leda och att låta honom ge inspiration och vägledning. Jag vet inte om ni känner igen er i detta men så har det varit för mig, jag har ofta hastat iväg och gjort saker som jag tänkt var för Guds rike utan att ha hämtat kraft och vägledning från Gud. Resultat blir alltid att vi blir besvikna och kanske till och med besvikna på Gud. Första versen i sången ovan är ett typiskt exempel på när jag i egen kraft har försökt åstadkomma saker och misslyckats. Min längtan har alltid varit att människor som inte har hört eller förstått budskapet om Kristus ska förstå och vända om. Men det jag behöver jobba med är att överlåta ledarskapet till Gud och börja lita på honom, även om det kan innebära att man själv blir förlöjligad och baktalad så väl av kristna som icke kristna. Jag vill att det viktigaste för mig ska vara att lyda Gud och framför allt att lita på honom.

Guds rika välsignelse till er alla från broder David Svensson

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Korvgrillning på konfahajken, sid 8.

Åsljunga 2, konfaläger, sid 5-10

På väg till Tanzania, sid 14

Ny predikant i Helsingborg, sid 16

Nr 8-9 - 2002

Innehåll

- sid 3 Ledare
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 En dag på Åsljunga 2
- sid 6 Emilia och Calle – på konfaläger i Åsljunga
- sid 8 Bilder från ett konfaläger
- sid 10 Vi vill berätta...
- sid 11 Blåsarläger i Glimma
- sid 12 Sommarläger på Höllviksstrand
- sid 13 Minnesord över Thord Bergström
- sid 14 På väg till Tanzania
- sid 16 Barbro Bjerle – ny predikant i Helsingborg
- sid 17 Annonser
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Ja!

Jag tror aldrig att jag har varit så här nära en helkroppsförlamning. Och det beror inte på att jag krockat och fått en whiplash, utan helt enkelt på att jag varit på konfaläger i drygt tre veckor. Kom hem i förrgår och har väl sovit sen dess, om jag inte sover nu också. Men det är ju så det ska va! Det har varit otroligt bra. Undrar bara lite hur det ska gå för Erik som bara skulle hem och packa om för att fjällvandera. Det är kanske lite svårt när man är lam. Men å andra sidan finns det ju tydligen obegränsat med energi när man är 15 år.

Detta nummer av Livsluft handlar mycket om läger, och mest om konfaläger 2 på Åsljunga, sid 5-10, där jag hade förmånen att få vara med. Artiklarna är skrivna av de konfirmander som hade tidningsverkstad på lägret. Redovisningen var en timmes föreställning om hur konfirmanderna skulle presentera den kristna tron för ett folk som aldrig hört talas om Jesus och vad han

gjort för oss. Det berättades med sång, film, drama och bilder. Med i tidningen finns också denna redovisning som en text. Det är inte utan att man undrar var de lärt sig allt.

När vi kom till Örkelljunga kyrka i lördags för konfirmationsgudstjänst var den smyckad med blommor som för vigsel, och när jag satt där under gudstjänsten så slog det mig vad stort det är att konfirmeras. Det visade sig att det var en vigsel strax efter.

Att gifta sig är stort, att två människor säger ja till att dela resten av livet med varandra. Det spelar en stor roll hela livet.

Att konfirmera sig är att säga ja till Gud, att vilja dela sitt liv med honom.

Det är större, mycket större. Det spelar roll i evighet. Man borde fylla kyrkan med blommor vid konfirmation!

Helena Dahlberg

BREV FRÅN BAKO

Jag är, för min forskning, intresserad av att få del av brev från Bako, bl.a. från början av 60-talet bl.a. från Elsa och Torsten Persson.

Om ni har sådana vore jag tacksam om ni kunde kontakta mig på 0451 -18334. /Paul Persson

Redaktionsruta

Livsluft nr 8-9/2002
Årgång 10
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 28 93 13

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 044 - 28 93 13
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 - 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 1/9 för nr 10. Plan utgdag den 1/10 - 2002
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 180:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Åhus Tryckeri AB
Box 91
296 22 Åhus
Tel: 044 - 24 06 00

Viktiga platser

Jag har i sommar haft glädjen att besöka ledargrupperna på alla våra tre konfirmationsläger. Det har fått bli överraskningar för ledarna. I Åhus fick konfirmanderna till och med vara med och kidnappa ledarna som sedan med förbundna ögon togs till ett rum där en "minifest" var iordningställd. En plats för att bli sedda och uppskattade har vi hoppats att dessa glass och jordgubbsstunder har fått vara.

Först i min ledare vill jag framföra distriktets tack till er ledare. Jag är övertygad om att ni konfirmander vill stämma in i tacken till: Ida Karlsson, Olof Karp, Marie-Louise Nilsson, Glenn Sjöberg, Rebecca Strajnic, Henrik Persson, Emma Andréasson, Pär Bengtsson, David Castor, Hanna Jarbo, Gunilla Thelin, Mattias Vad Jensen, Mikael Artursson, Helena Dahlberg, Anna-Maria Johansson, Eva-Jotta Kjellberg, Ola Olsson, och Joel Starfelt. Det betyder så mycket att ni under denna sommarmånad har givit plats för årets konfirmander. TACK !!

Efter vårt läger i Åhus har ju traditionsenligt "Sten Hallonstens läger" ägt rum där. I Åsljunga har förutom våra två läger två församlingar från Malmö haft läger under tiden mellan skolavslutningen och Midsommar. Detta gjorde att Åsljunga I startade, på experimentbasis, en vecka senare än vanligt. Sedan har jag ingen koll på hur många korta konfirmandläger (weekendläger) som kommer att genomföras på gårdarna. Våra gårdar har i alla fall i år

mer än tidigare fått vara platser där speciellt konfirmander har fått plats. Detta faktum kanske för någon kan bli en uppmaning att vara med och se till att det får fortsätta att vara så i framtiden. Detta kan ske genom att du engagerar dig i de gårdsföreningar som håller på att bildas på dessa gårdar.

I Clarence Crafoords bok: "Platser för vårt liv" beskriver författaren behoven av förvandlingsområden (platser) i livets olika skeden. Han uppehåller sig mycket runt skol- och tonårstiden och pekar bland annat på hur viktigt det är att skolan erbjuder något mer än de "förnedrande" plåtskåpen som rum för tonåringarna under dessa viktiga år i livet. Vi har anledning att glädjas åt och vara tack samma för att vi i vår gemensamma verksamhet i distriktet har en stor efterfrågan på våra konfirmandläger. (Två av tre av nästa sommars läger är redan överfulla.) Dessa läger kan, väl utnyttjade, få bli viktiga rum och platser för tonåringarna. Platser som rymmer mer än konfirmandlektioner som kanske ofta är just för lika skolans lektioner. Under ett läger finns plats för hela livet, skoj och allvar, stillhet och livliga lekar, diskussioner och andakt, dag och natt för att ta några motsatspar. Framför allt så betyder det otroligt mycket att tonåringar, under en sådan sommarmånad, får vara tillsammans med andra vuxna än föräldrarna. Därför upprepar jag mitt tack till er ledare, men skulle också vilja säga att distriktet kanske behöver förbereda oss som ledare ändå mer på just att ge

konfirmanderna rum där de blir sedda, bekräftade. Platser där de får ge Gud plats i sina liv eller rättare sagt, de får se sin plats i Guds liv.

Crafoord som varit överläkare vid Psykoterapiinstitutet i Stockholm och lärare vid Karolinska Institutets institut för psykiatri talar också om att ge rum för de andliga värdena. Jag tror att en koncentrerad månad på ett konfirmationsläger ger möjligheter för detta på ett sätt som inbegriper hela livet och som faktiskt också får ske på tonåringarnas villkor. Bland annat säger Crafoord i samma bok och detta få bli en uppmaning jag stämmer in i och sänder vidare till dig som läser detta vare sig du varit konfirmand nu i sommar eller för många år sedan:

"Jag tänker att religionen borde ha sin plats i vår vardag, att vi i gemen borde skämmas lite mindre för att vi lever i ett kristet land och ta till oss detta faktum också i vårt vardagliga leverne."

Paul Persson

Grillningen på cykelhajken.

Bilder från ett konfaläger

Vi hade bara hunnit vara här i två dagar då alla på lägret tog sina cyklar och i racerfart cyklade iväg på hajk.

När vi kom fram till lägerplatsen sattes militärtälten upp som skulle vara våran sovplats under natten. Lägerplatsen var en stor gropig äng som låg strax intill en stor sjö. På eftermiddagen lekte vi. Det var en äventyrs-

bana som krävde samarbete, koncentration och listighet. På kvällen grillade vi korv, sjöng sånger och skratade. Hela hajken var mysig och det kändes som att vi verkligen fick uppleva friluftsliv.

Sen fortsatte lägret som vanligt igen, med lektioner, och dem skulle vi gärna berätta något om ifall vi kom ihåg. Eller förresten, vi gjorde grupparbeten om olika bibelpersoner. Då fick vi två och två ta reda på vem olika personer i bibeln var och vad de varit med om. Det var skoj för att vi inte bara satt still. Sen hade vi även en dag då vi fick varsin lapp. Lapparna var i olika färger. Vi gick upp till matsalen och där fick vi reda på vad det handlade om. Det var två personer som fick en vit lapp och det betydde att de var i överklassen. Resten var medelklass och fattiga. De som var i överklassen fick riktigt lyxig mat med förrätt, varmrätt och efterrätt. De som var i medelklassen fick hyfsad mat men vi som var fattiga fick bara ris att äta, vilket man inte blev mätt på. Efter maten lekte vi lekar med inriktning på hur orättvis värl-

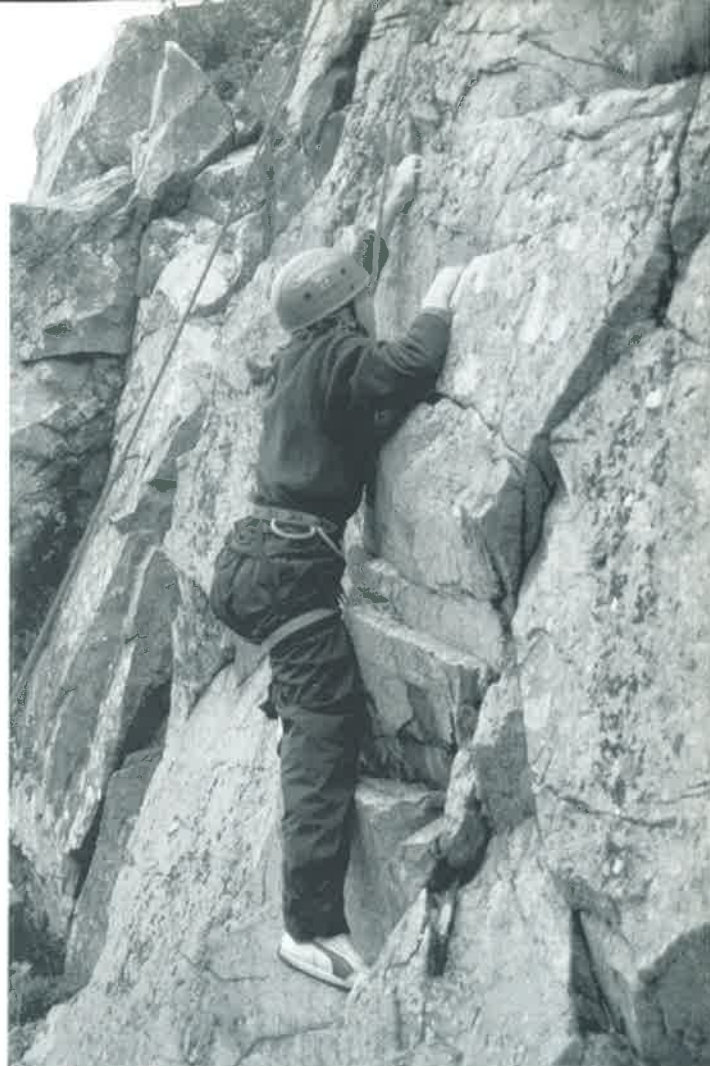
Fritid. Måns paddlar iväg med sjön i kanoten.

den är. Nästan alla var arga som bin eftersom vi inte fick ordentligt med mat. Som tur var fick vi som var fattiga bullar efteråt. Det var vad vi ville berätta om lektionerna.

En tidig söndagskväll begav vi oss till badplatsen med cyklar och kanoter för trekamp, tema vatten. Första tävlingen var simhopp och det mest sevärda hoppet var det utan badbrallor. Andra grenen var kanottävling där det gällde att vara först över sjön och tillbaka. Den tredje och sista grenen var sandslottstävling. Det vinnande laget – Bert Karlsson, hade en konstnärligt gjord delfin. Sen avslutade vi kvällen med att grilla korv nere på stranden.

Vi väcktes klockan sju av ledarna en morgon och morgontrötta som vi var släpade vi oss till frukostbordet. Klockan nio skjutsade ledarna oss till Kullaberg där vi under en hel dag skulle få uppleva livet i bergen. En man som hette Mattias mötte oss för att visa var vår klättringsplats var. Den visade sig ligga mellan två klippväggar som en reva i berget, med utsikt över havet. Där fick vi två och två lära oss hur man klättrar upp för fem till femton meter höga klippväggar. När dan var slut återvände vi till Åsljunga. På vägen hem stannade vi på Mc Donalds för en hamburgare. På kvällen tittade vi på en film, helt utmattade.

Sista tisdagen på konfaläret fick vi möta tyskarna som bodde på Solvik i en rysligt spännande fotbollsmatch.

Ellinor på väg upp för väggen.

Vattenstafett, precis som simhopp en av tävlingarna i Konffight

Vi var utrustade med tofsar i håret, trummor, flaggor och till och med tre cheerleaders, men trots det slutade matchen med 5 – 0 till tyskarna. Efter den spännande matchen bjöd vi på glass och tyskarna på kakor och sen svalkade vi oss i Åsljungasjön.

Detta var några av de roliga sakerna vi varit med om på vårt konfaläger som vi ville dela med oss av.

Text: Emma Jönsson-Sträng och Caroline Kroeker

Foto: Helena Dahlberg

Vi vill berätta...

För att redovisa vad de lärt sig på tre veckor, fick konfirmanderna på Åsljunga 2-lägre skriva ett prov. Det var bara en fråga som skulle besvaras:

Tänk dig att du kommer till en ö mitt ute i Stilla Havet, där ingen kristen någonsin satt sin fot tidigare. Hur skulle du presentera den kristna tron för dem?

Vi skulle vilja berätta för er vad det innebär att vara kristen. Enligt den kristna tron skapade Gud världen. Gud är kärlek. Han är också oändlig, något som vi människor inte kan förstå. Gud är allvetande, allmäktig och finns överallt på samma gång. Gud skapade jord, himmel och hav. Han skapade också däggdjur, kräldjur, fiskar och fåglar. Sen skapade han oss människor till sin avbild. Gud gav människan fri vilja eftersom han inte ville att vi skulle vara marionettdockor. I Edens lustgård, där människan levde i gemenskap med Gud, fanns fruktträd som människorna skulle äta av. De fick äta av all frukt utom den förbjudna frukten från kunskapens träd. Människan vände Gud ryggen och åt av den förbjudna frukten och deras ögon öppnades. Detta var syndafallet, att de inte hade lytt Gud utan vänt honom ryggen. Gud skickade ut människan ur Edens lustgård eftersom de hade syndat och därmed blev relationen mellan Gud och människa förstörd. När synden kom in i livet så kunde aldrig människan och Gud få samma relation igen. Det uppstod en lucka mellan Gud och människorna.

Gud gav oss människor de tio budorden. De tio budorden är regler som alla skulle leva efter. Budorden används än idag i våra lagar som till exempel att man inte får döda eller begå äktenskapsbrott.

Det viktigaste i den kristna tron är att man tror att Jesus uppstod ifrån det döda.

Men vem är Jesus?

Jesus är Guds son som sändes till jorden för att rädda alla människor från döden och för att ta bort glappet mellan Gud och människorna.

Jesus sa: "Jag är vägen, sanningen och livet och ingen kommer till Fadern utom genom mig".

Bibeln är en bok. Det som står i den har Gud berättat för olika människor och så har de skrivit ner det. Som kristen tror man att Bibeln är Guds ord.

Bibeln består av 2 delar, gamla testamentet och nya testamentet.

Gamla testamentet handlar om tiden före Jesus. Nya testamentet handlar om Jesu liv och uppståndelse.

Jesus föddes i ett stall i Betlehem. Det blev en stor uppståndelse, för han var den efterlängtdade Messias. Det stod i gamla testamentet att han skulle rädda folket.

När Jesus blev äldre gick han runt i olika städer och talade till folket om Gud. Han fick trogna efterföljare, som blev hans lärjungar.

Jesus helade också människor, gav syn till de blinda, gjorde så att lama kunde gå.

Trots detta fanns det de som inte trodde på det han gjorde och sade och därför hatade de honom. De anklagade honom för hädelse, för de trodde inte att han var Messias, som han utgav sig att vara.

En torsdag samlade Jesus sina lärjungar för en festmåltid. Han bröt sitt bröd och gav det åt lärjungarna och sade:

"Detta är min kropp som blir offrad för er. Gör detta till minne av mig." Detta sade han eftersom han visste att han skulle dö för oss och rädda oss från våra synder. Efter måltiden tog han på samma sätt bägaren med vin och sade: "Detta är mitt blod som blir utgjutet för er". Detta var den första nattvarden och Jesus sista måltid.

Pontius Pilatus, som var ståthållare i Judeen, beslutade att Jesus skulle korsfästas. Han frågade först folket vad de ville att han skulle göra – korsfästa Barrabas, som var åtalad för mord, eller Jesus. Folket hade blivit mutade så de flesta skrek att Pilatus skulle släppa Barrabas fri och korsfästa Jesus. Jesus korsfästes på fredagen, men uppstod på tredje dagen. Han visade sig för sina lärjungar och sade till dem att de skulle gå ut och berätta för alla folk att Jesus, som är Messias, har uppstått ifrån det döda. Han sade också att de skulle döpa de som tror på honom i Faderns, Sonens och den Helige Andens namn. Jesus fördes upp till himlen på "Kristi Himmelfärdsdag" och sitter på sin faders högra sida. Lärjungarna gick ut till allt folk och undervisade dem och döpte dem. Att Jesus hade uppstått spreds över hela världen tack vare lärjungarna. Att vara kristen är att följa Jesus.

Sara Jeppsson & Linnéa Ascard Nilsson

Blåsarläger i Glimåkra

22-27/7 2002

Underbart! Nu är vi här igen och folkhögskolan står kvar trots förra årets provningar.

När vi står här på gården till folkhögskolan kan vi inte låta bli att fundera på vad det är som lockar oss hit år efter år till en av Skånes största hålor... Vad har blåsarlägret att erbjuda fem flamsiga, glada amatörer som vi känner oss som?

Låt oss ta en närmare titt.

Lägret startar i lugnt tempo med bara några korta orkesterpass och läger- och ledarinfo på måndagen. På tisdagen drar det igång på riktigt. Den så välkända reveljen skär genom ben och märg och vi känner ångest över att behöva stiga upp så här omänskligt tidigt. Efter frukost och en intressant bibelstund är det dags för orkester. Nu börjar repertoaren delas ut och vi kämpar oss igenom klarinettgångar, hornstötter och trumpet-signaler. Kommer det här någonsin låta bra?

Förutom orkester har vi bad-idrott-fritid, workshops (fritt val mellan drama, gospel och improvisation) och självklart charmiga kvällssamlingar. Efter några år vet man ungefär vad som väntar om kvällarna men man blir alltid glatt överraskad av ledarnas påhittighet. Här finns lekar av alla de slag i fångarna på skolan, frågejakt med det eftertraktade priset Hasses kasse, Talangjakt med spridda uppträdanden – allt från cirkus till femstämmigt Spanien. Fredagkvällen är ledarnas favorit då de får spexa hur mycket de vill i lägerfesten som i år utspelade sig i Ceasars Palace.

Dagarna på lägret avslutas med mysiga andakter för den som vill. Vi får inte glömma lägrets eget café med årets nya hit *karaokemaskinen* där många, så väl deltagare som ledare, glatt gjorde bort sig.

När reveljen ljuder den femte och sista morgonen i rad börjar vi fundera på om ledarna hade rätt när de "lugnt och sansat" sa till oss att gå och lägga oss, men vi behöver inte fundera så länge förrän vi har svaret: Självklart... inte.

Idag gäller det. Spelar vi fel på det där stället i den där låten idag igen blir inte blickarna från dirigenten nådiga. Dagen inleds med en konsert utanför Hasses Ica som är lägerdeltagarnas godisoas.

Resten av dagen fylls av packning, städning och en sista övning inför den stora festkonserten.

Fem i sex sitter alla förväntansfulla och en aning nervösa på plats i kyrkan.

Konserten gick bra. Vad oroade vi oss för? Låtarna sitter och fingrarna rör sig av sig själva.

Nu kommer den enda sorgliga stunden på hela lägret. Det är dags att säga hejdå och åka hem.

Svaret på frågan varför vi återvänder är enkelt:

Härlig gemenskap, spelglädje, underbara ledare, god mat och allt annat som hör läger till finns på blåsarlägret i Glimma.

En slutsats som vi lätt kan dra:

Det blir ingen riktig sommar utan blåsarläger i Glimma.

Tack till alla Er som gör blåsarlägret till vad det är! Kramar!

Karlshamnstjejerna i villa 5

Bibelhelg

med miss. förest.

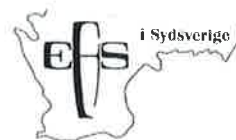
Anders Sjöberg

28-29/9

Lördag 28/9 EFS Råå, Missionsg. 8
kl. 15 bibelstudium, Anders Sjöberg
servering

kl. 19 bibelstudium, Anders Sjöberg

Söndag 29/9 EFS Helsingborg, Bruksg. 27
kl 10 Gudstjänst, predikan Anders Sjöberg

Välkomna!

FS Råå, EFS Helsingborg och
EFS i Sydsvertige (ingen föransmälan)

I mitten av juni samlades 54 barn, 14 ledare och 8 ledarrekyter till sommarläger på Höllviksstrand. Det blev fem dagar med fullt ös från tidigt på morgonen ända till läggdags. På programmet stod bibeltimme, sång, Höllvikiad, bad- och utelek, lägerarbeten, grillning och fest. Och varje dag avslutades med aftonbön och att alla ledare gick runt och nattade barnen.

Ledarrekryterna höll i alla tävlingar till Höllvikiaden, en femkamp som höll på hela lägret, och den omåttligt populära städtävlingen. Amanda Nilhamn var en av de som gick ledarskolan:

Sommarläger på Höllviksstrand

Ja, jag har nu varit på läger i Höllviken på EFS sommargård. Den är så mysig och det känns så hemma eftersom jag varit på läger sen jag var sex år.

På lägret har vi bibeltimmar varje dag för alla barnen, men också de som är mellan 15 och 17 har ledarskola. Just detta år har det bara varit

vi som är 15-16 men jag fick lite dispens eftersom jag är 14. Under barnens bibeltimme pratade de om rika och fattiga, som också var temat på lägret. Vi i ledarskolan pratade inte så mycket om temat, vi pratade lite mer om olika ledartyper och en dag hade vi en kurs i "första hjälpen", där en kvinna kom och berättade hur man skulle göra i olika

situationer och vi fick lära oss mun mot mun metoden på dockor. Vi fick varsin bok om första hjälpen och ett certifikat på att vi gått kursen. Själv tycker jag att det var kul och intressant.

På kvällarna har alla en gemensam aftonbön och därefter delas alla upp i olika små bönegrupper där man pratar om det man pratade om på aftonbönen men av egen erfarenhet kommer man alltid in på en massa annat. Det är väldigt intressant eftersom alla får säga sin mening. Det sköna med det hela är att ingen trycker ner en eller ser ner på en, här är alla så lika men så olika. Det är så mysigt att sitta och bara be på kvällarna.

Varje år har vi ett tema och i år hade vi rika och fattiga. Så brukar vi ha en fest och den var jättetrevlig. Vi hade festen i den stora samlingshallen där det var uppdelat så att rika hade en avdelning med kasino och fin dekoration och de fattiga hade en avdelning där det var någon som satt och spelade kula och "dekorationen" var sopsäckar, flaskor, tidningspap-

per med mera. Alla var utklädda till rik eller fattig. Men det roliga var att de fattiga fick gå på den röda mattan in på den rika avdelningen och de rika fick gå in på den fattiga avdelningen.

Som avslutning sjunger alla barnen och nån av ledarna pratar och frågar barnen vad vi har gjort på lägret. Sen brukar det bli fika, som i år är jordgubbstårta (smarrig) och den otroligt stora kramgoa ringen.

Amanda Nilhamn, ledarrekryt
Foto: Håkan Ahlberg

and 15-19/6

Johanna och Karin pyslar.

OAS?

Du som längtar efter en OAS, kom till EFS-Gården, Åsljunga 23-24/8!

Minnesord över Thord Bergström

Den 2 juli fick pastor Thord Bergström, Malmö, hembud. Stilla i sitt hem, där han kunnigt och troget vårdats under sin sjukdomstid, slocknade livslågan. Bönhörelse! En ljusomstrålad ängel från Gud hämtade och bar hans ande till livets och fridens eviga hem.

– Thord var född i Hälsingland 1920. Efter studier på Hagaberg och Johannelund, fick han sin första predikotjänst i Jämjö med omnejd i östra Blekinge. Det var i början av 1940-talet. Allvarstider. Andra världskriget rasade. I denna atmosfär blåste en frisk andlig vind över trakten. Gud använde Thord som ett redskap. Hans andefyllda och kristocentriska väckelseförkunnelse och själavård bar frukt bland ungdom och äldre. Och Guds folk förnyades.

– Thord Bergström har sedan fått tjäna med sina rika förkunnargåvor på flera platser i vårt land: Sandviken, Åmmeberg, Lidköping och Klippan.

De sista åren före sin pensionering 1985, tjänade han en tid i Jämjö och som resetalare inom EFS. Han var också en tid i tjänst inom sällskapet Judarnas vänner (Nu: Shalom över Israel) som resetalare och reseledare på många resor till Israel. Thord var en stor Israellkännare.

– Thord var en stark andlig personlighet. Med nit för människors frälsning och andliga växt. Han hade en sällsynt god bibelkunskap. Inte bara faktamässig utan också en andlig visdom och klarsyn, som såg de djupa sammanhangen i Skriften. Han fick hela Bibeln att leva i sin förkunnelse och sina bibelstudier. Han hade en djup vördnad för och stor tilltro till Bibeln. Hans sång till gitarr var uppskattad av alla åldrar. Thord var en god människokännare. Och hade stark vilja att genomföra

det han ansåg rätt.

Thord var en blomsterälskare. Kunnig. Han såg skönheten och rikedomerna också i denna del av Guds skapelse.

– Den välbesökta begravningsgudstjänsten ägde rum i Betaniakyrkan i Malmö. Psalmerna, som Thord själv hade valt, talade varmt, ljusst och rikt om uppståndelsehoppet och himlen. Den varma sommardagen utanför kyrkan smälte väl in i gudstjänstens allvarsglädje!

Officianten hade som text för grifftetalet, den gamle gudsmannen Simeon i

Jerusalems tempel bön och bekänelse:

”Herre, nu låter du din tjänare gå hem, i frid, som du har lovat. Ty mina ögon har skådat frälsningen, som du har berett åt alla folk, ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel.”

– Vid avskedsstunden vid graven på en stilla, lugn plats på S:t Pauli kyrkogård i Malmö, sjöngs sist pilgrimspsalmen ”Härlig är jorden” medan högsommarens sol strålade och fåglar sjöng i de blommande lindarna intill.

– Minnesstunden i Betaniakyrkans festsal blev fylld av ljusa, tacksamma minnen av vad Thord fått betyda; i sitt hem, bland övriga anhöriga och i det kristna arbetet och för sina många vänner. Hemlandssångerna var många. Det kristna hoppet lyste och värmdes. Sist sjöngs den välkända psalmen ”Blott en dag... tills jag nått det goda land”. Till det landet har nu

Herrens trogne tjänare Thord Bergström nått! Där väntar han på oss till en salig och evig gemenskap i Frälsarens närhet.

Albin Olofsson

På väg till Tanzania

Den tredje september bär det av. Då ska åtta EFS-stipendiater åka till Tanzania i tre månader. Ulrika Bengtsson från Bjärnum och Lovisa Nilsson från Glimåkra är två stipendiater från vårt distrikt.

Ulrika Bengtsson.

När vi träffas har Ulrika nyligen varit på en förberedelseträff i Uppsala i några dagar och hon har fått många nya intryck av landet.

– Det var intensivt, väldigt intensivt. Det var först då man fattade, oj, jag ska åka till Afrika i höst. Det är mer spännande nu än innan, för nu vet jag mer om det. Innan var det bara Jaaa! Jag ska till Afrika. Nu vet man mer, i alla fall hur det *eventuellt* kommer att bli – man kan ju aldrig riktigt veta innan.

Stipendiaterna ska ut två och två till fyra olika platser i landet. Efter halva tiden så byter några plats. Ulrika ska vara i Kondoa, som ligger norr om Dodoma, med en pastor som är skol-, fängelse-, sjukhus- och församlings-

präst. Och så ska hon vara i Aya, som ligger ungefär en mil utanför Kondoa, på en secondary school. Stipendiaterna fick, efter en kort presentation, själva välja vilka platser de ska åka till.

– Jag vill verkligen ut i bushen, och när de förklarade hur det är i Kondoa fattade jag att jag är alltså verkligen ute. Jag tänkte innan att man antagligen kan mejla hem i alla fall en gång i veckan, men det går inte, det blir endast kontakt via brev. Oj, jag ska isolera mig totalt. Men det är ju det jag vill.

Bodil Sandin och Hans Hägglund höll i kursen som började med två dagar om intryck, sjukvård och rent allmänt vad man ska tänka på.

– Hans berättade hur en gudstjänst

kan gå till i Tanzania och så fick vi såna gudstjänstböcker som man har i Tanzania med program och psalmer i, och så följde vi det programmet och sjöng på swahili.

De fick också lära sig lite swahili, bland annat genom en språkkurs på cd-rom där man samlar mer poäng när man kan orden. Så Ulrika sitter och övar hemma nu, på enkla fraser man behöver.

– Det räcker ju inte att man hälsar på dem i Tanzania, utan man måste fråga: Hur mår dina barn? Hur är det med ditt hus? och så vidare, annars är man oartig.

Innan de åker har de fått i uppdrag att skriva en planering över vad de vill uppnå där nere, och att bara inrikta sig på några få saker, så att man inte ska bli överväldigad av alla nya intryck och vilja göra något i allt. Ulrika vill inrikta sig på barn och ungdomar, undervisning och skola. EFS är också intresserad av speciellt ungdomars situation i Tanzania eftersom det inte skrivits så mycket om det.

Till sist undrar jag hur Ulrika tror att vistelsen kommer att påverka henne.

– Jag tror det kommer att förändra hela mitt liv, min syn på samhället och på hur människor ser på varandra.

Årets stipendiater:

Anton Johansson, Norrbotten
Johanna Lundström, Mittnorrland
Kaleb Kifleyesus, Mittsverige
Frida Vikström, Mittsverige
Lovisa Nilsson, Sydsverige
Andreas Lind, Johannelund
Ulrika Bengtsson, RAG
Rebecka Nilsson, RAG

Lovisa Nilsson från Glimåkra verkar vara en avslappnad tjej som tar dagen som den kommer. När vi träffas för en glass och ett samtal så verkar hon inte alls särskilt stressad över att hon ska lämna Sverige för Tanzania i tre månader, även om hon säger att hon är peppad och nervös. – Det är så länge och så långt borta och framför allt så okänt än så länge.

Lovisa har pluggat Ekosystemteknik i Lund i tre år och nu tar hon ett studieuppehåll för att kunna åka som stipendiat till Tanzania och huvudstaden Dodoma, där hon ska vara hela tiden.

– Man ser så mycket bilder på TV om hur folk har det men man har aldrig sett det på riktigt. Jag tycker det är viktigt att se hur det är i verkligheten. Jag ville till Afrika, så jag blev glad när det blev Tanzania vi skulle åka till.

Tillsammans med Kaleb Kifleyesus ska Lovisa vara i Dodoma hela tiden. Stipendiaterna kommer att bo i familjer, vilket Lovisa tycker är bra eftersom man antagligen kommer in mer i samhället då. Jag undrar vad hon tänker om den kultur-omställning det innebär att komma som svensk till Tanzania. Då berättar hon att Kaleb är född i Eritrea och har bott i Etiopien tills han var tretton innan han kom till Sverige med sin familj.

– Det ska bli spännande att vara med Kaleb som redan erfarit att komma från Etiopien till Sverige och den omställningen, och sen se hur det går för honom och för mig med omställningen det blir att komma till Tanzania – om vi tänker och reagerar olika.

I Dodoma finns så många alternativ till vad de kan vara med på att Lovisa ännu inte vet vad hon ska göra. Om det finns något miljöprojekt som rör hennes områden så vill hon gärna vara med och se hur det går till.

Lovisa Nilsson.

– Det skulle vara roligt att vara med en kvinnogrupp, kanske sygrupp, så man kan sitta och samtala. Det fanns en grupp som ville att någon skulle lära dem att sy, där kanske jag kan vara med.

På förberedelseträffen såg de en film om Tanzania. Något Lovisa reagerade på som hon gärna vill lära sig av, var att trots att det var eländigt på många sätt så var människorna så glada. De hittar glädjen.

Inför framtiden tror Lovisa att det ger:

– Nya vänner och vidgade vyer, och ett ökat engagemang, hoppas jag. När man varit på ett ställe och lärt känna folket där blir det mer en hjärtesak än när andra pratar om det.

– Jag hoppas jag tycker om Afrika, hoppas jag vill dit igen.

Text och foto: Helena Dahlberg

Utställning och försäljning

Ulla Ljungkvist, Landskrona

har avlidit den 17:e maj 2002.

Målat porslin, oljemålningar och akvareller som Ulla har producerat samt omålat porslin och porslinsfärg m.m. kommer att ställas ut och försäljas den 23-24 aug. 2002.

Inkomsten tillfaller, enligt testamente, EFS mission.

Plats: Sundsgårdens Folkhögskola, Helsingborg

Fred. 23/8 kl. 18.00-20.00, utställning

Lörd. 24/8 kl. 10.00-14.00, utställning

kl.14.00, auktion/försäljning (kontant bet.)

För mer information ring 0451-18334 eller 042-340505

Barbro Bjerle

– ny predikant i EFS Helsingborg

Vem är jag?

Eftersom jag ska börja som predikant i EFS Helsingborg, den förste september har jag blivit ombedd att skriva några rader om vem jag är. Den frågan har jag faktiskt funderat på själv ibland, inte minst sedan jag tackat ja till erbjudandet om en projektjänst på ett halvår med eventuell förlängning. Jag har begärt nersättning med 50 % från min heltidstjänst som speciallärare för att kunna arbeta i EFS i Helsingborg på halvtid. Jag ber om att kunna fullgöra båda uppdragen helhjärtat! Precis som för de flesta människor är risken för negativ stress och splittring stor i mitt liv. Det gäller att prioritera rätt i olika situationer och därför är det oerhört viktigt att ta tid till stillhet inför Herren, att lära sig lyssna och vara lyhörd inför Hans vilja.

Tillbaka till frågan: Vem är jag? Jag är född i Landskrona och uppvuxen i EFS miljö. Läger i Åsljunga, kontakten med SESG (nuvarande Credo) och den karismatiska väckelsen (som jag blev berörd av under min tid i Göteborg) är erfarenheter från min ungdomstid som betytt mycket för min kristna tro. Förutom EFS har Ashramrörelsen och olika bönegrupper varit kraftkällor i mitt kristna liv. Vidare är jag intresserad av att läsa. Förutom kurslitteraturen till mina tidigare yrkesutbildningar (lärare och skolpsykolog) har det också blivit teologi på senare år. Det som fascinerat mig mest är kombinationen teologi och psykologi i kristen själavård. Här finns mycket att lära, men det räcker inte med litteratur. Vad vore det kristna livet utan det personliga mötet med den enskilda människan. Att få se hur Her-

ren förvandlar och låter "det nya livet" växa och prägla en människa, att se att kristendom är inte bara teori är en nödvändighet. De människor som bl.a. bidragit till att jag är den jag är idag är mina föräldrar Astrid och Gustav Kanne, min syster Eva med familj, min "egen" familj bestående av äkta hälften Folke och vår dotter Anna (17 år) samt Johan och David som båda är vuxna och utflugna ur boet. För mitt andliga liv har olika förkunnare och författare men framförallt tror jag förebedjare haft stor betydelse. En del känner jag vid namn, andra inte.

De gånger jag varit "lekmannapredikant" i Helsingborg har jag förstått att här finns trogna bönemänniskor, bl.a. därför har jag vågat tacka ja till tjänsten. Jag har också redan mött stor kärlek och omtanke som gör att det inte bara är med bävan utan också med glädje och tacksamhet jag vill gå in i uppgiften som vik. predikant där.

Till sist ytterligare några personliga upplysningar. Jag är 57 år gammal och det är jag inte ledsen för, då jag upplever att livet med Herren kan bara bli bättre dag för dag och vi har det allra bästa kvar. Förutom "läsandet" tycker jag om att komma ut i naturen, att vistas vid olika vatten. Stranden, havet, skogen och sjön är platser jag gärna kopplar av vid och i. Det är omväxlande, rogivande och uppfriskande. Därför är jag tacksam att få bo på Råå, särskilt på sommarens. Här har jag också varit medlem i EFS sedan jag flyttade från Alingsås och gifte mig med Folke för 18 år sedan.

Till sist några av de bibelord som betytt mycket genom åren:

"Jag skall leda er där ni går bedjande fram"

"Genom stillhet och förtröstan ska ni vara starka "

"Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske utan genom min Ande säger Herren"

"Det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och det som för världen var svagt har Gud utvalt...."

".....och bestämt om er att ni skall gå ut och bära frukt"

"Andens frukt...är kärlek.."

"Han som förmår göra långt mer än allt vi ber eller tänker, genom den kraft som mäktigt verkar i oss, honom tillhör äran i församlingen och i Kristus Jesus, genom alla släktled i evigheternas evighet, amen."

(Jer.31:9, Jes.30:15, Sak.4:6, 1 Kor.1:27, Joh.15:16, Gal.5:22 och Ef.3 20-21.)

En psalm som jag ofta återkommer till och vill ha som ett en samlande bön för mitt liv, oberoende av vilken tjänst jag kommer att ha är psalm nr 89 i psalmboken.

"Se jag vill bära ditt budskap Herre, av hjärtat sjunga ditt lov och pris Med glädje vill jag ditt ord förkunna som gör den svage vis, Gud låt ditt ord i mitt liv få råda att andra där din kärlek kan se Ja låt ditt ord i mitt liv få råda då kan din vilja ske...

Barbro Bjerle

Inbjudan till bildandet av en Gårdsförening i Åsljunga

I distriktets plan för framtiden – Målbild 2003 – finns förslag om att bilda gårdsföreningar, som tar hand om driften på EFS-gården i Åsljunga respektive Åhusgården.

En särskild arbetsgrupp med representanter för utskotten och distriktsstyrelsen har arbetat med de frågor som rör bildandet av dessa gårdsföreningar.

I Åsljunga utskottet har detta behandlats vid flera tillfällen och nu har beslutats att bilda en gårdsförening för EFS-gården i Åsljunga. En arbetsgrupp har bildats med uppgift att förbereda aktuella ärenden tills en interimstyrelse har valts vid det första mötet.

Undertecknade inbjuder därför till en samling för bildandet av denna gårdsförening

Söndagen den 25 augusti på EFS-Gården i Åsljunga

Program

15.30 Eftermiddagskaffe
Därefter bildandet av en gårdsförening
Efter information och beslut bjuder gården på
Kvällsmat

Till denna samling och till medlemskap inbjudes alla som känner varmt för EFS-gården och dess verksamhet förr, nu och i framtiden och vill vara med i att stödja arbetet och som föreningsmedlem också ha ett inflytande.

Medlemskapet liknar i stort att vara medlem i en missionsförening eller annan förening.

Per Behrens, ÅU, Carl Forssman, ÅU, Sven E Johansson, distriktets representant i ÅU,
Berne Olsson, ÅU, Torsten Simonsson, ÅU, Thomas Ekman, föreståndare

OAS-helg på EFS-Gården, Åsljunga 23-24 aug. 2002

Medverkande:

Agne Nordlander, Berit Simonsson, Hans Weichbrodt, m.fl.

Lovsångsteam

Tema: Här en källa rinner...

Fredagkväll 23/8: Ungdomsoas. Alla åldrar välkomna. Lovsångsteam. Mer info på www.gulaceller.nu
Möjlighet till övernattning, anmälan till distriktsexpeditionen.

Lördag 24/8: undervisning kl 10.00, 13.30, 15.30 och kvällsmöte kl 19.00

Lovsångsteam med Martin Börjesson. Flera av våra egna präster medverkar.
(möjligt att delta vid enstaka samlingar.)

Ett samarrangemang mellan OAS-rörelsen och EFS i Sydsverige

Välkomna!

Pris för lördagens fika och kvällsmat: 150 kr.
Obs! Du är välkommen att delta även om
du inte anmält dig för mat!

Som tidigare meddelats har Jonas Hallabro slutat sin pastorstjänst i Helsingborg och flyttat till Örn-sköldsvik för att arbeta som ungdomspastor där. EFS i Sydsverige tackar Jonas Hallabro för det hän-givna arbete han lagt ned i Helsing-borg och för distriktets ungdomar och önskar honom välsignelse i sin nya tjänst! Distriktet representerades vid Hallabros avskedspredikan i Helsing-borg i juni av Torbjörn Larspers. Då Helsingborgs missionsförening nu utreder hur man bäst ska arbeta i och för staden i framtiden har missions-föreningen anställt Barbro Bjerle, Råå, som vikarierande predikant under ett halvår. Även Jonas Svensson har slutat sin tjänst som ungdomsle-dare anställd av EFS Mission i Kulla-bygden. Distriktet vill framföra sitt varma tack till Jonas Svensson för hans gedigna insats i Kullabygden och önska honom lycka till i studierna vid Johannelund! Som ny ungdomsledare har Emma Andréasson anställts av EFS Mission i Kullabygden. Även EFS i Sydsverige vill välkomna Barbro Bjerle och Emma Andréasson och önska dem Guds välsignelse i tjänsterna!

I förra numret av Livsluft presente-rades och välkomnades Jarle Furali. Han började sin tjänst som vikarier-ande ungdomskonsulent på distrik-tet 1/8, men har även tjänstgjort en del under sommaren för att förbe-reda höstens arbete.

Under hösten är två EFSare från di-striktet, Ulrika Bengtsson och Lo-visa Nilsson, stipendiater i Tanza-nia. Intervjuer med dem inför resan kan du läsa på annan plats i tidningen. Framöver hoppas Livsluft kunna pu-blicera rapporter om deras tid i Af-rika.

Distriktsföreståndare Paul Persson fortsätter att vara tjänstledig på 50 % fram till årsskiftet och Torbjörn Larspers vikarierar för honom.

Under sommaren har EFS i Sydsve-rige haft flera läger och arrang-emang, däribland 3 konfirmandläger. Scouter och scoutledare från distrik-tet har även varit med på Patrullriks i Lövsjö, Ångermanland. Rapporter från dessa läger och arrangemang som fått betyda mycket kan du läsa

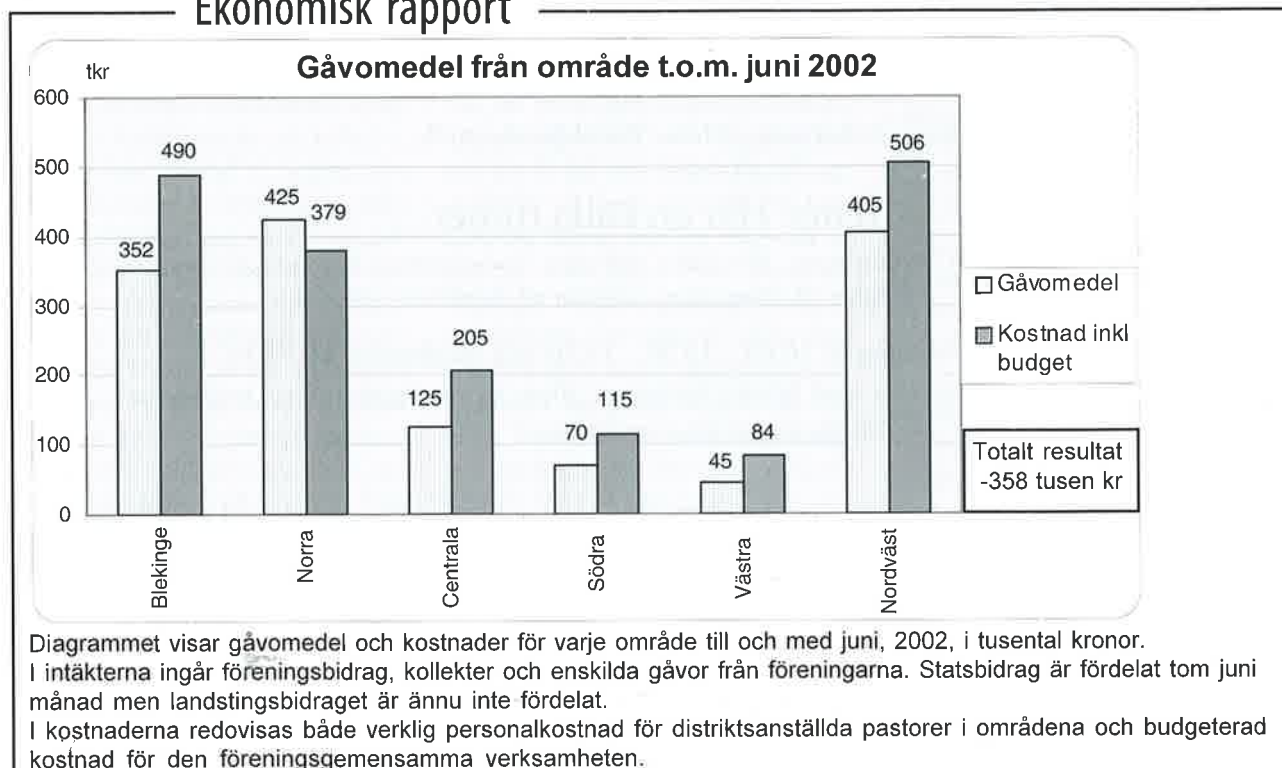
i detta och kommande nummer av Livsluft. EFS i Sydsverige tackar Gud för alla som arbetat med dessa.

Under hösten planeras flera sam-lingar. I dagarna (23-24/8) anordnas OAS-helg i Åsljunga där bland an-dra Agne Nordlander, Berit Simons-son och Hans Weichbrodt medverkar och sista helgen i september (28-29/9) gästas distriktet av missions-föreståndare Anders Sjöberg som håller bibelstudier och predikar på Råå och i Helsingborg. I oktober (5/10) medverkar Agne Nordlander vid höstens missionsdag i Hässleholm. Det är även mycket mer som hän-der. Om detta kan man läsa i ut-skick till föreningarna, i annonser i Livsluft och i distriktsalmanackan i tidningen. Ni som har tillgång till internet kan även läsa om det som händer på distriktet på www.efssyd.org och www.gulaceller.nu

Vi får tillsammans be för en välsig-nad hösttermin.

Torbjörn Larspers

Ekonomisk rapport

almanacka

även på www.efssyd.org

augusti		Nummer/sida
17	Upplev Indien med alla sinnen, Höllviksstrand	
23-24	OAS-helg, EFS-Gården, Åsljunga. Samarrangemang mellan EFS i Sydsverige och OAS-rörelsen	6-7/17
25	Bildande av Gårdsförening i Åsljunga	8-9/17
30-1/9	Ashram i Skåne, Höganäs. Arr. Kristna Ashramrörelsen	8-9/7
september		
6-8	Sommarpunkten, läger Höllviksstrand	6-7/17
13-15	Konf. Återträff, Åsljunga 2 och Åhus	
20-22	Konf. Återträff, Åsljunga 1	
28-29	Bibelhelg med missionsförest. Anders Sjöberg, Råå/Helsingborg. Samarr. EFS Råå, EFS Helsingborg och EFS i Sydsverige	8-9/11
oktober		
5	Missionsdag, Agne Nordlander, Västerkyrkan Hässleholm	8-9/19
15-20	Höstens gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	
31-3/11	Allhelgonaläger, ÅhusGården	
december		
28-1/1	Livskraftläger Syd, Glimåkra Folkhögskola	
2003		
april		
26	EFS i Sydsveriges Årsmöte, ÅhusGården	

efs i
Sydsverige

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 044 - 28 93 13, 28 93 14
Telefax: 044 - 28 93 15
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande
Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451-845 36
Distriktsföreståndare
Paul Persson, 044 - 28 93 13
0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org
eller paul.persson@efssyd.org
Tf distriktsföreståndare
Torbjörn Larspers, 0413 - 162 08
070 - 58 61 698
Odengatan 3F, 241 31 Eslöv
epost: df@efssyd.org eller
torbjorn.larspers@efssyd.org
Distriktsekonom
Cecilia Engström 044 - 28 93 13
Distriktskonsulenter
Annica Nordkvist 044 - 28 93 14
Fredrik Karp **tjänstledig**
Magnus Lennartsson
Jarle Furali (proj.anst.) 044 - 28 93 14
Assistent

Ingrid Viberg 044 - 28 93 13
EFS-Gården, Åsljunga
Ånhultsvägen 31
286 72 Åsljunga
Tel: 0435 - 46 00 54,
46 00 52 (fax)

Heljarödsgården
Farhult

263 93 Höganäs
Tel: 042 - 680 29 (även fax),
680 24 - husmor

Ringamålagården, EFS
Pl 5105

374 92 Asarum
Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand
Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken
Tel: sep - maj 046 - 25 31 66
jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö
370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85
Fax: 0455 - 460 85

E-mail: info@stenbracka.k.se
Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 24 00 20

Distriktsmissionsdag

den 5 oktober i Västerkyrkan i Hässleholm.

Hur kan man hävda att kristendomen är den enda vägen till Gud?

Denna dag medverkar bl.a. Agne Nordlander med undervisning utifrån dagens tema och med aktuell missionsinformation.

Dagen inleds kl.10 med kaffe. Senare på dagen serveras enkel lunch till självkostnadspris. Ingen anmälan!

Som vanligt riktar sig denna dag både till lokala missionsombud och andra intresserade.

Välkommen!

Minnes- och högtidsgåvor

Maj- Juli

Minnesgåva till Elsa Christenssons minne

Högtidsgåvor vid David Åbergs 80-årsdag, Evy Olssons 75-årsdag och Inge Ohlssons 80-årsdag

Totalt inkommet under perioden: 2 440 kr till den föreningsgemensamma verksamheten. Ett stort tack för gåvorna.

Mitt vittnesbörd

Redo att ge det en chans

- Calle, ska du bekräfta dig?
- Nja... jag vet inte, svarade jag.
- Någon månad senare:
- Calle, kom igen, klart du ska åka till Åsljunga! Det kommer bli hur kul som helst.
- Okej... kanske det, svarade jag.
- Några veckor senare:
- Calle, ska du till Åsljunga?
- Klart jag ska!

Så var det när jag blev övertalad av mina kusiner att åka till Åsljunga. Jag kommer inte från ett speciellt kristet hem. Vi går bara i kyrkan några få gånger om året. Jag var ganska negativ till kristendomen. Tänk så många dumma saker kyrkan har gjort genom historien, alla vetenskapsmän som har fått dödsstraff för att de inte har tyckt som kyrkan. Kyrkan har gjort mycket fel genom historien.

Finns Gud? Och har Jesus funnits?
Nja... trodde inte det. Men jag var redo

att ge det en chans. Mamma anmälde mig till läger 2 på Åsljungagården och jag tänkte inte mycket mer på det.

Efter ett tag var det dags för förträffen. Bilresan upp kändes som en evighet. Mina tankar spred sig till TV-programmet "The Simpsons" där en kristen familj förlöjligas. Tänk om det bara är en massa kristna tontar? När jag kom fram var jag otroligt nervös. Jag hittade genast nya kompisar som var jättetrevliga. Allt var toppen. Lektionerna svarade på mina frågor och på andakterna fann jag den kristna gemenskapen. När jag åkte hem var jag kristen. Efter föreläret kändes allt så bra. Jag mådde bättre och var på bättre humör. Allt bara flöt på, skolan, livet, allt. Det kändes som om någon bar mig på ryggen. Jag började även att be. Och det kändes inte alls lika segt i kyrkan längre. Jag bara kände mig kristen.

Carl-Johan Tornvall

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Goa, ett paradys eller... sid 12

OAS-helgen, sid 10

Miniorlägret på Solvik, sid 8

Nr 10 - 2002

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
sid 4 Betraktelse
sid 5 Etiopiskt läger på Höllviksstrand
sid 6 Sommarläger i Åsljunga
sid 8 Miniorläger
sid 9 Patrullriks
sid 10 OAS-helgen
sid 11 Emma Andréasson – ny på Heljarödsgården
sid 12 Goa – ett paradiset?
sid 14 Minnesord över Emmy Torpstad
sid 15 Ekonomisk rapport
sid 16 Minnesord över Knut Jeppsson
sid 17 Ny Gårdsförening
sid 18 Expinfo
sid 18 Distriktsexpen flyttar
sid 19 Almanackan
sid 20 Mitt Vittnesbörd

Måsten

Nu och då känner jag mig överöst av "saker-som-måste-göras-inom-en-viss-tid" och jag fattar inte hur jag ska lyckas töja på tiden fram till deadline så den blir så lång som det skulle ta att göra sakerna i realtid. En omöjlig ekvation helt enkelt. Nu måste allt göras dubbelt så fort och jag kommer inte att hinna äta eller sova eller träffa kompisar.

Så jag börjar någonstans bland alla dessa saker och "gör" ett tag, sen tänker jag "nä, jag måste faktiskt vila, nu går jag på en promenad, för jag behöver det mer än jag måste alla andra saker." Sen går jag tillbaks och "måstar" lite mer.

– Ska du med och fika?
– Alltså, egentligen borde jag göra klart det här, men jag kan göra det ikväll istället. Så går vi och fikar, och jag tänker att jag får hålla på lite längre ikväll, så det blir klart nån gång, men sen på kvällen "behöver" jag sova, så jag sover.

Helt plötsligt är jag klar med alla dessa saker som måste göras, och i tid. Glatt överraskad kan vi gå och fika igen.

Jag tycker det är svårt att uppskatta hur mycket tid det går åt till olika saker. Egentligen tror jag sällan att jag inte kommer att bli klar med måstena i tid.

Det jag egentligen är rädd för, när jag känner mig överöst, är att inte hinna med de saker jag behöver göra för att må bra, som att gå på promenad, sova eller umgås med vänner. För av någon fånig anledning vill jag inte motivera för människor i vårt produktivitetsprisande samhälle att jag inte håller på med mina allmänt accepterade måsten för att jag fått för mig att jag måste höra lite fågelsång.

Men jag måste det,
Helena Dahlberg

Du har väl inte glömt Distriktsmissionsdagen den 5 okt. kl 10.00-16.00

i Västerkyrkan, Hässleholm

med Agne Nordlander och färsk information från Eritrea, Etiopien, Indien och Tanzania genom olika personer.

För mer information: Se Livsluft Nr.8-9 2002, fråga ditt missionsombud eller ring Distr. Exp. 044 - 28 93 13
Lunch till självkostnadspris. Ingen anmälan!

Redaktionsruta

Livsluft nr 10/2002
Årgång 10
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 28 93 13

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 044 - 28 93 13
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 - 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 1/10 för nr 11. Plan utgdag den 1/11 - 2002
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 180:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Åhus Tryckeri AB
Box 91
296 22 Åhus
Tel: 044 - 24 06 00

Om försoningens teologi

Kort presentation av mig själv:

Daniel Uddling. Uppväxt i Lerberget och har under två år arbetat som Sudan- och Somalia-handläggare på Svenska kyrkans internationella avdelning i Uppsala. Är för närvarande pappaledig och upptäcker världen tillsammans med min drygt ettåriga son Noah.

Drygt ett år efter terroristattacker mot World Trade Centre och Pentagon i USA kan det finnas anledning till reflektion. Det tycks som om hotbilden i världen mot fred och säkerhet skiftat fokus från stater (minns det kalla kriget) till fanatiska grupperingar. I debatten om denna nya världsordning förekommer förklaringar som hänvisar till en stark religiös övertygelse. Som TV-tittare eller tidningsläsare får man ibland intryck av att det är människors religiösa övertygelse som är roten till det onda. Frågan för oss är hur vi ska förhålla oss till denna ofta komplicerade och komplexa debatt? En annan fråga är om vi överhuvudtaget ska intressera oss för denna debatt?

För det första är det viktigt att slå fast att en politiserad religionsutövning, där man använder religionen för att uppnå eller legitimera politiska beslut, sällan blir lyckad, åtminstone inte i demokratisk eller folkrättslig mening. För det andra är det viktigt att betona att man både inom kristendomen och islam finner stöd för en teologi som kännetecknas av försoning. Försoningstanken är i kristendomen central i Evangelierna och i och med Jesu död på korset. Vad gäller islam så finns det en intressant berättelse om hur Olof Palme medlade i konflikten mellan Iran och Irak på 1980-talet. Medlarteamet stod då inför ett dilemma då Iran inte godtog att Irak dragit sig tillbaka från det territorium som Irak med våld tidigare intagit. De iranska ledarna menade att Irak våldfört sig på Irans territorium och att hämnd måste utkrävas. Palme ska då ha gett hela medlarteamet i uppdrag att lusläsa Koranen för att där se om det fanns något som kunde användas i diskussionen med Irans religiösa ledare. Efter timmar av intensiv läsning fann man en öppning i en av Koranens verser där det står att om fienden drar sig tillbaka ska fienden förlätas. Under nästa möte med de iranska religiösa ledarna citerade Palme denna vers ur Koranen, vilket gjorde stort intryck på de religiösa ledarna. Fredssamtalen kunde fortsätta.

Både som kristna och muslimer har vi ett ansvar att proklamera försoningens teologi. "Bär varandras bördor" borde bli ett tydligare ledord för oss i vår vardag, både lokalt och globalt. Kyrkan har en tydlig förankring bland människor och kyrkliga ledare kan söka dialog i dessa frågor med en trovärdighet som inte upplevs som politiskt bunden. För oss handlar det om att återerövra försoningens teologi och inte låta destruktiva krafter missbruka religionens kraft. Genom att bära varandras bördor uppfyller vi också Kristi lag.

Daniel Uddling

Inbjudan till

Var: Betania Malmö

När: 5 oktober

Tid: 10.00

Dagen innehåller undervisning, seminarium med Bengt Johansson, tid för att samtala och visionera. Lunch äter vi på stan.

Konsert kl: 19.00 med Bengt Johansson, lovsångspastor från Stockholm

För er som är med på hela GUL-dagen får man fika och konsert för 40 kr

Anmäl dig senast 1 oktober på 044 - 289314 eller

dk@efssyd.org

Varmt välkomna!

Arr: EFS Betania Malmö,

EFS i Sydsverige och Sensus studieförbund.

När ordet kommer nära

"Förkunna ordet, träd upp i tid och otid, vederlägg, tillrättavisa, vädja – tålmodigt och med ständig undervisning." 2 Tim 4:2
Man kan tycka att detta är en uppmaning som idag bara gäller präster, pastorer, predikanter och evangelister. Nej! Alla Guds barn är ett släkte av präster, som skall förkunna hans väldiga gärningar. Som exempel har jag valt Apg 25 och 26. Läs själv!

När Ordet kommer nära kan det väcka våldsamt motstånd.

Ett gott exempel på detta är när Paulus stod inför rätta inför ståthållaren Festus. Dennes företrädare Felix hade låtit Paulus sitta häktad i kuststaden Cesarea i två år utan rättegång. När nu Festus hade tillträtt sitt ämbete, ville han rensa upp och översteprästerna och fariséerna ville få Paulus dömd. Därför kom han överens med Paulus om att föra denne till Jerusalem. Där höll han ett långt försvarstal, men plötsligt avbröts han av Festus "Du yrar, Paulus, din stora lärdom gör dig galen." Förkunnelsen om Jesus väckte anstöt när det kom nära.

Många Jesu lärjungar känner igen situationen, men den är inte så vanlig. Vi lever ju i ett mer tolerant samhälle, så det är sällan som förkunnelsen om Jesus väcker sådan anstöt. Men vi vet att de som håller Bibeln för Guds ord ibland föraktas och förlöjligas.

När Ordet kommer nära kan det väcka frågor och eftertanke.

Eftersom Paulus hade vädjat till kejsaren för att få sin sak prövad av en romersk domstol utanför Jerusalem, så kom han att stå till svars inför lydningen Agrippa. Denne kände väl till profeterna. Han var intresserad av den kristna tron och det var nära att han

blev en kristen. Men hans ställning gjorde honom försiktig, fundersam.

Det finns många som Agrippa, människor som väl känner till den kristna tron men lever i ett gränsland mellan otro och en personlig tro. Vi, som tagit ställning och sagt JA till kallelsen, har en stor uppgift att hjälpa dessa närmare ett JA till kallelsen att bli Guds barn.

Det goda samtalet är viktigt, då frågor och funderingar om kristen tro får ställas på ett öppet sätt och bemötas på ett kärleksfullt sätt.

När Ordet kommer nära kan det skapa frihet men också bojor.

Paulus stod inför rätta iförd bojor, men hans oerhört starka tro på Jesus Kristus gav honom en inre frihet, till skillnad från de romerska och judiska maktavarna. Dessa var bundna av samhällets lagar eller för judarnas del av religiös lära och religiös tradition. Paulus visste att de kunde döda kroppen men inte själen. Han ville hellre bli allas slav för att kunna vinna dem för Kristus. Han bar hellre bojor än att förneka sin Herre.

Att vara en Jesu lärjunge är att leva med den inre friheten som gör att det går att uthärda besvär, mobbning och främlingskap i vissa sammanhang. För trossyskon ute i världen kan det betyda fängelse, förföljelse, martyrium.

När Ordet kommer nära sker det något. Därför är det så viktigt att alla Guds barn lever i Ordet, lever av Ordet och lever ut Ordet i sitt vardagsliv. Gud hjälpe oss till det.

Torsten Simonsson, Helsingborg

– Varför läger för femte gången på Höllviksstrand?

– Vi känner oss välkomna här och möts av trevlig, hjälpsam och vänlig personal, och så har vi ett fint stöd från EFS, som gör att vi återvänder till Höllviksstrand med vårt läger, sa Ezra.

• Etiopiskt läger

– femte året i rad på Höllviksstrand

Jag hade förmånen att besöka Mekane Yesuskyrkans läger på Höllviksstrand, några timmar under en dag i slutet av juli. Detta var femte året i rad som medlemmar utanför Etiopien, hade läger på Höllviksstrand. Lägret denna gång hade samlat ett 90-tal medlemmar från olika håll i Sverige, samt några, från bland annat Island och Norge.

Jag möter Demeke Abegaz, som sitter vid ingången och har gjort ett "break" i årsmötesförhandlingarna, som pågår inne i möteslokalen.

– Jag är här för första gången, och har fått så mycket under de här dagarna, säger Demeke.

Han berättar att programmet innehåller mycket undervisning och bibelstudier.

För barnen, som var ett 30-tal, fanns det särskilda aktiviteter.

– Målsättningen med lägret är att deltagarna skall fördjupas i sin kristna tro, och för en del att komma till en personlig tro på Kristus, och att utveckla en kristen livs-

stil, i en kristen anda i vårt kulturarv, menade Ezra Gebre Medhin, som var en av ledarna på lägret.

– Vi har under lägret mest utgått i vår undervisning från Kolosserbrevet 2: 6. Mycket sång har vi också haft under lägret, fortsatte Ezra.

Lägret avslutades på söndagen med gudstjänst och nattvard innan det var dags för våra etiopiska vänner att bryta upp från en veckas läger på Höllviksstrand.

Text och bild: Per Andersson

Den 7-10 augusti träffades ett 40-tal barn på Solvik i Åsljunga för Sommarläger. Det var varmt, sol och ett väder som helt enkel var till för läger!

Ledarna träffades tidigare på dagen och värmdes upp för anstormningen. Frågorna var många! Hur ska vi fördela rummen? Hur ska vi få plats till frukost? Får vi plats alla i Kapellet? Men, som vanligt var det inga problem! Alla barn visst vilket rum de ville bo i och med vem de ville dela. Alla är inte lika morgonpigga så frukosten blev löst. I Kapellet kan man flytta alla bänkar och så fick alla plats på golvet. Ledarna nöjda och glada!

Dagarna innehöll massor av skojigheter. Förmiddagarna innehöll bibelstunder om mission och evangelisation. Ledarna delade med sig av egna erfarenheter från resor i några av Afrikas länder och barnen fick med sig många berättelser att minnas och att tänka på. Några

Sommarläger i Åsljunga

av barnen konstaterade funderamt att det är så kul att höra hur de har det i Afrika, men jag kan nog inte riktigt förstå det ändå. Så kloka barn vi har, visst är det så! Den andra halvan av förmiddagarna var det musik, vi sjöng sånger, använde oss av kroppen i olika rytmlekar och hade hur kul som helst.

Bad, bad, bad, lek, fotboll, brännboll, stafetter och massa annat kul gjorde att eftermiddagarna gick i ett rasande tempo. Vi hann knappt blinka förrän det var dags för kvällsmaten. Kvällen innehöll 24 karat, deltagarnas afton, film, lekar, och massa annat kul.

Dagarna avslutades med sköna stunder i kapellet. Andakter som var formade på många olika sätt. En andakt handlade om hur vi som kristna ska ta hand om våra icke kristna vänner, en av de andra kvällarna hade vi olika platser man fick besöka. Det var förbön, ljusständning, välsignelsen och man fick även skriva av sig sina innersta tankar på lappar som vi sedan bad över. Lovsången fanns självklart med som en röd tråd i våra andakter.

Sen skulle vi sova! Jo, vi sa att nu ska vi sova! Här började ledarna undra vad som hänt med de små söta lägerdeltagarna. Helt plötsligt var det som om de inte hörde. Det är väl så det ska vara på ett läger, eller? Jag kan nog tycka att lite sömn

Får Jarle ner en pizza med sallad på tre minuter?

inte skadar för att orka kommande dagar och framåt midnatt började även lägerdeltagarna falla i sömn! Sen sov alla sött hela natten!

Tänk att det finns så otroligt många lägersugna barn i vårt distrikt, det är helt fantastiskt! Redan en månad innan lägret var det fullt, överfullt! Det är ju kul, men samtidigt tråkigt att inte alla kan få plats. Vi ledare vill tacka för detta lägret och ser fram mot sportlovet och ett nytt läger tillsammans med er. Tack för att ni kommer och tack föräldrar för att vi får ta hand om era ögonstenar ett par dagar.

Annica Nordqvist
Foto: Anna-Maria Johansson

Inbjudan till Årsmöte med Föreningen ÅhusGården Måndagen 21 okt. kl. 19.00

I enlighet med distriktets utredning – Målbild 2003 – har en gårdsförening bildats för ÅhusGården som inför framtiden skall svara för verksamhet, underhåll och förvaltning.

Interimsstyrelsen inbjuder härmed till föreningens första årsmöte dit alla som är intresserade av Gården och dess framtid är välkomna.

Styrelsen inbjuder också till medlemskap i föreningen som i stort innebär samma sak som medlemskap i en missionsförening eller annan förening.

Program:

- Inledning
- Information om ÅhusGården
- Möjlighet att anmäla medlemskap
- Årsmötesförhandlingar
- Samtal om framtida verksamhet
- ÅhusGården bjuder alla på kaffe och tårta.

Interimsstyrelse: Rolf Fogelström, Sølvesborg, Bertil Grahn, Ulatofta Hörby, Bengt Jakobsson, Rickarum, Göran Nilsson, Svensköp, Ingrid Schölin, Landön Fjälkinge, Siv Siegurdsson, Kristianstad, Ingrid Viberg, Önnestad, Bertil Carlsson, Åhus, gårdsförest.

Välkomna!

efs-Gården
Åsljunga

Bibel & Gemenskapsvecka 15-20 okt

Bibelstudium: Birger Broberg, Owe Johansson

Värdpar: Britta & Carl Forssman

Övriga medverkande: Gunnel Andersson, Tommy Svensson, Agne Josephsson, Boel Toresdotter-Hanssen, Paul Persson, Torsten Weister, Torsten Simonsson

Information/bokning Tel. 0435-46 00 54

Pirret i magen börjar komma kvällen innan, då det alltid e så fruktansvärt svårt att somna. Nästa morgon vaknar man till mammas förvåning otroligt tidigt och man vet inte vart man ska göra av benen tills klockan blir tillräckligt mycket för att köra.

Packningen är packad och klar sedan gårdagen. Den står nu lugnt och väntar bredvid de framtagna skorna vid ytterdörren.

Äntligen är det dags för läger. Kan-ske det första för några men förhoppningsvis inte det sista för någon!

Sommarens "vattenminiorläger" hölls på Solvik i Åsljunga. Alla deltagarna (som var mellan 7 och 10) anlände på lördagsmorgonen med sina nästan lika spända föräldrar. Natten var nog det som mest oroade...

När alla 23 deltagare anlant, hittat rum, fixat namnlappar och kramat hej då till sina föräldrar var det bara att tuta och köra. Redan första dagen hann vi med en hel massa. Det där med namnen var en ganska knepig detalj men det lossnade efter hand. Första middagen lagade två av våra tre lägermammor. Det blev mycket populärt med köttbullar och makaroner som snabbt mättade många hungriga magar.

Därefter var det dags för bibel-droppar som vi hade båda dagarna. Varje dag fick vi sjunga några sånger och höra om när Gud skapade vatten, när Noa byggde den enorma båten, då Jesus förvandlade vatten till vin och när Jesus stillade stormen. Efter detta blev vi indelade i fyra grupper. Det var dags för de så kallade lägerdropparna. Där gjorde vi

Miniorläger

tema vatten, med slängbro och

fiskar av vad naturen gav oss, vattenexperiment, hade otroligt roligt med såpbubblor, planerade inför lägerbålet där var och en fick komma på någonting att framföra på kvällen, och till sist scouta lite vid bäcken, vilket innebär att knopa och att göra en slängbro som vi alla fick prova på. (Även ledarna).

Kiosken är ju ett måste på ett läger och även på detta. Efter mycket om och men, och många svett droppar från ledarna, fick vi vårt godis och kvällen var räddad.

Lägerbålet blev en succé med alla roliga och kluriga nummer från deltagarna. Glorillan (även känd från Söndagsöppet) kom och hälsade på, vilket lockade till många skratt. Så efter de lagom grillade korvarna var det dags att byta till nattkläder och kloga lite över alla de förskräckliga

myggbetten man fått under kvällen innan det var dags för lite aftonbön och därefter en god natts sömn. Och det blev sannerligen en god natts sömn. Då väckningen gick av stapeln vid halv åtta fick många ristas till liv ur sin dvala.

Söndagen gick av rena farten. Först flagghissning och frukost, därefter bibeldroppar följt av en rafflande skattjakt som slutade i vilda vattenlekar med ballonger i alla storlekar. Vi åt middag uppe på Åsljunga-Gården, där vi även fick prova på en ca 15 m hög gunga som blev mycket populär. När vi till slut drog oss därifrån begav vi oss till fots till andra sidan sjön för att ta oss ett svalkande coca-cola dopp... På hemvägen blev det lite tyngre steg för många, men med hjälp av några marschramsor och olika stationer kom vi till slut tillbaka till Solvik där det var pack-

Patrullriks

Under lite mer än en vecka fick vi, 100 scouter från Skåne och Blekinge, uppleva Norrland från en av sina allra bästa sidor. Vi befann oss i Lövsjö, 2 mil från Örnsköldsvik, på en stor åker som var fylld av tält i alla möjliga storlekar. Äntligen var det dags för Patrullriks igen, vi har väntat troget i tre år på detta roliga läger! Med minne från Mossebos varma dagar gav vi utlopp för våra tankar:

– Tänk om det blir lika varmt igen! Det skulle ju vara helt otroligt! Ja, det var just vad det blev. Helt otroligt! Solen strålade på oss från en underbart blå himmel så gott som hela veckan. En regnskur på 8 dagar, det är inte illa det!

Vi började med att bygga upp vårt läger, ja egentligen så slutar man väl aldrig bygga förrän det är dags att riva! Det är nya små projekt hela tiden och man ser ständigt scouter i färd med att uppfinna något nytt att bygga. Duschar, torn, stolar, soffor...! Så skulle man kunna hålla på ett tag. Men, dagarna var ju inte bara byggtid!

Man fick som patrull en ny dagsaktivitet varje dag och det varierade vad det var. Det fanns äventyr med lite olika saker, som till exempel höghöjdsbana, terrängbil, kanoting och upplevelser som backklättring, tjuren Evert (ett slags rodeo), klättervägg och så vidare. Man kunde också få Bibelvandring, Mission, Fäbod, Fiske, Baddag och så vidare. Allt var uppskattat av scouterna och det testades och lyssnades med högsta intresse.

Kvällarna var fyllda av lägerbål, lägershow, patrullmix. I det sistnämnda blev två patruller från olika håll hopsatta och skulle leka och fika ihop. Här knöts det många nya kontakter med scouter från andra delar av Sverige. Ett mycket uppskattat inslag i början av veckan som gjorde att man resten av veckan kunde hälsa på nya vänner på andra ställen i lägret.

De som är över 15 och med på lägret, fanns i Sherwood. Detta var tonårssocknen som hade ett lite läger i lägret kan man säga. Här fanns ett gäng från Sydsverige som hade det "helt underbart" om jag ska citera dem rakt av. Härligt att se att man inte blir för gammal för patrullriks!

Lägret ramades in med hjälp av lägerkaplanerna som gjorde ett fantastiskt jobb under veckan. Lägrets storsamlingar var av mycket hög kvalitet, men vi kommer nog att minnas våra egna samlingar i Syd-tältet mest. Magnus Lennartsson och Jonas Svensson tog oss med på oförglömliga dialoger. Här fick vi träffa Anders Böjd och hans församlingspräst och alla problem och tankar som kan uppstå.

Trötta, men glada och med många minnen är vi nu hemma igen efter en vecka i Ångermanland. Vi längtar till nästa Patrullriks om tre år, men vi ses ju på Wintercampen i februari så träffas kommer vi att göra innan dess! Det är helt klart!

Annica Nordqvist

bibeldroppar

ning som stod på listan. Föräldrarna började droppa in efter hand och snart var det avslutningsdax. Till sist avfyrades en petflaskeraket och så blev det en massa kramar förstås.

Tack

Vi ledare vill tacka alla deltagare för att ni ville komma och göra det till ett så bra läger som det faktiskt blev. Utan er hade det inte varit mycket till läger. Lycka till i skolan nu, så hoppas vi att ni kommer tillbaka till nästa miniorläger.

Sara Jönsson, Allerum

Foto: Helén Eriksson

Agne Nordlander berättade under förmiddagens möte om sitt möte med den karismatiska rörelsen på 1970-talet och Berit Simonsson och Hans Weichbrodt gav personliga vittnesbörd om sina erfarenheter av den karismatiska förnyelsen samt informerade om OAS. Under eftermiddagen kunde man välja mellan olika seminarier som leddes av Berit, Hans och Agne. Det sistnämnda seminariet innehöll ett bibelstudium över Apostlagärningarnas andra kapitel där paralleller drogs till mycket av vad som händer i den världsvida kyrkan idag. Under seminarierna gavs tillfälle till samtal och frågor. Då så många fler än vad vi vågat hoppas på kommit till Åsljunga fick ett av seminarierna förläggas till

OAS-helgen i Åsljunga

Helgen 23-24/8 inbjöd EFS i Syd-sverige och OAS-rörelsen gemensamt till OAS-helg på EFS-Gården, Åsljunga. Det var den första OAS-helg som distriktet var med om att anordna. OAS är ingen förkortning utan hänvisar till ordet "oas", dvs en bördig plats med vatten i öknen. OAS-rörelsen vill vara en förnyelse-rörelse inom Svenska kyrkan, en rörelse för andlig fördjupning. Därför är ett OAS-tillfälle en samling fylld av lovsång, tillbedjan och förbön – men även undervisning och tillfälle till själavård/bikt.

Temat för helgen var psalmen *Här en källa rinner* (nr 246) och dagarna ville visa oss vad Gud vill ge oss, visa på lovsångens möjlighet och förbönens betydelse.

Till denna helg hade OAS-rörelsens två inspiratörer Berit Simonsson och Hans Weichbrodt bjudits in att medverka tillsammans med Agne Nordlander. Helgen inleddes med en ungdomsoas. Ca 140 ungdomar, men även en del i andra åldrar, hade kommit, och fick lyssna till Hans Weichbrodts predikan. Under senare

delen av kvällen fanns tillfälle till förbön där förebedjare betjänade. Ett lovsångsteam ledde lovsången.

Lördagen inleddes med ett förmiddagsmöte där Ingemar Bjärneroth, ordförande i distriktets Vuxenutskott (VU), som arrangerat helgen tillsammans med OAS, berättade om tankarna bakom dessa dagar och hur det mognat fram inom VU att bjuda in till denna helg.

EFS' missionshus en bit från gården så att alla som ville skulle kunna få plats.

På lördagskvällen samlades ca 300 personer till kvällsmöte. Kyrksalen på gården var alldeles fullsatt. Extrastolar hade satts in och ändå måste en del sitta på golvet framme vid podiet och andra stå efter väggarna. Dörrar hade öppnats till angränsande rum där många satt. De

som inte fick plats inne på gården kunde följa mötet via högtalare ute i sensommarkvällen. Vid mötet, som leddes av Hans Weichbrodt, predikade Agne Nordlander och Martin Börjessons lovsångsteam ledde lovsången.

Det är svårt att beskriva vad vi som var med på OAS-helgen fick uppleva. Orden räcker inte till. Många blev berörda av Herrens närvaro. Många sökte sig fram till förbön. Det fanns möjlighet att bli smord med olja. Lovsången steg, Guds ord fick sås ut – och mitt i allt detta en förunderlig stillhet. Jesus visade under sitt jordeliv hur viktigt det är att dra sig undan för en tid, för att få tid till bön och möjlighet att fylla på och söka Guds ledning. OAS-helgerna vill vara en sådan möjlighet.

EFS i Sydsverige vill redan nu informera om att en ny OAS-helg kommer att arrangeras till våren, nämligen fredag-lördag 28/2 – 1/3 på ÅhusGården, EFS. Även vid detta tillfälle har Berit Simonsson och Hans Weichbrodt lovat att medverka. Vi som var med på OAS-helgen i Åsljunga kan rekommendera denna helg. Boka gärna in dessa datum redan nu i era almanackor! Mer information kommer via Livsluft och i utskick till föreningarna under senare delen av hösten.

Torbjörn Larspers
Foto: Jonas Lindfors

OAS-helg

fredag-lördag
28/2-1/3 2003
på ÅhusGården,
EFS

Arr: OAS-rörelsen i Sverige
och EFS i Sydsverige

Emma Andréasson – ny ungdomsledare på Heljaröd

Datorn är påslagen här på Heljaröds-gårdens kontor, och jag har landat här för några timmars jobb, efter en tidig bönemorgon i Ängelholm. Det känns gott att vara här. Fridfullheten här ute är påtaglig, jag njuter av stillheten. Ofta är vi människor så stressade, och hinner inte stanna upp. Jag är av den sorten, även om jag inte gör något särskilt. Sådana här platser som Heljaröd är bra, när ro in-finner sig kan man stilla ner sig för att söka Gud och umgås med Honom.

Stafettpinnen är överlämnad och jag, Emma Andréasson, har börjat jobba som ungdomsledare efter Jonas Svensson. När jag gick i gymnasiet var jag själv en av dem som hängde här ute på gården. Efter det har jag gjort lite olika saker, bland annat varit i England, gått bibelskola på Hållands folkhögskola och bott i Göteborg ett år. Efter gymnasiet har det hos mig funnits en längtan att få jobba inom kyrkan med ungdomar på något sätt. Då jag efter bibel-skoleåret flyttade till Göteborg funderade jag, och undrade om det skulle komma att bli av, vad menade Gud egentligen med min läng-

tan? Ville Han att jag skulle jobba, eller vad? När frågan kom blev jag först rädd, hur skulle lilla jag klara av detta? Tiden gick, jag tror att Herren förberedde mig att tacka ja till att vara här ute på Heljaröds-gården.

Så blev det och nu sitter jag här och planerar höstens program. Det känns roligt och spännande, jag tror Herren vill att vi tillsammans på UG ska få ta ett steg till med Honom i höst. Det är spännande att få vara med om det. Samtidigt är det lite nervöst att börja jobba här, för det är ju en ny situation som jag inte tidigare stått inför. Men jag är inte lämnad ensam, planscher på kontorets väggar vittnar om att någon gått före, att jag är med i ett pågående arbete för att människor ska få gå vidare med Gud, och de vittnar också om att ungdomarna gillar sitt UG. Det är gott, det är den stafettpinnen jag har fått och fortsätter med, som ungdomsledare på Heljaröd.

Herrens frid,
Emma Andréasson, Råå

Goa

Resekatalogen beskriver Goa på Indiens västkust som: "känt för sina paradisstränder. Den tio mil långa kusten är nästan hela vägen kantad av underbara, glest befolkade sandstränder. Vid vattenbrynet ligger glittrande snäckor som följt med vågorna upp och ovanför stranden vajar kokospalmerna."

Själv upplevde jag ofta tiden i Goa som snudd på paradiset, men då måste man bortse från den fruktansvärda drogkulturen som gör Goa till ett helvete för många människor. Drogerna är billiga, polisen korrumpad och många resenärer är nyfikna och har svårt att stå emot frestelserna som drogerna innebär. Resultatet av detta blir ofta katastrofalt. På 60- och 70-talet började hippies komma till Goa och många förälskade sig i denna lilla delstat. Drogerna var lätt åtkomliga och man ville

pröva allt. "Party-droger" som LSD och extasy lanserades och så småningom utvecklades trancemusiken. Denna kombination slog rot i Goa och man anordnar nu stora partyn ute i det fria där den intensiva trancen hörs på långt håll och där man går upp och in i musiken med hjälp av droger.

I denna miljö av både himmel och helvete levde jag under 6 månader tillsammans med 6-8 andra i en kristen gemenskap. Vi var utsända av EFS, Missionsförbundet och Baptist-samfundet som volontärer. Projektet har funnits i över 15 år och haft som mål att vara ett kristet och drogfritt alternativ.

Flera stora utmaningar väntade oss i teamet: för det första att leva tillsammans i en grupp med Jesus i centrum, för det andra att kunna hjälpa och stötta människor som råkat illa

ut och för det tredje att möta och samtala med människor med en annan tro.

Många reser runt ensamma och då blir det extra svårt om något skulle hända. Jag kommer ihåg en tjej som vi kom i kontakt med efter att hon varit psykotisk i nästan en vecka. Hon hade troligen fått i sig LSD och sedan utvecklat en drogpsykos. Hon var förvirrad, hörde röster inom sig och kunde inte ta vara på sig själv längre. Vi fick försöka lugna ner henne samtidigt som vi passade henne som ett barn. Under natten var hon så uppjagad att hon inte sov alls och tidigt på morgonen hade hon packat sina grejer för att ge sig iväg. Det var inte förrän på kvällen som en läkare kunde komma och ta henne till sjukhus. Hon blev bättre och efter någon vecka kom en vän till henne från Österrike för att hjälpa henne hem.

En av mina frågor innan jag åkte till Goa var om min tro på Jesus Kristus skulle hålla i mötet med människor med en annan tro. Indien är ett land med många olika trosföreställningar. Västerlänningar som reser till Indien kommer ofta med en besvikelse på kyrkans oförmåga att möta deras andliga behov. Många jag pratade med upplever att kyrkan i väst lever på gamla traditioner och att det äkta andliga livet inte existerar. På grund av detta vänder man sig till österns religioner. Nyfikenheten inom det andliga området är också stort och jag fick höra många spännande teorier i andliga frågor. För mig blev mötet med andra religiösa föreställningar något som stärkte mig och jag fick ännu en gång se att i relationen till Jesus Kristus finns det ingen konkurrent.

- ett paradiset eller...

I en varm, levande och kärleksfull relation med Jesus blir drogerna helt ointressanta och det andliga sökandet har fått ett mål.

Vår bön under tiden i Goa var att Gud skulle göra arbetet medan vi var hans redskap. Detta blev påtagligt på olika sätt, som t.ex. när vi hade gudstjänst som vi brukade varje vecka och en indisk kille var med. Han hade just avslutat sina medicinstudier och kommit till Goa för semester. Han hade blivit kvar i Goa under tre månader och börjat testa alla droger som finns. En natt hade han en dröm där ett stort ljus sagt till honom att sluta med drogerna. Dagen efter mötte han två kristna tjejer och följde med dem till vår gudstjänst. Under gudstjänsten fick han på ett starkt och påtagligt sätt möta Jesus Kristus och höra honom tala. Vi andra blev förvånade men mycket tacksamma för vad Gud kan göra under en "vanlig" gudstjänst. Guds omsorg och vägledning fanns med under hela tiden även om det

inte var lika påtagligt som under dessa två tillfällen. Gud såg till våra behov. När vi var trötta gav han oss vila och vi fick komma inför Gud i bön och bli fyllda av ny kraft och glädje. Den största erfarenheten som jag bär med mig från Goa är en

större tillit till Jesus. I honom finns friheten och livet där paradiset får bli en verklighet.

Text och bild: Martin Persson, Johannelund

Minnesord över Emmy Torpstad

Missionär Emmy Torpstad, Eslöv, har avlidit efter en längre sjukdomstid i en ålder av 83 år.

Emmy var född och uppvuxen i Eslöv. Hon fick sin sjuksköterskeutbildning vid Sofiahemmet i Stockholm. Bakom hennes yrkesval fanns kallelsen att ägna sitt liv åt tjänst i missionen i Afrika.

Det var naturligt för henne att söka sig till Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen (EFS) arbetsområden. 1947 antogs hon till missionärstjänst i Eritrea. Efter en kortare missionärskurs på Johannelund reste hon 1948 för första gången till Mrika.

Hon fick sitt hem och sin arbetsplats i Kulluko i Kunama. Hon, liksom vi andra som reste ut vid denna tid, visste inte mycket om de förhållande som var i det nya landet och vad som väntade. Perioderna var fem år och hela första perioden var hon ensam i Kulluko. Det blev fem tuffa år. Kommunikationerna var minst sagt dåliga. Post och telefon fanns i Barentu 34 km bort. Det man kallade väg dit var ofarbar flera månader per år. När den var farbar hade Emmy varken bil eller körkort.

På hösten 1950 blev Astrid och jag hennes grannar då vi placerades i Ausa Konomo ca 35 km från

Kulluko, för Emmy en kamelritt på åtta till tio timmar i vardera riktningen. Om man därtill betänker den politiska oron i landet med rövarband, så kallade "shiftas" som härjade i hela Eritrea dessa år, förstår man att det var ett tufft liv att vara EFS-missionär i Kulluko.

Den kristna församlingen var liten. Naturligtvis fick Emmy en del trofasta vänner ibland kunamaerna, som var angelägna om henne. Men bara någon enstaka talade något annat språk än Kunama, vilket gjorde umgänget ganska begränsat.

Sjukvårdsarbetet, som blev Emmys huvuduppgift, hade legat nere under mer än 20 år. Det var att börja på nytt, att etablera en ny klinik i ett av de fallfärdiga husen. Men patienter med sjukdomar av alla de slag saknades inte. Malaria härjade svårt under regntiden och några månader därefter. Emmy själv drabbades flera gånger av denna svåra sjukdom. Under mer än 20 år var hon ansvarig för sjukvårdsarbetet i Kulluko. Patienterna kom inte bara från byn, utan från många byar runt omkring i södra Kunama.

1970 reste Emmy hem efter fullgjord period, nu för att stanna hemma, för att vårda sin mor, som då inte kunde

klara sig själv. Åren fram till pensioneringen arbetade hon inom den geriatriska vården på Länsjukhuset i Lund. Hon deltog aktivt i EFS missionsförening i Eslöv och med missionsinformation på olika platser i Skåne.

De sista levnadsåren präglade sjukdomen hennes liv på sjukhemmet i Eslöv.

Så har missionärskollegan och vänner Emmy slutat sina dagar. Hon var en god vän till Astrid och mig och våra barn. Under åren i Eritrea lärde vi känna varandra. För henne gällde kallelsen först och främst kunamaerna. Många av dem har under årens lopp med tacksamhet tänkt på hennes liv och arbete ibland dem. Vi tackar Gud för vänner Emmy och för den insats hon fått göra under sitt långa liv.

Gunnar Svensson

Foto: Budbärarens bildarkiv

Lovsångshelg med

Bengt Johansson

Lör 5/10 14.00 Undervisning

19.00 **Konsert**

vuxna 80 kr, student 60 kr

Sön 6/10 11.00 Gudstjänst

Arr: EFS Betania Malmö,
EFS i Sydsvetige och Sensus studieförbund.

Konsert

Lördag 26 okt. kl. 19.00 med
King Street Gospel från Hörby.

Fri entré, kollekt, servering.

ÅhusGården

Välkomna!

Arr. ÅhusGården och Sensus.

Ekonomisk rapport Resultat 2002-08-31 EFS i Sydsveriges föreningar

I detta nummer av Livsluft presenteras, förutom stapeldiagrammet, resultat för varje förening. Totalt för områdena ser det mycket alarmerande ut, trots att Landstingsbidraget har fördelats för hela året redan nu. Därför har distriktsstyrelsen känt sig tvungen att presentera situationen på detta tydliga vis.

Har Ni i föreningen frågor är Ni välkomna att höra av Er. Låt oss hjälpas åt att bära det gemensamma ansvaret. Vill Du som enskild vara med och stödja denna gemensamma verksamhet så skicka gärna in en gåva till distriktet på pg 3 28 67-4 och ange Din förenings nummer från denna uppställning.

Cecilia Engström, Distriktsekonom

Blekinge

F.nr.	Förening	Resultat
1001	Blekinge	0
1002	Hörvik	8 201
1003	Jämjö	-28 699
1004	Kristofferkyrkan Karlshamn	-19 197
1005	Karlskrona	-42 232
1006	Kopparemåla	-139
1007	Kvarnagården	-3 159
1008	Lister	-36 166
1009	Ringamåla	-10 231
1010	Siretorp	-9 989
1011	Sturkö	-10 558
1012	Sölvesborg	-2 740
1013	Torhamn	-809
1014	Torsö	-5 275
1015	Östra Hästholmen	-7 736
1304	Konungshamn's Syförening	5 000
1305	Tjurkö Gårdsförening	568
Totalt Blekinge		-163 161

Norra Skåne

F.nr.	Förening	Resultat
2001	Norra Skåne	43 345
2034	Bjärnum	24 621
2038	Hillarp	-6 128
2039	Hässleholm	9 633
2058	Röke	14 829
2063	Stättsjö	6 548
2071	Tyringe	-992
2074	Vittsjöbygden	7 116
2077	Åsiljunga	7 375
2082	Örkelljunga	-21 106
2083	Östra Göinge	-694
2301	Glimåkra Missionshus	0
2303	Hultatorps Syförening	3 868
2312	Fjälöv	2 615
Totalt Norra		91 030

Södra Skåne

F.nr.	Förening	Resultat
4001	Södra Skåne	0
4052	Lund	-2 155
4053	Malmö	-53 831
4056	Rydsgård	-932
4064	Staffanstorp	3 184
4070	Trelleborg	-13 398
4072	Virestad-Alstad-Anderslöv	-4 067
4084	Östra Torn	4 040
Totalt Södra		-67 159

Centrala Skåne

F.nr.	Förening	Resultat
3001	Centrala Skåne	1 388
3032	Askeröd	-2 774
3035	Eslöv	-20 624
3041	Hörby	-14 977
3045	Kristianstad	-2 509
3047	Kungshult	-353
3054	Marieholm	-1 475
3055	Pärup	6 056
3059	Sebbarp	-11
3060	Simrishamn	-3 875
3066	Svalöv	3 984
3067	Svensköp	8 292
3068	Tollarp	1 804
3075	Åhusbygden	-42 196
3076	Åraslöv-Nosaby	187
3081	Önnestad	-3 140
3085	Östraby	1 562
Totalt Centrala		-68 661

Västra Skåne

F.nr.	Förening	Resultat
5001	Västra Skåne	3 200
5037	Helsingborg	-38 220
5050	Landskrona	1 677
5057	Råå	-11 546
Totalt Västra		-44 889

Nordvästra Skåne

F.nr.	Förening	Resultat
6001	Nordvästra Skåne	18 185
6030	Allerum	-20 285
6031	Arild	-10 681
6033	Ausås	-2 047
6040	Höganäs	-15 169
6042	Jonstorp	-25 854
6044	Klippan	-21 909
6048	Kvidinge	-12 667
6049	Kågeröd	3 038
6051	Lerberget	-29 893
6065	Starby	3 343
6078	Åstorp	13 912
6079	Ängelholm/S:t Mikael	-2 944
6080	Ödåkra	-25 769
6309	Kullabygden	-9 806
Totalt Nordvästra		-138 546

Totalt områden

-391 386

Knut Jeppsson har fått hembud

Efter en kort tids sjukdom har Knut Jeppsson, Staffanstorp, fått hembud. En röst har tystnat, en plats är tom. Det blir inte som det har varit hos oss i Betania, Staffanstorp.

Knut har fått betyda mycket för många. Uppdragen har varit många både inom EFS, Svenska kyrkan och i yrkeslivet, bland annat ledamot i DUF:s riksstyrelse, kyrkofullmäktige i Sjuntorp och Staffanstorp samt ledare i ungdomsgrupper i Betania, Malmö. Dessutom har Knut verkat som biträdande predikant.

Under senare år har Knut och hans Eva haft en viktig uppgift på Magnoliagården i Staffanstorp. En gång i veckan har de besökt de äldre för att dela med sig av sin kristna tro i sång och vittnesbörd. Att göra något för barnen i samhället var även mycket angeläget för Eva och Knut. Det visade de som lärare/skolmorfar/-mormor i dotterns skola.

För mig kom Knuts sjukdom och hastiga bortgång så överraskande. Att något hade hänt märktes under midsommarhelgen då vi inte fick se Eva och Knut på Höllviksstrand.

Det har varit en förmån att få ha Knut som trossyskon, rådgivare och samtalspartner. Att med Knut diskutera eller rådgöra om ett problem eller en idé efter t.ex. en gudstjänst brukade allt som oftast innebära att han nästa gång vi träffades kom med ett skriftligt förslag till lösning på problemet eller nya infallsvinklar på idén.

Knut var en mycket god berättare.

Med humor och allvar delade han gärna med sig av sina livserfarenheter som juniorledare i Malmö eller som gudstjänstbesökare eller som medlemmänniska. I en del av hans berättelser känner jag igen mig. Att gå på gudstjänst är att lyssna till ordet och delta i sången. Men många gånger blev det i stället att "det var bra att hon/han kom idag, för då måste jag tala med henne/honom om...".

En plats är tom, en röst har tystnat. Knuts plats var tom när vi samlades till höstterminens första bönestund. Vem kommer nu att ta upp sången när vi inte har någon som spelar? Vem fyller hans plats på bönestunden? Vem skall gå till de gamla på Magnoliagården? Vem blir

Knuts ersättare som biträdande predikant? Vem? Jag!

Tack Gud för att jag, som en av många, fått ha Knut som vän, trosyskon och medvandrare. Vi tänker även på Eva, barnen, barnbarnen och barnbarnsbarnet i deras sorg och saknad.

Från psalmen 721 "...Vem går idag, vem vill gå med? Vem träder i skördemännens glesa led? Vem samlar in för Faderns hus? Vem skall få lönen i fröjd och ljus?" Vem är det jag eller Du?

Sven E Johansson, Staffanstorp
Foto: Per Andersson

Exodus

En prövning av bibelns trovärdighet. Professorn och forskaren **Lennart Möller**, Stockholm, som dykt i Röda Havet och gjort efterforskningar i Egypten och Sinaiöknen, berättar och visar bilder.

Den 10 okt kl. 18.30 i Hörby församlingshem

Välkomna! Hörby Lekmannakår

Föreningen EFS-gården Åsljunga

kallar till **årsmöte**

lördagen den 23 november 2002

kl 15 på EFS-gården Åsljunga.

Interimstyrelsen

En ny gårdsförening i Åsljunga

Efter många samtal mellan representanter för distriktsstyrelsen och de båda gårdsutskotten har Åsljungautskottet beslutat att bilda en gårdsförening. Därför inbjöds till en samling på EFS-gården i Åsljunga söndagen den 25 augusti på eftermiddagen. Inbjudan hade gått ut genom annons i LIVSLUFT och brev till gäster och andra som kunde tänkas vara intresserade.

Till samlingen kom 33 personer. Den inleddes med eftermiddagskaffe och därefter samling i stora salen.

Till presidium valdes Gunnel Andersson, Helsingborg, ordförande,

Sven E Johansson från Staffanstorps vice ordförande och sekreterare Torsten Simonsson, Helsingborg.

Det gavs information om bakgrunden, om stadgarna och om de ekonomiska förutsättningarna.

Givetvis väcktes en hel del frågor. Sedan gick man till beslut:

- Det bildades en gårdsförening med namnet "Föreningen EFS-gården Åsljunga",

- Det antogs stadgar som fick ett tillägg jämfört med förslaget,

- Det valdes en interimstyrelse som består av Per Behrens, Viken, Carl Forssman, Råå, Gösta Fredriks-

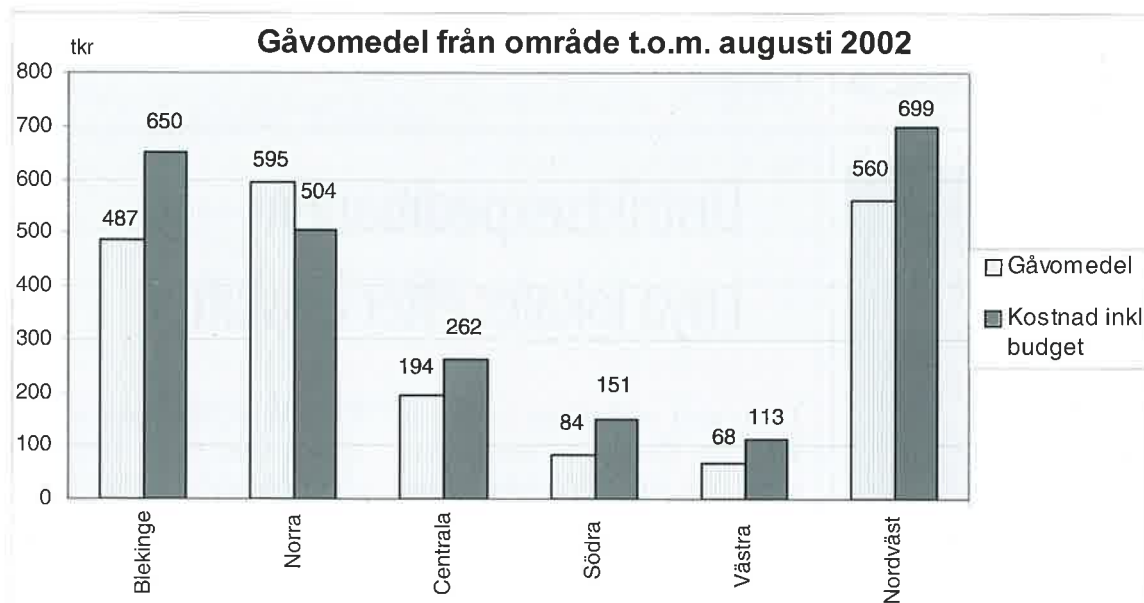
son, Örkelljunga, Berne Olsson, Åsljunga, och Torsten Simonsson, Helsingborg.

- Det valdes en valberedning: Ingvar Ivarsson, Örkelljunga, sammanställande, Bertil Persson, Råå och Mary Persson, Kågeröd

- Det blir årsmöte på EFS-gården Åsljunga lördagen den 23 november kl 15.00

Torsten Simonsson, Helsingborg

Ekonomisk rapport

Diagrammet visar gåvomedel och kostnader för varje område till och med månaden, 2002, i tusental kronor.

I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollektor och enskilda gåvor från föreningarna. Statsbidrag är fördelat t.o.m. aktuell månad och landstingsbidraget är nu fördelat för hela året.

I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och budgeterad kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

Från distriktsstyrelsen

Vid sitt sammanträde den 22 augusti fattade styrelsen bl.a. följande beslut:

Distriktsexpeditionen flyttas vid nyår till lokaler i Hässleholm. (Se vidare bifogat foto och information.) Eftersom ansökningarna till kommande sommars konfirmationsläger är större än vanligt beslutades att för sommaren 2003 utöka med femton platser. Eventuellt underskott med anledning av detta ska täckas av fonderade medel. (Se också styrelseledamoten Hans-Lennart Petterssons spontana kommentar och uppmaning här intill.) I skrivande stund är tretton av de femton platserna redan täckta.

Personalärenden

Introduktionsdag för nyanställda i EFS i Sydsverige ägde rum i Åhus den 28 augusti. Under denna dag gavs information om distriktet, om

anställningsjuridik och fackliga frågor etc. Dagen innehöll även en rundvandring på distriktsexpeditionen och information om ÅhusGården.

Anette Asfedai Larsson från Önnestad har anställts som organist och körledare i Västerkyrkan Hässleholm. Välkommen in i tjänsten och distriktsgemenskapen!

EU-pengar (EFS - Växtkraft Mål 3 medel) för analys av kompetensbehov för anställda inom EFS i Sydsverige har beviljats. Under hösten och vintern kommer de anställda på gårdarna, pastorerna, ungdomsledarna och expeditionspersonalen att arbeta med denna analys som ska leda till en presentation av områden för kompetenshöjning. För att möta dessa eventuella behov kommer sedan medel att sökas från samma håll.

Paul Persson

Hurra, hurra

Tack, tack, för att det är jättekö till konfirmandläggen inför sommaren 2003. Så nu vill vår Himmelske Far att du och jag som hans barn sänder in var sin 1000-lapp eller 2-3 till EFS i Sydsverige, pg 3 28 67-4.

Skriv på talongen: Konfirmandläger.

TACK!

Hans Lennart Pettersson

Vid det kommande årsskiftet kommer EFS i Sydsveriges expedition att flytta från Åhus till Hässleholm. I Hässleholm väntar nya lokaler utmed Första Avenyen i en fastighet som ägs av Bibeltrogna Vänner (till vänster på bilden).

Distriktsexpeditionen i nya lokaler efter årsskiftet

I och med målbildens införande krävs inte lika mycket lokaler, samtidigt som studieförbundet lämnat oss. Både vår personal och våra förtroendevalda får i många fall lättare att ta sig till expeditionen, som ligger bara ett stenkast från stationen i Hässleholm. Vi räknar med att huvuddelen av alla sammanträden i fortsättningen kan vara i våra expeditionslokaler, som nu kommer att ligga lite mer centralt i distriktet. I dag hyr vi andra lokaler i Hässleholm för sammanträden.

Det som en gång beslöts vara en tillfällig lösning för att stötta gården i Åhus har under många år varit en god hemvist för vår expedition. Nu är vi efter flera års funderande mogna att flytta, och vi tror att gården behöver sina lokaler till annan verksamhet.

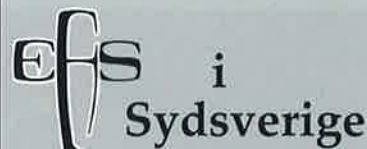
Du är alltid välkommen att besöka vår expedition, resten av året i Åhus och sedan i Hässleholm.

Styrelsen

almanacka

även på www.efssyd.org

oktober		Nummer/sida
5	Missionsdag, Agne Nordlander, Västerkyrkan Hässleholm	8-9/19
5	GUL-dag, Malmö	10/3
5-6	Lovsångshelg med Bengt Johansson, Malmö	10/14
10	Distriktets AU sammanträder	
11-13	Unga Röster, EFS-Gården Åsljunga	
15-20	Bibel och Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	10/7
21	Årsmöte med föreningen ÅhusGården	10/7
22	Distriktsstyrelsen sammanträder	
23-25	Medarbetardagar, Köpenhamn/Malmö	
26	Konsert med King Street Gospel, ÅhusGården	10/14
31-3/11	Allhelgonaläger, ÅhusGården	
november		
1	Cafékväll för dig över 25, Hässleholm	
7-9	Höstens arbetsdagar, frivilligarbete, EFS-Gården, Åsljunga	
8-10	Akvarellkurs, ÅhusGården	
9	Ankaret, Ängelholm	
9,10	lörd-sönd Gåsamiddag, EFS-Gården, Åsljunga	
12	Distriktets AU sammanträder	
23	Årsmöte för Föreningen EFS-Gården Åsljunga	10/16
december		
5	Distriktsstyrelsen sammanträder	
7,8,14,15	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	
8	Julkonsert med Åhus Swing Orkester, ÅhusGården	
22	Julhälsning, ÅhusGården	
28-1/1	Livskraft Syd, Glimåkra Folkhögskola	
2003		
januari		
11	Ledardagen, Hässleholm	
februari		
1-2	Wintercampen, Göransborg	
v. 8	Skidresan, Åre	
v. 8	Sportlovsläger, ÅhusGården	
28-1/3	OAS-helg, ÅhusGården	10/11
mars		
8	Ankaret, Ängelholm	
april		
26	EFS i Sydsveriges Årsmöte, ÅhusGården	

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 044 - 28 93 13, 28 93 14
Telefax: 044 - 28 93 15
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande
Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451-845 36
Distriktsföreståndare
Paul Persson, 044 - 28 93 13
0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org
eller paul.persson@efssyd.org
Tf distriktsföreståndare
Torbjörn Larspers, 0413 - 162 08
070 - 58 61 698
Odengatan 3F, 241 31 Eslöv
epost: df@efssyd.org eller
torbjorn.larspers@efssyd.org
Distriktsekonom
Cecilia Engström 044 - 28 93 13

Distriktskonsulenter
Annica Nordkvist 044 - 28 93 14
Fredrik Karp **tjänstledig**
Magnus Lennartsson
Jarle Furali (proj.anst.) 044 - 28 93 14
Assistent
Ingrid Viberg 044 - 28 93 13

EFS-Gården, Åsljunga
Ånhultsvägen 31
286 72 Åsljunga
Tel: 0435 - 46 00 54,
46 00 52 (fax)

Heljarödsgården
Farhult
263 93 Höganäs
Tel: 042 - 680 29 (även fax),
680 24 - husmor

Ringamålagården, EFS
Pl 5105
374 92 Asarum
Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand
Höllviksstrandsvägen 2
236 38 Höllviken
Tel: sep - maj 046 - 25 31 66
jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö
370 43 Sturkö
Tel: 070 - 654 61 85
Fax: 0455 - 460 85
E-mail: info@stenbracka.k.se
Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 24 00 20

Minnes- och högtidsgåvor

Juli-Aug

Minnesgåva till Ingrid Arvidssons minne.

Högtidsgåvor vid Wivi Nilssons 90-årsdag, Tore Sturessons 80-årsdag och Anna-Lisa och Gunnar Engströms högtidsdagar.

Totalt inkommet under perioden: 1 800 kr till den föreningsgemensamma verksamheten. Ett stort tack för gåvorna.

Mitt vittnesbörd

Du är fri!

Att som ung möta livet, vi försöker bemästra det på olika sätt. För en tid kastade jag bort mina tidigare valda glasögon och levde suddigt. Men nu har de tydliggjorts på nytt, jag fick möta Herren och jag upplevde starkare än någonsin att han drog mig till sig. Jag som känt mig så smutsig när jag trätt in i Herrens hus eller mött människor som tidigare varit en del av mitt liv. Har inte känt mig hemma, trots att jag i mitt innersta ropat, ropat efter Herren. Gifte mig, fick barn och allt skedde mycket snabbt. Åren har gått och min älskade dotter har bara för några veckor sedan börjat i sin förskoleklass i Lund. Jag har själv bytt namn, tillbaka till mitt flicknamn, ringarna om evigt lov har sedan ett bra tag tagits av.

Är jag accepterad, jag som inför Gud, min före detta man och en församling lovat evig kärlek. Är jag, en nu ensamstående moder välkommen? Tröskeln har känts hög, min lovsång och mitt lov inför Herren hade bleknat och kraften att dela med andra har inte funnits. Men så kom Herren med sitt så tydliga, konkreta svar. På skolan i Lund där jag jobbar, började en

fritidspedagog och det visade sig att vi som mycket små varit på samma kristna läger. Vi pratade på om församlingar i Lund och han hade, liksom jag, varit några gånger i EFS i Lund, men EFS tyckte jag, nej där var tröskeln allt för hög, eftersom det är inom EFS som jag vuxit upp, varit fritidsledare på konfirmandläger i Åhus, och träffat min före detta man. Att gå med i EFS på nytt – det gick bara inte. Men så när den nya terminen satt igång kom Fredrik, fritidspedagogen och sa: "Emma följ med mig och min fru på församlingshelgen för EFS i Lund".

Helgen innan församlingshelgen åker jag till en Oaskväll i Åsljunga och där möter jag Herren så starkt, känner hur han talar till mig och hur han genom min förebedjare säger "Emma du är fri, Herren har gett dig ett nytt hjärta".

Så jag tar nu upp mitt kors och följer min Herre. Lämnar allt det gamla bakom mig och jag låter mitt liv och mina ord vara som en doft av välbehag inför min Skapare.

Emma Svensson, Lund

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Mattias Vad Jensen spelar Joseph i en fartfylld musikal, sid 8.

tema mission, sid 12-19

Sommarpunkten, sid 6

Allhelgonadag, sid 10

Nr 11 - 2002

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Lovsångsfest med Bengt Johansson
- sid 6 Sommarpunkten
- sid 7 Alpha i Malmö
- sid 8 Musikalen Joseph
- sid 10 Allhelgonadag – Halloween
- sid 11 Ja till Livskraft
- sid 12 En lejonhistoria
- sid 13 Syföreningsdag i Åsljunga
- sid 14 Anderssons i Etiopien
- sid 16 Missionsdagen i Hässleholm
- sid 18 Maria – missionär i Etiopien
- sid 21 Bibelhelg med Anders Sjöberg
- sid 22 Expinfo
- sid 23 Almanackan
- sid 24 Mitt Vittnesbörd

Fartblind

Det är mörkt ute, vägen är mjuk, bilen skön att köra och de vita mitt-ränderna leder min väg. Det är bara hastighetsmätaren som avslöjar att jag kör för fort. Jag har blivit fartblind. Tur att det finns hastighetsmätare.

Eller gör det det?

Rätt vad det är har jag missat avtagsvägen. Det händer nu och då. Jag är mer koncentrerad på att köra än på vart jag är på väg.

"My eyes, my eyes, I can't see, my eyes!"

Mina ögon, mina ögon! Jag kan inte se, mina ögon!

Orden kommer ur någon film jag sett. De låter desperata. Jag kommer inte ihåg sammanhanget – kanske fick han syra i ögonen.

Man reagerar direkt det händer något med ens ögon. När man ser suddigt, när man får skräp i ögat. Det är så självklart att se.

Men vad ser man? Det är lätt att bli fartblind när livet bara rullar på, man ser inte målet för att man koncentrerar sig på vägen.

Eller så blir man förblindad av världen. Det är lätt att ryckas med i att se saker på världens vis.

Så jag planerar efter de möjligheter jag ser och jag håller mig med realistiska förväntningar – som jag ser det.

Som världen ser det, eller som Gud ser det?

Gud är en del av min verklighet. Men ganska ofta lever jag som att Han inte påverkar verkligheten. När en massa människor runt omkring mig inte räknar med Gud, blir det en lättillgänglig världsbild för mig också. En värld där Gud inte ingriper. Och mina planer blir inte mer visionära än att jag kan genomföra dem, utan Guds hjälp. Jag blir för påverkad av människor och för lite av Gud.

Men det är inte den verkligheten jag ska leva i. Jag är ju kristen. Snacka om att jag blivit blind. Jag vill ropa lika desperat som han som fått syra i ögonen:

"Mina ögon, mina ögon! Jag ser inte din verklighet Gud! Jesus, ge mig dina ögon!"

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 11/2002
Årgång 10
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 28 93 13

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 044 - 28 93 13
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 - 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 4/11 för nr 12. Plan utgdag den 2/12 - 2002
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 180:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Åhus Tryckeri AB
Box 91
296 22 Åhus
Tel: 044 - 24 06 00

Detta är kärnan i mitt EFS

De kristna samfundet i Sverige har olika traditioner och olika uppfattningar i vissa trosfrågor. De skiljer sig även åt då det gäller synen på ledarskap. Det är svårt att på allvar hävda att en rörelses tradition eller trosuppfattning är överlägsen någon annan rörelse. I stället är det så, att det är mångfalden som utgör styrkan i kyrkan – Kristi kropp. Om alla samfund med tiden blir allt mer lika, mister vi något positivt och utvecklande. Det är därför viktigt att varje rörelse behåller och bejakar sin särart samtidigt som man är positiv till andras egenart.

Vad är det då som kännetecknar ett EFS-sammanhang? Vilken är den minsta gemensamma nämnaren för de föreningar och grupper som tillsammans utgör EFS-rörelsen? Jag menar att det är fyra egenskaper som utgör denna gemensamma kärna i allt vi vill kalla EFS.

Först och främst är det vår evangelisk-lutherska tro med betoningen på Kristus och försoningen i honom och den så kallade fromhetstradition som är särskilt förknippad med vår rörelse. Jag tror dock att många av oss behöver mera kunskap om vad evangelisk-luthersk tro är och vad den inte är.

Ett annat signum som faktiskt funnits med från starten av EFS och som fått förnyad aktualitet under det senaste decenniet är EFS inomkyrklighet. Vi har i riksstyrelsen diskuterat begreppet inomkyrklighet vid ett flertal tillfällen. Och vi har enats om att inomkyrklighet betyder: gemensam evangelisk-luthersk bekännelse, gemensam vigningstjänst och sakramentsförvaltning, en vilja till relation och kommunikation och en vilja att bidra till att Svenska kyrkan utvecklas i sin uppgift.

Ett tredje kännetecken är vår tradition som demokratisk folkrörelse. Medlemmar väljer vid årsmöten sina styrelserepresentanter. Ledare utser inte sig själva. Det finns kristna sammanhang där man har en sådan ordning, men det är inte så vi ska ha det inom EFS.

Det fjärde och sista är att vi välkomnar som medlem i våra EFS-föreningar varje människa som vill stödja EFS mål och grundtankar utan några ytterligare krav på graden av tro, livsstil, ekonomiska eller praktiska bidrag. Jag tror att detta förhållande utgör praxis i en övervägande majoritet av våra missionsföreningar. Men inte i alla.

Att ställa medlemskrav utöver den enskildes önskan att stödja EFS mål och grundtankar känns för mig mycket främmande. För mig är det självklart att jag som EFS-medlem i en missionsförening kan flytta till annan ort och direkt bli accepterad och intagen som EFS-medlem i den missionsförening som finns på den nya orten utan särskild prövning av om jag duger eller ej.

- Evangelisk-luthersk tro,
- inomkyrklighet,
- demokratisk ordning och
- avsaknad av särskilda medlemskrav

ska enligt min mening tillsammans utgöra den minsta gemensamma nämnaren för de föreningar och grupper som vill vara en del av EFS-rörelsen. Därutöver kan lokala förhållanden få råda fritt.

Rey Råwall, Lerberget, EFS riksstyrelse-
representant

Tro på

En man skulle gå med en skottkärra framför sig på lina fram och till baka över Niagara-fallen. Det hade samlats en del människor, cirka 100 personer, för att se hur det skulle gå.

Innan han satte foten på linan frågade han de som stod samlade:

– Hur många tror att jag klarar det?

Fem personer räckte upp handen. Han började sin vingliga färd och gick både fram och tillbaka. När han kommit åter på fast mark frågade han åter de som stod runt omkring honom:

– Hur många tror att jag klarar det igen?

Denna gång hade fler tilltro till hans förmoda att klara det dumdristiga äventyret. Tio stycken räckte upp handen. Återigen gick han fram och tillbaka på linan. Då sa han återigen till de samlade:

– Hur många tror att jag klarar det igen? Denna gång var det 40 stycken som räckte upp handen. Han gick då fram till en dam som räckt upp handen och frågade henne personligen:

– Tror du att jag klarar detta?

– Ja, sa damen.

– Sätt dig upp i skottkärran och åk med, sa han då till henne!

Det är skillnad att *tro att* och att *tro på*.

I Esra bok läser vi om Esra, den förste skriftlärd. Om honom står det att Herrens hand var över honom och att han var lyckosam i det han gjorde därför att:

Esra hade vigtt sitt liv åt att studera Herrens lag, att följa den *och att undervisa Israel i lag och rätt*. Esra 7:10

Esra inte bara kunde sin bibel, han trodde på det som stod och handlade därefter.

Det är en sak att *tro att* det som bibeln säger är sant och riktigt.

Det är en annan sak att *tro på* det som bibeln säger.

Det senare får konsekvenser i ditt liv.

Att hålla för sant skapar den kristna läran, men att tro på skapar det kristna livet.

Bön:

Gud hjälp mig att inte enbart bli ordets hörare men också dess görare!

Stefan Nordström, Asarum

Få artister kan som Bengt Johansson sätta ett djup i texten och musiken som gör att en sång kan bli något mer än bara en vanlig sång. Hans musik har sitt ursprung i hjärtat och den har hjälpt många att sätta ord på det allra innersta som man helst av allt skulle vilja säga till Gud.

Under en lovsångshelg i EFS-församlingen Betania i Malmö 5-6 oktober, fick vi ta del av både undervisning och en härlig lovsångskonsert tillsammans med Bengt. I ett seminarium på lördagseftermiddagen berättade han om sina egna erfarenheter som lovsångsledare och sångförfattare.

Bengt har haft musiken som intresse ända sedan tidig ungdom. Det hela började med ett turnerande som,

Bengt Johansson med band.

Bengt Johansson

"Vi är kungabarn och lovsången är ett tecken på vår tillhörighet hos Gud!"

enligt honom själv, resulterade i en stor tomhet då han kände att det var något som saknades. Hans ungdomsband sjöng många sånger om Gud men inte till honom. Bengt bad Gud om hjälp att fylla den här tomheten och började söka i bibeln efter det som var äkta. Han fastnade i Psaltaren som han läste om och om igen, och han kunde inte sluta att fascineras över orden som uttryckte en sådan oerhörd kärlek till Gud. Sedan dess har han satt musik till åtskilliga texter i Psaltaren. Martin Luther sa en gång så här: "Lovsången är en helig självförlömmelse!" Och enligt Bengt är detta ett av det mest fantastiska som kan ske, nämligen att vi kliver ut ur oss själva och centrerar Gud. Vi är kungabarn och lovsången är ett tecken på vår tillhörighet hos Gud. Gud berörs av vårt hjärtas hängivenhet och tillbedjan, och också vi får ett gensvar på vår sång. Han betonade även vikten av att inte sätta ett speciellt mönster på hur lovsången ska vara. Det finns en enorm mångfald av lovsånger som olika människor har skrivit, och denna mångfald behövs i kyrkan. Därför bör både rocken, Taizésånger, psalmer etc. få rum i församlingen.

I slutet av seminariet inbjöd Bengt till förbön för de som kände att de har en särskild längtan att fungera i tjänsten som lovsångsledare. I denna tjänst bör man besitta en mängd olika gåvor, men det allra viktigaste är att man har ett hjärta för att sjunga och leda andra in

i lovsång och tillbedjan. Det är också viktigt att man blir sedd och välsignad i denna tjänst av sina medmänniskor i församlingen, menade Bengt och hänvisade till första Krönikeboken 25. Där berättas att man avdelade vissa människor för tjänstgöring som musiker och spelmän. Det står bland annat att de spelade i profetisk anda till Herrens lov och pris, en gåva som kanske försumrats idag. Som lovsångsledare bör man naturligtvis också trivas i rollen som ledare och tycka om att organisera och att ta fram nytt material till gudstjänsterna.

Under kvällens konsert fick hela Betania chans att rocka loss men också beröras av musiken. För tanken var inte att detta enbart skulle vara en konsert, utan också en gudstjänst där vi tillsammans skulle få sätta Gud i centrum med lovsången som hjälpmedel. Så blev det också. Bengt Johansson gav oss, tillsammans med sitt band, en fantastisk kväll där Gud verkligen fick tillfälle att sätta sin prägel i våra liv.

Daniel Ottosson, Malmö

Foto: Tomas Backlund

Sommarpunkten

Som gammal lägerräv på Höllviksstrand var det roligt att få återkomma till Sommarpunkten i år efter ett antal års uppehåll. Jag såg med lite nya perspektiv på det hela och upptäckte att det här med läger verkligen är en så bra grej!!

Det är ju helt fantastiskt att så många barn och ungdomar får chansen att under en helg få umgås, ha kul och få en glimt av vem Jesus är.

Årets tema för lägret var: SHOW- Hitta din talang! David Castor berättade med stor inlevelse om Moses som behövde mycket uppmuntran från Gud för att våga gå till Farao och befria sitt folk. Han tyckte inte att han var tillräckligt bra, men Gud hjälpte honom. På samma sätt kan vi be Gud om hjälp att bli bättre på något eller upptäcka det som vi är bra på. Han berättade också om hur lärjungarna fick uppleva att den Helige Ande fyllde dem så att de började tala språk som de egentligen inte kunde. Gud vill ge oss nådegåvor, så att vi kan utföra saker som bara kan ske med hjälp av Guds kraft.

Trolleri på gång.

Unison bordssång som stålmän.

Show – Hitta

Efter bibeltimmen var det dags att förbereda inför kvällens stora händelse, nämligen showen! Några tränade på en dans, andra övade in trollkonster medan några övade in sångnummer eller dekorerade scenen. Det fanns också en grupp med programledare som hade fått i uppgift att hålla ihop kvällen. Det planerades och övades i stort sett hela lördagen, njae inte riktigt, vi hann faktiskt med att gå ner till stranden också. Det blev en välbehövlig paus efter middagen och det varma vädret bjöd ju in till att bada, så vi var många som tog oss ett dopp. Väl tillbaka på gården gjordes de sista finslipningarna inför kvällen och efter kvällsmaten var det dags för showen.

Givetvis blev showen lyckad, alla hade ju hittat sin talang, och på söndagen när barnen skulle sjunga för föräldrarna blev jag rörd till tårar när de med full inlevelse sjöng med i sången:

”...och jag vet, du är med mig, när jag faller reser du mig upp, och du står, vid min sida, och jag tänker aldrig nånsin ge upp. Så länge jag lever, så länge jag finns kvar på denna jord, så länge mitt hjärta slår, vill jag leva, leva för dig.”

För mig blev detta en sådan bra beskrivning på vad det kan innebära att gå med Gud. Även om viljan finns, så kan det ibland kännas så ansträngande och krävande att

Alpha i Malmö

Är den kristna tron tråkig, osann och irrelevant?

Den här retoriska frågan är temat för det introduktionsföredrag som startar varje ny Alpha-kurs. Vad man med Alpha-kursens därefter följande tio avsnitt vill visa, är givetvis motsatsen.

Tidigt i våras frågade Stina Backlund, – en van Alpha-ledare i min församling, Betaniakyrkan i Malmö – mig om jag ville bli Alpha-ledare. Jag blev oerhört förvånad, men samtidigt väldigt glad över frågan. Frågar nu Stina mig om detta, så är det säkert meningen att jag ska göra det, kände jag.

Eftersom jag inte gått Alpha-kursen som deltagare först, så blev det här dubbelt nytt för mig. Ni i våra olika församlingar som själv inte gått Alpha-kursen, ska absolut överväga att göra det. De ämnen som tas upp kan verka klara och färdigbehandlade för en van kristen, men de diskussioner som vi fick ha i gruppen visade att det finns mycket mer att fördjupa sig i. Alpha-kursen kan säkert vara något för dig också.

Har du en granne eller en god vän som är intresserade av de här frågorna, så tror jag att det kan vara ett oerhört stöd för din vän om ni går på Alpha tillsammans. Samtidigt får du själv en gång i veckan höra ett intressant föredrag, diskutera tillsammans med din vän och andra, och kanske dessutom vara delaktig i att din vän kommer till tro.

Höstens kurs har just börjat i Malmö, vi har haft introduktionen och till den kom sex personer som inte är med i församlingen idag, till det första föredraget vet vi att det kan komma någon till. Det här är ett oerhört bra sätt att bjuda in nya människor till kyrkan, så till er församlingar som ännu inte startat upp någon Alpha-kurs så tycker jag att det är något ni allvarligt ska överväga.

Att vara Alpha-ledare är något som jag givetvis känner spänning och bävan inför. Hur ska jag kunna leda dessa människor på bästa sätt? Hur ska jag ställa mig till de olika frågeställningarna? Osv, osv. Då är det så skönt att läsa bibelordet 1 Kor 2:1-5. "När jag kom till er bröder, var det inte med förkrossande vältalighet och vishet jag förkunnade Guds hemlighet för er. Det enda jag ville veta av när jag var hos er, det var Jesus Kristus, den korsfäste Kristus. Jag var svag och rädd och full av ängslan när jag uppträdde inför er. Mitt tal och min förkunnelse övertygade inte med vishet utan bevissade med ande och kraft; er tro skulle inte vila på mänsklig vishet utan på Guds kraft."

Då förstår jag att min del i detta är bara att ställa mig till förfogande för Jesus, sedan sköter han resten. Och tur är väl det!

Ola Georgson, Malmö

din talang!

"leva för Gud", men egentligen är det ju så enkelt som att bara vara den man är och använda de gåvor som man har fått och veta att Guds nåd är så mycket större än alla de misstag man gör!!!

Elin Andersson, Malmö
Foto: David Castor

Josephs bröder sjunger och dansar.

Mattias Vad Jensen som Jos

i en färgsprakande mus

Den svarta långhåriga peruken har just tagits av, och under ett rejält lager med smink kan man ana att det är Mattias Vad Jensen som målat sig över för att ge plats åt Joseph. Men nu är Mattias tillbaka.

Det är inte utan att man undrar hur det är att gå in och vara en annan människa på scen i två timmar.

– Det blir väldigt konkret med peruk och smink, att man blir någon annan. Mattias försvinner och Joseph kommer fram. Och när man pratar på regigenomgångarna och regissören säger: "Säg inte 'Joseph ska göra det och det', säg 'Jag ska göra det!'", då får man arbeta in rollen. Det hjälper också att gå förbi spegeln när man är sminkad och klar, och se att det är Joseph som går in på scen, inte Mattias.

När jag undrar vad som är roligast fortsätter han; – Sminka sig är rätt roligt. Men det är ju inte det stora ändå. Att stå inför publik och möta deras reaktioner, det första man ser när man går in på scen är publiken, det ger en sån kick, även om man är trött och hängig innan.

Han strålar av glädje och upprymdhet efter en lyckad föreställning. Det blev mycket applåder och jubel.

– Utmaningen är att förmedla min roll ända bak till rad 38, säger Mattias tveklöst. Också att hitta alla känslor och uttryck, nu var det här ju den åttonde föreställ-

ningen och det ska väl bli drygt 60 föreställningar. Det ska bli bara bättre och bättre. Det gäller bara att tända till innan.

Och det gör han. Han berättar att han sällan är nervös, det är bara på genrepet och premiären – som det ska vara, men så har han alltid tyckt om att showa och sjunga, och stå på scen.

Ville inte söka rollen

Musikaler har det också blivit förr. Mattias har sjungit i Mose i Tiden och i Jesus Christ Superstar, som Judas, när Kropps pastorat satte upp musikaler i Frillestads kyrka utanför Helsingborg.

Louise Ljungberg, som är musikalisk ledare och dirigent för föreställningen Joseph, hörde Mattias sjunga i Mose i Tiden. Dessutom har Louise och Mattias en gemensam vän, som Mattias misstänker har talat gott om honom. Så Mattias blev "headhuntad" för rollen som Joseph. Louise Ljungberg ringde honom tre gånger och ville att han skulle komma till Malmö och provsjunga. Mattias som verkligen ville fortsätta läsa ett andra år musik på Glimåkra folkhögskola, och har sin flickvän Kristina i Göteborg, och hade fullt upp med konfirmander på Åsljunga 1, tyckte han hade mycket annat och tackade nej. Fjärde gången hon ringde gav han det en chans, åkte ner till Malmö, provsjöng, och en timme senare ringde de och berättade att han kunde räkna med att få rollen.

Musikalen Joseph är en färgsprakande, fartfylld och fantasifull upplevelse. Mattias hade inte sett musikalen tidigare, men han tycker den blivit mer än han förväntat sig. Det är häftigt med så mycket dans. Berättaren och Joseph är egentligen de enda tydligt klara rollerna, för de andra rollerna görs koreografin efter vad gruppen klarar av, så att föreställningen blir bra även om inte alla är akrobater. Mattias berättar att det är den 73-åriga koreografen Gordon Marsh som står för alla crazy idéer. De har han kommit på och provat efterhand och ändå slopat hälften.

Joseph skrevs av Andrew Lloyd Webber och Tim Rice, två år innan Lloyd Webber skrev Jesus Christ Superstar.

– Det är verkligen en story som får moderna dokusåpor att blekna. Det finns svek och mord och bedräglig-

Joseph

Musikal om svek, mord och tro

heter och slaveri, säger Mattias. Kanske ville Lloyd Webber prova att göra en biblisk berättelse innan han gav sig på Jesus Christ.

Mattias har läst berättelsen om Josef för att jämföra perioder och fakta och för att förstå Joseph.

– Musikalen skildrar bibeln på ett jättebra sätt och jag tycker det är bra att få föra ut budskapet på ett sånt här sätt för fullsatt hus.

Frågor om tro

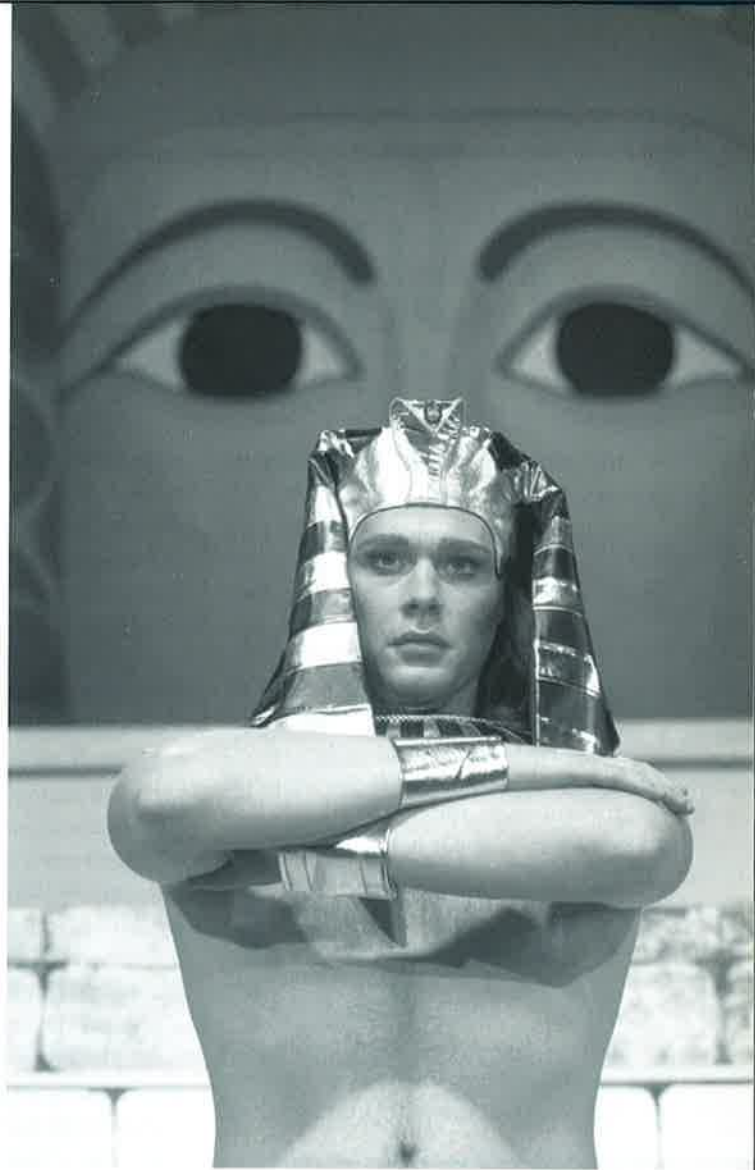
Ett par till i uppsättningen är troende, bland annat Louise, och Mattias berättar att de haft överläggningar för att ventilerade frågetecken som uppstår när man gräver i manus. Dels från koreografisk synvinkel, men också från den kristna.

Jag undrar hur det är att spela Joseph och vara kristen.

– Det är roligt, det känns jättebra. Folk i ensemblen vet om att jag är troende, och det kommer frågor. Jag har inga svar, men min tro att utgå ifrån och det skapar många roliga och intressanta diskussioner, verkligen.

Jag undrar om han identifierar sig med Joseph?

– På sätt och vis måste jag. Men jag kan inte släppa Mattias helt. När jag blir kastad i brunnen måste jag byta ut mina bröder mot familj, vänner, flickvän, och se att det är de som sviker mig. Tänka mig att det är min flickvän som visar att hon avskyr mig, nåt av det

Joseph när han kommit på god fot med Farao.

hemskaste jag kan föreställa mig, för att få fram de känslor som Joseph måste ha känt. Det måste vara äkta för att gå fram – för publikens skull.

Mattias vill gärna göra fler musikaler. Han trivs med att jobba så, på kvällar och helger, men flickvän och vänner blir lidande eftersom de sällan träffas. Så han har inga planer på att bli musikalartist på heltid, då får livskvalitén gå före. Men han tycker att det är kul att han fått ett sånt bra skyltfönster som Joseph är, och han hoppas på fler.

– Fler såna här projekt och sen ett vanligt yrke, det vore perfekt.

Helena Dahlberg

Foto: Torbjörn Andersson

Musikalen Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat spelas fyra kvällar i veckan på Slagthuset i Malmö fram till nyår.

Allhelgonadag- Alla s

Ditt tempel är mörkt och lågt är dess valv, Allhelgonadag.

Orden är Erik Axel Karlfeldts i hans stämmingsfulla dikt Vinterorgel.

Men märkligt nog får den mig att tänka på en kuplettsångare som hette Lasse Mollby och som vid en soaré på 1950-talet på Frimus i Kristianstad sjöng följande egenhändigt formulerade rader om någon han mindes: "...å nåt helgon va' du inte, inte va' jag minns, en druvass saft, en kvinnas gunst du satte högst på jord..." Varför blir man inte kvitt minnet av somliga sångstrofer? Jag avskyr egentligen de här, för de befäster en bild av helgonen som helt världsfrånvända människor som inte vågade glädja sig eller njuta av livet,

varken äta, dricka eller älska, magra asketer som snålade med livsglädjen. Så olika de verkliga helgonen, människor som funnit glädjens källa och också vågade bejaka livet, ta emot och tacka för dess glädjeämnen.

Alla helgons dag – en martyrdag.

Varför har vi egentligen en Alla helgons dag? Svaret på frågan har att göra med namnen i vår almanacka. De är nämligen från början namn på martyrer, kristna människor som dödades för sin tros skull. I kyrkan ville man minnas dem och gav därför deras namn åt de dagar då de blivit martyrer. Man talade om dessa dagar som deras himmelska födelsedagar.

Men genom århundraden blev de så många att inte alla kunde få en särskild dag i namnlängden. Då kom den frankiske kejsaren Ludvig den fromme på tanken att skapa en gemensam dag för dessa för att ingen skulle bli bortglömd av kyrkan. Första gången denna firades var år 855. Denna dag har här i Västerlandet varit den första november. I vårt land var den allmän helgdag fram till år 1772. Då togs den bort samtidigt som man plockade bort flera andra helgdagar. Men märkligt nog kom den tillbaka på 1900-talet. Redan i riksdagen 1924 väcktes förslag om dess återinförande, men det dröjde av till 1953. Då tog man bort Jungfru Maria Bebdelsedag, 25 mars, som dittills varit helgdag. En motivering var att vi hade ganska många helgdagar på våren men väldigt få på sommaren. Samtidigt beslutades att denna dag skulle firas på den första lördagen i november månad. Att den första november i almanackan fortfarande bär namnet Allhelgonadagen är av pietet mot den medeltida traditionen.

Alla själars dag – en helt annan dag.

Om man tittar i Verbums almanacka (som ju också är EFS almanacka) ser man att det för 1 nov alldeles riktigt står Allhelgonadagen. Men när man sen kommer till lördagen 2 nov står det något underligt. Först står det Alla helgons dag med röd stil. Under står med svart stil *Alla själars dag*. Detta är fel och det är obegripligt att förlaget kunnat släppa igenom en sådan felaktighet.

För Alla själars dag är en helt annan dag. Den firas 2 nov sen år 998 till minne av alla döda. I kyrkan var man nämligen klar på att alla döda inte var helgon. Samtidigt ville man minnas också alla andra som gått bort. Det var abboten S:t Odilo i Cluny som genomförde denna tanke och precis 200 år senare omnämndes dagen här i Sverige. Denna dag firades under högtidliga former på medeltiden. Folk gick i procession på kyrkogården och man ringde i kyrkklockorna. Med tiden kom den dock i vanrykte därför att ungdomar som kom till kyrkan för att sköta ringningen tog tillfället i akt att hitta på ofog samt samla in pengar. Därför kom dagen efter reformationen så småningom att bli bortglömd. Men i kyrkan har man alltjämt sett den här dagen som en minnesdag för alla bortgångna. I vår kyrka firas den på söndagen efter Alla helgons dag.

Gravsmyckning och ljusständning

Under 1900-talet blev det allt vanligare att man vid denna helg smyckade gravarna och fram mot 1950-talet var seden att tända gravljus etablerad. År 1961 räknade man fram att på 91 % av gravarna brann det gravljus. Seden har spritts från Stockholmstrakten ut över landet. En annan form av ljusständning är den som sker i flertalet kyrkor på

själars dag- Halloween

Allhelgonadagens kväll, då namnen på dem som dött sedan förra All-

helgonadagen läses upp i kyrkan samtidigt som ett ljus tändes för varje namn. I vissa kyrkor har man förlagt seden till Alla själars dag i stället med motiveringen att alla döda inte är saliga.

Halloween - sentida importgods

Många människor har irriterats av den nya företeelse som dykt upp under de senaste åren och kallas halloween. Namnet kommer av "all hallows eve" som betyder allhelgonaafton. Vi har fått in den som ett importgods främst från USA, men ursprunget är egentligen en gammal keltisk fest som markerade att sommaren var slut. Nu skulle boskapen hem och skörden skulle vara avslutad. På Irland tände man eldar dels för att vägleda de döda och dels för att skrämja bort häxor. Tiggeriet med utklädda barn som

knackar på och vill ha godis för att inte busa (tips or tricks) är ett tråkigt amerikanskt inslag, men det finns paralleller i vårt jul- och förstamajfirande. Pumpafigurerna med utskurna ansikten har att göra med en historia om "Jack -o-lantern" (Jack med lyktan). Jack var en ond människa som inte blev insläppt i himlen. Men eftersom han också lurat djävulen blev han inte heller insläppt i helvetet. Därför var han tvungen att vandra i evighet. Det blev sed att göra lyktor åt honom av rovor fyllda med glödande kol. Många kristna har reagerat negativt på halloweenfirandet och dess framlyftande av de mörka makterna. I stället vill man göra helgen till en änglafest som en motvikt mot allt det mörka. Onekligen en god tanke!

Birger Ohlsson, Bjärnum

Ja till Livskraft!

Har du något för dig till nyår? Om inte är Livskraft ett hett tips. Nyår mellan 00/01 befann jag mig på ett Livskraftläger i Uppsala. Det är inget jag ångrar!

De få dagar jag var på detta läger stärkte min tro otroligt mycket och det är något jag tror att ungdomar idag behöver. Ofta märker jag hur svårt det är att leva det liv tillsammans med Gud som jag längtar efter. Då behöver jag se att jag inte är ensam om att fundera. Detta fick jag se och uppleva på Livskraft.

Efter ett bibelstudium på morgonen samlades vi i smågrupper, som vi blivit indelade i, där vi diskuterade morgonens ord och bad kort över lägret och varandra. Även om det

var lite pirrigt att hamna i en grupp där man inte direkt känner någon så upplevde jag det som positivt. Jag tror att det är nyttigt att börja dagen med att samlas och samtala och be en stund.

Såklart handlar ett sådant här läger inte bara om att vara på morgonsamlingar och be. För mig blev det några dagar av underbara möten och gemenskap med spännande människor. Bland seminarierna fanns det stor valfrihet med allt från samtal om att vara kristen i skolan till härlig sång och gospel till svett och spring i sportseminariet.

Under finalen på nyårsafton hade vi lite extra feststämning med middag på kvällen, tacos är aldrig fel! Efter middag och underhållning gick vi ut

för att avnjuta ett stort fyrverkeri mitt i nyårsnatten. Avslutandet på nyårsdagen blev ett stort möte med predikan, härlig lovsång och konsert med gospelseminariet, kan det bli bättre?!

Om du känner att några dagar av gemenskap med vänner och härliga Gudsmöten låter lockande så vill jag verkligen uppmuntra dig att åka på detta spännande äventyr över nyår. Från och med i år arrangeras Livskraft även på Glimåkra Folkhögskola för dig som bor i Skåne. Lägret gör verkligen skäl för sitt namn och vem kan inte behöva lite Livskraft under kylig vintermånad?

Rebecka Thurffjell, Helsingborg

Brev från Ulrica Bengtsson i Tanzania

– en lejonhistoria

Hujambo!

Här i Tanzania är allt toppen. Jag har varit här nu i tre veckor och det känns som att jag är en av dem. Man anpassar sig väldigt fort.

Aya, där vi bor nu, ligger mitt ute i bushen och det enda som finns här är gymnasieskolan. Här är otroligt trevligt och människorna är helt underbara. Vi får vara med i skolans verksamhet, lektioner, fritidsaktiviteter och massor med matlagning. Kvällarna är roligast. Då är vi med i deras bönegrupper och så sjunger vi när maten tillagas. Det är dessa stunder man stärker sin tro. Deras tro är så stark och det är svårt att inte ryckas med i det härliga gunget från sångerna. Jag lär mig massor om hur tron berikar deras liv. Det som märks tydligast är att även om de inte har så mycket pengar, har de en annan rikedom som aldrig kommer att försvinna. Inga bekymmer i världen kan hindra dem så länge de har sin tro och all den kärlek de ger till varandra. Detta ska jag bära med mig så länge jag lever.

Jag tänkte också passa på att berätta om vårt lilla äventyr. Vi fick nämligen möjlighet att tillsammans med skolans personal åka på safari till Serengeti, jag tror att det är Afrikas största nationalpark tillsammans med Ngorongoro. Båda parkerna fick ett besök. Det var i Serengeti som en av mina största upplevelser ägde rum. Ett möte med djurens konung. Vi hade hyrt en guide som skulle visa oss runt i parken. Tidigt på morgonen gav vi oss iväg och han började berätta om de djur vi kunde tänka oss få se. Jag har längtat sedan barnsben att få se ett riktigt lejon i sin naturliga miljö. Disneyfilmen Lejonkungen har sedan inspirerat mig mycket av dessa fantastiska djur. Vi blev alla förtjusta när det första djur vi fick se var en stor lejonhane som vilade i gräset fem meter från bilen. Han låg där helt oberörd av att vi tittade på honom. Det var en härlig känsla att sitta i bilen och bara titta. Vår guide berättade lite om hur lejon lever och vi började så smått ge upp lejonet för att dra vidare. Plötsligt reser sig denna enorma skapelse upp och går förbi vår bil, och inom loppet av några sekunder har han hoppat på en thomsongasell och vridit nacken av den med sin stora käft. Vi i bilen är alla helt förstummade av detta skådespel. Guiden hade precis berättat att man som turist sällan får uppleva lejon jaga. Vilken upplevelse vi fått vara med om, mitt framför ögonen och så nära bilen. Lejonet var

helt obekymrad om vad som fanns runt omkring honom. Han vandrade lugnt därifrån för att avnjuta sin måltid. Som människa känner man sig väldigt liten när man får uppleva en sådan här händelse. Vilken otrolig skapelse vi lever i!

Ulrika Bengtsson, Kondoa, Tanzania

Etiopien nyår 2003/2004

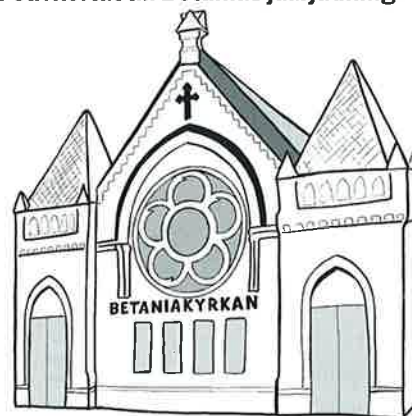
Är du intresserad av någon form av resa till Etiopien denna tid, kontakta Paul Persson på tel 0451-183 34 eller mejl paul.persson@efssyd.org

Gospelkonsert med Gospel Company

var: Betaniakyrkan, Malmö
Förening. 32

när: Lördag 9/11 kl. 20.00
entré 50 kr

intäkterna går oavkortat till Betanias julbidning

arrangör: EFS i Malmö och Sensus studieförbund

Sy föreningsdag i Åsljunga

Sy föreningsdagen är en samling som Gunnel Andersson på Sundsgården och Ann-Marie Persson från Råå startade för några år sedan och som blivit mycket populär och efterfrågad.

Cirka 140 personer hade hörsammat inbjudan och vi hade en fantastiskt härlig dag den 21:a augusti. Det är uppmuntrande att se så många som vill arbeta för att sprida evangeliet. Varje sådan här dag har haft ett tema och ett föredrag i anslutning till temat. I år var temat "Bröd" och vi uppmanades att ta med något hembakat som kunde försäljas i slutet av dagen.

En utställning av bakdukar ingick också. Dessutom fanns möjlighet att köpa mönster och material från hemslöjden i Landskrona.

Ingrid och Per-Gunnar Hjalmarsson gästade oss och berättade inspirerande om sitt arbete med den reviderade bibelöversättningen av Nya testamentet till språket "kunama". De berättade om hur Gud trots hinder väglett dem och arbetet på märkliga vägar. Undrens tid är ej förbi. De hade med sig den färdiga översättningen som blivit klar just i de

Per-Gunnar och Ingrid Hjalmarsson var med och berättade om arbetet med bibelöversättning till Kunama.

dagarna. Ingrid berättade också om kvinnoarbetet i Kunama.

Det är så inspirerande att höra dessa pensionärer berätta med sådan glöd och glädje. Behållningen av ett lotteri gick till EFS-gården i Åsljunga. Dagen avslutades med auktion av

bröd mm. Utropare var Lennart Björk som gjorde det på ett rappt sätt. Det hela inbringade drygt 18,000 kronor till missionsarbetet i Kunama.

Marianne Simonsson, Helsingborg

Bibelkurs i Vittsjö 12-16 mars 2003

Medverkande:

Carl Erik Adolfsson, kyrkoherde
Birger Broberg, pastor (bibelstudier)

Eva-Lotta Kjellberg, pastor
Paul Persson, distriktsföreståndare

Tomas Seidal, överläkare
Janne Stjärne, kyrkoherde

Karl-Johan Tyrberg, biskop emeritus
Berit och Torsten Weister, talpedagoger/musiker

**Välkomna till innehållsrikt program,
god mat, skönt boende, god gemenskap
och så luften i Vittsjö.**

Utförligare annons kommer längre fram i denna tidning.

Föreningen EFS-gården Åsljunga

Vi påminner om

**Årsmötet för Föreningen EFS-gården Åsljunga
Lördagen den 23 november
på EFS-gården, Åsljunga**

Årsmötet börjar kl. 15 men

det finns gratis kaffe från kl. 14.30.

Efter årsmötet bjuds deltagarna på kvällsmat kl. 17.30.

Du som vill stödja arbetet i Åsljunga genom att vara medlem: Anmäl dig till EFS-gården, tel 0435 - 46 00 54.

Du som redan anmält Dig som medlem behöver ej göra någon anmälan.

Välkommen!

Interimstyrelsen

Hänt i Lerbergets kyrka

– sändning och loppis

Samarbetskyrkan i Lerberget har under sensommaren varit med om två stora händelser.

Söndagen den 4 augusti fick vi ta avsked av familjen Tomas Andersson i en sändningsmässa som trots högsommarvärmen fyllde kyrkan med upp emot 200 personer. I mässan predikade Anders Sjöberg över dagens episteltext från femte Mosebok. Sjöberg tog kyrkobesökarna med till Mose tid och betonade hur denne ledare en gång inför Israels folk gett folket tre perspektiv på livet. Gud är historiens Gud, Nuets Gud och framtidens Gud. Från Mose tid till vår tid kan avståndet synas långt men Gud och Guds handlande har inte förändrats. Herren Gud står vid sitt ord. Lerbergets kyrkokör sjöng flera sånger och hade dagen till ära också en Afrikainspirerad sång på repertoaren. Vid sändningstalet till Tomas och Peggy talade Paul Persson om betydelsen av att vara brobyggare. Etiopien och Sverige har mycket gemensamt och från södra Sverige har flera kända personer byggt broar mellan de båda länderna.

Lars Hofgren, regionansvarig för EFS arbete i östra och västra Afrika, läste kallelsebrevet från EFS styrelse. Tomas och Peggy förklarade sig villiga att anta kallelsen att "tjäna i Etiopiens evangeliska kyrka Mekane Yesus." Vänner och aktiva lekmän i Lerbergets kyrka läste valda Bibelord och hela familjen Andersson knäböjde vid altarringen och blev föremål för personlig bön med handpåläggning.

Vid två stationer delades nattvarden ut och den innehållsrika mässan avslutades med "väckelsens marseljäs" "Med Gud och hans vänskap, hans ande och ord."

Efter sändningsmässan bjöd kyrkans värdgrupp alla kyrkobesökare på Etiopieninspirerad mat. Många tog också tillfället i akt och ville säga några ord till avsked till Tomas, Peggy, Jakob, Michelle och Kevin. På måndagen, dagen efter sändningsmässan, var vi några stycken från Lerberget som följde familjen till Kastrup och vinkade av dem. Avskedet kändes för oss alla, men förvisningen att Gud inte bara kallat dem till den uppgift som väntar i Nakamte utan också att Herren ska välsigna och bevara var påtagligt stark och levande.

Nu har några veckor gått. Vi har fått ta emot flera e-postbrev. Familjen har det bra och bor bra på Entoto som ligger på nästan 2000 meters höjd i Addis Abbeba. I höst väntar språkstudier för Tomas och Peggy. Barnen går i en norsk-svensk skola i huvudstaden. I breven ber Tomas om vår förbön. Låt oss inte glömma dem!

Loppmarknad för kyrkan i Nakamte

Den andra stora händelsen i Lerberget var den loppmarknad/auktion kyrkan genomförde sista lördagen i augusti. Det var nittonde året i följd man gjorde denna satsning. Under åren har kyrkan genomfört projekt som man fått via EFS i Uppsala. Brunnar i Somalia, barnhem i Indien, skolhem i Etiopien är några av de projekt man stöttat och som har inbringat över två miljoner kronor.

Under drygt två veckor samlas "lopporna" in och människor ställer välvilligt upp. Tusen och åter tusen saker kommer in och sorteras av viliga personer. På själva loppisdagen i år var upp emot 100 personer en-

gagerade. Det är inte bara kyrkfolk som hjälper till en sådan här dag utan många andra kommer och vill vara med. Den äldsta var i år 87 år... Dagen började med strålände sol. Kommersen var god. Efter en och en halv timme kom regnet. Den just påbörjade auktionen fick hastigt avbrytas. Just då kändes det för oss som jobbat en smula tungt men molnen skingrades och även om vi fick avbryta auktionen – den ska slutföras på annat sätt inom kort – så kunde vi glädja oss över ett fint beslut, Drygt 106.000 kronor hade samlats in. 18 olika försäljningsställen med allt från böcker i hundratal till gardiner, tyger, kläder, skor, väskor, sport, fritid, leksaker, möbler, keramik, lotterier, "pepparsåsintag" och "upptåg" av kyrkans ungdomar fanns samlat på torget utanför kyrkan, och inne i kyrkan fick 400 personer dricka kaffe och avnjuta äppelkaka. Visst var vi trötta när allt var över men tröttheten försvinner och glädjen tar överhand när man gör något för någon annan och samtidigt är det väl så att det är när man gör något tillsammans och sätter upp ett mål som man svetsas samman och känner styrkan i en församlings liv och arbete. Kyrkan kan bara bli trovärdig genom sina handlingar...

Årets loppisinsamling går till det projekt som kyrkan i Nakamte är i färd att bygga upp i form av bostäder, toaletter etc.

Lennart Uddling, Lerberget

Brev från Anderssons

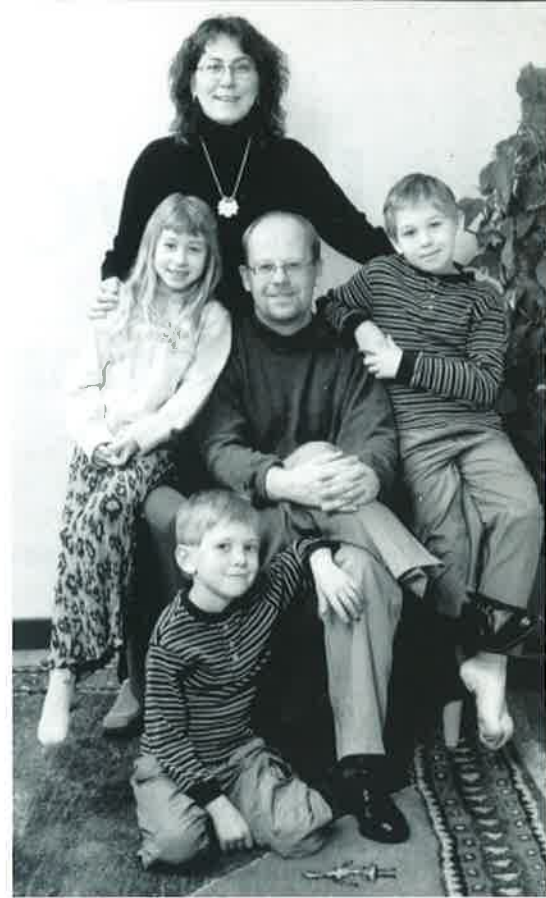
ÄNTLIGEN har tingens ordning återvänt och något som vi väntat på länge inträffat – det är nu varmare i Afrika än i Sverige. Det ska erkännas att det kändes lite bittert att sitta i rusket nere i Addis medan ni i Sverige rapporterade om rekord-sommaren. Nu går vi emellertid mot slutet av regnperioden med allt skönare väder och temperaturen ligger runt 25 grader. Vi kommer just hem från en förlängd weekend vid sjön Langano, känt tillhåll för allehanda missionärer och annat löst folk. Langano är en av de få sjöar i Etiopien man kan bada i utan att riskera att utsätta sig för Bilharzia, en elakartad sjukdom som sprids genom någon slags snäckor. Vi hade fyra fantastiska dagar med mycket sol och bad på en naturskön strand. The life of a missionary can be really good...

Helgen som vi nu tillbringat vid Langano är en av landets största religiösa högtider, nämligen Mesqel. Den ortodoxa kyrkan firar då legenden om återfinnandet av Kristi kors, en högtid som har firats i över 1600 år(!) Kejsarinnan Helena, hängiven kristen och mor till den då ännu ej fullt så hängivne kejsar Konstantin, gav sig av till Jerusalem för att leta rätt på Kristi kors som ett löfte till Gud för att göra bot för sin sons leverne. Efter att ha letat och bett länge utan resultat, fick hon i en syn sig tillsagt att hon skulle tända en eld och där röken slog i backen skulle korset finnas. Sagt och gjort, i mars år 326. Det tog dock ett halvår att gräva fram korset och först den 27 september kom det i dagen. Helena tände då ytterligare en stor eld för att fira fyndet, och dessa eldar, eller *demeras*, tänds på årsda-

gen överallt i Etiopien. Med tanke på Konstantins vidare liv och betydelse för kristendomens erkännande i romarriket verkar Helenas pilgrimsfärd varit värt besväret. Konstantin fick ju sedermera också en syn inför slaget vid Milviskabron, ett brinnande kors och över korset orden *In hoc signo vincis*, förhoppningsvis rättstavad latin som betyder; I detta tecken skall du segra. Konstantin segrade och förvandlade så småningom kristendomen från martyrkyrka till statskyrka.

En annan högtid som vi hunnit med under september är nyår. På ett datum som numera tyvärr för alltid är inskrivet i våra minnen av en helt annan orsak, nämligen 11 september, trädde Etiopien in i år 1995. Så just nu när klockan är 18.00 den 1 oktober 2002 i Europa, är klockan 12 den 20 Meskerem 1995. Det är inte alltid lätt att som *ferengi* hänga med i svängarna i det här landet.

På ett mer personligt plan har vi haft en bra månad. Jag fick möjligheten att åka ut till vår verksamhetsort Nakamte och träffa arbetskamrater och synodledning. Jag blev synnerligen väl mottagen och hade några fina dagar tillsammans med folket där. Jag tror att vi är efterlängtade, det var i varje fall vad som sades. Det ska bli skönt att flytta dit efter jul och komma igång med arbetet. Med anledning av den långa resan, ca 7 timmar på en EXTREMT dålig väg, stannade Peggy och barnen hemma den här gången. Vi planerar istället att åka tillbaks i slutet av oktober för att mer i detalj kolla upp vad som behövs för hem och skola inför flytten. Det ska i samman-

hanget sägas att det ska bli skönt att komma till ett lite mer permanent boende efter att vi nu snubblat över våra resväskor i över ett halvårs tid...

Jag vill avsluta brevet med två stora böneämne.

– Mekane Yesu kyrkans ledare från hela landet samlas just nu i Addis för att sammanträda och fatta viktiga beslut. Kyrkan står inför stora utmaningar, inte minst inom politiska, administrativa och ekonomiska. Be om försoning, ödmjukhet och vishet för ledarna.

– Regnen har inte fallit som de ska i framförallt södra och nordöstra Etiopien. Regnen skulle ha hållt på tills nu, men när vi körde söderut till Langano såg vi redan 15 mil söder om Addis torka och mager boskap. Be för landet och för att världens ledare fattar de beslut som behövs för att avvärja eventuellt kommande svältkatastrofer.

Stå stadiga i tron på vår Frälsare –
In hoc signo vincis.

Entoto hälsar,
Kevin, Michelle, Jakob, Peggy och Tomas
swemi@telecom.net.et

Intryck från missionsdagen i Västerkyrkan

Första intrycket fick vi redan i foajén där Lennart Björk oförtröttligt ställt upp för att sälja varor från våra missionsländer. Alltid lika uppskattade presenter att ge och få kan man hitta i hans butik!

Vid förmiddagskaffet hann vi återknyta gamla, och knyta nya kontakter. Det är viktigt och bra att tid avsätts för det informella samtalet då vi får möjlighet att bearbeta och smälta all ny information och undervisning.

Paul Persson, som var "motorn" under dagen, inledde med Ps. 51:14 "Låt mig åter glädjas över att du räddar, håll mig uppe, ge mig ett villigt sinne". Med samma vers avslutade han också och innehållet löpte som en röd tråd genom dagen och "färgade av sig" på allt vi upplevde. I samma anda tackade vi Ingrid Abrahamson och Maria Holm, som jobbat i många år med att planera och följa upp ett stort antal intressanta missionsdagar!

Först ut var Gunnel Hansson, som på sitt medryckande sätt berättade, tillsammans med dotter Karna, om tredje resan till Indien. Med på resan var också

dotter Maria och nyblivne svärsonen Daniel Grahn. Familjen kom hem för 6 dagar sedan, så intrycken kunde knappast vara färskare.

Med samma kärlek och entusiasm som svärmor och svägerskan berättade om Indien, fick vi sedan ett vittnesbörd av Daniel, som firade sin 35-årsdag med oss. Hans beskrivning av hur det var att växa upp i en muslimsk familj och släkt och sedan bli en bekännande kristen var verkligen gripande.

Så var det Agne Nordlanders tur. Ämnet var en spännande utmaning, nämligen "Hur kan vi hävda att kristendomen är den enda vägen till Gud?" Vi fick en gedigen föreläsning om olika teologiska begrepp, t.ex. "Den exklusiva, inklusiva och pluralistiska" synen på religionerna. Mycket intressant och tankeväckande. Under sopplunchen gick diskussionernas vågor höga och Agne fick även då besvara många frågor från oss.

Glädjande var det också att höra Agnes entusiasm över att 40 nya lovande studenter börjat på Johannelund i höst tillsammans med 25 elever på bibellinjen. Aldrig tidigare har så många nya elever börjat i årskurs ett!! Ett sammansvetsat kollegium med stor andlig gemenskap och i blandade åldrar gör att arbetsklimatet där är mycket gott.

Han menar också att den andliga hungern bland dagens ungdomar är tydligare nu än för 10 år sedan. Det är ingen konst att samla ett par hundra unga till bibelstudier, förbön och lovsång och ungdomarna rör sig över samfundsgränserna som aldrig förr.

Rebecka Nordén verkar att tillhöra denna unga "tända" grupp. Hon berättade livfullt om sin stipendiattid, hösten -01, vid dövskolan i Keren, Eritrea. Kärleken till landet, skolan och de döva barnen, gjorde att hon återvände i maj -02, tillsammans med en lärare på Sundsgården. Rebecka har startat ett samarbetsprojekt mellan sin klass på Sundsgården och dövskolan och hoppas nu kunna förlägga sina praktikveckor våren-03 till Keren.

Daniel, Paul och Getachew har Etiopien som födelseland.

Karna och Gunnel Hansson berättar från Indien

Så slutade en mycket innehållsrik dag med att Lillemor och Ingvar Persson delgav oss information, minnen och tankar kring ett kyrkbygge i Kilwa, söder om Dar-es-Salam i Tanzania. EFS i Sydsverige kommer att följa och stödja detta projekt, som riktar sig särskilt till barnen i ett starkt muslimskt område. Lillemor avslutade med att påminna oss om vad vårt uppdrag går ut på: Att sprida budskapet om Jesus Kristus som är vägen, sanningen och livet!

Tack till alla som förberett och arbetat så att denna inspirationsdag kunde genomföras !

Från oss ca 80 deltagare genom Hillevi och Tore Nilsson, Bjärnum

Ny missionsbutik i Kristianstad

Mellan saluhallen och C4 skolan öppnas den 5 november Joffi, en butik där du hittar kristen litteratur och musik, även noter. Butiken kommer att ha ett brett sortiment och det som inte finns hemma kan beställas. Dessutom kommer hantverk från hela världen, genom "rättvis handel" och rättvisemärkta matvaror att säljas. Genom att köpa dessa produkter stöder du fattiga människor över hela världen.

Joffi behöver din förbön.

Gunnel Hansson

Joffi
din
missionsbutik

**Böcker, musik och hantverk
från hela världen**

Öppnar den 5 november

Vendesgatan 1C, Kristianstad

För information ring: Gunnel Hansson 044-320013

OAS-helg 28/2-1/3 2003

ÅhusGården, EFS

Berit Simonsson, Hans Weichbrodt, Eskil Hofverberg och Olof Edsinger medverkar

Fredag: ungdomskväll

Lördag: möten och seminarier

Anmälan för mat och övernattnig till

EFS i Sydsverige distriktsexp tel. 044 - 28 93 13

Samarr. EFS i Sydsverige och OAS-rörelsen

Maria – missionär

Maria Andersson, EFSare från Eslöv, är utsänd som missionär av Svenska Kyrkans Mission (SKM) till Etiopien sedan snart två år. Maria arbetar som barnmorska vid Aira sjukhus ca 55 mil väster om huvudstaden Addis Abeba.

Här följer ett brev från Maria skrivet i Etiopien i maj 2002 och ett referat av ett föredrag om sitt arbete i Etiopien som Maria höll i EFS-kyrkan i Eslöv i juli när hon var hemma i Sverige under några veckor.

Kära vänner!

Så har det blivit maj månad och här i Addis Abeba har vi firat valborgsmässoafton på den svenska skolan. Det blev sista gången som det firades där, eftersom skolan ska stängas och eleverna ska få sin undervisning på den norska skolan. De kommer dock att ha svenska lärare även i fortsättningen.

Sen i julas har jag haft mycket att göra på jobbet. Under torrperioden är det lättare för kvinnorna att ta sig till sjukhuset. Det märks tydligt på antalet kvinnor som kommer till förlossningen. Vi har haft mycket att göra och svårt att få sängarna att räcka till. Men det betyder också att fler kvinnors liv kan räddas och det känns verkligen underbart. Under en sex veckors period har jag nu haft sjuksköterske-studerande på avdelningen. De har haft praktik och de flesta är verkligen intresserade och vill lära sig så mycket som möjligt. I slutet av januari fick jag ett efterlängtat besök av pappa och hans fru Berit, och min moster och morbror, Margareta och Lennart. Vi fick knappt två veckor tillsammans och under de dagarna blev det en resa in till Aira med bil och även några dagar i Addis Abeba. Det var härliga dagar och jag är väldigt glad och tacksam för att jag fick möjlighet att visa dem "mitt" Etiopien. Jag är också glad över att de fick möjlighet att träffa mina vänner här. Så efter deras avresa återgick jag till

mitt arbete i Aira. Det var nu mer än någonsin att göra, för pga personalbrist flyttades den sjuksköterska som assisterat mig till en annan avdelning. Detta innebar att jag var "ensam" kvar att ta hand om alla komplicerade förlossningar. Jag hade dock fortfarande god hjälp av de assisterande barnmorskorna, som ju har hand om de normala förlossningarna. Efter ett par månader i Aira var det då dags för det årliga missionärsseminariet. Med andra ord styrde jag åter min bil mot Addis Abeba. Vi missionärer fick några härliga dagar tillsammans med personal från Kyrkans Hus i Uppsala. Efter seminariet åkte jag till Svenska kliniken för att kolla upp min höft som jag haft en del bekymmer med den senaste tiden. Det visade sig vara en inflammation i senfästet, så jag blev genast sjukskriven med order om att vila och gå med kryckor de steg jag var tvungen att gå. Jag är nu inne på min fjärde veckas sjukskrivning och ännu vet jag inte om det blir mer jobb för mig innan Sverige-resan i sommar. Jag planerar ju att åka till Sverige den 14/6 och stanna till den 26/7. Kommer troligen att tillbringa den mesta tiden i Viken med omnejd.

Så vill jag avsluta med att önska er en riktigt fin vår och sommar. Jag vill också be er att komma ihåg mig och min hälsa i era böner.

Guds välsignelse önskar jag er alla!
Varma hälsningar, Maria

När Maria kom till Etiopien i januari 2001 började hon sina språkstudier i Addis Abeba. Hon studerade språket oromiffa som är det största språket i Etiopien även om det är amharinja som är det officiella. I Aira där Maria arbetar som barnmorska är oomiffa viktigt.

Efter de första månadernas språkstudier tog arbetet på sjukhuset vid. Maria Andersson arbetar som barnmorska på sjukhuset i Aira, som ligger ungefär 55 mil väster om huvudstaden Addis Abeba. Människorna i området runt Aira lever, liksom 90 % av befolkningen i Etiopien, av jordbruk. Många har små jordbruk med lite mark att odla och 1-2 kor. Många odlar kaffe. Etiopien är kaffets hemland och själva namnet kommer från Kaffa, ett område i Etiopien. Kaffet är också en av landets viktigaste exportprodukter. Aira ligger i ett bördigt område. Den fantastiska naturen runt staden består av berg, vattendrag och uppodlade dalgångar. Även om årstiderna växlar, finns det alltid någon växtlighet som är grön.

Lycka, säger Maria Andersson, det är att få skicka hem en frisk mamma med ett friskt barn från sjukhuset. Men det är inte alltid så. Många förlossningar är komplicerade med tragiska följder. Det är den jobbiga delen med arbetet. Det är vanligare med komplicerade förlossningar i Etiopien än i Sverige eftersom dagens mammor växte upp under sväl-

r i Etiopien

ten på 1980-talet. Ofta är deras bäcken för trånga då deras skelett inte utvecklades som de skulle då de inte fick tillräckligt med näring när de växte upp. Nu finns det mat och bebisarna i magen växer som de ska men kan få det svårt att komma ut. Många kommer också till sjukhuset för att föda först när man försökt själva hemma i byn och det inte lyckats. Detta gör att många kvinnor kommer in till sjukhuset för sent och att barnet skadats. Det finns sociala och ekonomiska skillnader bland befolkningen i Etiopien. De rika familjerna låter skriva in sina födande kvinnor i god tid på sjukhuset för förlossning, medan de allra flesta föder hemma. Om det blir problem vid förlossningen har de rikare bättre möjligheter då kvinnan redan är på sjukhuset och kan få vård och hjälp. De fattiga kvinnorna kommer till sjukhuset först när det blivit problem med förlossningen. Dessa förlossningar fördröjs på grund av detta och riskerna ökar. Det är jobbigt att se att de sociala och ekonomiska skillnaderna är så stora, säger Maria.

Mycket av det som vi ser som självklarheter i Sverige saknas i Etiopien – eller ser i alla fall annorlunda ut. Som det här med telefon till exempel. Det finns en enda telefon i Aira. Den finns på telegrafstationen. Och det går bara att ringa *ut* på den. Telegrafstationen består av en hydda med plåttak. Inne i telegrafstationen finns ett bord och en stol. Dessa är

Anna-Lisa Nilsson och Maria Andersson.

till för mannen som sköter telegrafstationen. Den som vill ringa får stå i kö utanför. När man kommit i tur får man ropa in det telefonnummer man önskar ringa till och föreståndaren för stationen slår sedan numret inne i stationen. Ofta börjar föreståndaren att prata med den person man ringer till då han känner alla människor i Aira och deras vänner och släktingar. Först därefter får den som ringer upp ta över telefonluren. Något direkt privat samtal blir det inte då samtalet får föras på planen utanför telegrafstationen med många människor runt om. En annan möjlighet till kommunikation med omvärlden som missionärerna i Aira har är att sjukhuset har radiokontakt med den tyska missionen i Addis Abeba varje morgon.

Livet i Etiopien är ofta ett liv på marginalen. Med något års mellanrum hör vi i Sverige talas om svältkatastrofer i Etiopien och på Afrikas horn. Svälten beror oftast på att skördarna slår fel på grund av torka. När Maria lämnade Etiopien i juni var regnet försenat med sex veckor i Aira. Vattnet höll på att ta slut och sjukhuset tvingades att ta till reservtankarna. Torkan är ett problem i landet. Man försöker att konstbevattna marken genom att ta vatten ur floder, men detta kan inte

göras överallt. Landet märker också av klimatförändringar p g a växthuseffekten.

När Maria är hemma i Sverige märker hon även en annan skillnad mellan Etiopien och Sverige: de kristna i Etiopien ber mer. Maria saknar bönen hemma i Sverige. I Etiopien ber man till exempel alltid inför resor och på morgonen vid sjukhuset i Aira för den nya dagen. Man ber om Guds ledning, beskydd och välsignelse. Bönen är en naturlig del av livet. Man lägger allt i Guds händer. Tyvärr försvinner mycket av detta när man kommer tillbaka hem till Sverige igen.

Från början lovade Maria att arbeta 2 år i Etiopien, men hon kommer att stanna minst till sommaren 2003.

När Maria berättade om sitt arbete i Etiopien i Eslöv i juli var Anna-Lisa Nilsson från Hörby med och lyssnade. Anna-Lisa var utsänd som missionär av EFS till Etiopien under 11 år på 1950- och 1960-talen. Även Anna-Lisa arbetade som barnmorska i Etiopien och tjänstgjorde i Nakamte, så Maria och hon hade mycket att tala om och jämföra.

Torbjörn Larspers

Vi har hjälpt EFS riks

att sälja såväl missionshus, gård söder om Kivik,
radhus i Borstahusen i Landskrona, mm.

Mäklaren från kust till kust!

Nu vill vi hjälpa Dig också!

Om ni tänker avyttra fast egendom:
villa, hästgård, fritidshus eller bostadsrätter.

Börja med att ringa

Möllebackens
Fastighetsförmedling

044 - 10 14 10, 0708 - 48 88 50

Bibelhelg med Anders Sjöberg

"Dom gjorde en fin förlust", brukade min företrädare i lärarjobbet på Sundsgården – vid namn Ernst Ström – beklagande säga om elever som av någon anledning ej varit närvarande vid hans lektioner.

Det uttalandet – från 40-talet, laddat med utsökt självironi – rann mig osökt i minnet efter att bevistat vår missionsföreståndare Anders Sjöbergs lektioner vid den bibelhelg, som den 28-29 september anordnades av EFS-kyrkorna i Helsingborg och Råå och vårt distrikt. För visst var det pedagogen Anders Sjöberg som ledde sina åhörare in i Bibelns med ord målade värld. Med livfulla ord och dynamiska gester ställde Anders upp, såsom inför våra ögon, de färgstarka tavlor som Matteus, Markus och Lukas målat av händelser i evangelierna – olika som konstverk i färg och form och likväl samma ärende. Man kände sig nästan som på vernisage. Viktigt är att veta, då vi fäster oss vid olikheter, att antikens historieskrivare struntade i kronologin – man skrev tematiskt, så ock evangelisterna. Ett exempel: Matteus och Lukas har inte samma ordning på Jesu frestelser – alltså helt i linje med tidens sätt att berätta. Gud vare tack för FYRA evangelier! – så sa Anders ungefär. Vid söndagens gudstjänst tog Anders, enligt dagens episteltext, oss med till ståthållare Festus audienssal i Caesarea, fylld av stadens honoratiories och gästen kung Agrippas stå och prakt". Här avger Paulus sin tredje berättelse om sitt livs äventyr, mötet med Jesus på vägen till Damaskus. "Tror du på profeterna,

kung Agrippa? Jag vet att du tror" Och den profet som Agrippa bör ha tänkt på och alltså trodde på, är Hesekiel. Hos Hesekiel läser vi om samma dramatik som Paulus fick uppleva: Han ser ett ljussken, slås till marken, hör en röst, reses upp och får ett uppdrag av Herren. Och Agrippa ser sammanhanget: "Det går fort för dig att göra mig till kristen." Också vi kan se Guds plan och ingripande.

Vid våra möten hade vi glädjen att ha vår distriktsföreståndare Paul Persson som medverkande. I sitt

tacktal till Anders Sjöberg tolkade han honom som vår tids Johan Hagner och erbjöd honom på stående fot plats som konfirmandlärare i Åsljunga – ett strålande erbjudande att ta fasta på, Anders! Vidare medverkade våra predikotjänare i Helsingborg och Råå, Barbro Bjerle och Robert Södertun, Tack också till Siv Leijon, som på ett inkännande sätt tolkade evangeliet i sång.

Carl Forssman, Råå

Kallelse till årsmöte för EFS i Sydsverige

EFS i Sydsverige håller årsmöte

lördagen den 26 april 2003 på Åhusgården EFS

Enligt stadgarna gäller följande för representation vid årsmötet:

- Ansluten missionsförening äger rätt att vara representerad vid årsmötet genom ett ombud för varje påbörjat 50-tal medlemmar upp till 200 medlemmar och därutöver med ett ombud för varje påbörjat 100-tal medlemmar. Med medlemsantal avses här summan av direkta medlemmar och medlemmar i aktiviteter enligt senaste rapport. Ombuden väljs av de direkta medlemmarna och kan endast utses bland dessa.
- Annan ansluten förening äger rätt att vara representerad genom ett ombud.
- Medarbetarnas fackliga distriktsorganisation äger rätt att vara representerad med ett ombud för varje påbörjat 20-tal tillsvidareanställda medarbetare.
- Motion skall inges till styrelsen senast fyra månader före årsmötet. Styrelsen skall avge yttrande över varje motion.

Program och tider presenteras i senare nummer av Livsluft och sänds ut med handlingar till föreningarna.

Christer Caesar, Ordf. distriktsstyrelsen EFS i Sydsverige

Som en del av förverkligandet av Målbild 2003 har nu distriktskonsulenten Fredrik Karp (50 %, nu tjänstledig) varslats om uppsägning. Varslet lades 1/10 och uppsägningen effektueras 31/3. Magnus Lennartssons (50 %, nu tjänstledig på 30 %) vikariat och Jarle Furalis (80 %) projektanställning som distriktskonsulenter upphör som planerat vid årsskiftet. Detta innebär att EFS i Sydsverige i april, helt enligt den beslutade Målbild 2003, kommer att ha 1 distriktskonsulent om 100 % anställd. Annica Nordqvist fortsätter därmed som distriktskonsulent. På distriktets gårdar bildas nu gårdsföreningar som enligt planeringen kommer att ta över driften. Slutrapporten av Målbild 2003 presenteras vid distriktets årsmöte 26/4 2003.

Vad gäller anställningar har Ingalill Hurtig gått ned från 80 % till 50 % som kokerska på Åhusgården, EFS. Istället har Maj-Britt Wildt-Persson anställts på 50 %. Maj-Britt är förtrogen med gården då hon tidigare arbetat som vikarie där. På EFS-Gården i Åsljunga har Fritze Kromann, som jobbat som kokerska, slutat och Birgit Nilsson har anställts på 75 % tjänst. Vi tackar Fritze för hennes insats och hälsar Maj-Britt och Birgit välkomna och önskar dem Guds välsignelse i arbetet!

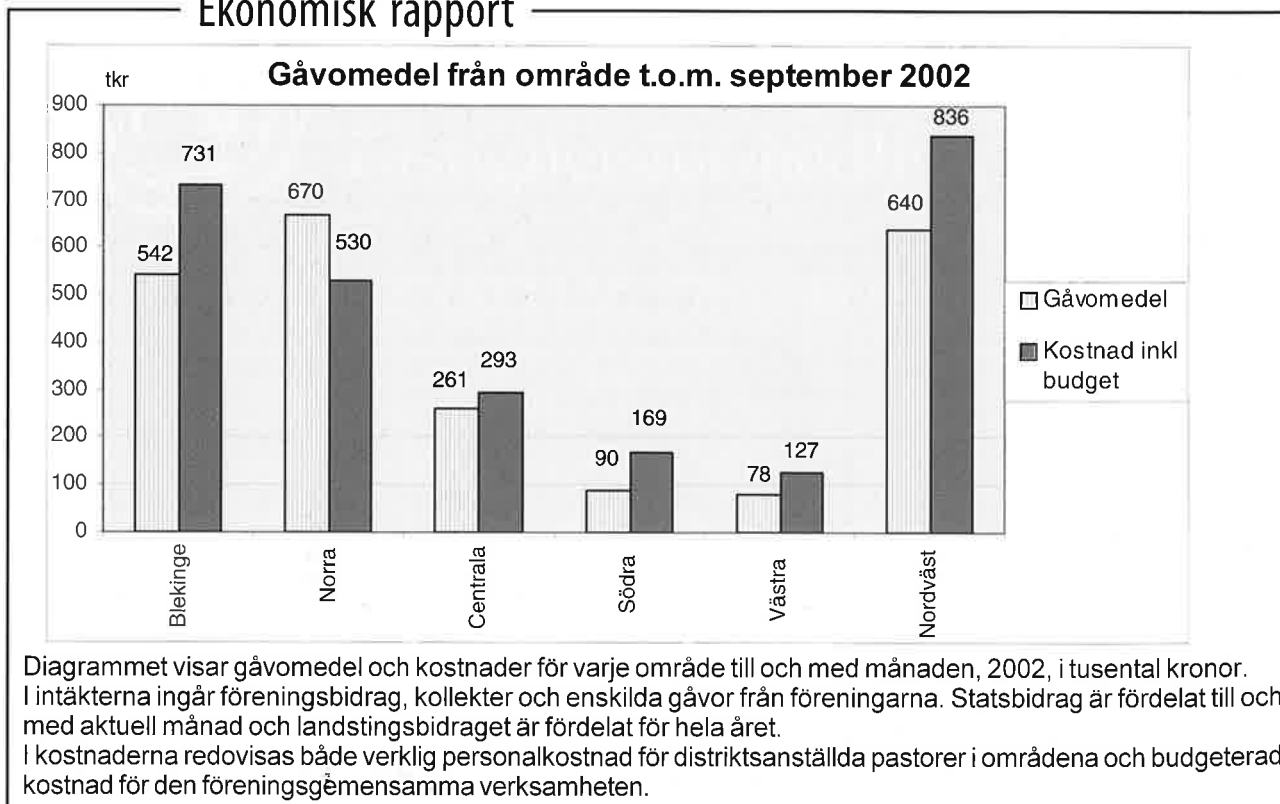
Helgen 28-29/9 höll missionsföreståndare Anders Sjöberg en mycket uppskattad bibelhelg i Råå/Helsingborg där distriktet var medarrangör tillsammans med EFS på Råå och EFS i Helsingborg. 5/10 hölls höstens missionsdag i Hässleholm med Agne Nordlander som en

av de medverkande. Nordlander talade om Jesus som enda vägen till frälsning, ett viktigt ämne inte minst i missionsammanhang. Missionsdagen samlade mycket folk och under dagen gavs även färsk information om verksamheten i våra systerkyrkor.

När Livsluft kommer ut har de anställda nyligen varit på medarbetardagar. Dessa förlades denna höst till Köpenhamn där några församlingar i den Danske Folkekirken besöktes. Församlingarna hade valts ut utifrån att de målmedvetet på olika sätt arbetar för att nå vår tids människor med evangeliet. Mer information om denna resa och de erfarenheter vi bär med oss från den kommer att publiceras i ett senare nummer av Livsluft.

Torbjörn Larspers

Ekonomisk rapport

almanacka

även på www.efssyd.org

november

	Nummer/sida
31-3/11	Allhelgonaläger, ÅhusGården
1	Trubadurafton för dig över 20, Ebenesersalen Hässleholm
7-9	Höstens arbetsdagar, frivilligarbete, EFS-Gården, Åsljunga
9, 10	Gåsamiddag, EFS-Gården, Åsljunga
8-10	Akvarellkurs, ÅhusGården
9	Ankaret, Ängelholm
9,10	lörd-sönd Gåsamiddag, EFS-Gården, Åsljunga
12	Distriktets AU sammanträder
23	kl. 15.00 Årsmöte med Föreningen EFS-Gården Åsljunga

december

5	Distriktsstyrelsen sammanträder
7,8,14,15	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga
8	Julkonsert med Åhus Swing Orkester, ÅhusGården
22	Julhälsning, ÅhusGården
23-28	Julgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga
28-1/1	Livskraft Syd, Glimåkra Folkhögskola
28-2/1	Nyårsgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga

2003

januari

11	Ledardagen, Hässleholm

februari

1-2	Wintercampen, Göransborg
v. 8	Skidresan, Åre
v. 8	Sportlovsläger, ÅhusGården
28-1/3	OAS-helg, ÅhusGården

mars

8	Ankaret, Ängelholm
21-23	Förträff konf1. Åsljunga
25-30	Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga

april

4-6	Förträff konf2. Åsljunga
17-22	Påskdagar, EFS-Gården, Åsljunga
26	EFS i Sydsveriges Årsmöte, ÅhusGården

maj

13-17	Läkarmissionen, med Per-Åke Albinsson, ÅsljungaGården
25	Morsdagsmiddag, EFS-Gården, Åsljunga

juni

19-12/6	Konfirmandläger 1, Åsljunga

juli

17-9/8	Konfirmandläger 2, Åsljunga

augusti

4-6	Miniorläger, EFS-Gården, Åsljunga
6-9	Sommarläger, EFS-Gården, Åsljunga

efs i
Sydsverige

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 044 - 28 93 13, 28 93 14
Telefax: 044 - 28 93 15
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451-845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 044 - 28 93 13
0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org
eller paul.persson@efssyd.org

Tf distriktsföreståndare

Torbjörn Larspers, 0413 - 162 08
070 - 58 61 698
Odengatan 3F, 241 31 Eslöv
epost: df@efssyd.org eller
torbjorn.larspers@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 044 - 28 93 13

Distriktskonsulenter

Annica Nordkvist 044 - 28 93 14
Fredrik Karp **tjänstledig**
Magnus Lennartsson
Jarle Furali (proj.anst.) 044 - 28 93 14

Assistent

Ingrid Viberg 044 - 28 93 13

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31
286 72 Åsljunga
Tel: 0435 - 46 00 54,
46 00 52 (fax)

Heljarödsgården

Farhult
263 93 Höganäs
Tel: 042 - 680 29 (även fax),
680 24 - husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105
374 92 Asarum
Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2
236 38 Höllviken
Tel: sep - maj 046 - 25 31 66
jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö
Tel: 070 - 654 61 85
Fax: 0455 - 460 85
E-mail: info@stenbracka.k.se
Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 24 00 20

Mitt vittnesbörd

Gud helar!

I vintras var jag ledare på ett av våra barnläger. Tillsammans med en god vän skulle jag undervisa barnen. Vi bestämde oss för att undervisa om Guds helande kraft. Det är inte så lätt att undervisa barn i dessa övernaturliga gåvor. Vi började med att berätta om vad helande var, hur det fungerar och att det är Gud som gör dessa helanden. Vi läste tillsammans i bibeln om Guds helanden. Vi pratade om hur viktig bönen är.

Efter undervisningen kände vi att vi var ju tvungna att praktisera det vi undervisat. Barnen tyckte att det lät bra. Vi lade händerna på varandra och framförallt på de tre som hade ont eller var sjuka. Jag tänkte för mig själv att nu får Gud verkligen göra ett helande så att barnen förstår att vi undervisar sanning. Jag trodde nog inte att det skulle ske något speciellt.

Mitt under bönen börjar en av killarna gråta i glädje. Han kände att det som gjorde ont i benet hade försvunnit. Detta bönesvar blev varmt välkommet av oss. Alla barnen blev berörda och pratade om det på lägret.

Tänk att jag fick vara med om detta. Tänk att jag fick se dessa barn stärkas i sin tro. Jag blev mycket berörd, och blir berörd varje gång jag tänker på det. Vi har en god Gud som vill oss väl.

Bön: Fader tack att vi får vara dina barn. Lär oss att leva nära dig och i din kärlek. Led oss på dina vägar, närmare dig. Amen.

Jarle Furali, Helsingborg

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Född i ett stall, eller inte? sid 5

Allhelgonalägret, sid 6

Ny rektor på Sundsgården, sid 8

Nr 12 - 2002

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Sant eller inte
– om julen
- sid 6 Allhelgonalägret
- sid 8 Lars Dalesjö – ny
rektor på Sundsgården
- sid 10 Kilwa – distriktets
missionsprojekt
- sid 12 Lögner och illusioner i
Kristofferkyrkan
- sid 13 Bibel- och
gemenskapsveckan
- sid 14 En tidsbetraktelse från
Tanzania
- sid 15 Brev från Maria i
Etiopien
- sid 16,17 Annonser
- sid 18 Ekonomisk rapport
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Var präktiga?

En kompis som var med till kyrkan, som också varit med i kyrkan tidigare, höll på att kvävas av att alla unga människor i hennes ålder var så lyckade och välstöpta, i en form hon inte rymdes i.

En grabb jag snackade med trodde att kristen tro gick ut på att anamma kyrkans värderingar och att försöka få andra att också följa dessa.

En man bad mig om pengar, och jag tog mig inte ens tid att stanna och prata med honom. Det skäms jag för – så mycket ger jag för Jesus i den minsta jag möter! Ändå är det inte naturligt för mig att springa till kyrkan, bekänna den synden för mina trossyskon, så att de kan be att Jesus får bli Herre i mitt liv i varje situation. Det vore ju dumt, då märker ju de vilken dålig kristen jag är. Gud förlåter mig varje gång, men det bästa är att han glömmer synden. Vi kristna kan också visa nåd, men vi glömmer inte lika bra som Gud.

Nog vet jag att min kompis bild av människor i kyrkan är skev, de har också bekymmer, men hur har vi lyckats skapa denna präktiga yta?

Jag tror ett problem är att vi kristna lite nu och då substituerar fromhet

och helighet med att vara präktiga. Och det är ju inte helt lyckat. Jesus sa aldrig "Var präktiga som jag är präktig!" Jag tror präktigheten skapar den skeva bilden av att vara kristen handlar om värderingar och inte om vad Jesus har gjort för oss.

Kyrkan borde vara den plats där jag känner mig trygg att lätta min börda, bekänna min synd och få uppmuntran och tröst – inte mätt och vägd för att se om jag är EFS-formad. Vi mäter och väger inte alla vi möter, men när vi i kyrkan passar in oss själva i formen, är det svårt att inte tro att formen är kravet för att passa in. Vi förlorar den större bilden av Gud.

Vi har inte en överstepräst som är oförmögen att känna med oss i våra svagheter, utan en som har prövats på alla sätt och varit som vi men utan synd. Låt oss därför frimodigt träda fram till nådens tron för att få förbarmande och nåd i den stund då vi behöver hjälp. Heb. 4:15-16

När vi har sumpat Jesus plan A för våra liv, så har Jesus en plan B, som inte ens behöver vara sämre än plan A. Tänk att vi alla harvar igenom hela alfabetet flera gånger om.

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 12/2002
Ärgång 10
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 28 93 13

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 044 - 28 93 13
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 - 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 26/11 för nr 1. Plan utgdag den 1/1 - 2003
Livsluft kommer ut med 10 nt/år.
Prenumerationspriset är 180:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonserpriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Åhus Tryckeri AB
Box 91
296 22 Åhus
Tel: 044 - 24 06 00

Vuxen tro

– utan att vara förkrossad?

I oktober var författarinnan Ylva Eggehorn i Ängelholm, inbjuden av Ängelholms församling och Föreningen S:t Mikael. Hon talade om den kristna tron på ett sätt som fick hela auditoriet att hålla andan. Det var en både litterär och andlig upplevelse. Bland mycket annat talade hon om sin bok "Språk för en vuxen tro", som kommit ut i en nyutgåva.

Förra gången jag träffade Ylva var tidigt 70-tal. Hon var 20, jag ett par år äldre. Hon var då ett litterärt underbarn. Vi satt en grupp studenter och trängdes i sofforna i en femrummare på Fredsgatan i Lund. Jag minns att jag upplevde henne som liten och späd, men också med en stark utstrålning. Hon var ett barn av Jesusrörelsen, där tron främst uttrycktes i det glada utropet: "Jesus älskar dig!". Jag höll mig mest i det mera resonerande och syndamedvetna EFS och SESG.

Så möts vi igen, 30 år senare. Många år har gått, vi har format våra liv, säkert rätt olika.

"Jag vet", säger Ylva till oss som sitter där, "att vi alla lever våra omöjliga liv – och vi klarar av det!" Men vilka uttryck har kyrkan för detta? undrar hon. När vi känner oss starka, när vi ser att vi har funnit en mognad i vår tro och en livserfarenhet som gör att vi klarar av en hel del av livets svårigheter? Vad har kyrkan för tilltal till oss då?

Vi som har hört många predikningar vet mycket om vår svaghet, vårt beroende av Gud – ja, ibland känns det nästan som ett krav att vi ska känna oss svaga. Men när vi inte gör

det – är Gud intresserad av oss då? Och hur ska vårt samtal med honom se ut då?

Mycket av förkunnelsen uppehåller sig hellre vid den i och för sig värdefulla barnadimensionen: beroende och förtröstan. Men för den som upplever andra aspekter av tillvaron blir en sådan tro svår att identifiera sig med, menar Ylva. Därför tror många vuxentroende att de inte tror. Deras tro finns inte bekräftad i kyrkorna.

Hon berättar om författarkollegan P.O. Enquist, som under sin uppväxt i bönhusmiljö, så intensivt väntade på att känna den där förkrosselsen som det predikades så mycket om. Detta samtidigt som han var en ung pojke på väg att upptäcka livet och i det skedet egentligen ville bejaka sin egen kraft och vilja att erövra världen. Förkrosselsen kom aldrig, och han fann inte sin tillhörighet i kyrkan.

Kan det vara så att allt detta tal om beroende och svaghet gör att många män inte känner sig hemma med kyrkans språk? För oss kvinnor – åtminstone vi som tillhör 40-taliserna – är det en så välbekant position att vi för det mesta inte reagerar. Dagens ungdomar matas i alla medier med budskapet: Tro på dig själv, bli den du vill vara. Hur möter kyrkan den bilden? Med tal om att bejaka sin svaghet och sitt beroende – eller?

Ylva Eggehorn berättar i sin bok om hur hennes då 5-åriga dotter lärde henne något om detta: Själv låg hon

en morgon i sängen, trött och bekymrad inför dagen. Hennes bön blev: "Herre, hjälp mig att klara av den här dagen!" Då kom det prompt från flickan: "Jesus, hjälp mig inte så mycket idag, för idag vill jag leva mitt liv själv."

Inte så fromt kanske, men det hon lärde sin mor var att hon på ett fullständigt självklart sätt kunde fortsätta dialogen med Gud trots att hon på intet vis kände sig utlämnad eller i underläge. Hennes styrka var inget hinder för bön, hennes svaghet ingen merit. Kanske, säger Ylva, kan man kalla den hållningen vuxentro.

Birgitta Bemark, Vejbystrand

JULHÄLSNING

Söndag 22 dec. kl. 07.30

Kai Wessberg, Rune Svensson,
Bertil Carlsson,
Åhus Blåsorkester, RiverHouse
och Whatcha Gospel,
Unga Röster, m.fl

Kollekt till ÅhusGården
som bjuder på julkaffe efteråt!
Arr: ÅhusGården och Sensus

Välkomna!

 ÅhusGården

Ett nådens liv från Herren

Så är vi där igen. Advent. Herren Jesus kommer. Han ger oss ett nådens år. Ännu ett. Kan det vara så. På ett sätt blir det fel när vi firar Advent. Jesus har verkligen kommit. Det skedde vid ett bestämt tillfälle för ca 2000 år sedan. Så var Guds plan. Evangelisten Markus uttrycker det så: När Johannes hade blivit fångslad, kom Jesus till Galileen och förkunnade Guds budskap och sade: Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet. (Mark. 1:14-15).

Jesus har kommit till oss. Han är hos oss nu. Vi har den Heliga Anden. Jesus kan på så sätt inte komma mer nu bara för att vi firar Advent. Jag kan välja att känna igen honom, ta emot honom, låta honom vara Herre i mitt liv. Jag kan också välja bort Jesus som om han aldrig kommit.

När Jesus kom uppfyllde han en hel del av gammaltestamentliga profetior. En av de mera centrala finner vi i Jesaja 61: Herren Guds Ande fyller mig, ty Herren har smort mig. Han har sänt mig att frambära glädjebud till de betryckta och ge de förkrossade bot. Och förkunna frihet för de fångna, befrielse för de fjättrade och att förkunna ett nådens år från Herren...
Läs hela psalmen!

Jesus knyter an till denna profetia då Johannes Döparen i sitt fångelse börjar tvivla på om Jesus verkligen var Messias (Matt. 11:2-10). Likaså när Jesus ombeds läsa i Nasarets synagoga (Luk. 4:16-22).

Visst är det så att Guds rike är här, mitt ibland oss. Vi skulle kunna säga att Jes. 61 är en uppgiftsbestämmning för Jesus. Borde det inte vara det för oss som är hans lär-

jungar? Vi har Anden, Hjälparen. Hur förkunnar vi glädjens budskap, friheten för de fångna och ett nådens år från Herren? Vi är ofta så försiktiga och hänsynsfulla när det gäller att ge ord åt vår tro och förkunna om Guds rike. Kan vårt uppdrag att vara budbärare åt det glada budskapet pröva vår tro och driva oss att lita på Gud och upptäcka hans löften?

Några "adventspunkter" att fundera över:

Alla som själv tagit emot budskapet kan berätta det vidare, vad man själv tagit emot. Att undervisa och bota får oftast andra göra.

Guds rike beskrivs inte totalt uttömmande i evangelierna. Vi får inga exakta anvisningar eller detaljerade regler. Därför förstår vi Guds rike bäst genom att leva det och vara öppna för Guds handlande.

Guds rike är verkligen här. Jag har del av Guds närvaro, Guds löften och hans makt. Om jag på allvar tar detta till mig, ger det mig kraft, mod och inspiration.

Guds rike kräver svar, avgörelse och lärjungaskap. Ofta är vi alltför försiktiga när det gäller att ställa en människa inför avgöranden som kan innebära steg framåt i livet. Vår uppgift är att leda människor dit, inte stanna på halva vägen.

Adventstiden kan och bör bli en påminnelse om bland annat detta. Men livet i Advent är inte begränsat till några stressade veckor före Jul, utan är i realiteten den kristnes ständiga liv.

En livgivande Advent önskar
Inge Wahlquist, präst i Västerkyrkan, Hässleholm

Det vi trodde vi visste om julen

– kanske inte alls var sant

Snart är det jul igen. Den kära gamla julen, som vi sedan barnsben känner så väl. Utan och innan. Men gör vi egentligen det? Det är tveksamt.

En del människor – kanske i synnerhet kristna – tror att Jesus föddes i ett stall vid juletid år 0. Tre vise män leddes av en stjärna till Jerusalem, innan de hittade Jesus i stallet, så där cirka två veckor efter Jesu födelse.

Låter det bekant? Kunde just tänka det. Ändå kan det mycket väl vara så att inget – absolut inget – av ovanstående är sant! En del av påståendena är bevisligen rena rama lögner.

Låt oss ta var sak för sig, så får vi se vad som är sant och vad som är osant:

Att Jesus föddes år 0 är en klockren lögn. Av det enkla skälet att år 0 aldrig funnits. År 1 före Kristus efterföljdes direkt av år 1 efter Kristus, utan något mellanliggande år 0. Exakt när Jesus föddes vet vi inte i dag. Att det var tidigare än vad munken Dionysius Exiguus trodde när han på 500-talet beräknade året för Jesu födelse är rätt klart. Genom att till exempel studera när Augustus var kejsare, Herodes kung och Quirinius ståthållare (Luk. 2) samt att försöka spekulera i vilket himlafenomen som Österns vise män tolkade som att en Judakung fötts, gissar man numera på att Jesus snarare kan ha fötts år 4 före Kristus. Eller däromkring.

Absolut inte år 0 alltså. Och knappast heller varken år 1 före eller efter Kristus.

Vid vilken tid på året föddes då Jesus?

Svaret är att det vet vi inte. Det enda vi vet är att det inte alls var i närheten av vad vi i dag kallar december.

Därför att det står i Bibeln att "I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten". (Luk. 2:8). Det gör inte herdar mitt i vintern i Jerusalemområdet. Där är alldeles för kallt då. Så det kan knappast ha varit under perioden november till februari.

En del har försökt att visa att det bör ha varit i september, oktober någon gång. Men det är och förblir gissningar.

Jul firar vi när vi firar den, därför att man på 300-talet bestämde att den skulle firas vid vintersolståndsdagen, då romarna dittills firat "den obesegrade sol(gud)ens födelsedag". Tidigare hade Jesu födelse firats bland annat på nuvarande trettondagen. Som man fortfarande gör i östliga, ortodoxa kyrkor. Själva tidpunkten för julfirandet har alltså inget specifikt med Jesu födelse att göra.

Så har vi de tre vise männen (Matt. 2).

Ingenstans i Bibeln står att de skulle ha varit just tre. Kanske var de tre. Eller två, fyra, sju, tolv eller något annat antal. Allt vi vet är att de var minst två.

Det står däremot skrivet att de hade tre gåvor med sig. Men det betyder inte nödvändigtvis att de hade var sin gåva. De tre gåvorna, guld, rökelse och myrra, har snarare en symbolisk, konungslig, innebörd. Utan att alls säga något om antalet givare.

Men stjärnan som ledde dem till Jerusalem då? Fel igen.

Ingenstans står det att stjärnan ledde dem till Jerusalem (Matt. 2).

Det behövdes inte. Dit hittade de alldeles utmärkt själva. Och det var väldigt naturligt för dem att gå just till Jerusalem, Judas huvudstad, eftersom de trodde att stjärnan kungjorde att en Judakung fötts. Det var därför de gick till Jerusalem. Inte för att stjärnan ledde dem dit Jesus inte fanns.

Det står däremot skrivet att när de sedan kom ut från Herodes palats, såg de åter den stjärna de tidigare sett hemma i Östern. Och den ledde dem till just det hus i Betlehem där Jesus fanns.

Stallet?

Ingenstans i Bibeln står att Jesus skulle ha fötts i ett stall. Det står däremot att när han var född, la Maria honom i en krubba (Luk. 2). Och eftersom krubbor brukar finnas i stall, har man gissat att han föddes i ett stall. En god gissning, måhända. Men ingalunda något faktum.

Vi firar numera trettondagen till minne av de vise männen. Betyder det att de kom till Betlehem 13 dagar efter jul? Knappast.

Vi vet inte alls när de kom. Men med tanke på att Herodes "lät döda alla gossar i Betlehem och dess omnejd som var två år eller därunder; det var den tid han hade fått fram genom att fråga ut stjärntydarna" (Matt. 2:16), så verkar det röra sig om betydligt längre tid än två veckor. De kom nog dit åtskilliga månader senare.

Nå spelar allt det här nu någon särskild roll?

Nej, kanske inte. Men det skadar ju aldrig att veta vad som sanning och vad som är myt.

Det som spelar roll – livsavgörande roll! – är att Gud faktiskt i Jesus blev människa, levde ett syndfritt liv, tog det dödstraff vi förtjänat för våra synder på sig, för att i utbyte erbjuda var och en som tror på honom evigt liv.

En bättre julklapp finns inte!

Staffan Hulthén, Malmö

Ormen länge, en töntig lek.

För några veckor sedan mitt under höstmörkret, så flydde jag och 60 andra ungdomar undan alla ivriga häxor och spöken till Allhelgonalägret. Lägret varade under Alla Helgons Helg och tog plats på EFS-gården i Åhus. Jag tyckte att det var skönt att komma hemifrån lite, så att man iallafall inte ser den jättstora högen med läxor man har över lovet.

Även detta år fanns det seminarier som man kunde syssla med på eftermiddagarna. Man kunde bland annat välja mellan att vara med och leka töntiga lekar, läsa om Jesu sista vecka och att vara med i snuskhörnan (även känd som seminariet om Kärlek och relationer). Jag bestämde mig till slut för att sjunga gospel. Vi var cirka 15 tjejer och en tappert kämpande kille.

Streckplågarna

Vi hann även med att rädda hela galaxen från de elaka streckplågarna under den här korta helgen. Vi blev indelade i lag och ledarna förklarade för oss att vi var

Allhelgonalägret

– töntiga lekar, streckplågare och snuskhörna

Mikael Eklöv uppträdde med humor och gitarr.

tvungna att hitta galaxens rättesnöre för att rädda oss från en säker undergång. Det fanns till vår hjälp tre vise män som kunde ge oss ledtrådar om var rättesnöret kunde finnas. Det stora problemet var att de vise männen vaktades av streckplågare. Streckplågarna sprang runt i mörkret och ritade streck på alla de olika lagen som försökte få tag på ledtrådar om var rättesnöret fanns. Efter två timmars letande efter ledtrådar i mörkret hittades rättesnöret. Galaxens rättesnöre, det enda som kunde rädda oss från vår undergång var en Bibel.

På lördag förmiddag var det seminarier. Vi i gospelgruppen övade stenhårt inför kvällens uppsjungning. Senare på eftermiddagen var vi med på DUT (distriktsungdomstinget). Vi delade in oss i grupper och alla på lägret fick skriva motioner. Det blev väldigt många motioner och det blev ett långt möte. Fast jag tror ändå att det var värt besväret trots att många började skruva på sig mot slutet, för det skrevs väldigt många bra motioner och många bra idéer dök upp.

Annas Café

Efter DUT och efter kvällsmaten var det till slut dags för kvällens konsert. Vi i Gospelgruppen sjöng fyra

Lovsångskomp till kvällsmötet.

Den vise mannen Calle Jarbo vaktades av stretchplågere.

sånger och sedan tog Mikael Eklöv över scenen. Han sjöng sånger om bland annat Annas Café. Jag tror inte att det var någon i kyrksalen som inte skrattade när han lättsamt sjöng och berättade om sin barndom och om hur det kom sig att han började skriva låtar.

Sedan började lägret så smått att nå sitt slut, efter en aftonbön som sträckte sig långt efter midnatt. När aftonbönen var slut kände jag att jag blivit ganska trött. Jag gick och lade mig redan klockan två. Men det är väl så det blir när man blir gammal.

Allhelgonalägret på Åhusgården kan jag rekommendera, så det är lika bra att du skriver in det i almanackan redan nu.

Alexandra Nordström, Allerum

Foto: David Castor

Fler foton från Allhelgonalägret finner du på:

<http://hem.passagen.se/dcastor?noframe>

TEOLOGI FÖR LIVET
**Att fira
gudstjänst med liv i**

Staffan Grenstedt

Johannelunds Teologiska högskola

31 jan – 2 feb
25 – 27 april 2003

Sundsgårdens folkhögskola, Helsingborg

Kostnad 1.000 kr per kurshelg, helpension i dubbelrum.
Enkelrumstillägg 350 kr.

För info
Sundsgårdens folkhögskola
Helsingborg
Tel 042-19 38 00
info@sundsgarden.nu

Anmälan
Johannelund
Tel 018-16 99 00

Ledardagen

11 januari 2003
Västerkyrkan, Hässleholm

9.00 Dropp in fika

9.30 Gudstjänst med

Mikael Artursson, Malmö

10.15 Andliga samtal med barn,

Inger Lignell, förskolelärare

från Uppsala

LUNCH

(Hamburgare grillas och säljes)

13.30 Vi delar upp oss

16.00 Slut

Anmälan till

annica.nordqvist@efssyd.org eller till

EFS-exp 044 - 28 93 14 innan den 20/12 och
den 7-8/1 på 0451 - 38 80 70.

Lars Dalesjö

– ny rektor på Sundsgården

En dag i slutet av oktober sökte jag mig till Rådhuset i Helsingborg för att träffa Lars Dalesjö, som vid årsskiftet tillträder som den fjärde rektorn på Sundsgårdens folkhögskola sedan skolan startade 1938. Vi drog oss undan till ett litet sammanträdesrum.

– *Berätta lite om din bakgrund.*

– Min far var lärare så jag är född på en skola utanför Vårgårda och den låg nära bröderna Fåglums hem. Gösta Fåglum, en av cykelbröderna, var tomte hemma hos oss. Sen flyttade min far till olika platser och så småningom tog jag studenten i Lidköping. Mina föräldrar var aktiva i Svenska Missionsförbundet. Efter studenten blev det utbildning till mellanstadielärare i Jönköping, och där träffade jag min fru. Det blev sedan lärartjänst i Mariestad och där föddes tre av våra fyra barn, Den yngste, nu 11 år, är född här i Helsingborg.

– *Men du har gått vidare.*

– Ja, under tiden i Mariestad läste jag vidare till ämneslärare med ämnen biolog, kemi och geografi. Dessutom arbetade jag länge fackligt – var ordförande för lokalavdelningen av Lärarförbundet. Vidare arbetade jag som skolledare på skolkontoret, inte minst med kompetensutveckling och resursfördelning. Den sista tiden var jag studierektor på en högstadieskola.

– *Så kom ni till Helsingborg.*

– Vi kom hit 1991, då jag fick en tjänst som förvaltningschef för en stadsdelsnämnd, först på Råå och sedan i Ödåkra. 1996 blev jag

utvecklingschef under kommunstyrelsen och ställföreträdande kommunchef.

– *Vad innebär detta?*

– Det har varit skiftande arbetsuppgifter som strategisk utveckling av staden, organisationsutveckling, IT-frågor, starten av Dunkers kulturhus, grundskole- och gymnasiefrågor och samarbete med Danmark, för att nämna några.

– *Vilka erfarenheter har du av folkhögskola?*

– Jag har ingen praktisk erfarenhet, men folkhögskola är en spännande utmaning för mig. Folkhögskolan är en gammal utbildningsform men har en mycket modern pedagogik med en unik anpassning till individen. Den stora frihetsgraden kombinerat med mina erfarenheter från andra utbildningsområden tror jag är en bra kombination.

Plats för tron

– *Värför lämnar du en sådan tjänst som du har nu?*

– Främst har det att göra med min kristna tro. Jag lämnade den kristna gemenskapen i tonåren och var avog mot kristen tro i början. I vuxen ålder, för 6-7 år sedan, fick jag ett direkt tilltal från Gud och kom tillbaka till tron, även om den hade funnits i botten hela tiden. Sedan har det blivit en kallelse att fullfölja det som min farbror och faster gjort som missionärer. Den kallelsen har fått olika uttryck: Uppdrag i Slottshagskyrkan i Helsingborg, ordförande i församlingen och Ekumeniska rådet i Helsingborg. Jag sitter även med i missionsstyrelsen för Svenska Bap-

tistsamfundet. Det är delar av kallelsen. Men Gud ville mer.

– *Är tjänsten som rektor på Sundsgården en del av din missionskallelse?*

– Ja, det är det. Den kristna värdegrunden på skolan är viktig. Tjänsten är ett sätt att förena det jag hittills arbetat med och min kristna tro. Ett nytt kapitel i mitt liv där jag känner Guds ledning. På Sundsgården strålar många saker samman för mig: Utbildnings- och kulturfrågorna, en folkrörelsedriven skola med målet att bygga ett samhälle underifrån och den kristna tron och människosynen.

– *Vilken nytta har du som rektor av din tjänst i Helsingborgs kommun?*

– Jag har många relationer och vet vilka kontakter som är viktiga, när det gäller utbildning, kultur och utvecklingsarbete. Den positiva bild som jag fått av Sundsgården hoppas jag ytterligare kunna förstärka genom mina tidigare erfarenheter.

– *Hur blir det då att arbeta i en rörelse som EFS med den evangelisk-lutherska grunden?*

– Att jag har en bakgrund i olika frikyrkosammanhang är en tillfällighet. Uppdelningens tid är förbi och det är tid för gemensam samling till konkret handling. Jag tror inte att det skall bli några problem. Jag har stor respekt för det EFS står för. Jag vill lära mig mer och ta del i arbetet.

Visioner för framtiden

– *Vilka visioner har du när det gäller Sundsgården?*

– Sundsgården är en fin skola och

dsgården

jag har fått många lyckönskningar. Det finns en särskild atmosfär som det gäller att bevara och utveckla. Det kreativa och skapande, omsorgen om alla individers utveckling är goda förutsättningar för att ta nya steg. Men ekonomin är kärv och bidragen krymper, så därför gäller det att hitta nya utvecklingsområden. Ett område är att satsa på kurser och konferenser. Den planerade utbyggnaden av den gamla gymnastiksalen för att få en samlingssal och utökade matplatser är ett viktigt steg. Vidare skulle jag vilja arbeta med metodutveckling inom folkrörelserna, särskilt de kristna, involvera medlemmarna mer. Bildning och demokrati, kunskap och delaktighet är nödvändiga redskap för alla organisationer. Sundsgården ska bli en viktigt medspelare i detta arbete genom till exempel organisationsutveckling inom folkrörelserna, kommuner och företag. Ett tredje område är den enskilda människan. Här gäller det att erbjuda stillhet och retreat för den vilshenhet och det sökande som många människor har i vår tid. Alla behöver en fast punkt på vandringen genom livet. Vi kristna har ju en fast punkt. Vi kan skapa en mötesplats för människors andliga, sociala och

kroppsliga behov på Sundsgården.
– *Funderar du på mer?*

– Jag ser oanade möjligheter till utbildning av olika slag. Varför inte en fristående gymnasieskola eller ett college-år för dem som slutat gymnasiet. Kanske någon form av yrkesutbildning, kanske högskolekurser i samarbete med Johannelunds Teologiska Högskola, Teologiska högskolan i Stockholm och universitet i Lund. Personligen önskar jag ett Kirkegaard-seminarium. Sen behöver vi integrera Sundsgården mycket mer lokalt när det gäller kommunerna, näringslivet och

församlingarna. Vi måste vara mer geografiskt förankrade i Helsingborgsregionen.

– *Kommer familjen att flytta till rektorsvillan?*

– Det kommer vi att göra – för mig är det en självklar del. Jag har vänt tillbaks till min barndoms tro och nu vänder jag tillbaks till en skola. Det är genom min historia jag förstår samtidigt för att ge mig i kast med framtiden.

– *Lycka till!*

Torsten Simonsson, Helsingborg

Jag vill starta ett **Idénätverk** för verksamhetsidéer för EFS i Sydsverige.

De som är intresserade kan kontakta mig och meddela namn, adress, telefon och ev. epostadress, så skickar jag mina tankar om hur nätverket kan fungera.

Adress: Rönnebergsvägen 29
268 34 Svalöv

Telefon: 0418-66 53 78

Epostadress: sivert.bohlin@epsilon.telenordia.se
eller s.bohlin@home.se

Sivert Bohlin

Kilwa

Alldeles utmed Tanzanias östkust, 25 mil söder om Dar es Salaam, ligger staden Kilwa som är en gammal handelsstad.

Dess historia är kantad av tragiska händelser. Kilwa var en tid centrum för export av slavar från Afrikas inland till arabländerna kring Persiska viken. Man kan fortfarande besöka ruinerna av fängelset där slaverna hölls i fångenskap före transporten med båt.

Omkring 50 000 personer bor i stan och dess omkringliggande byar. Kilwa är idag en regionstad där det finns en central administration med personal som till stor del härstammar från andra delar av Tanzania. Invånarna arbetar med småhandel, fiske och jordbruk.

Kustvägen till södra Tanzania passerar 10 km utanför staden och är

inte av bästa kvalitet. Under regntiden kan det vara svårt att ta sig dit. Klimatet är varmt och fuktigt hela året. Malaria är mycket utbrett här vid kusten.

I Kilwa finns en liten evangelisk-luthersk församling, men också katolsk-, anglikansk- och pingstförsamlingar. För övrigt är det islam som är den dominerande religionen i området. Den evangelisk-lutherska församlingen består av omkring 50 personer (barn och vuxna). Huvuddelen av församlingens medlemmar är inflyttade personer.

Denna församling har en vision att få öppna en förskola (Kindergarten). Det finns ingen liknade verksamhet för barn i staden. Församlingen har samtalat med stans styrande som ansett det viktigt att "sjösätta" denna vision. Stan har tilldelat församlingen ett stort markområde i ut-

— distrikt

kanten av stan. Där ska, med hjälp av pengar från en stiftelse i Lidköping (SENÄTE) förskolan byggas upp.

EFS i Sydsverige kommer in i bilden genom att vi stöttar församlingen i sitt försök att skapa sig en plattform för att nå ut med evangelium. Vårt stöd blir att hjälpa församlingen att på samma tomt slutföra den kyrka man börjat bygga. Mer om distriktets bidrag kan ni läsa i artikeln här intill.

Vi hoppas att kunna återkomma med mer information från Kilwa, i Livsluft, efterhand som arbetet tar form.

Ingvar Persson, Örkelljunga
Foto: Ingemar Holmquist

Bilderna är inte från Kilwa, men från samma område.

På varje plats där man bildar en församling startar man också en förskola. Hela detta område ligger långt efter övriga delar av Tanzania vad gäller utbildning. På bilden ser vi barn från förskolan i Mchanji.

T.v. På varje plats där man bygger kyrka, skola och präst/evangelisthus, bygger man också en regnvattentank, eftersom det är svårt med vatten inom detta område. Här hämtar man upp vatten från vattentanken i Mchanji. Det är kyrktaket som förser dem med vatten. En kyrka kan vara bra till mycket.

distriktsstyrelsen föreslog Ingvar att distriktet skulle ta en del av satsningen på Kilwa som sitt speciella projekt. Detta förslag diskuterades på styrelsens sammanträde i september i år. Styrelsen beslöt att låta detta bli en gemensam missionsatsning för EFS i Sydsverige.

Detta gjorde att EFS glädjande nog har kunnat inkludera ett ekonomiskt bidrag till södra synoden i budgeten

ELCT-församling som finns i Kilwa.

För det andra möter det den andra prioriteringen nämligen, undervisning. I anslutning till kyrkobygget kommer nämligen en Kindergarten att byggas på församlingens tomt i Kilwa. Där kommer ett undervisningsprogram, i Montessori-pedagogik, att drivas av församlingen/stiftet. Finansieringen av dessa lokaler kommer att täckas av en stiftelse i Lidköping.

För det tredje hoppas vi att detta projekt kommer att skapa möjligheter för nya relationer till människor i denna del av Tanzania.

EFS missionärerna Ingemar och Gertrud Holmquist, Uppsala samt Ingvar och Lillemor Persson, Örkeljunga är bland de få svenskar som redan har relationer till personer i denna del av Tanzania. De kommer att hjälpa oss att stärka vår relation till bland annat den lilla församlingen i Kilwa. Ni får gärna höra av er till dem för mer information och eventuell medverkan.

(018 – 31 53 73 respektive 0435 – 526 92)

ets missionsprojekt

Detta ska inte handla om den "fysiska" vägen till Kilwa. Den nämner Ingvar Persson något om. Utan detta handlar om vägen till att EFS i Sydsverige fick ett "eget" projekt i Kilwa, Tanzania.

Redan under 2001 skrev Biskop Mgeyekwa i Södra Stiftet av Evangeliska Lutherska kyrkan i Tanzania (ELCT) ett brev till EFS och bad om stöd för stiftets fortsatta satsning på kuststräckan (Södra delen av Indiska-oceankusten i Tanzania). Det handlade om en satsning under 2001-03 på bland annat platsen Kilwa. Ur biskopens brev citerar jag. "Tusentals invånare i hundratals byar i detta missionsområde törstar efter att få höra Guds goda nyheter." EFS har tyvärr inte kunnat möta denna önskan och detta behov.

I november samma år var Ingvar och Lillemor Persson, Örkeljunga, på en studieresa dit. Hemkommen därifrån och som nybliven medlem i

för 2003. Detta går först och främst till ett kyrkbygge i Kilwa. EFS förväntar sig att vi ska samla in bland annat denna del av EFS budget under 2003 och det har vi lovat. För att kunna komma igång med detta omedelbart under året, kanske redan vid trettonhelgens missionsinsamlingar, har vi velat informera om Kilwa redan nu. Styrelsen hoppas också att detta projekt ska kunna hjälpa till att öka missionsintresset i distriktet.

Nu har vi ett mycket konkret projekt, 180 000 kronor för ett kyrkbygge i Kilwa vid Indiska oceanen i Tanzania, som vi ska samla in till. Detta projekt är en del av EFS budget och projektet ligger också helt i linje med EFS prioriteringar vad gäller det internationella arbetet, nämligen att:

tillsammans med systerkyrkorna gå vidare till nya områden. I detta fall genom att tillsammans med södra stiftet stödja den lilla

Jag vill påminna om att detta bara är en del av de många viktiga insatser EFS gör, så låt detta konkreta få bli till inspiration för att stödja hela EFS missionsverksamhet. Har ni tillfälle då ett speciellt ändamål är viktigt så går det bra att lyfta fram Kilwa-församlingen både i förbön och för insamling. Insamlade medel ska då sändas till EFS, men markera att de är insamlade för Kilwa. (Vi kommer på nyåret att få ett projekt-nummer som vi ska använda för detta ändamål.)

Slutligen låt nu denna månad – december 2002 först få bli en månad då vi stöder hela vår mission internationellt och i distriktet. Underskotten är stora och låt oss därför i tacksamhet sända in rikliga "julgåvor" till både EFS-riks och distriktet. Vi har så mycket att vara tack-samma för, eller hur?

Paul Persson

lade med lika mycket ös och glädje och skicklighet som de brukar. Dagens repertoar omfattade bland annat *You are the sunshine of my life*, *Himmeltik*, *Mercy, mercy, mercy* och *Cool blues for trombones*.

Halv sanning är hel lögn. Husbandet sjöng och spelade sånger som anknöt till kvällens tema som *En liten vit lögn*.

Och kaninen som gick igen?

Denna sanna (!) historia dramatiserades av en liten dramagrupp. Någonstans i norra Sverige kom familjens hund hem med grannens kanin mellan tänderna – död. Förskräckta över händelsen tog man kaninen från

Lögner och illusioner i Kristofferkyrkan

Du skall inte vittna falskt mot din nästa: pressetik, trolleri och kaninen som gick igen. Kan man lita på varandra?

En måndag i oktober samlades många i Kristofferkyrkan i Karlshamn på cafékväll för att höra Inga-Lena Fischer tala om det åttonde budet i tidningsvärlden samt fångas av Göran Nordfeldts fingerfärdiga trollerier.

Inga-Lena Fischer är andre redaktör i Blekinge Läns Tidning och får varje dag väga lögn och sanning mot varandra:

– Läsarna måste kunna lita på sin tidning. Vi lever på sanningen. Men ändå finns det fel och lögner i tidningen. Inga-Lena Fischer menar att brådskan att få ut en nyhet före konkurrenten ofta leder till att nyheten kontrolleras dåligt.

Ärlighet varar längst

En lögn avslöjas alltid med tiden, och det gäller inte minst i tidningsvärlden. Men även tolkningen av det

skrivna spelar en stor roll: Inga-Lena Fischer har flera gånger mött arga människor som tolkat det hon skrivit helt annorlunda än hon själv tänkt sig det. Ord har olika betydelse för olika människor.

Göran Nordfeldt är pastor och illusionist från Norrköping och han använder sina trollkonster för att illustrera sitt budskap. Alla i Kristofferkyrkan lät sig luras av hans snabba fingrar. Hans assistenter, barn ur publiken, blev lyckliga ägare till ballongkonstverk som han vred ihop som tack.

Men Göran Nordfeldt lurade inte bara ögat utan gav publiken visdomsord om lögn och sanning.

– Vad händer om man ljuger? Den kärlek och tillit som måste finnas mellan människor förstörs.

Bättre halka på golvet än slinta med tungan.

Bodekulls Blås från Kristofferkyrkan under ledning av Percy Larsson spe-

lunden och tvättade, kammade och fönade kaninen för att den skulle se fin ut igen och smög slutligen in den i burens hos grannen. Men när grann-

Mister Goran visar hur människorna
halls ihop av kärleken.

Inga-Lena Fischer diskuterar med pastor Stefan Nordström.

familjen kom hem förstod de ingenting: deras kanin, som de begravt, hade tagit sig ur graven och in i buren trots att den varit död i flera dagar!

Cafékvällarna fortsätter i Kristofferkyrkan:

4/11 det sjunde budet

13/1 det sjätte budet

17/2 det femte budet

17/3 det fjärde budet

21/4 det tredje budet

varje kväll med spännande gäster.

Amelie Larsson, Lund

Vill Du jobba på Emmabo?

Emmabo Förskola är en liten förskola med 14 barn mellan 1 och 5 år. Den drivs av EFS-kyrkan i Eslöv i en mysig, äldre villa. Vid sidan av själva förskoleverksamheten ordnar vi aktiviteter för personal, föräldrar och barn som t ex familjegudstjänst och utfärder. Eftersom Emmabo är en viktig del i vårt utåtriktade arbete ser vi helst att personalen delar vår tro och våra visioner. Nu söker vi Dig som tycker om att jobba med barn och deras föräldrar. Du bör ha förskolläro- eller barnskötarutbildning eller erfarenhet av arbete med barn. Vi lägger stor vikt vid personlig lämplighet. Tjänsten är ett vikariat med trolig förlängning 2003-01-01-2003-06-30. Omfattningen är 50-100% beroende på Dina önskemål och övrig personalsituation.

Vill Du veta mer, ring Maria Larspers 0413 - 162 08. Ansökan med referenser snarast till Maria Larspers, Odengatan 3F, 241 31 ESLOV.

Bibel- och gemenskapsvecka

Genom annons i en tidning fick vi uppslaget att delta i en bibel- och gemenskapsvecka tiden 15-20 okt. på EFS-gården i Åsljunga.

Vi kom från östra Blekinge och hade aldrig tidigare besökt gården. Vi upptäckte den vackra naturen och en trivsamt och smakfullt inredd kursgård. Det var också en positiv upplevelse att ta del av gemenskapen med deltagarna från olika delar av södra Sverige. Programmet för deltagarna var väl sammansatt. Bibelstudierna leddes av Birger Broberg, Helsingborg och Owe Johansson, Kinna och var mycket intressanta.

Vi fick också lyssna till föreläsningar av prästerna Tommy Svensson och Torsten Simonsson, rektor Gunnel Andersson samt lantmästare Agne Josephsson.

Första kvällen välkomnades vi av Lerbergets kyrkokör, som bjöd på ett varierande sångprogram. I övrigt svarade kantor Torsten Weister med fru Berit Weister för sång och musik under hela veckan. De avslutade sista kvällen med ett program om sångaren Nils Frykman.

I söndagens nattvardsgudstjänst predikade distriktsföreståndare Paul Persson över dagens text.

Gemenskapsveckans värdpar var Brita och Carl Forssman från Råå. De visade sin omsorg och sitt personliga engagemang för alla gästernas trivsel.

Ett bestående intryck av gården är de moderna och rymliga lokalerna, vilket bidrog till trivseln under veckan. Vi återkommer gärna vid ett annat tillfälle och rekommenderar gården för vänner och bekanta.

Tack för att vi fick dela gemenskapen med vänner inom EFS.

Ulla-Britt och Ingmar Håkansson,
Sibbaboda Torhamn

Julkonsert med Åhus Swing Orkester

Söndag 8 dec. kl 18.00
Fri entré, Kollekt, Servering
Arr: ÅhusGården och Sensus

 ÅhusGården

En tidsbeträktelse

– brev från Lovisa Nilsson i Tanzania

Jag har nu varit i Tanzania i snart två månader och jag tänkte att jag skulle dela med mig av några tankar häriifrån. Det är mycket spännande att jämföra de föreställningar jag hade om Tanzania innan jag kom hit med hur det verkligen är. Jag hade en förutfattad mening om att afrikaner skulle ha mycket mer tid än vi svenskar och att de inte skulle vara alls lika stressade som vi. Min föreställning var att de gör det viktigaste, tar det lugnt, tar tid för varandra och är nöjda med det, men till min stora förvåning är tid ett centralt begrepp här, även om det är på ett annat sätt än hemma.

För ungefär en månad sedan var det en kvinnokonferens i Dodoma, som kyrkan anordnade. Trots min lite ringa ålder i sammanhanget fick jag delta och det är jag mycket glad över. Ett av föredragen handlade om ekonomi och hur man ska kunna förbättra den. En av de viktigaste punkterna föredragshållaren tog upp var hur man ska använda tiden. Något av det hon sa var: "Tid är en nådegåva från Gud. Han blir förvånad över hur slapphänta vi är med den gåvan. Låt oss planera tiden så att vi på kvällen kan säga att det vi gjort idag är gott".

Min egen bild av hur tanzanierna använder sin tid är kluven. Den första bilden hämtar jag från vår värdfamilj. Samwely Mushi, 23 år har fått rollen som familjefar sedan hans pappa dog för några år sedan. Just nu rymmer hushållet 14 personer och det är ingen liten uppgift killen har. Förutom ansvar för hemmet försöker han läsa in secondary school, samtidigt som han läser till evangelist och driver firman, som hans pappa lämnade efter sig. Han har fullt upp på dagarna och han får ofta läsa på nätterna. Min stipendiatskompis Kaleb och jag blev lite oroliga för honom och Kaleb försökte förklara begreppet utbrändhet. Jag tror inte att han förstod och lät oss hoppas att han inte behöver erfara det heller.

Den andra bilden hämtar jag ifrån den lilla byn Bumila. Två av stipendiaterna, Rebecka och Frida bor där och jag hälsade på dem under en vecka. Där bekräftades fördomen om att allt går långsammare i Tanzania och jag kom snabbt in i en lugn andning. Ett exempel på min nya tidsuppfattning var när vi skulle koka ris. Rebecka och jag satt länge och rensade riset från stenar och skal och efter att vattnet, som värms över kol,

äntligen blivit varmt hällde vi i riset. Efter en stunds småprat lyfte vi på locket och till vår stora förvåning var riset redan färdigt. Hur kunde det gå så snabbt? Vi tittade på klockan och insåg att koktiden var densamma där som i Sverige. Egentligen borde det vara en självklarhet att de fysikaliska lagarna är desamma i Bumila som i Sverige, men när allt annat går mycket långsammare kändes det som vi hade fått tag på värsta snabbriiset.

Som västerlänning kan det kännas lyxigt att få göra allting i ett långsammare tempo och det är lätt att tänka att råden från kvinnokonferensen är tråkiga. Det är dock skillnad på att sitta länge och filosofera över risrensning, när man vet att det finns pengar till att betala eventuell sjukvård, och att oroa sig över hur det ska gå om någon blir sjuk. Min bild av Tanzania har helt klart blivit mer nyanserad. Precis som i Sverige finns det de som bär ett stort ansvar och som får jobba hårt och det finns de som har bekräftat min bild av det mer långsamma tempot. Jag önskar Samwely mer tid till vila och till att förverkliga drömmar. Jag är tacksam att jag inte behöver oroa mig för pengar till mat, skola och sjukvård, men jag ser också den fantastiska gåvan tanzanierna har att låta saker ta tid och att vara närvarande i mötet med andra.

Lovisa, EFS-stipendiat i Dodoma, Tanzania

Exklusiv hudvård från Döda Havet

EN GEDI

From the Dead Sea

Begär katalog

Yad b'Yad

Box 49, 450 43 Smögen

Tel 0523-326 40

yadbyad.sweden@telia.com

Använd israeliska produkter!

– brev från Maria Andersson i Etiopien

Så ska jag försöka att skriva några rader igen. Det har redan gått några månader sedan jag kom tillbaka från Sverige och tiden rusar verkligen iväg.

Det här året har jag fått lite ändrade arbetsuppgifter, och har på det sättet fått bättre arbetsförhållanden, vilket känns bra.

Numera har jag alltid en sjuksköterska vid min sida på avdelningen, tanken är att jag ska lära upp honom till att kunna ta hand om förlossningar och på så sätt kunna hjälpa till med att ha jourer och helgtjänstgöring. Den sjuksköterskan som varit på förlossningen ska sluta nu i månadsskiftet och jag ska lära upp en ny. De ska ju kunna klara sig utan mig då jag slutar här i Aira till sommaren 2003. Jag har inte heller några jourer och helgtjänstgöringar nu. Jag jobbar alltså måndag till fredag mellan 8 och 17. Jag har nog aldrig haft så bra arbetstider någon gång! Det är bra med tanke på att min höft ska hålla sig i schack. Jag behöver vilan mellan arbetspassen för att må bra.

Just nu är det ganska lugnt på förlossningsavdelningen här. Det beror till största delen på att det är svårt för kvinnorna att ta sig till oss på grund av regnet, men också på att de helt enkelt inte har pengar att betala vare sig resor eller vård för. Ni har säkert hört i massmedia om svält i Etiopien, men det är till största delen i östra och södra Etiopien enligt de källor jag har. Här i västra Etiopien har de flesta mat för dagen, men inga kontanta pengar, vilket skapar problem av andra slag. De kan inte

betala skola, vård, och andra saker som man behöver kontanter till.

På grund av detta har jag i princip dagligen folk som knackar på min dörr och frågar efter pengar. Det är verkligen inte lätt att förhålla sig till dem. Vem ska man ge till? Ska man ge? Man kan ju inte ge till alla, och hur kan jag veta att de verkligen är fattiga? I mina ögon är ju nästan alla fattiga... Ja, som ni förstår tar detta mycket energi och ork.

Det som gör att man orkar med det är att jag ser så många positiva saker dagligen, det gäller att ta vara på allt det där lilla som man ser. Jag kanske skickar hem en kvinna med ett friskt barn från avdelningen, kanske en annan kvinna som jag förväntade mig skulle dö överlevde, jag träffar dagligen goda vänner som jag umgås med osv.

Som många av er vet har jag träffat en man, Bekele, sen jag kom hit till Etiopien och vi har nu förlovat oss! Eftersom ingenting angående jobb till hösten är klart så vet vi fortfarande inte var vi kommer att bo framöver, det ligger i Guds händer.

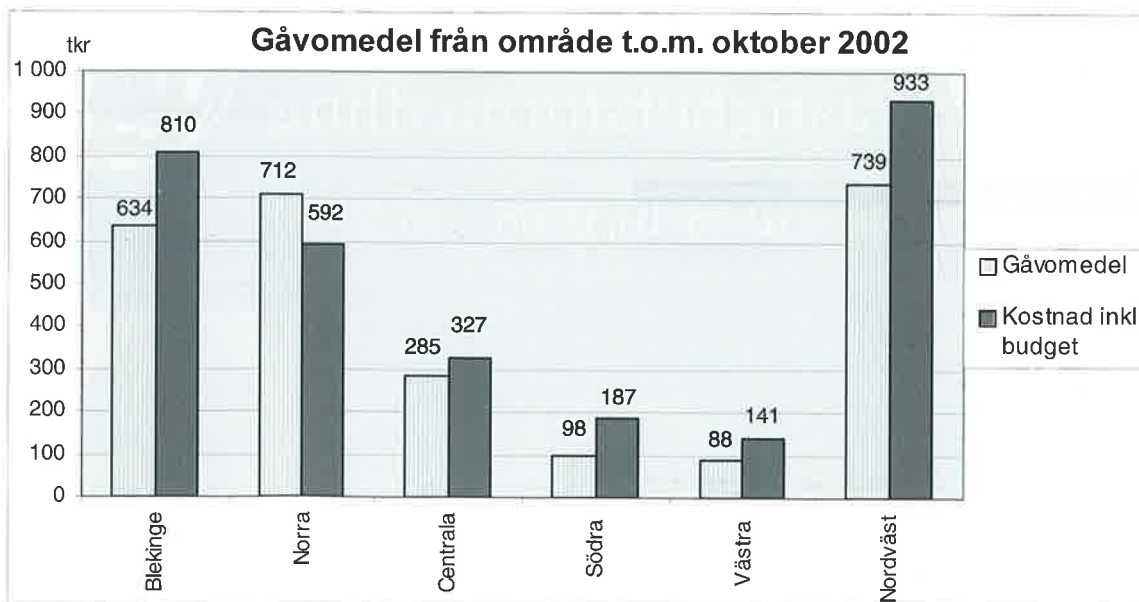
Men vi tror att vi får veta det tids nog och att vår Herre har en plan för framtiden.

Eftersom tiden rusar iväg vill jag nu också passa på att önska er God Jul!

Detta får bli allt för denna gången. Guds frid önskar jag er alla!

Varma hälsningar från Maria

Ekonomisk rapport

Diagrammet visar gåvomedel och kostnader för varje område till och med månaden, 2002, i tusental kronor. I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollektor och enskilda gåvor från föreningarna. Statsbidrag är fördelat tom aktuell månad och landstingsbidraget är fördelat för hela året. I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och budgeterad kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

Vi har hjälpt EFS riks

att sälja såväl missionshus, gård söder om Kivik,
radhus i Borstahusen i Landskrona, mm.

Mäklaren från kust till kust!

Nu vill vi hjälpa Dig också!

Om ni tänker avyttra fast egendom:
villa, hästgård, fritidshus eller bostadsrätter.

Börja med att ringa

Möllebackens
Fastighetsförmedling

044 - 10 14 10, 0708 - 48 88 50

Paul Olsson
reg. fastighetsmäklare

Nyår söder om landsvägen...

Ännu en gång har vi nöjet att inbjuda till nyårsfirande på Höllviksstrand den 31 december 2002 - 1 januari 2003.

Ur programmet:

- Nyårssupé med program och aktiviteter
- Mässa med Lennart Björk

Vi träffas kl 18.00 den 31 december och avslutar tillsammans efter frukost den 1 januari.

OBS: Begränsat antal platser!

Pris: 300 kr för enbart supén eller 500 kr för supén, övernattnig och frukost.

Välkommen!

Anmälan till Eva o Tycho Andersson på tfn 046-25 31 66 senast 18 december!

Besök oss på www.hollviksstrand.com

EFS-Gården Åsljunga

Jag vill tacka våra gäster, medverkande, frivillig-
arbetare, gårdens personal, samt för de gåvor som
inkommit under det gångna året
Jag önskar er alla en välsignad jul och ett gott nytt år.

Thomas Ekman

Välkomna till vårens programdagar 2003

Bibel & Gemenskapsvecka 25 - 30 mars.

Värdpar: Ann-Mari & Bertil Persson, Råå.
Bibelstudium: Ingemar Holmquist, missionär-
präst Uppsala, Kurt Åberg, missionär-präst Ler-
berget.

Övriga medverkande: Mikaelikören med Mari
Brant Wilhelmsson, Carl Gunnar Dencker, läkare
Ljungbyhed, Anna Lena Cronwall, hushållslärare
Örkelljunga, Brita & Carl Forsman fhs-lärare
Råå, Sven Gunnemo, fhs-lärare Råå, Gertrud
Holmquist, missionär Uppsala, Birger I. Olsson,
lärare Bjärnum, Dan Inge Olsson, sångarevange-
list Sösdala, Karl-Johan Tyrberg, biskop Munka
Ljungby.

Påskdagar 17- 22 April

Läkarmissionens vårdagar 13-17 Maj

HOLMSJÖ orgel säljes
20 stämmor, två manualer
full pedal. Bra skick.
Prisidé: 5000 kr

St Mikael, Ängelholm
0431 - 258 24

OAS-helg 28/2-1/3 2003 ÅhusGården, EFS

Berit Simonsson, Hans Weichbrodt, Eskil Hofverberg och
Olof Edsinger medverkar

Fredag: ungdomskväll

Lördag: möten och seminarier

Anmälan för mat och övernattnig till
EFS i Sydsverige distriktsexp tel. 044 - 28 93 13
Samarr. EFS i Sydsverige och OAS-rörelsen

Ekonomisk rapport

Resultat 2002-10-31 för EFS i Sydsveriges föreningar

Vi fortsätter att presentera resultat för varje förening i detta nummer av Livsluft. Totalt för områdena ser det fortfarande mycket alarmerande ut.

Låt oss hjälpas åt att bära den föreningsgemensamma verksamheten. Skicka gärna in en gåva på pg 3 28 67-4 och ange det nummer som Er förening har i denna uppställning.

Cecilia Engström, Distriktsekonom

Blekinge

<i>F.nr.</i>	<i>Förening</i>	<i>Resultat</i>
1001	Blekinge	0
1002	Hörvik	8 149
1003	Jämjö	-37 517
1004	Kristofferkyrkan Karlshamn	-16 332
1005	Karlskrona	-22 287
1006	Kopparemåla	-1 978
1007	Kvarnagården	-4 970
1008	Lister	-63 542
1009	Ringamåla	-10 912
1010	Siretorp	-8 117
1011	Sturkö	-3 485
1012	Sölvesborg	-4 582
1013	Torhamn	-147
1014	Torsö	-6 628
1015	Östra Hästholmen	-9 390
1304	Konungshamns Syförening	5 000
1305	Tjurkö Gårdsförening	568
	Totalt Blekinge	-176 171

Norra Skåne

<i>F.nr.</i>	<i>Förening</i>	<i>Resultat</i>
2001	Norra Skåne	35 718
2034	Bjärnum	30 438
2038	Hillarps	1 415
2039	Hässleholm	8 655
2058	Röke	14 657
2063	Slättsjö	8 394
2071	Tyringe	710
2074	Vittsjöbygden	12 486
2077	Åsljunga	11 903
2082	Örkelljunga	-8 820
2083	Östra Göinge	-1 331
2303	Hultatorps Syförening	3 868
2312	Fjärlov	2 615
	Totalt Norra	120 708

Södra Skåne

<i>F.nr.</i>	<i>Förening</i>	<i>Resultat</i>
4001	Södra Skåne	0
4052	Lund	-6 383
4053	Malmö	-66 164
4056	Rydsgård	-1 916
4064	Staffanstorp	3 685
4070	Trelleborg	-16 997
4072	Virestad-Alstad-Anderslöv	-5 084
4084	Östra Torn	3 550
	Totalt Södra	-89 309

Centrala Skåne

<i>F.nr.</i>	<i>Förening</i>	<i>Resultat</i>
3001	Centrala Skåne	1 388
3032	Askeröd	-467
3035	Eslöv	-6 149
3041	Hörby	-20 398
3045	Kristianstad	-11 172
3047	Kungshult	990
3054	Marieholm	8 127
3055	Pärup	4 847
3059	Sebbarp	621
3060	Simrishamn	-4 844
3066	Svalöv	2 238
3067	Svensköp	7 668
3068	Tollarp	-86
3075	Åhusbygden	-20 187
3076	Åraslöv-Nosaby	-1 167
3081	Önnestad	-4 050
3085	Östraby	702
	Totalt Centrala	-41 940

Västra Skåne

<i>F.nr.</i>	<i>Förening</i>	<i>Resultat</i>
5001	Västra Skåne	3 200
5037	Helsingborg	-49 300
5050	Landskrona	3 097
5057	Råå	-10 117
	Totalt Västra	-53 121

Nordvästra Skåne

<i>F.nr.</i>	<i>Förening</i>	<i>Resultat</i>
6001	Nordvästra Skåne	21 780
6030	Allerum	-27 064
6031	Arild	-13 179
6033	Ausås	-14 958
6040	Höganäs	-13 895
6042	Jonstorp	-31 156
6044	Klippan	-30 237
6048	Kvidinge	-16 463
6049	Kågeröd	-2 035
6051	Lerberget	17 694
6065	Starby	2 928
6078	Åstorp	18 883
6079	Ängelholm/S:t Mikael	-64 652
6080	Ödåkra	-29 863
6309	Kullabygden	-11 929
	Totalt Nordvästra	-194 147

Totalt områden -433 980

almanacka

även på www.efssyd.org

		Nummer/sida
december		
5	Distriktsstyrelsen sammanträder	
7,8,14,15	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	
8	Julkonsert med Åhus Swing Orkester, ÅhusGården	12/13
22	Julhälsning, ÅhusGården	12/3
23-28	Julgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	
28-1/1	Livskraft Syd, Glimåkra Folkhögskola	11/11
28-2/1	Nyårsgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	
31-1/1	Nyårsfirande, Höllviksstrand	12/17
2003		
januari		
11	Ledardagen, Hässleholm	12/7
31-2/2	Att fira gudstjänst med liv i, Sundsgårdens fhs	12/7
februari		
1-2	Wintercampen, Göransborg	
v. 8	Skidresan, Åre	
v. 8	Sportlovläger, ÅhusGården	
28-1/3	OAS-helg, ÅhusGården	12/17
mars		
8	Ankaret, Ängelholm	
14-16	Förträff EFS konfirmandläger, ÅhusGården	
21-23	Förträff konf1. Åsljunga	
25-30	Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	12/17
april		
4-6	Förträff konf2. Åsljunga	
17-22	Påskdagar, EFS-Gården, Åsljunga	12/17
25-27	Att fira gudstjänst med liv i, Sundsgårdens fhs	12/7
26	EFS i Sydsveriges Årsmöte, ÅhusGården	
maj		
13-17	Läkarmissionen, med Per-Åke Albinsson, ÅsljungaGården	12/17
25	Morsdagsmiddag, EFS-Gården, Åsljunga	
juni		
11-5/7	EFS konfirmandläger, ÅhusGården	
19-12/6	Konfirmandläger 1, Åsljunga	
juli		
17-9/8	Konfirmandläger 2, Åsljunga	
27-2/8	U-riks, Skellefteå	

Minnes- och högtidsgåvor

Oktober

Minnesgåvor till Sigurd Starfelts, Elsa Borgarssons, Wivi Nilssons och Linnea Perssons minne

Totalt inkommet under perioden: 2000 kr till den föreningsgemensamma verksamheten. Ett stort tack för gåvorna.

efs i
Sydsverige

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 044 - 28 93 13, 28 93 14
Telefax: 044 - 28 93 15
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451-845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 044 - 28 93 13
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org

eller paul.persson@efssyd.org

Tf distriktsföreståndare

Torbjörn Larpers, 0413 - 162 08
070 - 58 61 698

Odengatan 3F, 241 31 Eslöv

epost: df@efssyd.org eller

torbjorn.larpers@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 044 - 28 93 13

Distriktskonsulenter

Annica Nordkvist 044 - 28 93 14

Fredrik Karp **tjänstledig**

Magnus Lennartsson

Jarle Furali (proj.anst.) 044 - 28 93 14

Assistent

Ingrid Viberg 044 - 28 93 13

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

680 24 - husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-mail: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

Mitt vittnesbörd

Guds nåd

Det är vid tacksägelsedagen jag får en förfrågan om att skriva något i Livsluft.

Först tvekar jag men en psalmvers sjunger i mitt inre. Det är den psalm, som för många blivit en födelsedags-sång.

*Med tacksam röst och tacksam själ
min lovsång sjunger jag:*

*o Gud, du alltid gjort mig väl
och gör det än i dag.*

*Min Gud, ett vet jag som består,
när år och dagar fly.*

*Det är din nåd, för varje år
och varje morgon ny.*

Det är detta jag vill förmedla så här när jag nu kan se tillbaka på mitt yrkesverksamma liv.

Vad mycket jag har att tacka för!

Vad mycket EFS har fått betyda för mig! Både för mig som person och för mitt arbete. Det är bland annat genom EFS jag fått många av mina vänner, det är genom EFS jag fått och har mitt intresse för mission och folkbildning.

Ytterst är det givetvis Guds nåd, men Gud har använt just EFS i mitt liv.

Genom missionsarbetet har jag fått min uppgift både i Etiopien, EFS centralt och på folkhögskola i Sverige och för detta känner jag mig tacksam. Det har verkligen berikat mitt liv.

När jag så för snart två år sen gick in i min tredje fas av livet, pensionsåldern, har jag på ett mycket starkt och påtagligt sätt upplevt Guds nåd. Det blev ett häftigt slut på min tid på folkhögskolan. Samtidigt som jag skulle avsluta allting, ta avsked med mera drabbades jag av sjukdom. Styrkan var då liksom nu att jag får vila i Guds nåd. Det har känts stort!

Inför stundande jul- och nyårshögtid vill jag hälsa:

Herrens nåd är var morgon ny!

Ulla Johansson, Ängelholm